

Liber Primus

3.

Incepit liber gratie venerabilis patris Vincentii Belvacensis. sacre theologie professoris feliciter.

De libro gratie Hieronymus super Mattheum. Cap. I

Liber generatio-

Nis Iesu Christi. **D**ebrei voluntinibus suis noia imponunt a principio. Verbi gratiae. Lib geneseos ex suo principio noiat. ubi dicit: **H**ic est lib genitiois Ade. et he sunt genitio-nes celorum. **Q**ui videliz lib principium rete-ris testameti. sicut in principio noui dicit: **L**iber genitiois Iesu Christi. quoniam in eo consistat pars modica libri. sed sic noui consonat veteri. **S**icut enim vetus Israeli carnali. sic noui spirituali. pponit xeriusque unus et idem autor ostendit. **C**hrysostomus super Mattheum. Est autem liber iste quasi apotheca grarum. in quantum inueniat ois aia quod habet necesi-tari. **H**ugo de Foilleto. vel de claustro anime. li. iiii. Hic est lib gratie de quo dicit euangelista: Jesus autem inclinans se deorsum scribebat in terram. Habet nunc scriptor libri. et tituli. haves pennam vel calamus. haves etiam pergam-num. Inclinatio est miserentis dei condescen-sio. Scriptor est Jesus. id est. salvator. Concurrunt huius omnia ut quis se inclinet saluet quantum qui condescendit salute prestat. Titulus in hoc opere: **I**ncepit liber gratie. Non enim precesserat merita ut dimitte-rent peccata. sed dimittitur precedente gra-tia. **P**enna vel calamus est dei digitus id est. benignitas sancti spiritus. Hoc cala-mo scribunt tabule moysi. Unde et magi dixerunt: **H**ic est digitus dei. Pergamenum est terra. id est. corda terrenis desiderijs plena. desiccata a sanguine et pilis. et supfluitate et carnalibus desiderijs. Libri

materia est dei mua. Intentio circa can-sam versat. Ad hoc enim intendit. ut pec-catori misereat. **P**hiel que dicitur ethi-ka supponit. In eo siquidem agitur ut pri-mores destruant. et boni superedificant. **L**ectorem benivolium reddit dum peccata dimittit. Reddit attentum. dum promittit pri-mum futurum. Reddit et docile. dum celesti-bus doctrinis instruit mentem.

D e multiplici libro vite. Ca. II

Oportet autem scire quia quatuor sunt libri vite. unus scri-ptus fuit in paradyso. alius in deserto. tertius in templo. quartus vero scri-ptus est ab eterno. **P**rimus a deo scriptus est in corde hominis. Secundus a moysi tabulis lapideis. Tertius a Christo in terra. Quartus in conscientia domini. **P**rimus est liberratiōis. Secundus correctionis. Tertius gratiae. Quartus divinitatis sapientiae. **P**rimus liber in paradyso scriptus ibidez est corruptus nec emendatus. Secundus multotiens est corruptus et multoties emenda-tus. Tertius a indecis accusatus. non tam-en a deo reprobatus. Quartus vero nūquam corruptus. semper idem permanet. nec ullius mendacij macula in se habet. Cum aliquis cogitat quid agere debet. et hoc rationa-biliter disponit. velut in libro rationis legit. Cum vero peccat et correctus penitet tanquam in libro correctionis legendo stu-det. Si accusatus ab aliquo audiatur a magi-stro. ubi sunt qui te accusabāt: vade et am-plius noli peccare. legit in libro gratiae. Qui vero sapientiam que deus uenit diligat. qui in libro vite qui est dei sapientia legit. De quo Job. in Apoc. scribit. Libri aperti sunt et alius liber qui est vita. Libri apti re-feruntur. quoniam in extremo iudicio iusti mani-festantur in quibus mandata celestia opere suo cernuntur expressa. Alioquin et librum quod est in conscientia aperte-rit. et ipsavisiō iudic aduenientem in quodquisque scriptum oī mandatum legit: quod quisque eum viderit. mox teste conscientia: quicquid non fecit intelligit. Et mortui indicant

Liber

ex his quæ in libris scripta sunt. quoniam in ostensa vita scitorum iustorum tanquam in expansione libro legit bonum quod facere noluerit. et damnans ex eorum compatiode quod fecerit. Priors vero tres libri. s. ronis. correctiois. et grecis. scribuntur in uno codice digne scripture. Qui s. ut legit in Apoc. denora est cu ei? Proba vitalia cu audiatur sumuntur. et in ore dulcede dicitur. dum aegyptiaca mada illi replete. Et namque suanis scripture ad loquendū. cuius fuerit expressa intentio ad iuueniendū. Illi homo fons dei dulcedine non habet. quem intrat conscienciam reproba vita remordet. Sed et haec scientia. quae cuius fons dei dulcis in ore cordis esse ceterit. huius periculum venit. et animus per semetipsum amarescit. In sacro. non eloquio venit. per metem ponitur. sicut hic dicitur. In iure. non in exceptiōib⁹ secunda pte. li. x. Uniuscitas etiam creature quae quodam corporis est bibliotheca. in qua latent electa cognitiois digne. Sed vir insipiens non cogescit et stultus non intelligit. Non agescit in creatis omnipotentiā creatorum quod tota tanta de nihilo fecit. Nec sapientia tua pulchre facta disparsuit. Nec benignitate tua utilia dedit. Nos autem fratres in factura dei delectemus. ut in operibus manuum eius exultemus.

De libro sapientie clauso in humanitate. Hugo ubi s. Cap. III

Dei sapientia liber dicitur. quod in studiis in eo studet a vita liberatur. Dicitur etiam liber vita. quod iustus liberatur ab eterna morte. et in futuro remuneratur perpetua libertate. Quos enim nunc liberat a culpa. tunc reddet imunes a pena. Qui ergo nunc eam diligit. velut in libro vita legit. Cum autem ad perfectionem beatitudinis prouenerit. assidue tunc in eo leges ista digne legi perfectus erit. De libro vero. quodam sapientem ait. quod ei origo sit eterna. incorruptibilis. etentia. cognitio vita. scripta indelibilis. inspectus desiderabilis. doctrina facilis. profuditas ipsa scrutabilis. proba quodam inveniabilia et tunc unicus probum oiam. Num libri libri sunt in causa christi humanitate.

taq; inscripte sunt auro dinitas illuminata. Qui ergo ad inspectionem huius libri perveniet. emundatus scia dei eternalitatem vivet. **H**ugo de sancto victore. Libri quodam sunt luminis corda. lib. vita dei sapientia. Libri nostri ad librum dei scripti sunt. quae corda nostra ad similitudinem dei sapientiae tradita sunt. **V**erum scriptum est. Sigillum est super nos lumen vultus tui domine. Adhuc etiam scribi debet secundum exemplar illud sic dicit apostolus. Estote imitatores dei sic filii charissimi. Et siquidem scripti non sunt saltem corrigendi sunt. In fundo siquidem apientur. quoniam secreta cordium manifestabuntur. Apientur non lib. vita. cum oculi quodam facientur vnicuius manifeste patescet interiori luce. Et mortui ex his qui sunt in libri indicabuntur. quae portiones ex operibus suis ordinabuntur. Conferamus itaque libros cum isto: ut si quod aliter habuerint corrigantur. ne in illa virtute collatione si quodam aliquatenus fuerint non honestes abhiciantur. **B**ernardus in sermone de resurrectione domini. Veit siquidem ad nos dei sapientia in libro clauso utique et sigillum. Septem. non arbitror iuueniri quod tanquam signum maxime celabatur in carne presentia maiestatis ut non posset librum apiri. et sapientia quod latebat agesci. Primum fuit misericordia desponsatio. quod vir geminis portus celabatur. et fabricator hominis fabri filii putaret. Secundum infirmitas corporis quod ploras et vagies lactas et dormies. certe ris quod si acutus necessitatibus carnis. Tertium circumcisio signum portum remedium. Quartum fuga in egyptum. Quintum trinum immici temptatio. Sextum crux. Septimum resurrectio. Sepulto namque domino sola restare videbatur desponsatio discipulorum nimis dicentibus. Et nos quodam spaham. Quis ergo illo tempore fleret clausum articulatum librum. et non esse quod apiret. Elebat Iohannes apostolus. quod nemo internebat apire dignus. Indignus et ipse baptista se dixit. quod nemo maior inter natos mulierum surrexit. Non solum inquit dignus solvere corrigi calciamenti ei. Generat non ad nos maiestas calciata. dinitas incarnata. sapientia in libro sigilla. Quod ergo ligabatur corrigia calciamenti. sed claudebatur sigilla libri. Verum ne fleuerit scilicet Iohannes vobis. Tu quodam

Primus

ij.

noli flere maria. dignus est enim agnus qui occisus est. leo qui resurrexit aperte libet. Postremo liber ipse qui clausus erat. iuuenitus est dignus aperte resipisci. Agnus occisus liber aperte. et leo apparet. Dignus siquidem erat accipere fortitudinem. non amittere maledicentiam. ut agnus permaneat. et leo apparet. Resurgens nimis a mortuis per tres dies. fortute propria. Resurgens inquam in tanta maiestate et gloria. manifeste indicavit quaecumque haec diximus signacula vel optimeta fuisse voluntaria. non necessaria. neque conditionis sed dignationis

De libro verbi incarnati Petri Raueni. ep. Cap. IIII

Kontra ergo Christus est liber maximus hunc per pelle carnem humana. per scriptura prophetam prius abbreviatum super tria. abbreviatum in mundo. abbreviatum in utero. in patibulo. in sepulcro. Scriptae sunt in hoc volumine lamentationes his quae in mundo sunt positi. Carmelia his quae in celo sunt elevatae. Deinde atque in inferno sunt et damnatae. Vnde lamentationes his quae perficiuntur in actiua. carmine his quae in coteplatiua. vero autem his quae in neutra. Sic nam in manu eius dominus esse calix plenus mixto et mero et fece. sic et in sinu eius dominus esse volumen in quo scriptae sunt lamentationes et carmen. et vero. Studiemus ergo in lamentationibus huius libri per obsecratiuam mandatorum. per patientiam temptationum. per exercitium laborum. In carminibus per gratias deuotiois et gaudiorum permissionis. In vero per timorem humani defectus et dolorem divinam conmiseratiois. Materia huius libri materialiter est caro Christi assumpta. materia materialiter divinitas assumens. Intentio est paupes ditare. exiles ad priuam reducere. huos ad libertatem. pectores ad veniam. dannatos ad gloriam. In his oibz non est aulus amor eius. sed adhuc manus eius est extenta. Utilitas mirabilis quia nobis reddit iocunditas eterna. ubi gaudium sine merore. quae sine labore. ubi nullus timor in morte. nulla exactio in maiore. nullus inuidie rancor in parte. ubi oes induet in sapientiam Salomonem. in maledicentiam Moyensem. in fortitudinem Samsonem. in velocitate Achabem. in po-

tentia cesare. in iusticia Noe. Absalonem in pulcritudine. ibi salietur cervus blandus videbit ut paterna cecidit. Multa dixi. et nihil dixi. Nam in respectu illius futurae iusticie oes iusticienre quae pannus mestruatus. Sicut et sapientia illius sapientia copata est insania. Mansuetudo Herodis crudelitas. fortitudo summa pusillanimitas. potentia paupertas. pulcritudo quam simile turpitudine. velocitas quam quam aquila testudini. et lunae celeritas pigritie copata satani. Modus autem aegritudinis talis fuit. quod celestis medicus morbum quem nobis infixerat hostis antiquus prius ex silibus prius ex dissiliibus curauit. Unde propter oium missus est angelus Gabriel a deo ad Angelum Mariam. domino prius scilicet ope consuendam.

De duabus generationibus Christi Maximus in sermone de nativitate domini Cap. V

Dicitas quae de in Christo generationes legimus. sed utrumque in corpore de divinitate est hoc. Illic enim illius ex semet ipso deus genuit. hic enim Christus deo operante concepit. Ibi sine initio. sed sine exemplo. Ibi natus ut vita ponderet. sed factus ut morte tolleret. Ibi patri natus. sed hominibus precreat. Illa natituram hominem fecit. hac genitatem hominem liberavit. Utramque generationem eius non posse narrari. sicut illa una coprehendit. Generatione eius quis enarrabit. Illa enim est ante hominem. ista supra hominem. Illa incogitabilis. ista mirabilis. Nec tamen bis dei filius natus assertus. sed uno dei filio gemina esse bona confirmatur. Ibi quod erat natus est. sed quod natus non erat factus est. Nam Christus caro factus est. non ut deus in hominem vacuaret. sed ut homo in deum glorificaret. Itaque genitio Christi si narrari non potest. credi potest. diligua testificatio fides perficit. Magnus. non perfectus est fidei cum tam deo suo precipit. quanto summo percurrit nequit. Ametie vero res est. ut operationes maiestatis effabilis et inesse in exigua corruptibilis oris nostra conuenit Christus includere. Augustinus in sermone de eodem. Natus est Christus deus a priori. homo de morte. De prius immortalitate. de matris

Liber

Dignitate. De p̄esine tpe. d̄ m̄re sine se-
mine. De p̄e p̄ncipiū vīte. de m̄re finis
morti et m̄lterie. De p̄e ordinās oēz diē.
de matre cōlecrans sibi natalicū diem.

Idē in alio. Nat⁹ ē aut sp̄ d̄ p̄e. se-
mel d̄ m̄re. Sic ḡ duplice accepim⁹ chri-
sti nativitatē. p̄ dīnā. deinde hūanā. sed
vtrāq̄ mirabile. In illa vt officia cessa-
rent m̄ris; in hac vt p̄is. Unā etiāz vt
t̄pales crearet. Alterā t̄pale vt etiā p̄sta-
ret. Ille ḡ in forma dei ēqlis ē p̄i. i boīs
forma sb̄dit⁹ ē p̄i. Ille creator t̄puz na-
tus ē in tpe. factus q̄ ē tā p̄i. vt a fēmīa
ederet. b̄ pm̄slit vtiq̄ tā magn⁹ vt a p̄e
nō sepet. Adas ḡ dīnas nativitates dñi:
duo q̄z testant euāgelistarū p̄ncipia. q̄
rū vn⁹ sic ait d̄ nativitatē dīna: In p̄nci-
pio erat ḥbū i ḥbū erat apud dēū i dē
erat ḥbū. De nativitate ḥbū hūana sic re-
fert ali⁹ euāgelistā. Liber gnātiōis Iesu
christi fili⁹ danid.

De generatiōe verbi ex patre.
Fulgēti⁹ i sermōe de nativita-
te domini Cap VI

Est aut̄ p̄dictū verbū
nō q̄ desinit plati⁹. b̄ qd̄ pma-
net natū. nō trāsitorū b̄ etiā. nō factū a
deo p̄e. b̄ genitū. imo etiā vñigenitum.
Unū q̄ppe ḥbū dē⁹ p̄i genuit d̄ ipso p
qd̄ oīa creavit ex nihilo. Anselmus
in monologion. Qā siq̄s rerū natu-
ras intēdat. velit. nolit. ḡduū eas impī-
tate distigui sentit. Cū igit̄ alie negari n̄
possint alijs meliores eē. nihilomin⁹ rō p-
suadet aliq̄ in eis supeminere. ita. vt non
bēat aliquā supiore se. alioq̄ huiusmōi
ḡduū diffictio l̄finita ē. qd̄ nimis absur-
dū est. Nullo q̄z pacto fieri p̄t aliqd rō-
nabilit̄ ab aliq̄. n̄isi i faciēt rōne p̄cedat
aliqd rei faciēde q̄si exēplū aut forma vt
regla sive silitudo. P̄ius ḡ q̄z fierēt vni-
uersa. erat i rōne sūme natē qd̄ v̄l̄ q̄liav̄
quō eēnt fut̄. Illa ḥbū rerū forma q̄ in
ei⁹ rōne res creādas p̄cedebat. qd̄ aliud
q̄z qd̄a rerū in ipsa ratiōe locutio erat.
Sic. n̄. fab aliqd op̄ ar̄sue factur⁹ p̄us
illud int̄ se dic̄ mēt̄ p̄ceptiōe. Sic sūmā

Saz p̄stat oēz creaturā p̄usq̄ eā p̄deret
i se dixisse. In hac silitudine tñ multā in
tueor dissilitudinē. Illa nāq̄ nibil oīo
aliūde assūpsit. vnde v̄l̄ eoꝝ quē factura
erat formā in se ipsa cō pingere. vel ea
ipsa b̄ qd̄ sūt p̄ficē. Faber ḥbū nec mēte
p̄t imaginādo corporeū aliqd p̄cipe. ni
si id qd̄ aut totū sim̄ aut p̄ p̄tes ex aliq̄
bus rebo aliq̄ mō iā didicit. Nec op̄ mē-
te cōceptū p̄ficē. si aut materia desit. aut
aliqd sine q̄ p̄cogitatū op̄ fieri nō possit

Beda i omel. sup p̄ncipiū Jo-
hanis. H̄ic euāgelistā Johs ait: Qd̄
factū ē in ipso vita erat. Hoc ē q̄cqd fa-
ctū in tpe sive viuēs sive vita carēs appa-
ruit oē cē b̄ i spūal factorj rōne q̄si sp̄ vi-
xerit i viuit. nō q̄ coētū est creatori qd̄
creavit. b̄ q̄ coētā ē illi rōne volūtatis
In q̄ ab etiā habuit i b̄z qd̄ i qñ crea-
rit. q̄lit̄ creatū gubernet vt maneat. i ad
quē finē singla q̄ creamit p̄ducat. Et vi-
ta inq̄t erat lux hoīuz. Quo ḥbū appa-
ret i sinuat apte q̄ ipsa vital rō p̄ quam
oīa disposita sūt i regūt: i sapīa q̄ hoīes
ad imaginē dei factos sūt rōne illumiat

Aug⁹ sup Gen. li. i. H̄ic ipse dei
fili⁹ q̄s ēt̄ interrogat⁹ a iudeis: P̄ncipiū
ait q̄ i loq̄z vob. Q̄ aut̄ fili⁹ loq̄t p̄i loq̄
tur. q̄r p̄i loquēt̄ ḥbū qd̄ ē fili⁹ etiāt̄
dī. Q̄ ḡ dixit dē⁹: Fiat lux. ē etiā. q̄r ver-
bū dē⁹ apud dēū ē p̄i coētū. q̄nis deo
in etiāt̄ ḥbū dicēt̄ oīa. t̄pāl facta sit crea-
tura. Cū. n. ḥba sint t̄pis qñ i aliqñ. eti-
āt̄ tñ ē i ḥbū dei qñ debat aliqd fieri.
Et tūc sit. qñ fieri debuisse i illo ḥbū est
i q̄ nō ēon̄ i aliqñ. q̄r totū illud ḥbūz
etiāt̄ ē. **I**dē in secūdo. Nec totiēs
dixit dē⁹: fiat b̄ vel illud. q̄tiēs sc̄ptā re-
petit. dixit dē⁹: Unū q̄ppe ḥbū ille ḡenit
i q̄ dixit oīa p̄usq̄ facta sūt singla. H̄z
eloquii scribēt̄ t̄scēdēs ad p̄uulox ca-
pacitatē. dū singillati gnā creaturārū in
sinuat p̄ singla respicit vniuersit̄s q̄z ge-
neri etiāt̄ i ḥbū dei rōne. **I**dē in li-
bro de octo q̄stioib̄ veteris te-
stameti. H̄ic aut̄ i illo ḥbū fuēt oīa q̄
sūt facta i ipsa hoīs suscep̄tio. sic ē ab eo
p̄cognita. qm̄ si pictor totā domū pingē

Primus

velit. et locū ubi se quā pingere debet cogitet vel nouerit: totū in arte et in spatione ac voluntate habet. licet ceteris quā tibi explicet. Idē in libro de fide vel symbolo. Deniq̄ fili⁹ dei dī verbū p̄is. q̄ ip̄sū secretissim⁹ pater īnotescit animis dignis. sicut vobis n̄is ea quā secreto gerimus alij īnotescim⁹. De⁹ aut̄ cū vobū genuit id quod ipse ē genuit. neq̄ de aliquā facta materia. neq̄ de nibilo. sed de seipso. Qui enī animis cognitris verissime indicare se et voluit et potuit. Sed ad seipsum indicādū genuit. quod est ipse qui genuit.

Opater genuit ex sola liberalitate. Idē ad Norosium. Cap. VII

Doro neq̄ voluntate pat̄ter genuit filiū neq̄ necessitate. q̄ necessitas in deo nō est. et p̄ire sapia; voluntas nō p̄t. Vñ qdā nr̄oꝝ cuꝝ eū interrogasset heretic⁹: utrū volens aut̄ no lens pat̄ filiū gennuerit: laudabilis ut fert̄ r̄ndit. Dic m̄inqt̄ et tu heretic⁹. De⁹ p̄ necessitate de⁹ an voluntate? Q̄ si dixisset necessitate: grādis eū absurditas sequebat̄. Si aut̄ voluntate. ei m̄ndebat̄. Nō ḡ ē deus natura. Sic igit̄ in laqueū quē pōne volebat̄ incidit. et vidēs p̄iunctum se obmutnit.

Idem in libro de trinitate. ij. Certe ubi plenitudo toti⁹ bonitati⁹ ē. vera et summa charitas deesse nō p̄t. Nibil enī charitate melius. oportetq̄ ut amor in alterū setēdat ubi charitas esse queat. Vbi ḡ pluralitas p̄sonarū deest. charitas oīno esse nō p̄t. Sz si una p̄sona sola in dinitate esset. sumā certe charitatē erga creatā p̄sonā h̄c nō posset. Inordinata enī charitas esset si sumē diligenter q̄ sumē diligendus nō esset. Quid aut̄ q̄s nullū aliū q̄ se ipsū diligit. ille quē erga ipsū habet p̄uat̄ amor p̄iunctus q̄ sumū gradū charitati nō dū apprehēdit. Sz p̄sona dīna. pfecto nō h̄c quē ut seipsum digne diligenter. si p̄dignā p̄sonā oīo nō h̄c. Ut ḡ in illa vera dinitate plenitudo charitati possit locum h̄c: oportuit dīnā aliquā p̄sonā p̄sonę cōdigne. et eo ipso dīnē consortio nō carere.

Certe solus deus sumē bonus ē. solus ergo deus sumē diligēdus ē. Sumā ḡ diuina p̄sona dilectionē exhibere nō posset p̄sonę quē dinitate careret. Sz q̄ de pluralitate p̄sonarū plenitudo bonitatis p̄iuncta et probat. q̄ sicut nihil charitate melius. sic nihil ea iocūdīns. Necesse ē itaq̄ in sumā felicitate charitatē nō deesse. p̄pū autem amoris est ab eo quē multū diligēt multū diligē velle. Nō ḡ potest amor esse iocūdī si nō sit et mutu⁹. Gratuiti ḡ amoris exhibitiō et debiti amoris recōpensatio indubitan̄ convic̄it. q̄ in vera dinitate p̄sonarū pluralitas deesse non posset. Certe si dixerimus in illa esse solā p̄sonā vñ. non habebit cui cōicare possit illā infinitā plenitudine. Sz vt quid b̄: An q̄ cōicationē h̄c nō posset. An q̄ nolit. Sz q̄ oīpotēs ē. cōstat nō esse ex defectu potētis. Quid ex defectu beniōlētī: Si sic esset merito angelorum oīnū subterfugeret. merito se agnoscī erubesceret. Sz absit vt illi aliquā iussēt vñ gloriari nequeat. vñ gloriari nō debet: Alioqñ non erit plenitudo glorie. Quid aut̄ gloriōsius. qd̄ vñ magnificēt̄. q̄ nihil h̄c qd̄ nolit cōicare: Cōstat itaq̄ q̄i illo indeficiēti bono sumēq̄ sapiēti p̄silior tam ē nō p̄t auara reseruatio. q̄ esse nō p̄t inordinata effusio. Ecce ipsa plenitudo glorie cōpellit p̄sortē nō deesse. Huīns itaq̄ pluralitat̄ assertio triplici p̄firmat testimoniō. Nā q̄ sumā bonitas. q̄ sumā felicitas sup̄ hac recōdit̄. clamat plenitudo glorie. confirmādo acclamat.

De excellenti amore p̄is ad filium. Aug⁹ in solutiōe questionū hereticorū. Cap. VIII

Doro si deus pfectus est. p̄m plenitudine suę maiestatis. nos aut̄ pfecti p̄m pfectū vñtūs accidēt̄. Fili⁹ q̄d̄ diligit̄ a p̄e p̄m sp̄ manētis plenitudinē charitati: in nob̄ aut̄ charitatē dei meref̄ pfect⁹ vñtūs. **I**dem i libro de trinitate. xv. Q̄ ḡ Christus

Liber

De vnitatez dñi abozū Athana
sius i dial. cōtra Arriū. Cap. IX.

Dicitur autem per prophetam
vnum esse liberum patrem qui non alius de-
nisi ex nihilo non ex libiacentibus vel procedentibus
materiarum qualitatibus sed proprie tenuis deo. In
memoriam lumine virtutem dicitur sapientia sapientia

extitisse fidelitatem Aug⁹ cōtra quē
stiones arrianorū. Itaq; sic nō obest
filio cū solus pī dī lucē inaccessibilē inba-
bitare. ita nō obest pī cū sapia q̄ est fili⁹ gy-
rū celi sola dī circunire. In ḡra q̄z deivna ē
vocatio pīs & fili⁹. q̄z sic pī filiū ad pīez du-
cīm. ita pī pīez i fili⁹ cognitiōe atthīm. ip-
so testāte atq; dicēte: Nemo pōt venire ad
me nisi pī meus traxerit eū. **I**dē in li-
bro. lxxiiij. questionū. Idē igit̄ est
fili⁹ qd pī. ita vt iste sit fili⁹. ille pī. i. iste sili-
tudo. ille cuius est siliitudo. ex q̄ vna suba.
Nam si vna nō est. recipit dissilitudinē sili-
tudo. qd fieri posse negat verissima ratio.
Hugo i libro d̄ tribus diebus
Verū q̄uis vnitas & ei⁹ c̄q̄litas sit vna pe-
nitus suba. tñ q̄ nihil pōt seipslī gignere. &
alia ē p̄prietas genitorē esse. & alia genituz
esse. Idcirco aut̄. dñis p̄his ipsa et̄na suba
dī p̄sona genitoris. bñ h̄ q̄ ipsa ē vnitas.
p̄sona & geniti. bñ h̄ q̄ ipsa ē equalitas.
Richardus d̄ trinitate. li. iij. Mi-
rar̄ quō possit eē plus q̄z vna p̄sona vbi n̄
est nisi vna suba. H̄z qd mirū si mirabilē est
in tam multo opib⁹ suis. si sup̄ oia est in se-
metipso mirabilis. H̄abet h̄o quō legat &
discat i seipso. qd p̄ atrariū estimare tebe-
at d̄ deo suo. Ibi siqdē pluralitas p̄sona-
rū in vnitate sube. h̄ autē pluralitas suba-
rum in vnitate p̄sonarū. Sic mutuo r̄ndere
debent natura creatar̄ & natura increata. tē
poralis & eterna. circūscriptibilē & infinita.
Addam⁹ qz in illa p̄sonarū pluralitate est
plena similitudo & summa equalitas. in hac
autē multa dissimilitudo & ineq̄litas maḡ
Nam alia est corporea. alia incorporea. alia
visibilis. alia inuisibilis. alia mortalis. alia
imortalis. Nihilomin⁹ tñ personali. p̄rie-
tate ita in vnu coniuncte sunt. q̄ in patien-
tiorē vel p̄delectādo ne dicā separari sed nec
secerni possint. **I**dē in libro pri-
mo. Est autē impossibile plures oipoten-
tes esse. Nam qui vere omnipotens fuerit
facile poterit efficere vt ceterorū quilibet ni-
hil possit. alioqñ vere omnipotens nō erit.
Idē in libro. iij. Similit̄ nec im-
mēsus eē pōt nisi vnu: nec d̄e vnu. Sic
h̄tā pī q̄z fili⁹ est omnipotēs vt ambo sim-

Primus

non sint nisi unus omnipotēs. Sic vterq; immēlus, vt ambo simul nō sint nisi unus immēlus. Sic vterq; deus, vt ambo simul nō sint nisi un⁹ de⁹. Vide ergo q̄s admiranda ratiō est in psonis p̄prietas, et in sua uitalis, et in maiestate equalitas.

Odei filius sit patri coeternus Capitulum X

Anestatis enim sue con sorte carere noluit psona quę sū me bona fuit, et absq; dubio qđ esse voluit esse oportuit. Qd̄ nō semel voluit semp̄ utiq; voluit. Oportuit ḡ psonā eternā h̄c coeternā. Nec potuit una alteram precedere, nec una alteri succedere.

Dylarius d̄ trinitate. li. xii. Ergo dñe d̄ p̄ filius tuus dñ ex te ē secundus a te ē. Dñ nō tūc est, nō ab eo separandus es, qz nec sine tuo fuisse aliquā cōfīctā es ne aut sine gnātione imperfectus, aut post gnātione arguaris superfluus. **A**mbro sius d̄ trinitate. li. iii. Merito splendorē p̄nē glīc filii ap̄l̄ vocat, qz lux splendorē gnāt, nec cōprehēdi p̄t q̄ splēdor lu ce sit posterior, aut splēdore lux antiquior.

Vbi nanq; lumē est splēdor ē, et vbi splēdor ē etiā lumē ē. Nec vnu sine alto ē p̄t qz sp̄ in lumē splēdor ē. Splēdor igit̄ paternē luc est fili⁹ coēt̄ p̄p̄t̄ h̄tūt̄ eternitatem, inseparabilis, p̄t̄ claritudinis unitatez. **O**rigenes sup̄ Esaiā. Itaq; iust̄ etiā h̄c sp̄ nascit̄ ex deo. Si enī saluator q̄ splēdor est luc etiā sp̄ nascit̄, et idcirco dicit: An̄ oēs colles gnāt̄ me, nō vt qdā male legūt̄ genit̄, tu qz i ei⁹ silitudinē sp̄m habens tñ adoptiōis p̄ singlos intellect⁹, ac p̄ opa singla sp̄ a dñō gnār̄, et in Christo Jesu dei fili⁹ efficer. **A**uḡ d̄ trinitate. li. vi. Sz dixit Ann⁹. Si fili⁹ est nat⁹, erat tpus qn̄ nō erat fili⁹. Nō n̄ intelligebat etiā natū ēē deo sempitnū ēē, vt sit coēt̄ p̄ fili⁹, sic splēdor q̄ ab igne gignit̄ ē illi coēt̄, et vt eēt̄ coēt̄ si ignis esset etern⁹.

Idē in li. lxxiiij. q̄stionū. Melior ē aut̄ sp̄ nat⁹ qz q̄ sp̄ nascit̄, qz si sp̄ nascit̄ nō dū nat⁹ ē, nec vnuq; erit nat⁹. Ac q̄ hoc

nunq; fili⁹. Fil⁹ at̄ deis p̄ ē fili⁹, sp̄ igit̄ na tis. **B**asilij̄ iexam. li. i. Erat n̄ antiquissima creature ordinatio illis q̄ sūt ex mūdū h̄tutib⁹ apta, sine tpe orta, sempitna, sibiq; p̄pria, in q̄ certa instituit opa de⁹ pditor oīuz, i. lumē intellectibile b̄titudini puenies oīuz amātiū deū. **A**uḡ d̄ symbolo li. i. Occurrat itaq; nob̄ ignis p̄splēdor fili⁹, et ecce coēuos iūenim⁹. Ex q̄n̄ ignis esse cepit splendorem genuit.

O ipse sit eidez coequalis. Ful genti⁹ i respōsioib⁹ cōtra Traba mundū. Capitulū XI

Porro fili⁹ dei verā quaz habet ex uno p̄essbam, nec minore h̄c potuit, nec diūsa. Contumelia q̄ppe ē dīng nature si p̄ filiū gnāns nō potuit ēē in filio qnt̄ p̄manet i seipso et genitori, qđ nefas ē potētia natāl adimit si filio p̄nē sbe eq̄litas abneget. **A**uḡ i solutiōe q̄stionū hereticorum. Si n̄ filio p̄ eq̄litatē quā ei dare potuit in nativitate s̄btraxit iūd̄ fuit, si aut̄ dare nō potuit infirm⁹ fuit, s̄ vtrūq; falsū est qz deo p̄i fili⁹ ē eq̄lis, et a p̄e diligēt̄ s̄b manēt̄ plenitudinē charitati. **R**ichardus vbi. S. Sūma nempe charitas, nec dñ ēē p̄uincit̄ nisi vere dīlect⁹ sūme nō diliḡt. Discret⁹ aut̄ amor non est, vbi sūme diliḡt q̄ sūme diligēdus nō est. Sz in sūme sapiēti bonitate amor fl̄ma nō aliter fit, nec ampli⁹ flagrat qz sūma sapia dictat. In mutuo itaq; amore plenitudo charitatis exigit vt vterq; sit ab altero sūme dīlectus, et p̄sequen̄t̄ s̄b p̄dictā discretionis normā vtrq; sit sūme diligēdus. Vbi aut̄ vterq; ē que diligēdus, oportet vt vterq; sit ē que p̄fect⁹. Oportet igit̄ vtrq; ēē ē que oīpotētez, ē que sapiētem, ē que bonū, ē que beatū. Sic itaq; charitati p̄prietas exigit psonarū pluralitatē, sic eiusdē integritas sūmā psonarū eq̄litate. Ut aut̄ p̄ oīa sine eq̄les oportet vt sint p̄ oīa siles. Qui n̄ in sapia nihil silitudinis h̄nt̄, quōd i ea pares ēē valēt̄. Idē dico d̄ potētia, idez in ceteri

Liber

oīb Aug⁹ de trini. li. vi. **E**q̄lis ḡ p̄ filius eē p̄bat in magnitudine. in sapientia. in q̄litate. in q̄libet re. q̄ de s̄ba ei⁹ dī. **N**ā r̄ xtutes i⁹ aio sūt eq̄les. alioq̄n si dixeris aliq̄s eq̄les eē in fortitudine b̄ altvni eoꝝ prudētia h̄stare. seq̄t vt alteri⁹ fortitudo sit min⁹ prudēs. ac p̄ b̄ nec fortitudine sūt eq̄les. **S**ic r̄ d̄ xtutib⁹ ceteri possimus dicere. **O**tomaḡ b̄ ita se h̄nt i⁹ illa s̄ba incompatibilis simpliciore. **N**ō. n. b̄ eē aio q̄ forte v̄l iustū esse. q̄ sine his p̄t eē Deo aut b̄ eē q̄ forte aut iustū esse. et siqd̄ aliud subalit⁹ dixeris de illa simplici multiplicitate vel multiplici simplicitate.

Clipse filius sit equalitas ipsa.
Dugo in li. de tribus diebus.
Capitulum XII

Cunitas certe. q̄ numeruz v̄ infinītū creat nō b̄ finē potentie sue. r̄ ob b̄ oīpotēs ē in nūeruz creatiōe. **D**oro creatiōe nūeroz ē creatiō rerū. In rex ḡ creatiōe op̄s ē vnitas. **V**n patet q̄ ipsa sit deitas. ab vnitate v̄o generat eq̄litas. **N**ā p̄ alios q̄dē nūeros multiplicata nūeros oēs genuit. ex se aut r̄ ex sua s̄ba nīsi eq̄litatē gnāre neq̄t. **E**q̄litas ḡ gnātio nūerū oēz p̄cessit. r̄ genitor⁹ ac geniti vna eadēq̄ s̄ba ē. qm̄ v̄qz vnitatis ē. Et qm̄ eq̄litas eiusqz gnātio nūerū oēm p̄cedit. r̄ id qd̄ oēz nūerū p̄cedit eti⁹ est eq̄litas vnitatis. **E**st igit̄ ipsa vnitatis equalitas eiusdē vnitatisq̄si figura qdā r̄ splēdor. Figura qdē. q̄ mod⁹ qdā ē b̄m quē ipsa vnitatis i⁹ rebo op̄at. **S**plēdor v̄o. q̄ eīd p̄ qd̄ oia a se iūicē discernunt. **I**psa igit̄ vnitatis ē rerū oīuz vnitū eē. **V**nitatis autēz eq̄litas modus ē v̄ltra quē citraqz neq̄t aliqd̄ p̄sistete. vñ formē ac mēsure oīuz rerū h̄nt existere. **I**bī rerū notiōes p̄tinēt. q̄ rei notiōia sp̄ in ipsi⁹ eq̄litate p̄tinet. **S**i aut̄ excesserit vel s̄bsteterit infra. nō ē noticia b̄ imaginatio falsa. **C**ū aut̄ vnitatis eq̄litas sit eq̄litas existēt. māfestū ē eadē eq̄litatē rei vnitatē eē. **N**ihil enī est aliud rei vnitatis q̄s ipsi⁹ rei exīs eq̄litas. itavt anim⁹ ipsaz cōphendens nec p̄maneat infra. nec euagēt

v̄ltra. **S**i aut̄ animi cōphensio extiterit v̄ltra vel infra. inde fallitas oritur cui⁹ nūla est suba. cū vnitatis sit oīb rebus esse p̄i mū r̄ suba p̄ma. **I**nde q̄z lic̄ colligere eādem ipsaz eq̄litatē verbū deitas ē. **N**ihil enī est aliud verbū vnitatis q̄z etiā d̄ oībus rebus p̄finitio creatoris. quid. q̄le. qn̄ tumqz sit earū vnaqueqz. vel quō se habeat in sua dignitate vel tpe. **A**t huiusmodi p̄finitio est eq̄litas rerū existēt infra vel v̄ltra quā nō valet aliqd̄ existere. **V**erbū igit̄ deitas ē eq̄litas vnitatis. Itaqz qm̄ vnitatis ipsa gignit eq̄litatē vnitatis. gignit vtiqz v̄bū deitas. **D**e q̄gnātione magn⁹ quidā dicit ph̄s. q̄ semel locut⁹ est deus. **E**cce r̄ vnitatis r̄ verbi mentionē breui⁹ fac̄. **H**anc etiā vnitatis eq̄litatē appellauerunt antiqui ph̄i. tū mentē dīnitas. tū p̄udentiā tū sapiaz creatoris. **N**uis aut̄ vnitatis r̄ ei⁹ eq̄litas. vt dictū est sup̄. sit vna penit⁹ s̄ba tñ q̄ nihil p̄t seipsū gignere. r̄ alia ē p̄prietatis genitorē eē. alia genitū eē. **I**dcirco āt dīnis ph̄is ipsa etiā s̄ba dī p̄sona genitoris b̄m b̄q ipsa ē vnitatis. p̄sona v̄o genitori b̄m b̄q ipsa est eq̄litas.

Clipse sit imago p̄ris. Aug⁹ i li. de trini. vi. Cap. XIII

Estigit in filio dei ex p̄re genito p̄ma eq̄litas r̄ p̄ma silūtu do. nulla in re dissidēs. nullo mō ineq̄lis. nullaqz ex pte dissilis. b̄ ad identitatem respondēt ei cui⁹ est imago. **I**dez in li. vii. **H**ō v̄o v̄t s̄bsteteret imago dei fact⁹ ē ad imaginē p̄ris r̄ filij r̄ sp̄issanci. **V**n sc̄ptū ē. Faciam⁹ l̄vōez ad imaginē r̄ silūtūnē nr̄az. **N**ā q̄ non oī mō siebat eq̄lis illa dei imago. tanqz. s. nō ab illo nata. b̄ ab ipso creata. **H**ui⁹ rei significandē cā ita imago dei ē vt ad imaginē sit facta id est. nō eq̄t p̄sonalitate. b̄ qdā accedit similitudine. **N**ō. n. locoz intuallis b̄ silūtūnē ad deū accedit. r̄ dissilūtūnē ab eo recedit. **I**dem in li. lxxiiii. q̄onuz. **E**t ea qdē q̄pticipatiōe sūt bona vel pulsata mutationē recipiūt vt possint eē nec bona nec pulcra. b̄ nullo mō recipit maliciam.

Primus

aut turpitudinem bonitas vel pulcritudo ipsa. Igitur et ea que participatione similia sunt recipiunt dissimilitudinem. Ipsa vero similitudinem impossibile est ex aliqua parte esse dissimilare. Unde fit ut cum filius similitudo prius ex nulla parte pri possit esse dissimilis. Ipse est enim species prima qua speciata et formata sunt omnia. cuius participatio similia sunt quocumque vel in se vel deo sunt similia. In his certe que sunt a deo creata. imago et similitudo et equalitas distinguenda sunt. Nam in speculo quidem est imago rei obiectae et similitudo. non tam equalitas. quia multa desunt imaginis que insunt rei. Et in duobus ovis partibus equalitas est similitudo etiam inest. quod quecumque insunt unius. insunt et alterius. nec tamen imago est. quod neutrum de altero expressum est. Unus autem per dicitur quam dictum quis omnium gallinae similis sit inquantum unus est. non tamen est eius imago. quod non est expressum de illo. sed nec equalis est. quod breuius est. Potest autem esse aliqua imago et similitudo orbis etiam sit equalitas sicut in parentibus et filiis esset. si tempore intentionis defuisse. Itaque in deo quod tempore vacat conditio. non enim in tempore filii genuit quod quecumque tempore condidit. consequens est ut non solus eius imago sit quod de illo est. et similitudo quod imago est. sed etiam equalitas talis. ut nec tempore inveniatur impedimento sit. **Hylarion de trinitate.** li. iii. Quidam denique nisi natus sed filius dei et in honore gloriosus est honoris admiratio geniti.

Qui ipse filius sit sapientia. Augustinus de trinitate. li. vi. Cap. XIV

Ipse est primus ac summa intellectus. verbum perfectum cui nihil deficit. et ars quedam omnipotens et sapientia dei plena omnes rationes viventem incommutabilium. et omnes unum sunt in ea sicut ipsa est una de uno cum quod unum. Ibi nouit deus omnia quod in ipso fecit. et ideo cum discedat ac succedat tempore non decidit aliquid eius scientie vel succedit. Non enim ista que creata sunt ideo sciuntur a deo quia facta sunt. sed potius quoniam a deo scientie immutabiliter ideo facta sunt. **Idem ibi. xv. Scientia**

certe deinde sapientia ipsa est ipsa essentia eius. quod idem est ibi sapientia et vere. Ideoque nouit omnia verbum que nouit prius. sed ei nosse de propriebus est sicut etiam est. Pronoste prius dicentes tanquam seipsum genuit. et equaliter sibi per omnia verbum. Non enim seipsum integrum ac perfecte dixisset. si aliquod minus vel amplius in eo per hoc quod in seipso esset. Et ideo per hunc illud vere veritas est. quod quicquid est in ea scientia de qua genitum est et in ipso est. quod autem in illa non est. nec in ipso est. Scilicet ergo pater et filius in unicem. sed ille lignificando. iste nascendo. et omnia que sunt in eorum scientia. in eorum essentia videtur utrumque simul non particulatim aut singillatim. velut alienante conspectu. ibi summe agnoscitur est est. Et falsum aliquod habere verbum hic non potest. quod sic se habet immutabilitatem ut se habet de quo est. Non enim potest filius a se facere quemque. nisi quod viderit prius facere. Potest habere non potest. nec est infirmitas illa nec firmitas. quod falsa non potest esse veritas. Non itaque deus per omnia in filio. nouit in seipso. sed in seipso tanquam seipsum. in filio tanquam verbum suum quod est de his omnibus que sunt in seipso. Omnia similia nouit et filius in se. tanquam scilicet ea que nata sunt de his quae prius nouit in seipso. In propriebus vero tanquam ea de quibus nata sunt que nouit ipse filius in seipso. **D** Hugo in libro opusculo. Ipse est de sapientia que per Salomonem loquitur. Non dum erant abyssi et ego parturiebar. Concepit deus sapientiam in persona futuri. parturiebat in voluntate creandi. peperit autem in generatione effecti. **O**rigenes super principium Johannis. Hinc de ipso filio dei scriptum. pronunciat. quod factum est in ipso vita erat. Si queris. quoniam in ipso vitaliter et uniformiter subsistunt omnia. accipe paradigmata ex creaturam naturam. Conspicare quoniam causae rerum omium quas comprehendit globositas sensibilis huius mundi simul et uniformiter subsistunt in isto sole visibili. Inde namque formae corporum omium procedunt. Inde distatia pulchritudo colorum et cetera. quod de sensibili natura praedicari possunt. Considera multiplicem et infinitam virtutem seminum quoniam simul in singulis seminibus continet numerositas barbarum fructuum animalium. quoniam pulchra ex eis surgit varietas.

Liber

formarū. Intuere qz interioribz oculū quō multiplices regule i arte artifici vñū sunt. z in aio disponēt eas viuit. quō infinitus numer⁹ linearū in vno pūcto subsistit vñū. Et huiusmodi naturalia exēpla pspice. ex qbus velut phice theorie pēnis vltra oia ab uectus dīna grā adiut⁹ poter⁹ arcana vbi mens acie cōspicere. z qntū daf hūanis argumētatiōibz tēn suū querētibz. quō oia que p verbū facta sunt in illo viuit vide re. Aug⁹ i li. lxxiiij. qonū. Ille xo pncipales forme vel rōnes rerum stabiles idē vocant⁹ que dīna intelligētia cōtinēt nec ipse formate sunt. b̄ s̄m eas qcqd orit⁹ vel interit format⁹. q̄s scilicet rōnes et̄nas i verbo intueri aia neqt̄. nisi qui rōnis oculū sanū z purū ac serenū z sanctuz acsi milē eis q̄svidere intendit habuit. Sic n̄ ipso intelligibili lumine perfusa z illustrata cū ei cohēserit. hac ipsa visione beatissima fit. Has aut̄ sine ideas sine formas siue spēs rōnes appellare licet multisqz cōcedit vocare qdlibet. sed paucū videre qd verum est.

¶ paf filio ipsū gignēdo dedit oia. Idem i li. de trinitate primo
Capitulum XV

Alerūqz vero fili⁹ dicit q̄ p̄ p̄ ei dedit: in q̄ vult intelligi q̄ enī p̄ genuit vt nō q̄sli iam ext̄ti z n̄ habēti dederit aliqd. b̄ ipsum ei dedit q̄dē pcedere. q̄m z d̄ filio qdē pcedit. b̄ filii. s̄. filio p̄ dedit nō vtiqz iaz existēti z nō habēti. sed qcqd vni genito dedit gignēdo dedit. Sic ḡ genuit enī vt etiā de illo pcederet cōe bonū. z spūssanc⁹ spiritus esset amboz. Sz si de vtroqz pcedit cū fili⁹ enī pcedere dic a p̄e. nisi q̄ solet ad enī referre q̄ z ipsius ē te q̄ ē ipse. Un̄ z ipse alibi dic: Mea doctrina nō est mea. b̄ ei⁹ q̄ misit me. A q̄ enī habet fili⁹ vt sit te⁹. ab illo habet vt etiā d̄ ipso pcedat spūssanc⁹. Ac p̄ spūssanc⁹ vt etiā de filio pcedat sic a p̄e habet ab ipso p̄e. Hinc etiā intelligit: Cur nō dicatur spūssanc⁹ natus cē. b̄ potius pcedere. q̄ si z ipse fili⁹ diceret. amboz vtiqz fili⁹ diceret. qd̄ absurdū esse pbatur. Nullus enī est filius duoy nisi p̄is et m̄ris tm̄. Sic nec filius boiu⁹ simul ex p̄e pcedit z ex m̄re. imo p̄us ex p̄e i m̄rem. de

ij. Etrursum pat̄ inquit qd̄ dedit n̄ ma ius oibz est. Dona xo dīna hoc mō intelligēda sunt filio attributa. Dedit filio pater oipotētiā. maiestatē dedit maiestati. x̄tutē x̄tuti. prudentiā prudenti. eternitatē eternitati. dīnitatē dīninitati. vitam vite. Nec aliā ab ea qz habere dedit. z qntam habet tātā dedit. Sz hec oia nascēti potius qz diligēti dedit pbatur. cui a filio dicit. Oia mea tua sunt z tua mea sunt. Si enī illa oia que pat̄ filio contulisse phibit̄ alia in eo z alia i filio esse dicunt. sine dubio mendacē facim⁹ filium qui dicit sua esse que patris sunt. Hy lari⁹ de trinitate li. iiiij. Nibil itaqz nisi natū filius habet. z geniti honoris admiratio in honore generat̄ est. Aug⁹ in solutione questionū hereticorū. Nequaqz xo creatorē filius gignere non potuit b̄ non oportuit. Immoderata q̄ppe gnātio diuina esset. genitus fili⁹ patrī ne potē gigneret. q̄m z ipse nepos nisi gigneret aūo suo. pnepotē. ipotens diceret scdm̄ viam o heretici mirabilē sapiam. Neciō min⁹ habet fili⁹ q̄ p̄ nō est. q̄m gnātio n̄ potentie b̄ p̄inē p̄prietatē. Idem i li. de trinitate xv. Jo xo pncipalit̄ d̄ patre dī spūssanc⁹ pcedere. q̄m z d̄ filio qdē pcedit. b̄ filii. s̄. filio p̄ dedit nō vtiqz iaz existēti z nō habēti. sed qcqd vni genito dedit gignēdo dedit. Sic ḡ genuit enī vt etiā de illo pcederet cōe bonū. z spūssanc⁹ spiritus esset amboz. Sz si de vtroqz pcedit cū fili⁹ enī pcedere dic a p̄e. nisi q̄ solet ad enī referre q̄ z ipsius ē te q̄ ē ipse. Un̄ z ipse alibi dic: Mea doctrina nō est mea. b̄ ei⁹ q̄ misit me. A q̄ enī habet fili⁹ vt sit te⁹. ab illo habet vt etiā d̄ ipso pcedat spūssanc⁹. Ac p̄ spūssanc⁹ vt etiā de filio pcedat sic a p̄e habet ab ipso p̄e. Hinc etiā intelligit: Cur nō dicatur spūssanc⁹ natus cē. b̄ potius pcedere. q̄ si z ipse fili⁹ diceret. amboz vtiqz fili⁹ diceret. qd̄ absurdū esse pbatur. Nullus enī est filius duoy nisi p̄is et m̄ris tm̄. Sic nec filius boiu⁹ simul ex p̄e pcedit z ex m̄re. imo p̄us ex p̄e i m̄rem. de

Primus

inde vero ex misericordia in hac lucem. Spurius autem sanctus nequaquam primo de pietate in filium et post de filio ad scientiam creaturam. sed simul ut utroque procedit. quis filio patet ut quemadmodum de se ita de illo quod procedat dederit.

Quæ illa generatio sit ineffabilis et incomprehensibilis. Idem in sermone de nativitate domini. Cap. XVI

Terrena generatione illa saluatoris quam dignitatem per coetum est. quod enarrabit. quoniam quidem ipsius temporalem ex parte generationem mundus expandit. quoniam pia fides agnouit et tenuit. infidelitas autem risit supata. superbia timuit. Quae nam est illa generatio quae in principio erat ab eo et verbis erat apud deum et deus erat ab eo? Quod enim est verbum quod dicitur antea non silebat. quo dicto non siluit qui dicebat. Quod est verbum sine tempore quod facta sunt tempora. Verbum quod nullius aperuit labia ceptum nec clausit ut finitum. Verbum quod initium non habet ex ore loquenti. et aperuit ora mortuorum. Verbum quod linguas gentium disertis non fit. et linguas infantium disertas facit. Quae nam est illa generatione cui pater moriendo non cedit. quod non eam videtudo procedit. Ab oib[us] inter omnes locorum ac temporum ab omnibus distensione et spacio. quoniam vel in diebus vel in corpore sentire consuetum est quoniam ipso adiuuante possumus animas nostras ad eum levem. si quod modo et natum non preuenientem quod dignit. et dignitatem non preuenientem qui dignit capere valeamus. Patrem semper genuisse. filiumque semper natum esse. nec utrumque generationem. nec utrumque nascentem. sed alterum sine altero non viuentem cogitemus si valemus. si non valemus credamus. Non enim est quod credere volunt. nec tantum longe positum est ab unoque nostro. In illo quod propter viuum mouemur et sumus

Athanasius de trinitate. lib. viii. Igitur Athanasius oportet quod deitatem queri si credimus bene fac. credere tibi iustum est. non discutere presumendum est. Si autem discutitur sermo tibi propheticus occurrit. quod dicit. Generationes eius quod enarrabit. Petrus in epistola

la Clemētis. Non ergo deus a nobis distinctus est sed credendus. qui nimirum in nobis ipsis nescimus quod sapimus quoniam mens nostra vel ingenii generat verbum. sed nosse sufficit. quod lux splendorē genuit. sicut ait: In splendoribus sanctorum ex utero ante luciferum genuit te. **N**ylarius de trinitate. iij. Nemo inquit nouit filium nisi pater. Insere te in hoc secretum inter ingenium et unigenitum deum. et arcane te inopinabilis natitatem imerga. Incipe percurre. perfisse. et si sciam non pertinaciter. tamen gratulabor. perfectus. Qui enim pie infinita persequitur. et si non contingat aliquis cum perficeret prodeundo. **B**ernardus in epistola ad Thomam prepositum. Ne vobis filii huius seculi a vestra prudenter insipienti salutare spiritum ignorantes. nec divino consilio participantes. quod solus soli pater eructuans filio suggerit. excepto cui filius reuelare voluerit. Non vultis o miseri dicere cum David: Audiam quid loquatur in me dominus deus meus. Utique vanitates et insanias falsas effusis foris. intimi optimi quod non requiritis auditum veritatis.

Quæ utramque sit inenarrabilis. Augustinus in sermone de nativitate domini. Capitulum XVII

Mbas certe domini generationes retinet fides catholicam mirabiles. scilicet unam divinam. alteram humanam. Illam sine tempore. haec in tempore. Illam sine matre. hanc sine patre. Si enim istam non comprehendimus. illam quando enarrabimus: Quis comprehendit nativitatem novam. inusitatam. unica. in modo incredibilem factam. et toto incredibiliter creditam ut virgo conciperet. et virgo pariens permaneret: Quod humana ratio non inuenit fides capit. et ubi humana ratio deficit. fides hominum proficit. **B**ernardus in sermone de vigilia nativitatis domini. Jesus christus dei filius in bethleem inde nascitur ex virginem. Fides generatione ista quod enarrabit:

Liber

Angelus nunciat. virtus obumbrat. spiritus superuenit. virgo credit. fides concipit. $\text{X} \text{go}$ perturbit. permanet $\text{X} \text{go}$. **Q**uis non miret? Filius altissimi deus anno secula deo genitus nascitur. denique $\text{X} \text{b} \text{u}$ ifans oritur. **Q**uis vel sat miret? Nec sane natitas ociosa. ut dignatio maiestatis infructuosa. **N**on enim oritur sine salute Jesus. nec sine vincione Christus. nec sine gloria dei filius. **M**aximus in sermone de nativitate domini. **N**on est aut ista ratio. immo quod ceca pietate ut non credat deus homines posse de semina facere quod credit fecisse de puluere? Si oportet homo in tali negotio voluntate esse consideras. de ope cur retractas? **D**ia quodque haec quod volunt fecerit deus. Et si sollicitus prescruteris. per hoc hunc humanum legitimum usum perceptiois tres valde mirabiles nascuntur dispersi trinitate operatae repies. Prima quoddem est quod formata est Adae ex limo. Secunda quod formata est mulier de masculo Tertia vero quod est celestis extitit quod Christus ex virginie percensuit. **Q**uid homo non nouum. quid non mirabile fuit. quod homo nisi fidem sequitur in consilio humani completi potest complecti. quod homo mystico conceptu mundi suum visitare dignus est dei filius. nostra salutis homo flagitabat. numerum ut celestis tandem gratatio reparet quod natitas trema prodiderat.

De missione filii dei in carnem et modo et causa eiusdem. **A**ugustinus de trinitate. **C**ap. XVIII

Quia enim ad eternam capescere quod non eram idonei. sorde quod peccato nos pregraubant temporalium rerum amore distracti. ac de propagine mortalitatis tamquam naturaliter inolite. eram utique purgandi. purgati autem ut eternis preparari. non nisi per temporalia possumus. quilibet iam temporari tenebamur. Sanitas nostra a morbo quodcumque plurimum distat. sed medicina curatiōis non sanat nisi morbo pergruat. Igitur inutilia temporalia decipiunt egrotos. utilia temporalia suscipiunt sanatos. Menses at rōnalis sic purgata debet eternis rebus temporationez. sic purganda temporalibus fidē. Cum ergo fides nostra vidēdo fieri vitas. tunc mortalita-

tem nostrā cōmutatā tenebit eternitas. **N**on donec fiat. et ut fiat. ne fides mortalis vita dissonaret a vita eterna. veritas ipsa prius cogita de trahita est. cum dei filius exceptus ī se fidē nostrā quod nos produceret ad vitam suā quod sic nostrā suscepit mortalitatem ut non suam amitteret eternitatem. **V**it enim quodam sapientium grecorum ait. Ut ad id quod ortus est valet eternitas. immo ad fidem vitas. **S**ic ergo purgari nos oportebat ut ille nobis fieret oritur quod maneret eternus. nec nobis aliter eēt in fide. aliter in veritate. **N**on enim ab eo quod orti sumus ad eternam transire possemus. nisi eterno per ortū nostrum nobis sociato ad eternitatem trahatur cerebum. **N**on autem illuc quoddam fidei sequentes ascēdimus. quod ascēdit in quod credimus. **Q**uia enim in illorum id quod ortus est transiit ad eternitatem. transiit enim est et nostrum. cum fides puerent ad vitam. Ecce ad quod missus est filius dei. immo ecce quod est missus esse filius dei. **L**eo papa in sermone de nativitate domini. Ex luce siquidē ortus splendor non est luce posterior. et lux vera nunquam sui splendoris est indigens subale. sic hunc spiritum fulge sicut spiritus existere. **N**on autem splendoris manifestatio dī missio. quod Christus apparuit mundo. Qui cum oīa invisibili maiestate sua semper impleret. tamen de remotissimo altissimo quod secreto his quibus erat ignotus aduenit. cum ignorantie cecitate abstulit. et ut scriptum est. **S**edentibus in tenebris et umbra mortis lux orta est eis. **Q**uis enim etiam horribilis seculis ad illūinationē locorum patrum et prophetarum lumine vitatis emissus sit. dicente David. Emitte lucem tuam et vitatē tuā. ac diuīsis modis multis quod signis opera presentie sue deitas filij declarauerit. oīes tamen ille significatiōes cunctaque miracula testimonia fuerunt isti missiōes. **D**icit ap̄ls. Cum ergo venit plenitudo temporis. misit deus filium suum ex muliere factum sub lege. **Q**uid autem est homo nisi homo carnē fieri. conditor mundi perpterū virginis nasci. dominus maiestatis humanis se coaptare promordiōis. **E**t licet conceptu spirituali nulla sint terreni mixta contagia seminis. ad suscipiēdā tamen vere carnis sanguinem solam sumere de matre naturam. hac missione quod deus vnit est homo filius impar est pī. non in eo quod ex tempore. sed in eo quod est factus

Primus

ex hoc. Equalitate. n. quā inniolabilē habet deitas. nō corruptit hūanitas. et creator ad creaturā descendit credētū est ad cēna subiectio **Beda i omel. sup p̄ncipū Johānis.** Ob h. n. abū caro factū est. i. de hō factū ē. vt p̄ cogitū nob̄ hōis habitū nob̄ p̄sando p̄gruere. nos alloqñ do instruere. nob̄ vidēdi viā p̄bere. p̄ nob̄ hōstē p̄figere. n̄rāz mortē moriēdo acre surgēdo posset destruere. p̄ coētnā vere p̄i dīnitatē nos interi⁹ viuificando ad dīna sustolleret. remissionē nob̄ p̄ctō p̄parat⁹ ac sp̄ssitī dōna p̄cedēt. et p̄ bono p̄fectiōnem operū nō soluz nos ad hūanitatē suę claritatē vidēdā p̄ducēt. s̄ rīcōmutabi⁹ lem nob̄ eētiā suę dīnitatē ostēderet.

Qde hō factū ē vt hoiez lapsuz erigeret. Aug⁹ dīciuita. dei. libro xiiij. Capitulum XIX

Prim⁹ hō fuit i duplīci paradiſo. viuebatq̄ hīm deū in paradiſo corporali. p̄p̄ bona corporis. et sp̄nali. p̄p̄ bona mēt̄. **S**reg⁹ i moral. li. viij. Ad h. n. hō p̄ditus fuerat. vt statim mēte in arce cōtēplationis se erigeret. et nulla hūc corruptio a sui conditoris amore declinaret. **H**z cū ab ingenita stan disoliditate volūtati pedē ad culpā mouit. a dilectiōe p̄ditorij in semetipsū. p̄tinus cecidit. **H**z amore dei deserēs. verā. s. stationis arcē. nec i se p̄sistē potuit. q̄i lubrice mutabilitas impulsu infra se p̄ corruptiōne defigat. **I**dē in. li. xvij. Auxit vere reatū culpe sequēt̄ p̄coniuū glīḡ p̄cedēt̄. **N**ā vniuersitatis casus tāto maioriē c̄riminis. q̄nto p̄nsc̄t̄ caderet maior potuit eē htut. **B**ern⁹. sup Lān. omel. xxv. **Q**m̄ igit̄ hō cū in honore eēt nō intellexit seip̄su iumēt̄ insipiētib⁹ assimilauit. De grege facta ē egregia creatura. putoq̄ si loq̄ fas eēt. diceret iumēta: Ecce Adā factus ē q̄si vn⁹ ex nob̄. **H**ic ē q̄p̄ p̄ais angel⁹ factū ē factū in p̄sepio positū. nobisq̄ tanq̄ iumēt̄ appositiū. Verbu⁹ q̄ppe caro factū ē. et oīs caro factū. Itaq̄ cib⁹ homīs hoie i pec⁹ mutato se mutauit i p̄abulū pe-

coris. **H**eu tristis i lachrymosa mutatio. vt hō padisi accola. tr̄e dīns. celi ciuis. dei domesticus. frat̄ btō p̄ sp̄nūm i celestium coheres. vtū repētina se p̄sliōe inuenir. et p̄p̄ infirmitatē iacētē i stabulo. et p̄p̄ p̄ corinā silitudinē idigētē fēno. et p̄p̄ inedita feritatē alligatū p̄sepio. sic sc̄ptū est: **I**n chamo i freno maxillas eoz p̄stringe q̄ nō approximat ad te. **A**gsce tñ o bos possestorē tuū. et tu aline p̄sepe dīni tui. **L**oḡsce pec⁹ quē nō coḡuisti hō. adora in stabulo quē fugiebas i padiso. honora p̄sepiū cuius p̄tēp̄isti imperiū. **C**omedē fēnū quez fastidisti panē angelorū. **Q**ut famelicū vtroq̄ sensu ex se reficeret. **D**ugo i libro de sp̄u et anima. Cap. XX

Olo qdē sūt̄ i hoie sensus vñ interior. ale exterior. et vterq̄ donū suū h̄z in q̄ reficit. **S**ensus interior reficit in p̄teplatiōe dīnitas. **E**xterior i p̄teplatiōe hūanitat̄. **P**ropf h̄eniz de factū ē hō vt i se totū hoiez b̄tificaret. et tota p̄silio hōis eēt ad ipsū. totaq̄ dilectio curreret i ipsū. cū et a sensu carnis videret p̄ carnez. et a sensu mēt̄ p̄ deitas p̄teplatiōne. **H**oc erat totū hōis bonū vt sine īgredereſ ſiue egredereſ. in factore ſuo paſcua inueniret. videlicet forſi carnesaluatoris. et int̄ i deitate creatori. **N**ā p̄dito bo no qdint̄ erat. egressa ē aīa ad bona aliena q̄ forſerāt. et pactū fec̄ cū dilectiōib⁹ ſeculi. req̄escēs sup illas. nō attēdēs absentia boni ſui interiori. eo q̄ ſuas p̄ſolatiōes cerneret i bonis alienis. **A**ug⁹ omel. ij. Irruerat igit̄ hōi q̄ſi puluis i oculū i vide lu- cem nō poterat. **H**e pulue cecat̄ eſhō. de pulue ſanari. caro te exceauerat. caro te ſanat. **I**dē in quodā ſermōe Adh̄e reſce igit̄ hō medicamēto tuo. **N**ō poteras videre deū. poteras hoiez. de factū ē vt i veno t̄ eēt. et qd̄ videres i quod crederes. **B**ern⁹. sup Lān. omel. xx. Ego hāc arbitror p̄cipuaz iuſſibili deo fuisse cāz q̄ voluit i carne videri i cū hominib⁹ homo conuersari. vt hōiūz carnalium qui videli cet nīſi carnaliter amare non poterāt. p̄mo

Liber

quidem ad suę carnis amorem salutarē affectiones retraberet atq; ita q̄datiꝝ ad amorem spiritale p̄duceret. **I**dem in sermone. iij. d̄ natuitate bte Marie. Itaq; q̄ erat sup̄ intellectū vel rōneꝝ del̄cedit vſq; ad imaginationē. **N**uid. n. p̄bus hō deo cogitaret. nisi forte idoluz corde fabcaret. **N**icōprehēsibilis ḡ voluit cōprehēdi. inexcogitabil cogitari. q̄mō in p̄sepio latēs. in v̄ginali gremio cubans. in monte p̄dicās. in oīone p̄noctans. in cruce pendēs. in morte pallēs. inf̄ mortuos lib. et in inferno imperās. seu etiā tertia die resurgens. et aplis loca clauoz victorię siḡ demōstrās. nonissime corā eis celi secreta cōscendens.

Quāt a se erulantem reduceret. Gregorius in moral. li. vii. Cap. XXI

Olim quidē hō ab īternis oīandis teic̄. culpe sue supplia et tolerabat et nesciebat. ita ut exiliū patriā crederet. et sub corruptiōis p̄dere q̄si in libertate salutē ganderet. **S**ed is quē hō reliquerat intus. assūpta carne for̄ apparuit deo. **L**ucq; se extenꝝ p̄buit expulsum foris hoīem ad interiora renocauit. **I**dē in li. vii. Hō q̄ppe lapsus siī auctoris sui inq̄stionē se erigeret. h̄n̄ reūberatū corporearū rerū amica caligo p̄fuderet. **D**indiq; agorib; p̄mit̄. infirmitatib; vrgetur. vt q̄ relicto deo se sibi ad req̄em sufficē credidit. nihil i se nisi tumultū p̄turbatioñis iueniret. iuentūq; se fugere quereret. s̄ auctore cōtēpto q̄ se fugeret nō h̄iet. **N**ā loc⁹ hoīis s̄ nō localis ipse p̄ditor extitit. qui h̄ic vt in semetipso p̄sisteret creauit. quez locū tūchō deseruit qn̄ a p̄ditoris amore recessit. **G**z cū op̄s deo hoī redimēdo se etiā corporalit̄ ostēdit. ipse fugitiui sui vestigia subsequēs ad retinēdū quē amiserat loc⁹ venit. **B**erni. sup̄ Can. omel. lxxvij. **H**ec ē ouis errās cui⁹ cura etiā sup̄nomiz cure gregū piata ē. **D**eniq; illis depositis pastor ad istā del̄cedit. diligēt̄ eā quēsinit iūetā nō redixit. s̄ p̄p̄ris h̄uerū reportauit et angelis vitaꝝ noua cū illa et de illa gau dioꝝ festa cēlis intulit.

Quāt miserū in corpore etiā btifi caret. Gregorius ibi. s. Cap. XXII
Tua subesse dñis iussio. **Q**nib; hō noluit. sub suis se necessitatib; stranit. **V**t enī taceam⁹ q̄ in corpe dolores tolerat q̄ febrīb; anhelat. ipsa nr̄a salus egritudo ē. cui curādī nc̄citas nunq; deest. **Q**uot enī solatia ad v̄su viuēdi q̄rimus. q̄si tot nr̄e egritudini medicamenq; obuiam⁹. **G**z ipsū q̄z medicamē in vuln̄ vertit. q̄ exquisito remedio paulo diutius inherētes. eo graui⁹ deficim⁹ q̄ p̄uide ad refectionē param⁹. **I**psa q̄z mens nr̄a a secreti interioris gaudio exclusa. mō spe decipit. modo pauore vexat. mō dolore t̄ḡcitur. mō falla hilaritate replet. **R**erum tp̄alii q̄s diligit amissionē incessant attēritur. q̄z icessant cursu rapiētē p̄mutatur. **R**ebū aut̄ mutabilib; b̄dita etiā ipsa a se variae. **N**ā querēs qđ nō habet anxia p̄ci pit. cunq; b̄ accepit. tedet hāc p̄cepisse qđ quēsinit. erudit̄ appetē vix suā ignorātiā supat. **E**rudita ḡni⁹ p̄ gliaz sc̄ie pugnat. **I**dē in li. xv. Itaq; p̄m⁹ hō fuit arbor in p̄ditiōe. foliū in tēptatiōe. stipula in deiectiōe. **V**n̄ sc̄ptū est. **C**ōtra foliū qđ a vēto rapit ostēdis potētiā tuā et stipulā siccā p̄seq̄l. **E**t rurū. **H**ō inq̄t nat⁹ d̄ muliere breuiuēs tpe replet m̄lē miserijs. **B**erni ad Eugenii. li. ii. **H**ō nimirū nudus et paup̄ et miser. hō dolēs q̄p̄lō sit. erubescēs q̄ nudus sit. plorās q̄ nat⁹ sit. murmurās q̄ hō sit nat⁹ ad laborē nō ad honorē. **H**ō nat⁹ d̄ muliere et ob h̄c cū reatu. breuiuēs tpe et ob h̄c cū metu. replet mulē miserijs et ob h̄c fletu. **H**ugo i libro op̄sculorū. **D**eigit hō fact⁹ ēvt totū hoīeꝝ in se btificaret. **N**ā si creator hoīis deo esset et hō nō eēt. eēt i ipso qđ sensu mēt̄ videret. s̄ qđ sensu corporis p̄cip̄t nō eēt. et sustineret sensus carnis p̄petuū opprobriū absentię creator. et eēt i abiectionē sp̄ oberrās. sp̄q; merito illi diceretur. vbi est deus tuus. **I**dē in eodem. Deus hō factus est vt idem esset repator q̄ creator. et vt de suo hō libarer. et vt familiaris ab hoīe deo d̄ligerer. et vtq; sensus i chris̄to btificaret. et reficaret oculis cordis i ei⁹ d̄initate. et oculis

Primus

corpis ei⁹ hūanitate. ut sine ingredere si-
ne egredere. in ipso pascua īueniret natu-
ra cōdita ab ipso. **Bernī.** vbi s. omel^x
xx. Neuera proslus oī suauitatis dulcedie
plenu videre hōies hōis conditorem.

Qut hōis sue nature dignitatē
mōtesceret. Aug⁹ in li. de trinitate.
xiiii. Cap. XXIII

Hunc et alia multa que in
ei⁹ incarnatiōe salubrit⁹ intuēda-
sunt. Quoz vnu est qd⁹ demōstra-
tū est hōi quē locū biet i rebus a deo cōdi-
qñ sicī vnitate psonē deo piūgi potuit hu-
mana natā. **Melmacius.** Licet enīz
hūana natā int̄ oēs formas aīalū ab ipsa
mūdi creatione sp excelluerit. tñ ex incar-
natiōe hōbi. et ex forma hōis a deo assūpti
longe maiorē dignitatē excellētiā acq̄sinit.
Necq̄ enī frustra charitatē istaz q̄ dilexit
nos de⁹ vt sic filiuz suū ad hōies mitteret
apłus nimiā appellavit. s. pcerto intellexit
q̄ tñ bñficiū sic nulla pmereri magnitu-
do poterat mūdane iusticie. sic nulla pōde
ratio estimare vel estimatio pōderare. Hoc
itaq̄ meli⁹ estimat deuotio nřa q̄s rei rōci-
natio. grāz actio q̄s disputatio. facilius q̄s
cōpat illud paupertas spūs q̄s qlibet diui-
tiārū accru⁹. An̄ incarnationē hōbi similis
erat deo sola hōis forma interior. s. ab īcar-
natiōe hōbi facta ē forma dei ipsa q̄s hōis
forma exterior. Igit⁹ ad oēs serpētū sugge-
stionē cogitare delem⁹ vnitā dignitatem
hui⁹ dupliq̄ formē. moxq̄ pudebit nos si-
mul turpe aliqd cogitasse. Dignior ē enīz
forma vtraq̄. q̄s vt tam turpi pōfōmemē be-
stie. Sane de vtraq̄ dici potest. imo debet
hōbū illud egregiū: Nō faē ad mores tam
bona forma malos. Alioqñ qd passum
putas supplicij q̄ dñonē stauerit formā dei
Breg⁹ i moral. li. xxvi. Nō ḡ fragili-
tas hūana se despēt. s. vniq̄ēti dei sangui-
nē p̄sideret et i p̄cio suo p̄sideret. cōspiciat
q̄s magna ē q̄ tantū valet. Supnāz p̄iam
speret āgloz se sociā sciat. et i suo capite se
platā etiā angel gaudeat. Aug⁹ vbi. s.
Deinde hō h̄etiā in cā fuit vt grā deino-

bis sine vllis p̄cedētib⁹ merū in hōie Chri-
sto cōmendat⁹. q̄ nec ipse vt in tanta vni-
tate deo cōiungeret vllis ē p̄cedētib⁹ meri-
tis assecut⁹. s. ex q̄ hō cepit. ex illo ē et deus.

Qut ei hūilitatis exēpluz in se
tribueret. Cap. XXIII

Hacten ut supbiā hōis q̄
e maxie impedit ne deo inhēreat
p̄ tantā dei hūilitatē redargui possit et sa-
nari. **Breg⁹** in registro. li. x. Johā
ni ep̄o. Q̄nta ē hūilitatē xt̄. p̄t̄ quaz
solā veracitē edocēdā is q̄ sine estimatione
maḡnū ē vlsq̄ ad passionē fact⁹ ē p̄p⁹. Ho-
stis q̄ppe n̄ in oīa p̄dit⁹ videri sup oīavo
luit elat⁹. Quid ḡ nos ep̄i dicim⁹ q̄ hono-
ris locū ex redēptorj n̄i hūilitate suscipi-
mus. et tñ supbiā hostis ipsi⁹ imitam⁹. Ec-
ce nouim⁹ creatorē n̄m de sue celsitudinē
culmē ut hūano gñi gliaz daret descēdis-
se. et nos de infimis creati de fratrū gliaz
mōratione. Formidem⁹ ḡ in illoz nūero
asscribi q̄ pmas i synagogis libivolut cathe-
dras offerri. et in foro salutari. et vocari ab
hōib⁹ rabi. **I**dem in moral. li. xix.
Quid aut̄ mirū si hō se p̄pp⁹ hōiez attrahit
et q̄si mōrat⁹ inflectit. primo p̄ nēcitatī vel
infirmitati p̄descēdēs. cū illud hōbz p̄ qd̄
oīa p̄stāt creatā ut hōib⁹ p̄dēset assūpta
hūilitate paulomin⁹ ab āgel mōrari vo-
luit. Idēq̄ creator hōiuz et āgeloz formā
hōis p̄p⁹ hōiez suscepit. **Bernī.** in ser-
mone de natūrātē dñi. Deniq̄
qd maḡ indigñū ampli⁹ detestādū. qd ḡ-
nius puniēdū q̄s vt vidēs deū celi p̄nuluz
factū. apponat vlt̄ magnificare se hō super
terrā. **Breg⁹** in moral. li. ix. Ceterū
p̄m⁹ hō qm̄ actor p̄cepto restitit carnis in
se p̄tū elia sensit. **Aug⁹** vbi. s. Qd at
mai⁹ obediētē nob̄ p̄beret exēpluz q̄ p̄ in-
obedientiā pieram⁹. q̄s deo p̄i fili⁹ sibi co-
eglis obediēs vlsq̄ ad mortē crud⁹. Et vbi
ipsi⁹ obediētē p̄mū meli⁹ ostēderet. q̄s in
carne tāti mediatoris q̄ ad vitā resurrexit
eternam. **Bernī.** in sermōe quodā
Ceterū etnā rerū oīum in celis suppetebat
abūdātia. Longitudo quippe dierum in

Liber

dextera ei⁹. et i⁹ sinistra illi⁹ diuitie ⁊ gloria.
P auptas aut̄ ibi nūc⁹ erat. s̄ i⁹ tr̄is abū-
dat h̄ sp̄es ac sup̄ abūndabat. et h̄o p̄ciū eius
nesciebat. H̄ac itaq; t̄ei fili⁹ p̄cupiscens
descēdit ut eā sibi eligeret. et nobis q; sua
estimatiōe p̄ciosaz efficeret.

Quia ut eū ad sui amorez alliceret.
Breg⁹ vbi s̄. li. viii. Cap. XXV

Inomo p̄terea cū ab inge-
nitā stādi soliditate voluntat̄ pe-
dem ad culpā mouit a dilectiōe p̄ditoris i⁹
semeti⁹. p̄tin⁹ cecidit. S; amorē t̄ei te
serēs veram. s̄. statiois arcē. nec i⁹ se p̄sistere
potuit. q; lñbrice mutabilitat̄ impulsu in-
fra se corruptionē defluēs etiā a semeti⁹
dissenit. Nūc. n. q; p̄ditiōis suę solidita-
tenō figit. altnā sp̄ desiderij motu varia-
tur. ut et quiet⁹ actionē desideret et occupa-
tus ad ocū anhelet. Quia. n. fixa mēs sta-
re cū potuit noluit. stare nō valet etiā cum
velit. s̄ quo libet posita sp̄ egra aliū locum
querit. **A**nselmo in libro de eu-
charistia. Ob h̄ ḡ ad nos d̄e⁹ descendit
ut amore n̄m in t̄renis disp̄lū ut putrefa-
ctū. bñficia pietat̄ exhibēdo in se recollige-
ret. et i⁹ nouitatem vitę reformaret. abstra-
ctūq; et emūdatū a fece renī que cum ipso
pari⁹ amari nō possūt. sc̄iū surſuz lenaret.
Sic. n. attrahēdi eram⁹ in vinculis chari-
tas. Sic curādi erāt q; se amabāt usq; ad
p̄temptū t̄ei. ut discerēt amare tenz usq;
ad p̄temptū sui. Nūc. n. nō. pp̄ se s̄. pp̄ nos
p̄uocabat̄ nob̄. s̄. pp̄ nos ipsos i⁹ se ipso ex-
hibebat nob̄. videlz ut discerem⁹ eū ama-
revsq; ad p̄temptū n̄ri. q; nos p̄oꝝ amauit q;
dāmodo usq; ad p̄temptū sui. Saluo enīz
nob̄ alio redēptiōis n̄re sacramēto. huius
rei grā carnē suscepit. susceptaq; nec necel-
litatib⁹ iniuriasq; et passionib⁹ exposuit. fe-
citq; vel dixit q;cqd p̄ carnē vel i⁹ carne fec
vel dixit. Cū ḡ de carne sua tanq; se amā-
di medicinā indiguerit. magnā ⁊ mirificā
ai⁹ ab n̄ris alimonīa vite. videlicet eucha-
ristiā mīstrat. quā tūc auidis fauicib⁹ sumi-
mus cū dulcī recolligim⁹. et in ventre me-
morię recondim⁹ quecūq; p̄ nob̄ fecit vel

passus ē Christ⁹. Quicqd enī redēptor n̄r
in carne fecit. ob h̄ vtiq; fecit ut amaret a
nob̄. nō q; egeret amore n̄rō: q; bonoz n̄rō-
rū nō eget. p̄ oia sufficiēs ipse sibi. S; q;
q; bonos facere suscepit. nisi eū amādo n̄
poterāt esse beati. **B**ern⁹. super Lān-
omel. xx. H̄ac cigit arbitrori incarnatio-
nis t̄ei fuisse causaz. ut h̄o iuz carnaliū pri-
mo q;dem ad suę carnis amore salutarem
affectionēs retraberet. sicq; ḡdatim ad amo-
rem sp̄ualē p̄duceret. **A**ug⁹ de cathe-
zizandis rudibus. Propterea siq;
tem maxime ipse aduenit. ut h̄o qntū d̄e⁹
eū diligat agnosceret. t̄sic eius dilectionē
a quo prior d̄ilect⁹ est in ardēsceret. proxi-
mūq; eo intente diligenter.

Quia ut hoī suā charitatē ostende-
ret. Idem in quodam sermone.
Capitulum XXVI

OCharitas quaꝝ magnas
o habes vires. q; celo t̄eu depositi-
sti. Chara sanitas ⁊ sancta cha-
ritas. q; tāta es i⁹ terris. qnta eris i⁹ cel. tanta
potes i⁹ hac pugna mortalitat̄ adhuc solli-
cita. qntū poteris in perfecta pace secura.
Hugo ilibro de laude charita-
tis. O charitas via sup̄excēles. suscipiēs
et dirigēs ac pdicēs. Qui⁹ via hoīs ad te-
um. et via t̄ei ad hoīes. tu t̄eu ad hoīes de-
duc. tu hoīes ad t̄eu dirig. nec nisi p̄ te ad
altūtrū possim⁹ trāsire. Tu mediatrix es
ausos p̄ciliās. disiūctos sociās. et tm̄ dis-
pares qdāmō coequās. t̄eu hūiliās. nos
sblimās. illū ad ima trahēs. nos ad sumā
erigēs. Sicut ut nec abiecta. s̄ pia sit eins
desclēsio. nec sup̄ba s̄ glōiosa sit n̄ra exalta-
tio. Magnā ḡ vim habes charitas. tu so-
la t̄eu trahere potuisti d̄ celo ad trāz. O q;
forte ē vinculū tuū q; et ligari d̄e⁹ potuit. et
h̄o ligat⁹ vincula iniqtat̄ disrupt. Ne-
scio siqd maius i⁹ laude tua dicē possim. q;
ut t̄eu d̄ celo traheres. et hoīes d̄ tra ad ce-
lum eleuares. Maḡ xt̄ tua ut per te usq;
ad h̄ hūiliaret d̄e⁹. et usq; ad h̄ exaltaretur
h̄o. Considero t̄eu ex fēmīa natū. infante
pānis obsituz. vagiētē in cunis. sugentem

vbera. Respicio postea cōprehēsūz ligātū. flagellis cesū. spinis coronatū. spūtū. lāceatū. clavis fixū feller et aceto pota tū. Illic in dīg. h̄ dura passū. et tñ cur vel ita dīgret vel ita pateret si cāz q̄rim? aliam p̄ter solā charitatē cāz nō inuenim? O charitas q̄ntūz potes. si tm̄ in ualuit̄ erga teū. q̄stomaḡ erga hoīes. H̄z fortassis facil? vīnd teū q̄z hoīez. q̄z q̄ maḡ beatū. eo maḡ ē teo debitū a te superari. Hoc optie tu noueras quē tu facili? vīnceres. p̄us illū supabas. Adhuc nos rebelles habuisti qn̄ illū tibi obediētē de sede pīne maiestat̄ vsq; ad infima nr̄e mortalitāt̄ suscipiēda descendē coegisti. Adhuc habuisti vinculillū tuis alligatū. sagittis tuis vulneratū; vt ampli? puderet hoīez tibi resistere cū te videret etiā in teū trūphasse. Vulneratu ipassibilē. ligasti insupabilē. traxisti incōmutabile. q̄tū fecisti mortale. Hec oīa fecisti vt dura cor da nr̄a emollires. et insensibiles affect̄ cō pūgeres. vt se a corpe suo resolueret et facilius ea sagitt̄ tuę penetrarent. Recin cassū hoī fecisti. Multi enī sic a te supati sūt. multi iaz man? t̄ dedēt. multi iaz in suis h̄cordijs sagittas tuas fixas portāt et alti? adhuc eas infigi desiderāt. Delectabilit̄. n. et suauiter vulnerati sūt. et plaga tuas se p̄cepisse nō tolēt nec erubescit. O charitas q̄nta ē victoria tua; vñ p̄us vulnerasti. et q̄ illū oēs p̄ modū superrasti. Idē in libro opusculorūz Primū qdē iniqtas diuisit int̄ teū et hoī minē. deinde hoī diuisit ipsū hoīez. postea venit charitas et cōposuit atq; pfederauit. Primū qdē teū et hoīez. deinde hoī ipsum hominem.

Ovthois reatū expiaret. Hugo d'sacrametis. li. i. Cap. XXVII

Hoste quidē subdit? erat hoī diabolo q̄ntū ad culpā suā. iuste hoī q̄tū p̄fiet ad diabolī fraudē. s̄ teū rōnabilit̄ placare nō poteāt. nisi et dā nū qd̄ itulerat restauraret et d̄ p̄tēptu sa- tissacēt. H̄z si qd̄ tei rōnabilit̄ creatura

reddēt. p̄ rōnali blata min? eēt. Nec hoī minē p̄ hoīe reddē potuit. q̄r instū et ino- cētē abstulerat. et neminē nisi pctōrez inuenit. ḡ sine sua sine seipſū daret dīg re- cōpensatio nō eēt. Videz ḡ teū hoīez. q̄ dānatiōis sua xtute euadē nō posse: p̄uenit cū p̄ solā mīaz. vt deinde libaret p̄ iusticiā. At ḡ teū ab hoīe placari pos- set dedit q̄z hoī qd̄ ex debito teo reddēt. Dedit igit̄ hoī hoīez quē hoī p̄ hoīe red- deret. q̄ vt dīg recōpensatio fieret. nō solū p̄ori eq̄lis. s̄ maior eēt. fact? ē teū hoī pro hoīe. et dedit se hoī hoī vt se assumeret ab hoīe. Vñ scptū ē. Fili? dat? ē nob̄ z̄. Q̄z ḡhoī dat? ē Christus dei fuit mīa. q̄ ab hoīe reddit? ē Christ? hoīs fuit iusticia. Vō in natinitate Christi angeli pacē mī- do nūciāt. H̄z adhuc superat hoī vt sic restaurādō dānū placauerat irā. ita q̄z p̄ p̄tēptu satissaciēdo dign? fieret euadere p̄enā. Hoc at p̄ueniēti? fieri nō poteāt nisi vt p̄enā quā nō telebat spōte et obedien- ter suscipet vt d̄ p̄enā quā meruerat p̄ in obediētiā eripi dign? fieret. Hāc aut p̄e- nā hoī pctōr solue nō poterat. q̄ quācūq; p̄enā suscipet nō nīsi digner iuste xp̄tē cō- tēpt? p̄mi reatū sustineret. Ut ḡhoī iuste debitā p̄enā euadēt: ncē fuit ut tal̄ hoī p̄ hoīe p̄enā suscipet q̄ nihil p̄enē tebūlīz Christ? ḡnascēdo debitū hoīs p̄i soluit et moriēdo reatū hoīs expianuit. Sicut cāz nr̄az feci sic scptū ē. Judiciū hoī. q̄ de- scēdēs ad iferos et portas mortifragēs ca- ptiuitatē q̄ibidē tenebat libauit. Itaq; redēptionē gn̄is hūani alio etiā mō teū pficē potuisset si voluisset. H̄z iste infir- mitati nr̄e fuit p̄ueniētior vt nō diffidat iam hoī ad bona illī posse ascēdē. quē ad sua mala tolerāda videt descēdisse. et vt i deo hūanitas glificata eēt glificatiōis exēplū hoīb: vt i eo qd̄ passus ē videāt qd̄ ei debeāt retribuere. In eo aut q̄ glifi- cat? ē p̄siderēt qd̄ ab eo debeāt expecta- re: vt ipse et via sit in exēplo. et vītas i p̄- missō. vīta i p̄mio.

Ovthois diabolū in hoīe suparet. Aug? de trinitate li. xiiij. Cap. XXVIII

Liber

Pertinebat etiam ad iusticiam et bonitatem creatorum per eadem ratione creaturam vici et diabolus quod se viciisse gaudebat. Et ipso genere veniente per unum tenebat vniuersum. Victor gaudi mihi dicitur vicit enim a secundo Adae. Amittit genere christianum libatum ex humano genere ab humano criminis. Quod natus est ex genere ut quod glorie in domino glorie. Qui non videt est in hominibus erat. et in eo vicit. quod deus est super te appetebat. Qui autem vicit deus et homo erat ideo quod sic vicit natura deus in humanitate. quod deus humanitatem sic alios secundos illorum hominem regebat sed gerebat. Gregorius in moralibus xxxvij. Quia vero humanitas habet esse propter quam solam veritatem edocendam. is quod sine estimatione magnus est usque ad passionem factus est propter. quod enim originem predicationis nostrae se prebuit superbis dialibus. instrum redemptoris nostrae in eternum est humanitas dei. Hostis quippe in spiritu omnia predicit videri super omnia voluit elatus. Redemptor autem noster magnus manes super omnia fieri in spiritu omnia dignatus est propter. Hunc super lucam. xij. capitulo. An aduentus eius diabolus ad nocendum spiritu talibus nequit armari in atrio suo. id in mundo quod totus in maligno positus est sine predictione principiabatur et malo pacato impius in cordibus fidelium vtebat. At ipse filius dei veniens ipsius fortior potestate strinxerit et mundum ab ipso dominatio libauit. Arma quod ei calidissime sustinebat absconditum. et quod insigne triumphantis spolia eius. id aias ab eo deceptas distribuit quod captiuam ducens captiuitatem via dona dedit hominibus dum quodammodo apostolus alios euangelistas. alios vero pastores et doctores instruit. Unde scriptum est. Cum fortis armatus custodit atrium suum. in pace sunt omnia quae possidet. Si autem fortior illo superuerit tecum.

Out diaboli potest ab hominibus coerceretur. Gregorius in moralibus xxxvij. Capitulo. XXIX.

Hinc et alibi scriptum est. In oculis eius quod si homo capiet eum. Dominus quippe non cum ad humanum genus redemptionem venit. velut quedam deesse in necessitate diabolus habens fecit. Assumpsit enim corpus ut in

eo behemoth quod escam suam mortem catnus appeteret quam mortem dum in illo iuste appetiuit. quod quod iuste tenebat nos amisit. In hamo ergo incarnationis eius captus est. quod dum in illo appetiuit escam corporis transfixus est aculeo deitatis. In sudibz quod dominus natus ei propositus est callidus eius hostis callidas insidias acutis secundorum sensibus penetrans enervat. Non enim ait apostolus. iheronimus cogitationes eius. Leviathā additamentū eorum dī. Quoꝝ s. hominum quibus dum reatu senore petri multiplicat. penas. per culdubio sine cessatione coactuat. Iste igitur homo captus est. qui in redemptore nostro dum per satellites suos escam corporis mordit dinitatem aculeus perforavit. In hac quippe aequali abyssō. id in hac imensitate genitum humanum ad omnium mortem ibi auctoritate pene omnium vorans. Huc illucque apto ore cetus iste ferebat. sed ad mortem ceti isti. Nam in hac aequali profunda et caliginosa est mira dispositio et suspensus. Huius nam linea illa est per euangelium antiquum patrum propagata memorata. Nam cum dī Abraham genuit Isaac. Isaac genuit Jacob. Cuius ceteri successores inposito Joseph nomine usque ad Mariam reginam desponsatā describuntur. quod quodammodo linea tota queritur. In cuius extremo incarnatus dominus. id est in iste ligare quod in his aequalibus humanis genibus desperatē apto ore cetus iste appetet. Sed eo per satellitū suorum serviciā mortis mordetē vires vestris non habet. Nam in fauces raptorum tenuit in se se mordetē momordit fuisse ligatum eius ligauit. quod per silicet carnem petri ab electorum suorum cordibus cuncta eius fallacie argumēta destruxit. In eius naribus a domino circulus posuit. quod indicat eius potestia in insidijs suis ne quantum vult preualeat coartat

Iuris sichoies a diabolo liberare voluit. Augustinus de trinitate. libro. xiii. Capitulo. XXX.

Sed ergo quod: Utrum alio modo possit de hominibus sibi quod per mortem christi reconciliare vel dominum manu diaboli libare et iustificare. dicimus et alium modum deo fuisse possibile. cuius potestati cuncta subiacent. sed non nisi per sanandam proueniētiorē modum non fuisse

Primus

nec eū oportuisse. **Q**uid n. mētes nrās tñ erigit z ab imortalitatē despatiōe libe rat q̄ nos tāti fecit dē vt dei fili⁹ immutabilitē bon⁹ in se manēs eidē erat z a nob⁹ p nob⁹ accipiēs qd nō erat ppter sue naturę detrimētū dignar⁹ nrām inire con sortium sine villo suo malo merito mala nrā moriēdo pferret z credētibus dona sua sine vllis merit⁹ nrās indebita largi tate pferret. **E**st pterea alia ratio q̄re potius isto mō q̄ alio hoiez libare voluit. q̄ sic s. p mortē Christi iusticia supatur diabolus nō potētia. **Q**uadā enī iusticia dei in ptātē diaboli traditū ē gen⁹ hūanū pctō pmi hois in oēsvtriusq̄ sex⁹ cō mixtione nascētes originalitē trāscēte. et debito pmoꝝ parētū obligāte. **Q**uoꝝ oēs hoies ab origine sūt sb diabolo pnci pe. **V**n apłs. **E**ram⁹ natā filij ire. **N**ata s. vt ē depuata pctō. nō vt est creatā ab initio. **M**odus aut̄ ille q̄ tradit⁹ ē hō in diaboli ptātē nō ita debet itelligi tanq̄ dē h̄ fecerit aut fieri iusserit. b̄ q̄ tñ pmi serit. iuste tñ illo deserēte peccātē pctōrū auctor ilico inuasit. **N**ō tñ dē cōtinuit in ira sua miseratiōes suas. neclv̄iez a le ge sue ptāt̄ amilis qñ ī diaboli ptātē esse pmissit. **S**z inf̄ mala penalia etiā malis multa p̄stitit bona. z tandē hoiez quē cō missio pctōꝝ subdedit diabolo. remissio ne pctōꝝ donata. p sanguinem Christi eruit a diabolo: vt sicut iusticia vincerebat diabolus nō potētia. **S**z q̄ iusticia? Je su Christi. Et quō vicit̄ ea? **O**r cū in eo nihil morte dignuz inueniret occidit tñ eū. Et utiq̄ iustū ē vt debitores q̄s te nebat liberi dimittāt̄ in eū credētes quē sine villo debito occidit.

Cur nō enī potētia sed hūilitate vincere placuit Cap. XXXI

De oꝝ aut̄ potētia vince re noluit. q̄ diabol⁹ vitio pūsi taq̄ sue amator ē potēt̄. z desertor oppugnatorq̄ iusticię. in q̄ hoiez magi eū imitan̄. q̄ neglecta vel etiā posa iusticia po

tentię magis student. eiusq; vel adeptio ne letantur vel cupiditate inflāmantur. Ideoꝝ placuit deoꝝ non potentia sed iusticia vincens hoiem erueret. in quo hō eū imitari disceret. postea ī resurrectiōe secuta ē potētia. **J**usticia ḡ p̄. z potētia postea diaboluz vicit. **J**usticia. q̄ nullū pctō habuit z ab illo iustissime occisus ē. **P**otētia q̄ reuixit mortu⁹ nūq̄ postea moritur. **S**z nōne iure eq̄issimo diabol⁹ vincereſ ſi potētia tñ Christ⁹ cū illo agē voluisset: utiq̄. **S**z p̄p̄osuit Christ⁹ qd potuit vt h̄us ageret qd oportuit. **A**d h̄ aut̄ op̄ erat illū et eē hoiez. eē t̄ dē. **R**i ſi enī hō effet. nō posset occidi. niſi dē cēt nō crederet voluisse qd potuit. b̄ nec potuisse qd voluerit. **J**usticia ḡ hūilitatis hoiez liberavit quē ſola potētia eq̄issime liberare potuit. **S**i enī tres illi in cauſaz veniret. s. dē hō z diabol⁹. diabol⁹ z hō qd diceret adūlū dē oīo nō h̄erēt atq̄ in actiōe cauſe penit⁹ deficeret. **D**iabol⁹ enī deo iniuriā feciffe p̄uincereſ. q̄ ſeruē ei⁹. i. hoiez z fraudulent⁹ abduxit z violē ter tenuit. **H**ō iniuriā feciffe deo p̄uincereſ q̄ p̄cepta ei⁹ p̄tēp̄it z ſe alieno dño mācipā ſue huiusq̄ dānū intulit. **H**ō q̄ ī iniuriā feciffe diabolus p̄uincereſ. q̄ illū z ī p̄mittēdo bona decepit. z p̄ mala inferē dō nocuit. **I**n iuste igit̄ diabolus q̄ntuz ad ſe tenebat hoiez. b̄ hō iuste tenebat q̄ diabolus nūq̄ meruit ptātē h̄ie ſup ho minē. b̄ hō meruit p̄ culpaꝝ pati diaboli tyrānidē. **S**i igit̄ dē q̄ utiq̄ p̄erat potētia hoiez libare vellet ſola ſue iustiōis p̄tute potat hoiez iustissime libare. b̄ p̄p̄ cāz p̄dictā iusticia hūilitatē vti voluit.

Cur ſolus fili⁹ hūanitatē aſſū pſit. **E**rgo. ecclesiasticoruz do gmatum Cap. XXXII

Don aut̄ p̄ carnē aſſū pſit neq̄ ſpūſſctū. b̄ tñ fili⁹ vt q̄ dei fili⁹ erat ī dinitate. ipſe fili⁹ hois ſic ret ī hūanitatē. ne fili⁹ nomen ad alteruz trāſiret. q̄ nō effet fili⁹ ēterna nativitatē.

Liber

Anselm⁹ in libro de incarnatione verbi. Nempe si spūsanc⁹ incarnatus esset. utiqz filius hōis esset. et eēt in trinitate duo filij. videlicet filius hōis. et filius dei. vnde quedā confusio nasceret cū d̄ dei filio loqrem⁹. Neqz etenī eēt d̄ et filij. q̄nūs alē dei. alē hōis. Fieret etiā quedā ineq̄litas diuersarū psonarū b̄m b̄c filij essent q̄ oīno eq̄les esse deberet. cū s. alter filius maioris parēt dignitate excelleret. alter hō minoris parenti humilitate subasset. Q̄ si p̄ in unitate sue psonae hōiem assumpsisset easdē pluralitas filiorū inconueniētias et adhuc alia ficeret. Nam si esset filius h̄ginis dñis psonae in trinitate nomē assumeret nepotis. q̄m et pater nepos esset parentū virginis. et filij eius nepos virginis esset. etiam si ex virgine nihil haberet. Q̄m ergo quodlibet parvū inconueniēs impossibile est in deo. non debuit vlla psona alia q̄s filij incarnari. quia nullū sequit̄ inconueniens illo incarnato. Præterea qui incarnandus erat oratur⁹ erat p̄ hūano genere. satisqz cōuenientius suscipit mens hūana filij patri q̄s alii alij supplicare. q̄nūs b̄ supplicatio non fiat a diuinitate sed ad diuinitatē ab hūanitate. Amplius qui hominē assūptus⁹ erat ad pugnandū ptra diabolū ventus⁹ erat. et ad intercedendū vt dixi. p̄ hōie. Qui ambo videlicet diabolus et hō p̄ rapinā se facere similes deo voluerūt q̄n p̄pria voluntate vsl sūt. Cuz enī vult alijs qd̄ deus velle. p̄hibet nullum actore sue voluntati nisi seipsum se h̄z. Deniqz p̄pria est que nulli alij subdita ē. Solus aut̄ dei voluntatē h̄z p̄pria. i. nulli subdita. Quicūqz ergo p̄pria virtute voluntate vtitur ad similitudinē dei p̄ rapinam nitit. et dei p̄pria dignitate et singulari excellētia p̄uare qntū in ipso ē cōuincit. Si enī est aliqz alia voluntas q̄ nulli sit subdita. nō erit dei voluntas oīb̄ p̄lata. Nulla igit̄ triū psonarū dei cōgruentis formā serui accipit ad pugnāndū p̄ hominē q̄s filius vera p̄pis imago. q̄ nō rapinā ar-

bitrat⁹ est se deo equalē esse. Sed p̄ veram eq̄litatē et similitudinē dicit. Ego et pater vnu sumus. Nullus enī instius expugnat reū vel punit vel etiā ei mīcordius parcit. aut p̄ eo intercedit. q̄z cui specialius in natura fieri pbat. Nec aliquid cōueniētius falsitati q̄z veritas opponit ad expugnandū aut apponit ad sanandum. Ipsi hō fallam dei similitudinē p̄sumētes specialit̄ in illū peccasse vidēt̄ q̄ vera dei p̄pis imago v̄l similitudo credit̄

O tota trinitas filiūz incarnavit Augustin⁹ in libro de trinitate. Cap. XXXIII

An autē dei hominūqz mediator esset si nō idē deus et hō in vtroqz vn⁹ et verus esset. Quā qdē formā seruilez a solo suscepta filio tota trinitas fecit. cui⁹ ē vna voluntas et operatio. Idez in libro de fide ad Petru. Itaqz recōciliati sumus p̄ solū filij b̄m carnē. b̄ nō soli filio b̄m deitatē. Trinitas enī nos sibi reconciliavit. p̄ b̄c solū h̄bū carnē ipsa trinitas fecit. Anselm⁹ vbi supra. Licit enī vn⁹ solus d̄ sint tres psonae. non tñ incarnato filio necesse ē alias q̄z psonas vt ille disputator estimat incarnari b̄m impossibile. Nō enī negat psonas plures ē. q̄m ab inuicez sūt alie. b̄ existimat incarnationē filij sic esse b̄m vnitatē natę. vt filij incarnari nō possit sine p̄prie. nec cā sic ēē b̄m vnitatē psonae intelligit vt cū filio p̄ incarnari nō possit. Diuinas enī psonas vnā et eadē psonā cū uno eodēqz hōie fieri neq̄t intelligi. Nā si vn⁹ hō ē cū singulis pluribz psonis ē yna psona. necesse ē plures psonas q̄ alie sūt ab inuicē vnā eandēqz psonā ēē qd̄ nō ē possibile. Quapropter impossibile ē incarnato deo b̄m vnā quālibet psonā illū q̄z b̄m aliam incarnari psonaz. Hugo vbi supra. Sz forte dicūt aliqz. Si inseparabili opa sūt trinitas. q̄s filius carnē assūplūt et p̄. An forte cūz dī solus fili⁹ carnē

assumpsit ex vi occulterelatiōis intelligit. quia simul vñū et idem de p̄e non dī. qz si idē dicere. non idē s̄ aliud intelligeretur. Si enī pater sibi carnē induisset. et fili⁹ sibi nō h̄ idem s̄ aliud esset. qm̄ in eo ipso non eadē demōstrat opatio. qz non ad eadem vtrūqz facta. p̄ baret relatio. Nūc aut̄ assūptionē sine vniōne carnis et p̄ opat⁹ est. qz carne induit filiū. et filius opat⁹ ē. quia carne induit semetipsū. et fuit vna vnio et vna opatio. Manue vxorem filio suo accepit Samson. nectamē sibi. et nemo est qui argumentet et dicat. Si pater filio uxore accepit. ḡ uxore pater accepit. et p̄tēdat uxora tum esse p̄iem. qz filio accepit uxore. Quare ḡ incarnat⁹ dī esse p̄. qz filio suo carnez vniuit sicut ipse filius. qz sibi carnē copulauit. Spōsa q̄ppe h̄bi caro ē. et assūpsit illā h̄bū sibi. et p̄ h̄bi similit̄ h̄bo suo vniuit eam. et opatisūt duo vñū. et fuit in vniōne vna opatio duorū qz vna. Propterea filius ait. N̄ec cūqz p̄ facit. h̄ et fili⁹ eadem. et eodē mō similiē fac. s̄. Idē est. eo qd̄ manu h̄o fac et qd̄ man⁹ h̄o fac. Sic idē est qd̄ p̄ facit et qd̄ filius fac. qz oē qd̄ p̄ facit per filiū fac. Una ē actio duorū. imo triū. et in vna actiōe tres. nō tres agētes sūt. s̄ vnius agēs. Neqz idcirco tres incarnatos dixerūt qz incarnationē vnius tres opati sūt. qz et vniitas naturē īsepabilē fac opationē. et p̄ prietas p̄sonē singularē assūptionem.

Cur fili⁹ hoiez nō angelū redime re voluit. Berni in sermōe de ad uentu. **L**ap XXXIIII

Lucifer enī ille qui mane noiebat. p̄ eo qz altissimi q̄ fili⁹ est similitudinē v̄surpare temptauit. p̄cipitat⁹ ilico corruit. qz p̄. p̄ filio celanit etope dixit. Mibi vindictā et ego retribuā. Videbisqz cōtinuo satanan tanqz fulgur cadentē de cēlo. Fugiēda ē ḡ supbia q̄ tam velocit̄ ipsum ḡt̄na caligine luciferū tam clare micantē obtenebrauit. et angelo rū p̄mū in diabolū cōmutauit. Unde et p̄tinus inuidēs h̄oī. cōceptā in semetipso p̄perit iniqtatē. suadēs ut lignū vetitū gu-

staret. Sicqz bonū et malū sciēs ut de⁹ fieret. Itaqz mēdax fuit diabolus p̄ cū ait: Similis ero altissimo. Et postea mēdaciū p̄. cū in hoiez q̄z venenatū sūe fallitac̄ se minariū fudit. Sc̄ie nangz clauē quā ille pm̄isit habet fili⁹ altissimi in q̄ sūt oēsthe sann sapie et sc̄ie dei absconditi. Hō itaqz vidēs furē cū eo cucurrit. dū qd̄ fili⁹ dei est diaboli p̄filio subripe temptauit. Nec tūc p̄ fili⁹ dissimulauit iniuriā. qz filiū diligit sed mox et in ipsū hoiez retribuit vindictā et agḡauit sup nos manū suā. Dēs enī in Adā peccauim⁹. et in eo s̄niam dānationis excepim⁹. Quid igit̄ ageret fili⁹ vidēs pro se celare p̄iem. nulliqz creature penit⁹ par centē? Ecce inq̄t occasione mei creaturas suas p̄ amittit. altitudinē meā p̄m⁹ angelus affectauit. sc̄iaqz q̄z q̄ mea ē h̄o surripe voluit. neutriqz celant̄ p̄is oculus p̄pcit. Quas tū bas fecerat creaturas nobiles rationis p̄ticipes. b̄titudinis capaces. Sed p̄p̄t me p̄didit angelos multos. hoies vniuersos. vt ḡsciant qm̄ et ego diligō patres recipiat p̄ me q̄s. p̄p̄t me videt̄ qdāmō amississe. Si. p̄p̄t me tēpestas h̄ orta est ait Jonas: Tollite me et mittite me ī mare. Dēs mibi inuidēt. ecce venio. talēqz memetip̄ suz exhibeo ut q̄sqz iniderevoluerit. q̄sqz imitari gestierit. fiat ei emulatio ista ī bo nū. Nonitatē ī affectū malicie et nequitie trāssisse. et ex ignozātia vel infirmitate aliqz peccasse. angelos desertores ideoqz perire necesse est. p̄gnitē nolētes. Amor q̄ppe pa tris. et honor regi īdictū diligit. Propt̄ h̄ enī et ipse creauit hoies ab initio ut ex his loca vacua repleant. et ruine hierusalem restarent. Sc̄iebat q̄ppe nullā angelis redeundi viā patrie. Nonit enī supbia Mo ab. qz supbus ē valde. et supbia eius non admittit remedii p̄gnitē. ac per h̄ neqz vēt̄. At h̄o hois vice nullā p̄didit creaturam. Innuēs ex h̄ ipso redimēdum adhuc hoiez q̄ppe quē supplātauit aliena malicia. Ideoqz p̄delle poterat ei charitas aliena. Ita dñe obsecro cōplacet tibi ut eruas me. qm̄ infirm⁹ sum. qz d terra meā furtim sublatuſ sum. et innocēs in lacū missus sū. b

Liber

Non quidē innocēs penit? s̄ q̄ntū ad eū q̄ me seduxit īnocēs aliquēt? Vendacū p̄suasum est ih̄. veniat h̄itas vt possit falsi-
tas dephēdi. et ego coḡscā veritatē. ipsaq̄ liberabit me. si tñ penit? abrenūcianero de-
p̄benē falsitati. et adhesero cognitē verita-
ti. Alioqñ iā nō egerit h̄iana tēptatio vel
culpa h̄obstinatione diabolica. Qempe dia-
bolici est p̄seuerare ī malo. et digni sūt per-
ire cū illo quicūq; ad eius similitudinē q̄
manent in pctō.

Qualis prop̄phoiez se cōtraxit et
h̄uiliauit. Hieronym⁹ sup̄ p̄s.
xvij. Cap. XXXV

O Antate igit dño canticuz
c nouū ait David. q̄r mirabilia fe-
cit. Filius enī vidue iacebat ī ce-
naculo mortu⁹. et ecce venit Melislaus. seq̄
sup̄ eū cōtraxit. et os suū ad os ei⁹. manus
ad man⁹. pedes ad pedes posuit: vt viuisci-
aret mortu⁹. Nibilomin⁹ hodie x̄ginis
fili⁹ se cōtraxit. q̄r cū in forma dei esset for-
man bois accepit. Bern⁹. sup̄ Lan-
omel. xvij. Nō pñ itaq̄ fiducie robur
mibi p̄stat. q̄ magn⁹ ille vir. p̄phā potēs in
ope et sermōe. de excello celoz mōte descē-
dens. visitare dīgt? ē me cū sim puluis et ci-
nis. mortuo misereri. inclinare se iacēti. par-
no cōtrahit coeq̄ri. cęco lumē oculoz suo-
rū imptiri. os mutū oris. p̄prij osculo soluē
debilesq; man⁹ cōtactu roborare. subtilit
rumino istaz replent viscera mea. et interio-
ra mea saginant. et oia ossa mea germinat
laude. Ambro. sup̄ p̄s. xlivj. Nam
Chr̄st⁹ est etnus fulgor aiorz. qñc iō p̄ mi-
sit in mūdū vt ī ei⁹ vultu illūnati. eterna et
celestia speculari possimus. qui anteā trena
caligine tenebam. Aug⁹ de trinitate
li. viij. Ipsiū igit imaginis dei p̄is exem-
plo nos q̄z a deo nō discedam⁹. qm̄ et nos
imago dei sum⁹. nō quidē eq̄lis sic illa na-
ta de p̄ie. sed facta p̄ illā a p̄ie. et iō illa sine
exēplo nob̄ exēplū est. Neq; enī iūtitatur
aliquē p̄cedētē ad p̄iem a q̄ nū q̄z oīno se-
parabilis ē. q; idipsum ē qdipse te quo ē.

Nos aut̄ nitētes imitam̄ manente. et seq̄m̄
stante. et ambulantes in ipso tendimus ad
ipsū. quia fact⁹ est via tpalis nob̄ p̄ h̄uani-
tatem. qui māsio nob̄ est p̄ dīnitatē. Naz
qr spiritib⁹ mūdis q̄ supbia nō sunt lapsi
in forma dei deo equalis. et dē exēplū p̄re-
bet: vt se idē exēplū redeūdi etiā boi lapsi
p̄beret. exinanivit semetipsū nō mutando
dītate s̄ nrāz assumēdo mutabilitatē: vt
exemplū esset et sursum vidētib⁹ deū. et deorsū
miratib⁹ boiez. exēplū sanis ad p̄manen-
dum. infirmis ad cōualescēdū. morituris
ad nō timendū. mortuis ad resurgendum.
In oībus ipse p̄matū tenens. quia enī bo
non nisi deū sequi debet. et sentire deū
non poterat. ita. p̄uisum ē ei dīnitus vt se-
quēdo deū boiez factū sequeret siml̄ et quē
sentire poterat et quē seq̄ debet. Sic ergo
nob̄ vt reformarem̄ ad imaginē dei p̄buit
exēplū imago eq̄lis p̄i. Hugo in li-
bro opusculo p̄. Dei nāq; sapia per
qnā bo vt in illa beat⁹ esset creatus fuerat.
lapsum eundē p̄dere nolēs. descendit ad
ipsum rbi ceciderat vt eū leuaret ad id vñ
ceciderat. Itaq̄ sapia panis erat sursum
et versa est in lac deorsū. Nutrit⁹ est par-
unlus sensu lacte h̄uianitas. vt crescas et cō-
ualescēs capē posset cibū dīnitas. **I**de
in libro de sacramētis. ii. Venit q̄z
filius naturalis a p̄ie missus. vt adoptan-
dos in hereditatē vocaret. et consensū suū
in adoptione gratia cōprobaret. Nō enī
sine consensu filij in hereditatē a patre du-
cendi erāt alieni. Visit ergo pater. p̄ filijs.
Venit filius pro fratrib⁹. et fact⁹ est fili⁹ dei
filius bois vt filios hominū filios dei face-
ret. et ne filij nomen in alteraz personā trāsl-
iret. **B**ern⁹. in sermone de natiui-
tate dñi. Deniq̄ sicut apls ait: p̄p̄ duo
dei filius apparuit. videlicet vt nos adiu-
uaret. quia dei virtus est. et nos erudiret. qz
sapientia dei est. Unde apparuit inq̄t gra-
tia saluatoris nr̄i oībo boibus erudiēs nos

Qualiter mediatorē bois se
ad deūz constituit. Augustinus
de ciuitate deili. x. Cap. XXXVI

Flaq; gratia dei nō potuit gratius cōmendari. q̄d ut vni-
cus ipse dei filius incōmutabilitē
in se manens. hōiez indueret et spē dilectio-
nis sue daret hōib; hōie medio. q̄ ad illuz
ab hōib; veniref q̄ tam longe erat. iust⁹ ab
impijs. btūs a miseri. **Hugo de sacra
mentis. li. i.** Suscepit enī de nostra ho-
stiā p noſtra: vt de nrō eēt holocaustū p
nob offerēdū. **Aug⁹ de trini. li. iiiij.**
Dens itaq; factus hō. iust⁹ int̄cessit p hōie
pctōre. dū adiūgēs nob similitudinē hūa-
nitatisq; dissimilitudinē abstulit iniqtat⁹
v̄rē. Et qm̄ in oī sacrificio q̄ttuor pſiderā-
tur. videlic̄z qd̄ offerat. cui. a q̄. p quib; of-
ferat. Idē ipse vn⁹ verusq; mediator p sa-
crificiū pacita nos deo recōciliavit vt vnū
cū illo maneret cui offerebat. vnū in se face-
ret. p q̄b; offerebat. vn⁹ ipse esset q̄ offere-
bat et qd̄ offerebat. **Idē in libro. xij.**
Ex hō q̄ discit hō q̄ longe a deo recesserit
q̄ ad medicinalē ei dolore. pſit. qn̄ p talez
mediatorē redit q̄ hōib; et de deitate sub-
uenit et hō infirmitate cōuenit. **Breg⁹ i
moral. li. xxij.** Hinc ad beatū Job de
hūano genere dī. Si fuit angelus p eo lo-
quēs vnū de similib;. Angelus q̄ppe ma-
gni pſilij p hō p̄i. p nob loquit̄ p qd̄ se nob
similē ostēdit. Nā loq̄ eius vel interpella-
re. ē ipsum se p hōib; hōiez demōstrare. vt
annūciat inq̄t hōis eq̄tate. **Idē in. li.
xvi.** Hinc alibi voce beati Job de deo
p̄e dī. Eq̄tate apponat ī me. Quis. n. ali⁹
eq̄tati noīe nisi mediator dei et hōin⁹ desi-
gnat. q̄ fact⁹ est nob sapia et iusticia. Hic
in altitudine sua a nob vt pote paruulis ap-
prehendi nō poterat. sed stranit se hōib; per
hūanitatē. et q̄si iacētē ascedim⁹. surrenit et
eleuat̄sum⁹. **Idē in. li. xxij.** Hicē
angelus q̄ seipſu nob annunciauit. q̄ et ad
nos veniēs qddā nob simile qddā cōtra-
ſtū apposuit. dū ad hōies hō. s ad pctōres
iust⁹ venit. Cōcordauit nob v̄tate naſe.
s discrepauit vigore iusticie. Nā vitiolus
hō n̄li p deū iustū corrīgī nō potuit. **Jōq;
iust⁹ et hō visibilis apparuit: vt dū ex simili
videref hō ex iusto curaret.** **Vnū hō d si-**

milib; tñ loquit̄ p hōie. qm̄ et si nob pcor-
dat v̄tate naſe. nō tñ ita nat⁹ ē vt reliq-
nec ita mortu⁹ necessitate. nec ita resuscita-
tus vt ceteri: q̄ resurrectio ceterorū in fine
ſeculi. illi⁹ hō tertia die. et nos qdē p illuz
resurgim⁹. ipse hō p se. **Bn̄ ḡ dī. q̄. p no-
bis vnū de similib; loquit̄:** **Cū enī in cūcti**
opationib; imēsa nos v̄tute trāscēdat. in
vno tamē a nob. i. in formē v̄tate nō dis-
crepat. Idcirco at. p nobvnū d̄ similib; loq̄
vt annūciat hōis eq̄tatez. q̄ nisi ille hōib;
similis fieret. equus hō an deū nō appare-
ret. Seipsum q̄ppe solū iustū hōiez q̄ pro
alijs idulgētiā mereret exhibuit. **Vnū s̄b**
dit: Miserebit ei⁹ et dicet: Libera eū vt nō
descēdat in corruptionē. iueni. n. i q̄ ei p̄p̄i-
tier. Mediator nr̄ in eo miseret hōis q̄ for-
mā hōis sūpsit. **Qua etiā mīa dīc:** **P**ili-
bera eū vt nō descēdat in corruptionē. dicē
eius ē liba hōiez naturā hōis assumendo
temōstrarē liberā. Ex ea q̄ppe carne quam
sumpsit. et hāc ostēdit liberā quā redemit.

Dquali⁹ veritatis et misericordie
conflictuz sedauit. **Bern⁹. in ser-
mōe de anūciatiōe. La. XXXVII**

Taūt inhabitaret gloria
in tra n̄a. mīa et v̄itas obuiane-
rūt sibi. Nā si glīa p̄iis fili⁹ sapiēs
est. liquet glīaz p̄iis Christū dei sapīaz ee. **H**ec glīa habitauit in tra n̄a. nam in tri
visus ē. et cū hōib; p̄usat⁹ ē. Ut aut v̄buž
caro fieret et habitaret ī nob. mīa et v̄itas
obuiauerūt sibi ī. Nam v̄itas et iusticia
miserū hōiez affligebat. pax et mīa celi hu-
ius exptes p̄cendū esse iudicabāt. Factū ē
igit vt illis in v̄ltiōe p̄seuerātib;. et p̄uari-
catorē bincide plectētib;. ille in cor patris
secesserūt. Sol⁹ siqdē ipse cogitabat cogi-
tiones pac. cū oīa plena viderent affectio-
nis. Nō enī cessabat pax. nō enī mīa silen-
tiū dabat. s pio qdā susurrio pīna pulsan-
tes viscera loquebant. Nāquid in eternū
p̄iūciet de⁹. aut nō apponet vt cōplacitior
sit adhuc. Nec in fructuosa tādē fuit sup-
plicantiū importunitas. s exaudita est in

Liber

tpe oportuno. Forte enī interpellantibz ta-
le dicat' dedisse responsuz. vñqz quo preces
vestre: debitor sum iusticie et veritati so-
roribz vñis. quas ad faciendā vindictā in
nationibz accinctas videt. vocent. veni-
ant. et sup hoc xpo partē cōferam? Itaqz
ex deliberatiōe ad p̄stitutā diem ascendit
veritas vñqz ad nubes. Nec dū plane luci-
da sed obscura. et adhuc celo indignatio-
nis obnubilata. factūqz ē qd legit: Dñe i
celo mia tua zc. Wedius aut̄ pafluminū
residebat. et vtraqz pro parte sua loqueba-
tur qd vtili? halebat. Eget ait mia misera-
tionē creature rationalis. quia misera fa-
cta est et valde miserabilis. et venit tempus
miserēdi eius. qz iam pterij temp. Econ-
tra x̄itas dicebat: Dñe sermonē tuū opor-
tet impleri. et totus moriat. Adā necesse est
in oībus qui in eo erant a die qua pomum
vetitū gustauit. Dicebat mia: Frustra me
genuisti tam cito periturā. si nō misereris.
Dicebat veritas. Perij si p̄uaricatoz sen-
tentiā mor̄ euaserit. Et ecce vn' te chen-
bin suggesterit ad regē Salomonē eē mittē-
duz. qm̄ inq̄ filio datū est oē iudiciū. In
ei? itaqz cōspectu mia et veritas obuiauerit
sibi. Predicta x̄ba querimonię repetētēt.
Fateor ait veritas celū bonū habet mia. s
vtinā fīm sciam. Nūc aut̄ q̄s p̄uaricatoz
potius q̄s sorori iudicat esse parcendū: At
tu inq̄t mia neutri parcis. si tanta indigna-
tione seu in p̄uaricatoz. vt iuolnas pa-
riter et sorore. Grandis itaqz et intricata ni-
mis erat p̄trouisia. Nec simul videbant cō-
uersari posse mia et veritas. Tandē parci-
te quo ait pax. parcite verbis huiusmōi.
Non vos decet talis alteratio. virtutū est
enī inlōnesta cōtentio. Porro iudex se in-
clinans dígito scribēbat in tra. Erant aut̄
hec x̄ba scripture. que pax p̄pius assidens
legit in auribz oīum. Nec dicit: Perij si
Adaz nō moriat. Et hec dīc: perij si miaz
nō consequat. Morsigit bona fiat. et ha-
bet vtraqz qd postulat. vt Adam moriat
et miam cōsequat. At inquiūt: Mors cru-
delissima et amarissima qua ratione pote-
rit fieri bona? Quibz ille. Mors inq̄t pec-
cator pessima. sed mors sanctor̄ erit p̄cio

sa. si fuerit ianua vite porta glorie. Quod
vtiqz potest fieri si quis moriatur ex chari-
tate qui n̄l debeat morti.

Cualiter in mundum ingrediēt
pacem adduxit. Cap. XXXVIII

Permo itaqz visus est bo-
nus vt pote fidelis. et oī acceptio-
ne dign. Sed ubi aiūt innocēs
iste poterit inueniri qui mori velit nō ex de-
bito vñ malo merito. sed ex bñ placito suo.
Circuit veritas orbem terre. et nemo mūd?
a sorte. Sed et mia celū perlustravit. et in
angelis qz mōrem veritatē inuenit. Tan-
dem illis redeūtibz ad constitutā diem. cū
essent anxię plurimū. non inuēto qd desi-
terabat: seorsum pax eas osculās ait: Pe-
scatis qz non est q̄ faciat bonū. nisi vñqz ad
vnū: Qui dedit consiliū ferat auxiliū. In-
telligens rex quid loqueret ait: Penitet
me fecisse hoīez. Pena inq̄t tenet me. sus-
tinere pgnā incibit mihi p̄ hoīe quē crea-
ui. Ecce inq̄t venio. Non enī pōt hic calix
trāsire nisi bibā illū. Et accessito Gabriel
inq̄t: Dic filiē sion: Ecce rex tu⁹ venit. Fe-
stinauit ille et ait: Adorna thalamū tuū et
suscipe regem. Porro mia et veritas p̄ces-
serūt faciē regis. Justicia thronū. i. sedem
p̄parauit. Pat̄ hoīe rege venit. vt im-
pleret qd scriptuz est: Pax erit in tra nrā
cū venerit. Unū et nato dño angeloz cho-
rus cecinit: In terra pax hoībz bone volū
tatis. Sed et tunc iusticia et pax osculate
sunt. que nō modice videbant hacten? dis-
sidere. Prior. n. si qua ex lege iusticia erat
non osculū faculē magi habebat. vñges
magi timore qz p̄uocans dilectione. Nec
habuit recōciliationē. sicut nū illa quē ē
ex fide. Nam cur nec Abraam nec Moy-
ses nec ceteri iusti illins tpis regnū p̄petue
pacis poterant introire. nisi quia mīme ad
huc iusticia et pax fuerāt osculare. Nūc au-
tem amicitiarū indissolubile fēdus inierūt
vt quicunqz tulerit secum testimoniū iusti-
cie. hylari vultu iam et amplexibz mulē ex-
cipiatur a pace in idipsum dormiens et re-
quiescens. **I**dem in alio sermone

Seminavit enī in terra nostra deus pater d' cor de suo eructuās h̄bū bonū. cū filius venit in mūdū. vt qui prius erat cogitatio pacis in corde p̄s. fieret ipse pax nostra in utero matris.

Cur tamdiu post hoīs lapsū incarnari distulit. Leo papa i sermone de nativitate domini.

Capitulum xxxix

Offessent aut̄ illoꝝ querele q̄ impio murmure dinis dispensationibꝝ obloquētes. de dñice natinitas tarditate causant. tanq̄ p̄terit tpi bus nō sit imp̄sum. qđ in vltia etate mudi sit gestū. Verbi incarnatio h̄ p̄tulit facienda q̄ facta. et sacramētū salutibꝝ aneū nulla nū q̄ cessauit antiquitate. **E**sidor⁹ in sermōe d' nativitate dñi. Ceterum postq̄ inuidia diaboli parens ille primus spe seduc⁹ inani cecidit. cōfestim exul et p̄dit⁹ in oī genere suo radicē malicie et pcti traduxit. crescebatq̄ i malū rebemētius oē gen⁹ mortaliū. Diffusis itaq̄ sceleribꝝ et qđ est nequi⁹ oīz idolorū cultibus Volēs h̄ de terminare pctm. p̄suluit verbo lege. p̄phēt signis plagi. pdigys. H̄z cū nec sic qđē errores suos admonit⁹ agnosceret mūdus. misit d' filiū suū vt carnez indueret. et hoībꝝ appareret. et pctores sanaret. Qui iō in hoīez venit. qđ p̄ seipsum ab hoībꝝ agnoscēt nō potuit. **H**lo. sup̄ epistolā ad Hal. Magno itaq̄ dei consilio factū est. vt nō post hoīs casum illico lex daret vel dei fili⁹ mitteret. Q̄ si enī homīs supbia p̄us vires suas expiret. sui arbitrij libati sufficiētiā arrogaret. et legez sup̄flue datā et dei filium frustra venisse indicaret. Neiḡ detrahēdi vel murmurādi occasiōnē b̄ret. reliqt enī de p̄us i libertate arbitrij in lege naturali. vt sic vires sue nature co gnosceret. vbi cū deficēt vidēs sibi liberū arbitriū nō sufficēt ad iusticiā. nec sic se humiliauit ad poscēdā ḡaz. Et sup̄ lege scriptam legi nature adiūcta sibi sufficere putans clamabat. Nō deest q̄ impleat. sed

deest q̄ inbeat. Ut igit̄ i de ipsa p̄uincere anteq̄ filiū mitteret. legez dedit q̄ peccati morbi detexit nō consūlit. Qua data i ualuit morbo. et aucta ē infirmitas nō legi sed naturē vitio. vt ita cognita vtriusq; legis insufficiētia et sua infirmitate clamaret ad medicū et quereret ḡrē auxiliū. Et ita factū est. Multiplicat⁹ enī infirmitatibꝝ postea accelerari erūt ad medicū. qui veniens in forma hui sanauit vulnera hoīs languidi. **H**ic ē samaritan⁹ ille qui ad vulneratū qui inciderat in latrone appropiauit atq; vulnera eius alligauit. quē sacerdos et leuita īm̄icorditer p̄trāsierat. i lex retus et sacerdotiū. quia lex neminē ad p̄fectū duxit. **H**ic est et **H**eliseus ille q̄ misit baculū ad suscitandū filiū sunamī. p̄ quē cū ille non surgeret. tandem venit ipse **H**eliseus et contraxit se atq; coaptauit puero mortuo. et surrexit mortu⁹. **H**ic ē etiā ille angel⁹ i cuius descēsu moniebat aq; et sanabat vnuſ.

Cur tempore legis nasci voluit.
Capitulum xl

Hic ē op̄s sermo q̄ a rega libo venit sedibꝝ. dū mediū silentiū teneret oīa. **P**rimū silentiū fuit aī legē. Secundū sub lege. Tertiū erit in glia. **P**rimū fuit i grātia languor. Se cundū curatiōis despatio. Tertiū adeptio sanitati. Aī legē nāq̄ morbi suū ho mo non agnoscebat. Ideoq̄ silebat. nec querebat remedium. Ut autem lex subintravit et ostendit languidus vulnera sua. mox ruptum est silentium. et ceperunt egri poscere remedium. Sed per op̄a legi vbi n̄ est salus. sanari volētes qđ querebāt inuenire neq̄bāt. Tādē igit̄ p̄siderās h̄o nemine p̄ legē iustificari q̄si diutno clamore fatigat⁹ et desperās. rursum loq̄ cessauit. et securū est secundū silentiū. **T**ūc igit̄ op̄s sermo p̄pis a regalibꝝ sedibꝝ venit i mūdū for ma serui induit⁹: samaritanus ad vulnera appropianit. Angelus magni p̄silij p̄sciam̄ descēdit. **H**eliseus ad suscitādū mox tuū accessit. i sumi regis fili⁹ d̄ p̄sensu patris
b3

Liber

ad tolerandā mortē passiōis d̄ sedē regali ad officinā p̄ctū de lumī celi ad tenebras mūdi vel inferni venit. Et veniēs locut⁹ ē pacē. dedit grām. posuit mīaz. pmisit ve- niā. Et ita rupto silētio coperūt egri pura fide ac vera cōfessiōe q̄si magnis clamori- bus flagitare remediū 7 accelerare ad me- dicū per quē vulnera sanarent. 7 morbi cu- raret. Recepta ḥo sanitate 7 donata ven- ture imortalitat⁹ felicitate. nihil ultra resta- bit petendū. 7 tūc erit tertiu btm silentiu. Lex itaq̄ posita ē in medio. s. int̄. pmisso- nē 7 semē. pmissum. pp̄t rās gressiōes cohi- bendas. i. vt timore saltē hoies transgredi cessaret. 7 idē q̄nq̄ facerēt volūtarie. Da- ta ē igit̄ lex vt dei pp̄lm erudiret s̄b timore dign⁹ q̄ fieret. pmissoñ ē q̄ christ⁹ ē accipe. Data ē etiā ad domā dū supbū. ad. pdē- dū infirmū. Data ē iterū dur̄ in flagelluz. Data ē etiā in signū futuroz. Sic aut̄ po- sita ē vt staret tm̄mō. donec veniret semē id est. Christ⁹. d̄ q̄ pmiserat de⁹ q̄ p̄ eū be- nedicerent oēs gētes. Lex inq̄ ordiata. i. ordinabilit⁹ data. s. int̄ temp⁹ naturalis le- gis de q̄ p̄uicti sūt q̄ iunare nō poterat. et tps gr̄e. anteq̄ p̄uincēdi erāt de lege. Da- ta est aut̄ p̄ angelos. i. p̄ angeloz mīsteriū in q̄b de⁹ loquebat. Posita ḥo i manū mediatoris. i. in ptātē Christi. vt staret dū vellet vel cessaret cū vellet. Qui cū sit de⁹ 7 hō. int̄ de⁹ 7 hoiez mediat. dū eos q̄ recel- serūt a deo p̄ se reconciliat.

De d̄siderio sc̄tōz antiquoz. et pm̄u p̄iarcharū. Maxim⁹ i ser- mone d̄ nativitate dñi. La. XLI

Dese ē igit̄ in fine tēporū ex Maria nat⁹ q̄ aī oīa secula ex p̄ie. p̄cessit vñigenit⁹. Hic est a p̄iarchis p̄dict⁹. a. pp̄bet p̄dicator. ab angel⁹ annūciatus ab aplis approbatus.

Aug⁹ in sermōe de eodē. Prīus aut̄ q̄ appareret i carne nō solū p̄iarchē 7 pp̄he. b̄ etiā oēs q̄ p̄uinebāt desiderantes dicebāt: O si b̄ me iueniet illa nativitas. O si qđ credo videā oculis meis. **H**lo. sup **L**ucā. x. cap. Vñ 7 ipse dñs aplis

ait: Beati oculi q̄ vidēt q̄ vos videt⁹. Di- co enī vob⁹ q̄ m̄stī pp̄he voluerūt videre q̄ vos videt⁹ 7 nō viderūt. 7 audire q̄ audiū 7 nō audierūt. Prop̄hetē siqdēr alij mul- ti p̄ speculū in enigmate viderūt gliaz tei. Sz apli p̄ntē dñm hñtes; 7 ab ipso q̄ vo- lebant introgātes. docēbantur per ipsum. non per angelos aut per varias visionum sp̄es. **H**lo. sup **J**ohānē. viii. cap. Idē q̄z dñs ait indeis. Abraā p̄i vī exul- taut ut videret diē meū. Credēs. n. exul- taut sp̄ando ut videret tñm mysteriū intel- ligendo. 7 vidit inq̄t 7 gauisus ē. Videlit⁹ 7 diē future tp̄alis meę nativitatis. 7 diem q̄nitas. Vñ ineffabile gaudiū illi fuit. qm̄ 7 vñ apud p̄iez 7 idē futurū carnē perspe- xit. **H**lo. sup **B**enī. Jacob q̄z p̄iar- cha i bñdictiōe inde filij sui p̄dicēs aduē- tū Christi ex ei⁹ stirpe nascituri. B̄ inseruit: Ipse erit expectatio gentiū. non tñmodo indeoꝝ. Et paulopost: Salutare inq̄t tu- um. i. christū Jesū expectabo dñe. **H**lo. sup p̄s. De b̄ q̄z dauid dicebat. Exul- taut cor meū in salutari tuo. i. in Jesu quē mēte venturū cōspicio. Vñ cantabo dñō cordis leticia. q̄ ad contēplatiā p̄tinetvi tam. Et psallā noi dñi. videlicet ope. qđ p̄tinet ad actiū. In b̄ aut̄ q̄ ait: Tribuit. nō tribuet. magna fidei xt̄ notat. q̄ iam qđ futurū est habet. Si ḡ fidelis iste tñm de- siderabat. si sic Christo famulabat adhuc futuro: qđ faciēdū est iaz suscepto. **A**m- brosius i apologia David. Idem ḥo David cū aquā de cisterna bethleē ob- tinisset viroꝝ piculo. noluit bibere. b̄ liba- uit eā dñō. Vñ cū sitire naturā qđe iux- l̄am vicit. 7 subditos ad xt̄u⁹ officiū ex- ercut. Q̄ si velis alti⁹ spectare 7 mysteriū intropicere. David nō aquā d̄ lacu beth- leem sitiebat. b̄ Christi sanguinē ibi oriu- dū de x̄gine p̄uidebat. Desiderabat ergo nō aquā flumis b̄ potū gr̄e sp̄ual. Deniq̄ oblatā aquā nō bibit b̄ dñō fudit. signifi- cans se sitire Christi sacrificiū. nō naꝝ flu- entū. Illud inq̄ sacrificiū in q̄ eēt remissio peccatorum: illum fontem eternū. non q̄ periculis quereret alienis. sed qui pericula aliena depelleret.

Primus

xiii.

De desiderio Esaie aptissimi prophetarum. **B**lo. sup. **E**saiā. viij. ca. **C**apitulum XLII

Esaias quoque propheta. domū emanuelē p̄tētū fidelib⁹ i scificationē p̄mittit. ad iudeos n̄ cōdētes respiciēt ait: **E**xpectabo dñz videlz Jesum q̄ abscondit faciē suā. i. cognitionē a domo Jacob. i. ab infideli p̄plo indeorū z p̄stolab⁹ eū ego z pueri mei. i. alij p̄p̄b̄e z eoz discipuli. **B**lo. ibidē. xij. cap. Rursū mēt̄ intuitu: contēplās h̄bū iam carnē factū. Ecce inq̄t de saluator meo vi delicit Jesus. q̄ saluū faciet p̄lm suum a peccati eoz. Iōq̄ fiducialit̄ agā. z non timeto qd faciat m̄ h̄. q̄ dñs incarnat̄ factus ē m̄ in salutē. **B**lo. ibidē. xiiij. cap. Et rursū p̄pe ē inq̄t vt veniat tps ei⁹ id est. incarnationis dñi. Sic enī dñs miserebit Jacob. i. noni p̄pli. z eligit de israel ap̄los. z alios videlicet sanctos q̄s requiescere faciet sup humū suā. i. ecclesiā. **B**lo. ibidē. xvi. cap. Postea vero dñ captiuitatē Moab p̄dicit. subito mēt̄ oculum ad nativitatē Christi p̄tūt̄ dices: Emitte agnū dñe dñatorē terre. i. Christum cui data ē om̄s p̄tās. de petra deserti. idē de Ruth gentili moabitide. Gentiles enī p̄deo lapides colebant. z ob h̄ a deo deserti erāt. Sic ḡ p̄solā do Moab alloq̄t̄ q̄li dicat: Ne desperes Moab. age p̄nitētāz. q̄licet sis captiuādus. d̄ tua tñ. p̄genie nascet agn̄ q̄ tollet p̄ctā m̄ndi. quiq̄ toti dōminet orbi. **B**lo. ibidē. xix. ca. Rursum in onere egypti: Ecce inq̄t dñs ascendet sup nubē leuē. i. corp⁹ sancte x̄gis. vel carnem a p̄ctī p̄dere imunē. z sic igrediet egyptū. i. m̄ndū infidelitate tenebrosum. Hūc enī ingressus ē in leui nube. i. i corpe nulla ḡuato corruptiōe. Et tūc idola sūt cōmota. i. p̄fracta. z ab h̄oib⁹ ad Christū veniētib⁹ abiecta. Iuxta l̄az tñ p̄t̄ itelligi q̄ dñs postq̄ sup leuē nubē ascendit. cum Maria z Joseph i egyptū fugit. z tūc forsitan egypti simulacra corruerit. ac dēmones i eis obmutuerit. cordaq̄ sapiētū egypti paurore tabuerit. **B**lo. ibidez. xlv.

cap. Postea q̄z d̄ cyro loquēs q̄ p̄lm captiū libauit d̄ aduētū Christi p̄ cyruz significati interserit q̄ fideles a captinitate diaboli eripuit dices: Rorate celi desup. i. veniat Gabriel c̄lestis nūci⁹. z mittat nobis rore. i. annūciādo Christū. p̄p̄b̄e videlz cor da n̄ra salutari pluia rigantes. z Christi nativitatē. passionē. resurrectionē. ascēsionē. annūciātes. Apiā terra. i. Maria ad credēdū. z germet saluatore. i. Jesu. Sic enī h̄itas d̄era orie. z tra n̄ra dabit fructū suū. **B**lo. ibidē. lxij. cap. Et iterū. p̄p̄sion ait nō tacebo videlz a p̄cibus. donec veniat dei fili⁹. Et p̄p̄ hierusalē nō q̄fēca qn̄ aduētū dñi annūciē. donec egredit̄ ex vtero x̄gis vt splēdor iust⁹ eius. i. ecclie. videlz Christ⁹ q̄ ē splēdor p̄s. z sol iusticē. z saluator ei⁹. q̄ z lux m̄ndi dī. vt lampas i cordib⁹ fidelium accēdat. **H**ieronym⁹ sup. **E**sa. l. xvij. Acli diceret Dieb⁹ ac noctib⁹ ora nō claudā nec vñq̄ mea reticebit oīo. S̄tādiū clamās p̄ces p̄cib⁹ iūgā. donec veniat q̄ p̄missus ē. Et splēdore suo totū orbe illūiet. **B**lo. vbi. S. lxij. cap. Idē zī p̄sona sua z oīum p̄barū aduētū eundē desiderantium loquēs. z aduētū filij gentiūq̄ vocationē et p̄pli sui abiectionē p̄uidēs ait: Utinā dirūperes celos z descenderes. i. a maiestate tua in q̄ nob̄ inuisibil̄ es. i. carne visibil̄ apparerēs. I facie tua. i. a p̄ntia. montes defluerēt. i. supbi iudei vel dēmōes potētias suā amitterent. z velut existio ignis ardēt. Symach⁹ h̄z. aq̄ arderēt igni. qd est igne charitat̄ inflāmarēt p̄pli multi. Et sic notū fieret nomē tuū qd ē iesus iūic̄ tuis id est. dēmōib⁹. iudeis. vel quibuslibet aduersarijs.

De desiderio ceterorū prophetarū atq̄ sctōrū. **B**lo. super **A**ba chuc. ij. cap.

Hachuc etiam propheta māifeste d̄ aduētū Christi. p̄plexans. z q̄ donec ille veniat iniquitas i m̄ndo dñabit. z iudiciū ad finē non pueniet infirmans. lectorē admonet ne te

Liber

promisso si tardet venire desperet. si patiēter expectet. qz venies inq̄t veniet. **Glo.** sup Aggeū. iij. ca. Aggeus qz dīc: Veniet desiderat cūch gentibꝫ. i. saluator. ait dñs. et tūc implebo domū istā maiore glia qz prius. **Greg⁹ in moral. li. xxiij.** Beat⁹ etiā Job mediator adnētū desiderans ait: Quis in tribuat adiutorē ut desideriū meū audiat op̄s. Unigenit⁹ q̄ppe dei fili⁹ hoīez adiunxit. hō fact⁹ ē: vt q̄a puero hoīvia nō patebat ad deū. via redendi fieret p̄ hoīez deū. et qz p̄ ima n̄ra longe distabam⁹ a sumo. i. seipso iūgeret ima sumis. Hūc igit⁹ b̄tūs Job p̄ toti⁹ ecclesie significationē req̄rit mediatorē et dīc: Quis mibi tribuat adiutorē. Et apte subdit: vt desideriū meū audiat op̄s. Aduocatū igit⁹ habem⁹ apud p̄ies z̄c. Hūc p̄ hoīe interpellare ē apud p̄iem ipsū hoīez demonstrare. Eiqz p̄ hūana natā rogasse ē eandem naturā in deitas sūg celsitudinē suscepisse. In p̄ellat igit⁹ p̄ nob nō voce. si miserationē. qz qd̄ in electis dānari voluit suscipiendo libavit. Adiutor ḡ querit ut desideriū exaudiat. qz nisi p̄ nob mediator intercederet ab aure dei p̄culdubio n̄farum p̄cu⁹ vox simulet. **Glo. sup p̄s. lxxix.** Porro David enī dē sermonem dirigens ait: Deus cōverte nos a te videlz auersos. alit̄ enī nō p̄uertim⁹. et ostēde faciē tuā nube carnis cooptā. i. filiū tuū. qui est imago tua p̄ quē et salvi erim⁹. **Glo. sup p̄s. cxliij.** Idem rursus i. alio p̄s. Dñe inq̄t inclina celos tuos et tescēde ad nos. Inclinati sunt celii. qn̄ vi⁹ et honor supnoꝫ ad hoīez descendit. et forma dei suscepit formā servi. **Glo. sup Lān. i. ca.** Salomon etiā in cāticocāticorū Christi et ecclesie mysteria describēs in p̄sona ip̄li⁹ ecclesie sic incipit: Osculet̄ me osculo oris sui. Et est vox sc̄tōꝫ p̄cedētū adūtū Christi: Ac si dice rent: Delectet p̄ hūanā naturā incarnationē filij que ē q̄si p̄libatio p̄iūctiōis n̄rē et dei. Vel osculef̄ me sponsus ip̄se docēdo in mōte. Quot enī p̄cepta ex ei⁹ p̄dicatio ne cognovit. q̄si tot oris ei⁹ oscula suscepit. **Bern⁹ sup Lān. omel. ii.** Hūis

igit aduentū desideras dīc: Osculetur me osculo oris sui. q̄si diceret: Nō audio iaz Moysen. imp̄editoris siqdē lingue fact⁹ est in. Esaiē labia imūda sūt. Hieremias nescit loq̄. qz puer est. Et omēs pp̄b̄ elinguēs sūt. ip̄se quē loquūt̄. ip̄se loq̄t̄: Ip̄se me osculef̄ osculo oris sui. Cui⁹ vtqz sermo viu⁹ et efficax osculū mibi ē. nō quidez coniūctio labiorū quē interdū pacē metit̄ aīoz. si plane infusio gaudiorū. reuelatio secretorū. mira quēdāz cōmixtio supni luminis et illūiatē mēt̄. Hic os osculās ḥbū assumēs osculata caro assūpta. osculū ḥbū p̄sona ex vtroqz cōpacta. s. mediator dei et hoīez. hō christ⁹ Jesus. Felix osculuz ac stupēda dignatiōe mirādū. in q̄ nō os ori imp̄mit̄. si de⁹ hoī vnit̄. Et ibi qdē p̄tact⁹ labiorū cōplexū significat aīoz: hic autē cōfederatio naturarū dñis hūana cōponit. quē in tra sūt et q̄in celis pacificās. Ip̄se est enī pax n̄ra q̄ fecit vtraqz vnu⁹. puto igit⁹ spernere me iam nō poterit dei fili⁹ os ex ossib⁹ meis et caro de carne mea. **Aug⁹ in sermōe de nativitate dñi.** Ecce Symeon etiā ille senex dū aduentū saluatoris desiderabat. orans dicebat: Qū veniet: putas me hic iūniet: putas durabo: putas video? Vn̄ et p̄ desiderio suo respōsum accepit a sp̄ūstō. non visurū se mortē nisi p̄us videret Christum dñi. In māib⁹ igit⁹ infirmitatē accepit. sed maiestatē intus agnouit.

Ex totū vēt⁹ testamētū cōclamat̄ Christū venturū. Aug⁹ contra Faustum disputatione. xij.

Cap. XLIVI
Q̄uis autē potest quolibet q̄ ingenti volūtie oīa cōmemorare de christo Iesu p̄conia. pp̄haruz hebreoꝫ qn̄ quidē oīa quē in illis libris cōtinent̄ vel de ip̄so dicta sūt vel. pp̄cīplū. Sz. pp̄ exercitationē grēc⁹ et delectationē iūniēt̄. multo plura ibi p̄ allegorias et enīigmata solis ḥbis insinuant̄. p̄tim etiā facta narrant̄. Verūt̄ nīli aliq̄ ibi māifestaēt̄. non cōprehēderet̄ sensus q̄ etiā ob-

scura clarescerent. **N**eque ex illis quæ figuræ innoluta sūt si quedā velut sub uno aspetto quasi p̄texta ponant̄ ita in p̄testatiōe Christi p̄figūrunt̄. vt cū vis obtusis surditas embescat nisi forte q̄s ingenio fieri putat vt ea q̄ rerū ordinē p̄ sua tpa cucurrerunt ad Christi significatiōes int̄pretādo. **S**ed audiat aplm dicente: **V**ia h̄ in figura p̄tingebāt illis. **N**ob̄ aut̄ qlq̄s dixerit nō ideo illa vel gesta vel sc̄pta vt ī eis Christus intelligat̄ excepta ipsa tāta p̄sonātia rerū p̄figuratarū et nunc impletarū: Alijs q̄s p̄lagijs pphic̄ apt̄ feret̄. vt ē illud: In semine tuo bñdicent oēs gētes. **H**oc dictū est ad Abraā. h̄ ad Ysaac. h̄ ad Jacob. **V**n̄ non īmerito dicit: Ego sū deus Abraā. & Ysaac. & Jacob. Cōpletur utiq̄ ī bñdictiōe oīuz gētū. qd̄ ex eoz semine p̄mis̄rat se factuz. **N**ec īmerito tpe Abraā cū fū eī iurasset h̄b fēmore suo ius sit eū ponere manū sc̄ies inde ventura ī carnem Christi in q̄ bñdici oēs gētes nō nūc p̄nūciām̄. h̄ q̄ tūc p̄nūciatū est nūc vide mus. **I**dem. xvij. Deniq̄ Moyses oē qd̄ sc̄p̄sit de Christo ē. i. ad Christū pertinet. sūne q̄ eū figuris rerū vel gestarū vel dictorū p̄nūciat̄. sūne q̄ eī grāz̄ gliaž̄ comēdet. **N**aut Faust̄ dicit oēz se Moysi sc̄pturā p̄scrutat̄. nullas ibi pphias īennisse de Christo. aut non intellexisse: cito respondeo. q̄ nō intellexit. eo q̄ ūmico r̄ p̄uerso aīo legit. **N**ō enī ideo scrutat̄ vt sciāt. h̄ qd̄ nescit scire se putat. **H**ec p̄sūptio tumide arrogātiq̄ cordis oculū vel claudit vt oīo nō videat. vel distorquet vt puerse videat. et aliud p̄ alio p̄bet vel improbet. **T**u me inqt̄ doce. siquid forte legētē p̄terijt me. **H**ic q̄z cito respōdeo. q̄ te totū p̄terijt. q̄ totū de illo sc̄p̄sit. **I**dem i. lide trinitate. iiii. **N**ā oia q̄ mystice patib⁹ p̄ angelica apparuerūt. sūne q̄ p̄ ipsos facta sūt similitudines hui⁹ fuerūt. vt oīs creatura sc̄tis qdāmō loqueret̄ vnū eē futurū in q̄ salus eēt vnūsor̄ a morte repandorū. **Q**uia enī ab uno vero deo resiliētes p̄ iniquitatē et dissonātēs defluxeramus et evanueram̄ ī multa discissi p̄ multa; et in-

herentes multis oportebat nntu et īmpio dei miserat̄ vt ipsa multa venturū clama rent vnū. et multis exonerati venirem̄ ad vnū. et multis peccat̄ in aīa mortui. et p̄p̄t peccatum in carne morituri amarem̄ sine peccato mortuū in carne pro nobis vnū. et in resuscitatū credentes et cum illo perfidē spiritu resurgentēs iustificarem̄ in uno iusto facti vnū. **N**ec in ipsa carne nos resurrecturos desperarem̄ cum multa membra int̄nemur nos p̄cepisse apud vnū. in quo nūc per fidem mūdati. et tunc per fidem re integrati heream̄ vni fruam̄ uno manea mus vnū. **V**n̄ vt sint inqt̄ vnū sic et nos vnū sumus sicut tu pater in me et ego in te vt et ipsi in nobis vnū sint.

De p̄figuratione eius in creatiōne mundi Isidorus de mysteriis geneseos. Cap XLV

Itaq̄ sex diebus oia opa sua dē cōsumānit. ac sept̄o reque nit. **S**ic et sex etatib⁹ bñanuz ge nns in h̄leculo p̄ successiōes tpm cucurrit. **P**rima fuit ab Adam usq̄ ad Noe. **S**ecunda a Noe usq̄ ad Abraā. **T**ertia ab Abraā usq̄ ad David. **Q**uarta a Dauid usq̄ ad transmīḡtōne hebreor̄ in bāylonē. **Q**uinta deinde usq̄ ad adūetum dñi. **S**exta que nūc agit usq̄q mūdus fi niatur. donec excelsus veniat ad iudicium. **S**eptima h̄o intelligit̄ in requie sc̄tōz. q̄ vesperam non habet. quia iam eaž nullus termin⁹ claudet. **P**rimo itaq̄ seculo factus est tanq̄ lux h̄o in paradiso. **I**n qua etate dei filios in noīe lucis diuisit deus a filijs hominū quasi a tenebris. **F**actaq̄ ē huius diei vespera diluuiū. **S**ecundo se culo factum est quasi firmamētū inf̄ aquā et aquam. arca videlicet illa que natavit inter pluviā et maria. **H**uius vespera fuit confusio linguarum. **T**ertio separauit deus populū suū a gentib⁹ per Abraam. discernēs eū velut ab aq̄s aridā. vt p̄ferret ger men herbarū atq̄ lignoz̄. i. fructuū sc̄tāz scripturaz̄. **E**t huius vespera fuit pessimi

Liber

regis Saul malicia. Inde quartus cepit seculū a David qn̄ deus in firmamēto celi lumiaria p̄stulit. i. splendorē regni. tāq̄ solis excellētiā. 7 in spēm lunę plebē obtē perantē tanq̄ synagogā. 7 stellas p̄ncipes ei. Cui etat vespa in pctis regū fuit qb̄ illa ḡes in babyloniam captiuari meruit. Porro qnto seculo qsi aialia in aq̄s r vo latilia celi facta sūt. qz tunc inde tanq̄ in mari viuere ceperūt videlicet inf̄ ḡetes. nec habebāt stabilē locū sicut aues volantes. Hui vespa fuit multiplicatio pctō x̄ i po pulo indeq; qn̄ sic excecati sūt. vt iam nō possent agnoscere dñm Iesū christū. Iā x̄o inituz sexti seculi fuit in aduentu dñi. Nā sīc in illa sexta die pm̄ hō de limo ter rē ad imaginē dei format̄ ē. Sic in ista se xta etate seculi secundus Adā. i. Christ̄ in carne de Maria ḥgine nat̄ ē. Ille i aiaz viuentē. hic i spēm viuificantē. Et sicut in illa creat̄ ē masculus et femina. sic i ista ma nifestat Christ̄ et ecclesia. Et sic ibi p̄poni tur hō pecorib⁹. serpētib⁹ et volatilib⁹. ita et Christ̄ hic gētib⁹ p̄plis et nationib⁹. vt ab eo regat carnali cōcupiscētiē tediti. sic pe cudes terrena curiositate obstinati. obscurati ut serpētes. elati superbia. velut aues. Deniq; pascit ibi hō et aialia q̄ cū illo sūt herbis semialib⁹ ac lignis fructifer. ita nūc spūalis hō q̄ bonus mister est christi Iesu cū ipso p̄plo spūalit pascit sc̄tārū sc̄ptura rū alimēt. Hui etat vespa nos vtinā nō inueniat. Illa enī est de q̄ dñs clamat. Si lius hōis venies putas inueniet fidē in ter ra. Posthāc vesperā fiet mane. qn̄ veniet ipse dñs i claritate. tūc etiā req̄escēt ab oī bus opib⁹ suis in qb̄ dictū ē. Estote pfecti sicut et p̄ vī c̄lestis pfect̄ est.

De mysterio eius in Adam q̄ su it forma futuri. Cap. XLVI

Hoc incarnationem filiū dei nōdū pluerat dñs sup terrā. qz nōdū scripturaruz nubib⁹ ad aias irigādas iūndauerat docēne pluviā donec nubilū carnis nře assūpit. p qd̄ im brē euāgeliū largissime infudit. Et hō non

erat q̄ oparet terrā. qz nullus hō opat̄ esti in ḥgine de q̄ Christ̄ assūpit carnē. H̄z hāc terrā irrigauit spūllanc⁹. q̄ fons et aqua noīe in euāgelio ē designat̄. Fluui aut̄ p cedens de paradiſo portat imaginē Chri ſti fluent̄ de fonte p̄mo. Quattuor para diſi flumia sūt q̄ttuor euāgelia cūctis gen tibus ad p̄dicationē missa. Ligna fructi fera sūt oēs ſcti. Fruct̄ eoz ope ipsorum. Lignū vitē ē Christ̄ ſctūſctō. Lignuz ſc̄iē boni et mali. p̄p̄iū volūtati arbitriū. qd̄ in medio nři positiū est ad dinoscendū bo nū vel malū. De q̄ ſi relicita quisq; grā dei gustauerit. mortē incurrit. Tūlit ḡ de ho minē et posuit in paradiſo. Assūpit de car nem et fac̄ est caput ecclēſie in mundo. vt oparet̄ inqt̄ et custodiret. i. vt in volūtate patris ex oīb⁹ gētib⁹ ecclēſia adimpleret. et ſermonē ſuū illū compleret. Ego ſeruabā eos in noīe tuo. quos dedisti m̄ custodiū. Appellanit Adā noīb⁹ ſuis cūcta aīantia terre. ſignificās ḡetes q̄ ſalutē fierēt in ecclē ſia. et Christi nomē qd̄ p̄bus nō h̄uerāt. erāt accepture. pphā q̄ dicēte. Veroſ ſuos vo cabit alio noīe. Adē x̄o nō inueniebat ad intoriū ſimile ſibi. qz nemo niſi Christ̄ po terat a morte gen̄ h̄uanū liberare. ipſāq; morte ſupare. Dormit itaq; Christ̄ i cruce. pungit lat⁹ ei lancea. indeq; pfluūt ſa crāmēta ex quib⁹ format ecclēſia. H̄ec in quī vocabit virago. quia de viro ſuo ſup̄pta eſt. Sic et a Christo nomē christianuz datū eſt ecclēſie. que formata ē de ſuo latē. Olo. ſup eplām ad Roma. v. ca Adam itaq; fm̄ aplm recte dicitur forma futuri. i. ſimilitudo Christi. qz iam tūc de in mysterio decreuit. i. in occulto ſuo diſpo ſuit. emendare p vñū Christū qd̄ p̄vnuž. Adam factū eſt peccatū. Vñ et dicitur in Apoc. Agnus occiſus ab origiē mūdi. In forma qd̄e futuri dī a p̄rio. qz ſic in Adā omnes moriuntur. ita et in Christo viuif cantur. Fulgentius in ſermone dnatilitate domini. Primus auctor Adam nobis extitit culpe nouissim⁹. Adā nobis auctor extitit gratiæ. Ille de li mo plasmatus terre nos protulit. Iste de ſpiritu ſancto natus c̄leſtes effecit. Per

illū p̄didim⁹ gr̄az p̄orē. Per istū recipim⁹ ampliorē. Ille q̄ppe nob̄ intulit pct̄i māculā cū qua nascereñ ad supplicium. Iste nob̄ cōtulit iustificatiōis gr̄az vt renascerem⁹ ad regnū. Per illū nos filios seculi generatio carnal⁹ effecit. Per istū nos filios dei generatio sp̄ualis exhibuit. Ille nos vitijs subdidit. Iste nos florere p̄tutibus fec. Ille nos p̄ vicia deiecit q̄ p̄m⁹ cecidit. Iste nos p̄ p̄tutes eleuat q̄ p̄m⁹ ascēdit. Ille q̄ppe p̄m⁹ cecidit in infernū. Iste primus ascēdit in celū. **Blo.** vbi. s. Ali⁹ aut̄ forma Christi dī Adā. q̄ sic ille sine coitu fact⁹ ē a deo. Ita Christus ex vgine p̄cessit opante sp̄ulsancto. Vel q̄ sicut ille p̄ est oīum h̄m carnē. ita Christus p̄ est oīum h̄m sp̄m vel fidē. Et sic ex latere illi⁹ dormiēt assūpta ē costa vnde formata est. **Eua.** sic ex isti⁹ latere p̄fluxerūt sacra. s. aq̄ ablutiōis. et sanguis redēptiōis p̄ que saluat ecclēsia. Hocq̄ sic ille cōicare potuit fili⁹ suis pct̄m ⁊ mortē. sic iste suis iusticiam suā ⁊ vitā. Quin etiā iste suis plus p̄fert boni q̄ ille mali. ⁊ ideo magi p̄t saluare iste q̄ ille p̄dere. **Vñ** ibidē subiuxit aplūs. **H**z nō sic delictū. ita rōnū. **Blo.** sup. **Loy.** xv. ca. Attēdevo cur dicat chri stus Adā. ⁊ nouissim⁹. Adā qdē dī. q̄ de eadē materia ē. Nouissim⁹ aut̄ q̄ post eūz ali⁹ nō succedit q̄ h̄uani generi caput vel auctor sit.

De mysterijs eiusdem in Abel. Isidorus vbi. s. Cap XLVII

Aetiuitas duoꝝ filiorum Adā figurā geslit duoꝝ p̄ploꝝ q̄ erāt ex ei⁹ genere diuīlis tib⁹ ad fidē venturi. pari ope ⁊ dissimili charita te. Occidit itaq̄ Abel minor natu a maiore refratre. Occidit ⁊ Christ⁹ minoris p̄plicat a p̄plo iudeoꝝ maiore. **Blo.** sup. **Apocalypsiꝝ.** xiiij. ca. **Vñ** ⁊ dī agn⁹ occisus ab origine mūdi. i. in Abel p̄figurat⁹ occidi. Isidorus. vbi. s. Fallax aut̄ Layn igratio. iudeoꝝ ē falsa negatio. **H**z Christi sanguis in tra magnaz habet vocē. cū eo accepto; respondeſ ab oīb⁹ gen

tib⁹ amē. Ab hac itaq̄ tra. i. ab ecclia ma ledic⁹ est infidel⁹ p̄ploꝝ iudeoꝝ. que apuit in confessiōe os suū accipe sanguinē Christi. q̄ effusus ē in remissionē pctōꝝ. **Vñ** cum opat⁹ inqt fueri tra: nō dabit tibi fructus suos. In ipsa q̄ppe tra' quā Christ⁹ porta nit. i. in ei⁹ carne. indei salutē nr̄az operati sūt. dū eū. p̄p̄t delicta nr̄a moriturū crucifi xerūt. nec inde redēptiōis fructū reportauerūt. Et vere ex b̄ vag⁹ ⁊ pfug⁹ gemit ac tremit ille p̄ploꝝ. ne regno etiā terreno p̄dito ista visibili morte occidat. Verū ne occidas inqt eos dñe. neq̄ obliuiscant legis tue. Nosuit ergo dñs in Layn signū vt nō interficeret eū oīs q̄ inuenisset eū. Hoc reuera multū mirabile ē q̄ oīes gentes que rhomanis subiungate sūt in ritū rhomano rum sacroꝝ trāsierūt eorūq̄s sacrilegia ob seruāda ⁊ celebriāda suscepérūt. Sens aut̄ indea vel sub paganis regib⁹. vel s̄b chri stianis nō amilis signū legi ⁊ circūcisionis sue quo a ceteri gētib⁹ p̄plicq̄ distinguitur. **H**z oīs impator vel rex q̄ eos i regno suo inuenit cum ipso signo inuenit. nec occidit. Itē ex duob⁹ illis hoīb⁹. s. Abel q̄ interptā tur luct⁹. ⁊ ei⁹ fratre Seth. qui resurrectio interptat⁹. mors Christi. ⁊ vita ex mortuis si gurat.

De mysterijs eiusdem in Noe. Capitulum XLVIII

Anact⁹ ei⁹ Christū significat. Noe enī req̄es interptat⁹. Et dñs dicit Discite a me q̄r mihi sum ⁊ h̄uiliis corde. et inueniet requiē aīabi vīis. Solus iust⁹ in enīt. Noe i illa gēte. cui septē hoīes. p̄p̄t iusticiā donant. Solus iust⁹ est Christ⁹ et p̄fectus cui septē hoīes. i. septem ecclesie p̄pter septemplice sp̄m illuminatē in vna ecclesia cōdonat. Sic ille cū suis p̄ aquā ⁊ lignū saluat̄ ita familia Christi per bapti smū ⁊ cruci passionē signat. Arcā instruxit Noe dñs nō putrescēti⁹ lignis. Ecclā con struit̄ a christo ex hoīb⁹ i sempitēnū victur̄. Quadratura lignū vndiq̄ stabilē sc̄tōnū significat vitā ad oīe opus bonū paratā.

Liber

Quacumq; enī verteris q̄dratū. firmū sta-
bit. Est autē bitumē feruentissimū et violē-
tissimū glutē. significās dilectiōis ardorez
vīm magnē fortitudinis habētē ad tenen-
dam societatē spūalē oīa tolerantē. Adi-
tus eius a latere sit. qz nemo intrat ecclesiā
nisi p̄ sacramētū remissiōis pctōz. quod ex
apto Christi latē manauit. Interiora ar-
ce bicamerata et tricamerata p̄strūnt. Sic
ex oīb; gētib; vel biptitā multitudinē con-
gregat ecclesia. ppter circūcisionē et preputiū.
vel triptitā ppter tres filios Noe. quorū
p̄genie totus orbis replet. In sūmo autē
oēs in vñ tanq; uno cubito cēlesti desup
vnitate cōsumam̄ in Christo. Q; autē cun-
cta genera aīaliū includunt in arca. signifi-
cat qz ex oīb; gētib; et nationib; p̄gregatio
fit in ecclesia. Vñda etimunda illic aīalia
collocant. Sic i ecclesiā sacramētū et boni et
malib; sānt. Vñda quidē septena sūt. im-
munda xo bina. nō qz mali pautiores sint
bonis. s; qz boni suāt vnitatē spūs in vincu-
lo pacis. Et etiam septimo mense arca re-
sedit. h̄ est. requieuit. ad illā septenariā re-
quiem significatio recurrit. Q; post dies q̄
draginta emissus coruus non est reuersus
vel aīq; vtiq; incept. aut aliq; supnatā-
te cadauere illectus. significat h̄dies im-
vincia cupiditas tēterrīmos et ob h̄ ad ea q̄
foris sunt in h̄ mundo nimis intētos. Qu-
ditatē patris vidēs derisit Cham. Et iu-
dei vidētes subsannauerūt Christi mortē
At xo Sem et Japhet vestimenta sup̄ dor-
sa sua posuerūt. et intrātes aūsi nuditatē
p̄nis opuerūt. Sic et nos duo ppls videlicz
ex circūcisiōe p̄putiōz credētes. passionēz
Christi velamēto tegminis. i. sacro hono-
ram. eiusq; mysterij rōnē reddētes iudeo-
rū detractiōes opim. Vestimētu; enī si-
gnificat sacramētū. dorzu; xo mēoriā p̄teriorib;
qz passionē Christi celebrat ecclesia trans-
actam. nō expectat futurā. Medi⁹ autē fra-
ter Cham. i. impi⁹ iudeoz ppls idcirco me-
dius. qz nec p̄matū aploz tenuit. nec ulti-
mus in gētib; credidit. vdit nuditatē pa-
tris. qz consensit in necem dñi salvatoris.
Post h̄ foras nūciasse frīb; dicit. qz p̄ eūz
manifestatū est qd̄ erat in pphīa secretū:

Ideoq; fac̄ est seru⁹ fratru⁹ suoꝝ. Quid
enī est aliud hodie gens iudeoz ipsa nisi q̄
dam scrinia ria christianoꝝ bānūas legē et
ppbas ad testimoniū assertiōis ecclesie vt
nos bonorem⁹ p̄ sacrm̄ quod nūciant illi
per litteram?

De mysterio eiusdem in Abraā. Capitulum XLIX

Quis autem aliis exiit in
Abraam de terra sua et de cog-
tione sua vt apud exterros locu-
pletearet. et esset in gentē magnā nisi Christus.
qui relicta terra et cognatiōe iudeorū
p̄pollet nūc vtridem⁹ i ppls gētiū. In Ha-
ra xo Christi p̄figurabat ecclesia. quam
infidelitatē error violare nō potuit. qz sine
macula ē et ruga. Monstra qb; Pharaon
territ⁹ ē. virtus miraculoꝝ ē que dū mun-
dus aspergit cōfusus obstupuit. Q; autem
Abraā nō multitudine nec vtrite legionū
b̄tm tricētē decē et octo comitib; adūsari-
os p̄ncipes debellavit. iam tūc in cruci sa-
cramēto cui⁹ figura p̄ thau l̄rāz ḡrcā nu-
mero trecentoꝝ exp̄mit. imaginabat. q; nos
a dñatu qnq; carnaliū sensuū q̄ nos an-
tea varijs captiuātel vitij; supauerāt chri-
sti passio libaret. Reūtēti igit̄ a cede ostiū
occurrit melchisedech dei sacerdos offerēt
panē et vini. quē apls Paulus sine p̄ie et
sine m̄re cōmōrās. figurālē refert ad chri-
stū. vtiq; ppter mysteriū sacramētū. qd̄ iam
Christ⁹ christianis celebrare p̄cepit. vt nō
b̄m Aaron pecudū victimas. s; oblationē
panis et vini. i. corporis et sanguinis ei⁹ sacra-
mentū in sacrificiū offeram⁹. Q; xo p̄iar-
cha magn⁹ decimas oīs sb̄e suę melchise-
dech sacerdoti post b̄ndictionē dedit. scie-
bat spūalī maius sacerdotiū futurum in
pplo q̄ leuiticū. qd̄ in israel de eo erat na-
sciturū. futurūq; vt sacerdotiū ecclesie ha-
bent p̄reputiū b̄ndiceret in Abraā circūci-
so. sacerdotiū synagoge ejiciēs. dñs Abra-
am for̄ ostēdit illi stellas dices. Sic faciā
semē tuūz. i. gentem christianam. cuīstu
pater in fide existis. Sic faciam resurre-
ctionis lumine coruscare. Deinde maris

arenā mōstrauit ei r̄ dicit: **S**icerit i multi tudine semē tuū. **E**s. erit quidē copiosa plebs iudeoꝝ. **S**terilisꝝ infēcūda sic arena manebit. **Q**uid aut̄ aliud circūcisio significat nisi renouatā naturā p baptismū post expoliatiōne veteris hoīs? **E**t q̄s est octauis dies nisi Christ⁹ q̄ hebdomada cōpleta. **H**e. post sabbatū resurrexit? **O**ho n̄ solū filios sed et seruos et ḥnaculos et emp̄ticos circūcid̄ p̄cepit. ad oēs grāz redēptionis p̄tinere testat: ibi parētū mutant̄ et noīa vt oīa resonēt nouitatē. **C**ur autē pereat aīa parnuli incircūcisi dū ip̄a pactū dei irrūt̄ nō fecerit. **S** q̄ enī circūcidē neglexerūt. n̄is iyt significet q̄ parnuli nō fm opus b̄ fm originē in p̄ hoīe pactū dei dissū pauerūt in quo oēs peccauerūt?

Adhuc de eodem Cap L

Dende apparuit domin⁹ Abrae i qualle mābre sedenti ad ostiuꝝ tabnaculi. **N**otanduꝝ q̄ Abraā habet triplicē figurā in semetipso. **P**rimā saluatoris. q̄n̄ relicta coḡtiōe sua venit in hūc mūdū. Alterā p̄pis. q̄n̄ immolauit vnicū filiū. Tertiā in h̄loco figuram gestauit sanctoꝝ q̄ dñi cū gādio suscep̄rūt aduentū. **I**n tribō aſit vir q̄ veneat ad illū. dñi Jesu intellige aduentū. cū q̄ duo comitabant̄ angeli. q̄s Moysen et Heliā accipiūt nōntilli: **U**nū videlicet p̄ſce legislatorē q̄ aduētū dñi p̄ eandē indicauit legem. **A**liū ho q̄ ventur⁹ est in fine mundi denūciatur secūdū aduētū Christi. et eius euāgeliū p̄dicatur iudeis. **V**n̄ etiam in monte cū dñō trāſfigurato vīlī sūt ab apostolis. **Q**uāt̄ Abraā tres vīdit et vñū adorauit. dñm et saluatorē cui etiā aduētuꝝ p̄ſtolabat ostendit: iuxta qđ in euāgeliō dñs ait: **A**braā quesivit vīdere diē meū. et vīdit et gauisus ē. **T**itul⁹ tener et saginal⁹ est dñi Jesu christi corp⁹. q̄ p̄ſt salutē c̄tentū ad arbore crucē est imolat⁹. **H**ic ē q̄ occidit in euāgeliō p̄ p̄ctōre filio. lic̄ ob hedendus apponit̄ cū lacter butyro. quia nec corpus dñi sine lacte legi. nec lac p̄t cē

sine butyro. i. euāgeliū testimoniō. **T**ria hoſata vñ panes subcinericos fecit Saratnū Noe filioꝝ et imaginē gerūt. ex q̄b oīs generis hoīes nati sūt. q̄ dīng trinitati c̄tentes ex aqua baptismal p̄ ecclesiā eēnt conspergedi. et in vñ panem Christi corporis redigen di. **H**ec sūt illa tria sata farine. q̄ne mulier in euāgeliō dicit̄ fermen̄tasse. **I**n glia Christi recte viuit ecclesiāt pulcritudo eius sit honor viro eius. **S**icut Abraam. ppter Sarat pulcritudinem inter alienigenas honorabat. **P**roinderegnū terrenū seculi huīns. cui⁹ figuraꝝ gerebat reges qui et Saraz polluere p̄missi nō sūt. non est expertū. nec inuenit cōingem Christi ecclesiā nisi cum violare temptauit. **D**iuino enī testimonio per fidem martyrum cessit. correctuꝝ i posteriorib⁹ regib⁹ honorauit munere q̄ corruptioni suę subdere i horibus non valuit. **C**um aut̄ dicit̄ de patre esse sororē Christi ecclesiā. nō de matre non terrenę gnātiōis que euacuabit. **S** ḡt̄ celestis que i eternū manebit cognatio cōmendat. **O**ho ecclesiā cui⁹ vxor sit occulatur alienigenis. cui⁹ autē soror nō tacer. **H**ec interim causa facile occurrit. q̄ occultum et difficile ad intelligendū quō hūana mens h̄bo dei copulet. **A**gar fm aplin in hūitutē genuit carnalem p̄līm. **Q**uid ḡsi gnificat q̄ extiens Agar infantem in hūeros suos ip̄soluit nisi q̄ peccator populus et insipiens seruituz matris suę synagoge granauit dū dicit: **S**anguis eius sup nos et sup filios nostros. **P**anes h̄ indicabat q̄ vetus sacerdotiū panes p̄positiōis portaret. **V**ter ho aque qui defecit. est iudai ca purificatio defectura. siue doctrina eoꝝ carnalis in pelle mortua clausa. id est. in carne veteris hominis p̄maricationis sententia damuata. que nec refrigerium prestat nec sanat sūtientem. sed estu tepida vomitū facit. **O**ho errat Agar in solitudine cum filio suo. significat synagogas cuꝝ p̄plo suo expulsaꝝ te tra sua. sine sacerdotio et sacrificio i toto orbe trax errare etiā q̄ ē christ⁹ penit⁹ iigrare. **O**de exclamat puer plorās. et exaudiuit eū de. et sic dīmōstrāte

Liber

angelo aspicit fontem. **H**oc p illis dicit q exindeis ad Christū cōvertunt flentes retroactos errores exaudiunt. Reseratisq oculis cordis videt fonte aquae viue id est Christū. Angelus autē iste similitudo est **H**elie. p quē creditur ē ppls ille. Porro sicut Agar et Hysmael significauerūt carnales veteri testamēti indeos. sic cibetur et filii eius hereticos.

De mysterio eius in Ysaac. Cap. LII

Isaac filius promittitur Abraē futurū in gēte magnā in qz bñdiceret oēs gētes tr̄. Quibus duobis duo historialit̄ sunt illi. pmissa. s. gens indeoꝝ fū carnē. et oēs gētes fū fidē. Deniqz sic Abraā vnicū et dilectuz filium suū deo victimā obtulit. ita dñs vnigenitū filium suū p nob oīb tradidit. Et sicut Ysaac ipse sibi signa portauit. in quibz erat impōnend. ita Christ̄ et gestauit in hūeris ligni crucis suę in qua erat crucifigendus. Duo autē servi dimisi et nō pducti ad locum sacrificij. indeos significabat. q cū serviliū viueret et carnalit̄ saperet nō intelligebant passionē Christi. Cur autē duo servi nisi qz ppls ille i duas ptes erat dividēd. qd factū ē Salomōe peccāte. Asin⁹ autē ille. insensata ē stulticia indeoꝝ q portabat oīa sacra et qd ferebat nesciebat. Ceditas inqt ex pte in israel facta ē. Quid ē expectate h cū asino? donec plenitudo inqt gētiū intraret. Quid ē postqz adorauerim? nisi postqz sacrificiū crucis dñicē impletū p gētes fuerit p̄dicati. h ē. vt plēitudo gentiū intraret. Quid ē ad vos reūtem? et sic oīs israel salm̄fiet. Triduū autē illud quo venerūt ad locū ūmolādi. tres etates significat. Unā an legē. alterā sub lege. tertiā sub grā. Post h Ysaac ligat mālīb et pedibus altari supponit. et dñs i ligno suspensus cruci affigit. Sz illud qd in Ysaac figuratū est ad arietē traiectū est. Ipse enī est filius. ipse ē agn⁹. Fili⁹ qz nat⁹. Aries qz ūmolāt⁹. Sz qd ē qz i vērōb aries ille cornibz heret. Cornua qz p̄pe crux habet. Spinēb

iniqz p̄ctores ostēdūt. q dñz in cruce sus p̄enderūt. Alij autē hūc arietē cornibz vēpribz obligatū. eundē sentiūt Christū. anteqz ūmolaret spinis a iudeis coronatum. Peracto deniqz sacrificio dñ Abraē. q be nedicēdē essent oēs gētes in eius semine.

Iterū de eodē Cap. LII

Dixit autē seruo seniori domino suę. Donec manū tuā sibz fe more meo vt adiurē te p dñū celi et terre. Quid sibi deus celi vult ad femur Abraē. nisi qz significabat enī Abraē gene re venturi in carne? Senex autē iste legl habuit imaginē. p quā Christ⁹ sibi despōdit ecclesiā. Letigit qz p fidez est. venit ad fidem baptismat̄. et ibi orās occurrit ei virgo Rebecca. i. ecclia. Vedit autē Rebecca puerū. i. sermonē p̄pheticiū. deponit de humero hydriā. i. elatā faciūdā. et ad humile p̄pheticū se inclinat fū monē. suscepit fidei ornamēta et morū. secutazbū p̄pheticū. venit ad Christū. qd tñ cameli dorso ducet qz ad Christū ex gētilitate ecclesia p̄perās in tortis vitiosisqz vītē veteri p̄uersationibus inuenit. Qz Ysaac viso descēdit. quia dño cognito vitia sua gētilitas deseruit. et ab elatiōe celſitudinis ima hūilitati petiūt. Qz etiā verecūdata pallio velat. qz coram eo de erroribz p̄oris vītē cōfundit. Qz vō inclinato iā die egressus ē in agro Ysaac. h designat. qz in extremo huins mudi tpe veniēs Christ⁹ qz in agro foras exiit. Inuenit autē enī ecclia ad puteū vīsīōis. i. in contemplatiōe et intelligētia p̄itac. vbi intellectū p̄cipiat altiore. vel ad lauacū aque vt purificet. Sicqz de hinc copulat̄ spōlo Christo suo adhēres illi glorie gēnitata et regno. Quid autē absurdū. imo qd p̄nūciationi futuroꝝ incōgruū. si pphā carnale aliqd lusit vt enī capet affect⁹ vītoris. cū zbz caro factū sitvt habitaretī nob⁹. Ysaac. i. Christ⁹ p̄mū inssit fodē p̄teos. qz fodērat pueri p̄ris sui. Moyses. n. puteū legl fodit. David Salomō. et pphē libros scri p̄serunt veteri testū. quos terrena et sordida iplēuerat indeoꝝ itelligētia. Quoz oscū

vellet purgare ut ostenderet quæcunq; lex & ppbete dixerint te se dicta eē rixati sūt palestini. i. iudei a regno dei alieni. & discessit ab eis. Nō enī pōt eē cū eis q̄ in puteis nolunt hie aquā s̄ terrā. Et dicit eis. Ecce relinquer' vob' dom' vīa testa. Fodit ergo Iсаac. imo pueri ei' puteū nouū. s. apli et euāgelistę. qui fodientes puteū noui testamenti. iuenerint aquā vinā saliētē in vitaꝝ etiānam. Pro his. q̄ certat q̄ trena sapiunt nec patiūt noua cōdi nec vetera purgari. Dīg ad eos. Qm̄ indignos vos exhibuitis grē dei ex h̄ia ad gētes ibim? **H**lo. sup. xxv. cap. Profect' inde fodit ali um puteū. p q̄ nō cōtenderūt. q̄ videlicet postq; fides trinitas cepit h̄dicari p mūdū patiētia sc̄tōꝝ adūlariꝝ victi sunt. **I**sidorus vbi. s. Itaq; vocavit eū latituꝝ dices. Nūc dilatauit nos de'. Dilata tus ē enī Christ' oēmq; trāscia trinitatis repleuit. & in orbe toto latitudineꝝ ecclesie collocauit. Prīus tñ in iudea noī erat de' & i israel noīat. Postea x̄o in oēz ter ram exiuit son' eoz. i. aploz. q̄ p vniūsum orbe puteos foderūt & aquā oīb ostēderūt baptiçates eos ī noīe pūis & filiū & spūsceti.

De mysterio eius ī Jacob. **H**lo. sup. H̄en. xxv. cap. Cap. LIII

Operecat' est Iсаac dñm̄ op uxore sua. i. Christ' deū patrē p ecclesia. eo q̄ sterilis eēt antea. id est. q̄ diu filios nō fecisset. Ego inq; p̄ ei rogo q̄s dedisti m̄ deūndo. Quia cōceptū gerēte collidebant' in vtero ei' paruuli. q̄ intra parietes ecclesie diuīsa sentiunt electi & reprobi. Dictūq; est ei: Onq; gētes in vtero tuo sūt. q̄ videlz nō oēs ex gētib;. nec oēs ex iudeis ī vnitatē fidei cōnueniūt. Populusq; supabit p̄pli. i. christian' īdaicū. Maior enī natu p̄pli īdaicus. minor x̄o christian'. Un dī ibi: q̄ maior seruinet minor. **I**sidorus vbi. s. Nā & illoꝝ duorū fratrū minor maiorē in vto supplātauit; qd̄ figuraliē factū etiā iudeis nō credētib; inotuit. q̄li' videlz p̄pls ecclesie p̄pli synagoge supanit. & plebs iu-

deoz tpe maior seruuit minori p̄plo chri stianoz. H̄z cur Esau tot' rufus & hispi dus. nisi q̄ p̄pls p̄oꝝ ex p̄pharuz & Christi fuit crōre pollut'. ac pctūt neq̄tieſqualore circūdatuſ. Igit' Esau p̄pli signat he braicū. Jacob autē gētile. Iсаac x̄o deū q̄ vtrūq; p̄pli. hūc videlz p̄ legē. istū p̄ fidē christi sibi filios fec. Esau agricola erat. q̄ iudeus. p̄ terrenis deo seruiebat. cui nō est dictū vt esset paup̄ spū. miſ. pacificus. miſericos. p̄secutionē patiens. vt copiosam mercedē h̄iet ī celis. s̄ si custodierit māda ta mea ait: dabo vob pluias t̄pib; suis. & cetera que p̄tinēt ad delicias carnis. Ve nator etiā erat. q̄ p effusionem sanguinis arietū & vitulox p̄ hircoz deū placat. Ja cob autē vir simplex habitabat ī tabernacul' q̄ electi de gētib; fide & volūtate deo pla cere studuerūt in diuīs ordinib; & ecclesijs. Iсаac diligebat Esau. q̄ de venatiōibus ei' vescebat. & de p̄pli iudeoz. eo q̄ oblationib; eoz assidue placabat. Rebecca x̄o Jacob diligebat. q̄ de p̄nitiaz figurabat. Presciēs enī de p̄pli gētū multo meliorē futurū. p̄ p̄scie sue grāz ampli' eū di ligebat q̄ īdaicū. Esau igit' dū in vena tione moraret. vt de aggressib; aīalib; ci bōs p̄i exhiberet ac bñdiceret. mat' Jacob ad bñdictionē p̄cipiēdā applicuit. q̄ duz in carnalib; iudei morant. & ad fidē Chri sti tarde occurrit. mater gratiē gentiles si dem audiē suscipiētes ad p̄cipiēdam bene dictionem iudeis debitā obtulit. Per de lectabiles autem escas que ex bedis Iсаac preparant intelligim' opera p̄nitētis: de quibus dicitur: Facite dignos fructus p̄c nitētis. Vester valde bone quas Esau. i. iudeus domi reliquerat. sunt optima legi p̄cepta sine quibus nemo potest esse iustus. Ut verbi grā: Olliges dñm deū tuū z̄c. Has enī iudei in veteri testamēto reliquie rant. quia seruare nolebāt. His itaq; gen tilis ornatus ad deum patrē cum cibis bo norū operū p̄exit. cū quibus & verbi dīni panes obtulit. Bene siquidem cū cibis bo norū operū ad deum p̄ergit. qui alios quoſcunq; potest ad opera bona monere non desinit. Porro mat' bedinis pellibus

Liber

manus Jacob et collinuda pterit. Nellis enim cu3 ab hedo subtrahitur. apparet caro. vñ cib⁹ delectabilis pfect⁹. Sic cu3 a peccatore virtus subtrahit. bonū naturę apparet cu3 rōne. q̄ si cu3 fide decoquat. cib⁹ delectabiles ex his deo ppanc⁹. Per collū in q̄ apparet supbia mētatio. p man⁹ opa de signant. Collū igit̄ bedinis pellib⁹ circumdat et tegit q̄ ad elationē teponēdā. et hūilitas custodiā an̄ oculos mentis producit.

Oreg⁹ sup Hen⁹ xxvij. ca. Porro Isaac filiū nescit quē bñdicit. sic p ps. dī. Populus quē nō cogui seruit m̄. in auditu aur̄ obediuit m̄. Pr̄esente qđē non vidit. et euētura ei puidit. qr̄ de⁹ op̄s cu3 p pphas gētilitati grāz p̄rogādā p̄diceret. in p̄nti qđē nō vidit eā p grāz quā tūc in errore reliq̄. et tñ qr̄ p grāz bñdictiōis ean̄ tem collectur⁹ erat puidit. Vñ et ait. Ecce odor filij meisic̄ odor agri pleni cui bñdixit dñs. Ager enī mūdus ē. in q̄ ppls elector⁹ diūlis p̄tutib⁹ tanq̄ florib⁹ redolet. Sed qr̄ p̄tutes easdē ex se nō habet. recte addit⁹. Cui bñdixit dñs. Et qr̄ p q̄sdaz in contēplatiōe q̄ desup infundit surgit. per q̄sdā aut̄ i actiōe vite opa q̄ p corp⁹ fuit pingueſcit. subdit⁹. Det t̄ de⁹ de rore celi. et de pinguedie fr̄e. abūdātiā vini et frumēti. Aliit aut̄ p̄t intelligi. q̄ sic Isaac caligans oculis dñ bñdiceret Jacob. qđ i futuro cōtinget puidebat. s̄ q̄ p̄ns assisteret nesciebat. Sic ppls indeq̄ pphie mysteria accepit. s̄ oculos cecos in p̄teplatiōe tenuit. qr̄ p̄ntē nō vidit. de q̄ multa i futuro puidit et an̄ se positū tenere nō valuit. cu3 aduentus potētiā longe ante nūcianuit.

Hlo. vbi. s. Denich̄ Isaac ut aliū p alio bñdixisse coguit. nequaq̄ indiḡt̄ ē cognito sacro. s̄ bñdictiōne p̄firanit dices. Benedix ei et erit bñdicit⁹. Hęc ē bñdictio p̄ma mīori christiano p̄plo data. Sz nec maior filius oīno respect⁹ est. qr̄ cu3 intrauerit plenitudo gētiū. tūc oīs israel saluus fiet. Cuīus secūda bñdictio fuit in pinguedine fr̄e. i. i. rex fecunditate et potētia regni. et i rore celi. i. i. his q̄ credita sūt ill̄ eloq̄a dei.

Adhuc de eodem. Isidorus vbi

supra. Capitulū LIII

Iacob fugiens dolos fratris relicta domo patria et parentibus. vadit in regionē longinqua vt accipiat vxore. Similis Christ⁹ rectis parentib⁹ sūm carnē. i. indecis. et patria. id est. hierosolyma et oīb⁹ iudeę regionib⁹ abiit in gentes. vt accipet sibi ecclesias. sūm illud. Vocabo nō plebē meā plebē meā z̄c. Dormitio Jacob in itinere mors ē Christi in cruce. Lapis eius capiti supposit⁹. significat hūanitatē Christi coniunctaz deo assumēti. vnde ipse lapis vngit. vt Christus significetur. Christ⁹ enī grece vnc̄ latine. Caput aut̄ viri Christ⁹. et caput Christi deus. Angeli p scalam ascendētes et descendētes enāgelistę Christi sunt et p̄dicatores. Ascendētes quidē ad intelligendaz dīnitatē. oēz creaturā exceedētes. vt inueniant in p̄ncipio verbū apud deū p quod oīa facta sūt. Descendētes aut̄ vt inueniant enī factū ex muliere. factum sub lege vt eos qui sub lege erant redimeret. Illa q̄ p̄ scala fuit statuta a terra vsc̄ ad celum. id est. a carne vsc̄ ad spm. qm̄ in illa carnales p̄ficiēdo q̄si ascēdendo spūales fuit ad quos lacte nutrīdos spūales descēdunt. Ipse Christ⁹ est scala q̄ dicit. Ego sum via. Ipse sursū est in capite. ipse deorsum in corpore quod ē ecclesia. Ad ipsum ascēdit ut in excelsis intelligat. et descedit ut in membris parvulus nutriat. per illū se erigunt ut sublimē expectent. et humiliant ut eum humiliet et temperant annūcient.

Hlo. super Hen⁹ xxix. cap. Seruitus Jacob septē annorū pro duabus vrorib⁹ p̄sentis temporis vitam significat. qđ septem voluitur dieb⁹. in qua dominus formā serui accepit. obediens patri vsc̄ ad mortem. Jacob seruit. quia fili⁹ hoīs non ministrari sed ministrare venit. Ille oues pauit. et Christ⁹ dicit. Ego suz pastor bonus. Ille pro mercede variū pecus sibi abstulit. Christus diuersarū gentiū varietatē sibi cōgregauit. Ille tres viugas amputatis corticibus in alueis aquarum posuit ut earum cōtemplatione oues multiplicarentur. et dominus noster in aq̄

baptismatis triū psonarū noīa patris et filij et spūsancti p̄plo fideli. p̄posuit. vt q̄ b̄ pleno corde p̄spexerit. ouis dei efficiat.

Alchimus Cur itaq̄ Jacob frādis i hoc loco nō arguit. b̄ sine dubio in p̄phā fecit. Nec credēdū est eū fuisse sine spirituali revelatione. Victorin⁹ martyr.

Blo. vbi supra. Rachel et lyam ī similitudine ecclie et synagoge interptatus ē. Lyam maiore. nā synagogā significare existimat. q̄ prior p̄plm dei genuit.

Quę oculis lippa dicit. q̄ per Moysen lex data coop̄ta ē et signata. Rachel minor et pulcra p̄us sterilis post fecunda. ecclia sign. q̄ tempore posterior et sancta corpe et spū. b̄ dñi sterilis fuit dum synagoga p̄plm dei generauit.

Pro Rachel Jacob fuiuit et supponit eilya. q̄ christ⁹ ut ecclesia assumere p̄us sibi synagogā coniūxit.

Isidorus vbi supra. Aliq̄ x̄o dux libere uxores Jacob legūt q̄ dux vite nobis i corpe christi p̄dicat. vna t̄p̄alis i qua laboram⁹. alia etiā i q̄ delectatione dei p̄templabim⁹. Ita dominus passione. illā resurrectiōe declarauit.

Vñ lya interptat laboras. Rachel vñ p̄ncipiū. vel x̄bū ex q̄ vñ p̄ncipiū.

Blo. vbi supra. xxxi. ca. Dorro Jacob in eundo sedus cū laban tulit lapidē et erexit i titulū. nō vt illū pro deo coleret. sed vt aliqd in eo significaret. videlicet lapidē angularem q̄ facit vtraq̄ vñ. Jussit aut̄ afferri lapides et cōgregari i cumulū. q̄z p̄gregatio mystice conuentus ē fidelium. comedērūtq̄ super eum significātes coionem sac̄oz.

Isidorus vbi supra. Deniq̄ vilus est Jacob i typō indeorū. id est. i sobole corporis sui deo p̄ualuisse. et q̄si cū infirmo. ita cū eius carne luctamē inire et iuaescere. videlicet i eius passiōe q̄n clamauit.

Cruſige crucifige. et m̄ Jacob bñdictionē ab eodē angelo quē victor supquerat impe- trauit.

Lui⁹ itaq̄ noīs impositio bñdictionē fuit. Interptat enī israel. vidēs deū. qđ erit i fine omniū p̄miū sanctoz.

Dorro latitudinē illi⁹ femoris idem angelus

tetigit enī claudum reddidit. et sic erat vñus idemq̄ Jacob et bñdictus et claudus. i eis videlicet q̄ ex eodem p̄plo crediderūt in christū bñdictus. et in infidelibus claud⁹. Femoris enī neruus et latitudo generis eoz̄ est multitudine. d̄ q̄b̄ p̄petice dictum ē. Claudiacauerūt a semitis suis.

De mysterio ei⁹ in Iuda. Blo. vbi supra. xxxvii. La. LV.

Judas quoq̄ significat christū q̄ descendit ad Hyram odollamitē dum venit ad Iohānis baptismū. Hyras enī vidēs frēm Odollamites testimoniū i aq̄ interptat. Et Iohes vidēs christū veniēt ad baptismū testificat dicēs. Ecce agn⁹ dei. Ad h̄ testimoniū adh̄esit christo synagoga qnā significat Sue chananci filia. q̄ tra bñll p̄missionis qđ interptat chanaan erat ei dāda. H̄ec ḡp̄mitus adh̄esit christo. q̄n Pet̄ et Andreas cētiq̄ Iohannis discipuli. facti sunt discipuli christi. q̄ or- dine sunt completa seqns historia deligēt narrās quō Judas itrauit ad Thamar q̄dē q̄ Sue significat. **I**sidorus vbi s. Ilsa ē enī plebs iudea cui reges tāq̄ mariti dabant de tribu Iuda. Interptatur autem amaritudo. quia felis poculum dedit dño. Itaq̄ duo genera genera p̄ncipiū nō recte opantiū in plebe. significat i duob̄ filijs Iude. quorū vñ an dñm malign⁹ erat. alter x̄o ne fecundaret Thamar. semen i terra fundebat. Nec sunt ampli q̄z duo genera hominū iutilia. nocētes sc̄z. et. pdesse nolētes. q̄ si qđ boni habet i hac vita pdūt ac velut i terrā fundūt. Et qm̄ i malo p̄or v̄l peior ē q̄ nocet q̄z q̄ nō pdest. ideo maior dicit q̄ malign⁹ erat. minor x̄o q̄ semen fundebat. Maiorē enī malū ablātē vite q̄z non adiute. De tamē v̄trosq̄ p̄ncipes occidit q̄ regnū tlibo abstulit.

Blo. vbi supra. Vñ et nato sela q̄ interptat dimissio eius. et fuit tertii Inde fili⁹ mater parere cessauit. q̄ regnum indeoꝝ postq̄

Liber

noctis autem non perfuit iudea reges habere
desirebant. **I**sidorus ubi s. Tertius
itaque filius quod Thamar non iungit significat
tamen ex quo reges de tribu Iudei illi po-
pulo auferuntur. Non autem ad predictam signifi-
cationem pertinet viri sancti quod licet illo tem-
pore fuerint ad nouum pertinet testamentum. Quod
et prophetando utiles fuerunt sicut David
Nec est computandum maior Herodes in re-
gibus iudeorum tanquam maritus Thamar quoniam alii
alienigena erat nec ei sacrum illo mystice co-
iunctionis tamquam pugnali sedere cogebat
sed extranea romanis potestate accep-
rat sicut ei filii tetrarchae quoque unus. Herodes
fuit quod cum Pilato in passione domini con-
cordauit. Unum et ipsi iudei publice clama-
uerunt se non habere regem nisi cesarem. Cum
enim de tribu iuda regnum defecisset futurum
erat regnum christi quod non obesset et multum
predesset. Unus scriptum est Princeps diu-
na non deficit donec veniat quod mittendum est.
Iullo itaque tempore magisterium omne iudeorum et
vincio mystica unum christi vocabatur defe-
cerat quoniam enim prophetia Danielis vincutus est
oleo leticie sancti sanctorum et venit cui re-
positum erat.

Ad huc de eodem. **Ca. LVI.**

Oculis itaque venientis ad
comes quod perierat domus israel signu-
ram gessit Judas cum iret ad comes
toddendas videlicet in thamnam quod interpre-
tabat deficiens quod iam defecerat princeps de iudea.
Venit autem cum Hyra odollamite ha-
bens quodcumque testimonium maius Johanne sed
propter infirmas comes usus est in aqua illo teste.
Ibi vidit fratrem suum Iohannes quia
cognatus erat Maria et Elizabeth. Sed
et dominum ac teum suum vidit quod sicut ait De
plenitudine eius accepit et hunc ex utero
salutauit. Agnouitque perfectus in columba.
Et ideo tanquam odollamites probabuit te-
stimonium in aqua. Venit itaque dominus ad
comes tondendas id est peccati exoneran-
das. De quibus dicitur Dentes tui sic gre-
ges tonsarum Thamar habitum mutat.

quoniam et cōmitas interpretatur. Mutat et no-
men ac de synagoga ecclesia efficitur. Sed
nomina amaritudinis manet non in qua fel-
domino misstrauit sed in qua Petrus ama-
re fleuit. Nam et Judas confessio dicitur. Co-
fessionis gemitus amaritudo misceatur ut vera pa-
nitentia presentetur ac penitentia confundatur
ecclesia in omnibus gentibus constituta. Habi-
tus quoque meretricis confessio peccatorum est.
Sed est cum hoc habitu illo non cognoscen-
te fecundatur. Nam illud. Populus quem non
cognovit seruauit mihi. Accepit in occulto
anulum monile et virginem quia vocatione si-
gnatur. iustificatione decoratur. glorificatio-
ne exaltatur. Quos enim destinauit. vo-
cauit. iustificauit. et glorificauit. Sed in
in occulto ubi sit libertas sancte acceptio.
Slo. ubi s. Ad unum itaque coitum
mulier concepit quodque sub antiquis infe-
cunda permaneat nunc christo sociata fi-
lios diversi meriti generat. Quidam autem ei
Judas habens tanquam meretrici id est christi
exprobationem peccati ut pignus recipiat id est ut illa veteri vita renunciaret
et ille sacramenta promissa non perderet. Sed
eam peccati non inuenit exprobatio quia
mutauit confessionis amaritudo. Tunc ait
Judas. **S**lo. ubi s. Habeat sibi id est habeat pignera quod accepit quia confessio
peccati imunne ab exprobatione fecit.
Post tres autem menses dormitione Tha-
mar accusatur quod post confessionem trinitatis
iudei pugnari a non pugnatis increpat tamquam post
deos alienos abierint et semen Abramense
non fuisse monstrauerit. Abi vero Judas
eum comburi indicat in daicu prophetam iniuste
ademoniantem christianorum fidem sigit. Verum
accusata dormientibus ecclia quodcumque legis adulteria
ostendit iste esse completa legis et prophetarum
sacra quibus comprobatur liberatur ab infamia.
Prolati namque documentis nostris vocatio-
nis. iustificationis. et glorificationis. iudei
temere iudicantes profundunt nosque magis
eos iustificatos esse fateantur. Unus et Judas
agnitis munieribus ait Justior me est quia
non tradidi eam Sela filio meo. Ecce lau-
dat fides ecclie regnumque iudeorum cogitat

Primus

defecisse. dñ eccl̄ia refert pignera se habere. Ostēdit enī x̄gā signū passionis. et monile legitima legis. et anulū pign̄ immortalitatis. Judas igit̄ eā ultra non cognovit. id est. carnales obseruātias non approbavit. Instāte aut̄ partu geminoꝝ in figura duoꝝ populorū. Primus qđē Zara manum emisit. et obstetrix ī ea cocinū ligauit. In quo figurabat q̄ israel foris in opibꝝ legis manū oñderet. ac p̄phetarꝝ. et ipsiꝝ christi cruce polluta p̄beret. Vlo x̄o manū retrahente. q̄r sacrificia carnalia nō potuit exercē. Phares manū porrexit. et nascēdo p̄cessit. vt cēnt primi nouissimi. et nonissimi primi.

De mysterio eius in Joseph.
La. LVII.

DJoseph vnus ex duodecim filiis Jacob. quē p̄ ceteri filii dilexit. christū dñm figurauit. quē de pater sūm carnē natum ceteris fratribꝝ ex Abraam stirpe p̄genit̄ p̄tulit. Tunica aut̄ polymita quā ei pater fecit varietatē p̄ploꝝ ex oībꝝ gentibꝝ ī corpore christi cōgregatā significauit. Somnū x̄o illud ē qđ in christo impletū ē. Adorabunt enī oēs reges tr̄e. oēs gentes seruent ei. Obiurgatio patr̄ duriciā sīgt populi israel. q̄ pro eo q̄ ex se christū natum cognoscūt. enī adorare cōtemnūt. Jacob misit Joseph ut d̄ fratribꝝ sollicitudinē gereret. et de pater misit vñigenitū filiū suū ut gen̄ humanū peccatis languidū visitaret. Quidauerunt Joseph frates sui tunica polymita et talaris. et iudei christum p̄ mortē crucis tunica corpali. Dolymitā aut̄. id est. decoratā omniū diueritate x̄tutū. Resperserūt bedi sanguine tunicā. q̄ falsis enī testimonijs accusantes ī iudiciā p̄ctū deduxerūt. omniū peccata donantē. Joseph spoliat̄ tunica mitit in cisternā. id est. ī lacū. et christus exposuit carne humana descendit ī infernū. Joseph d̄ cisterna lenat̄ hismaelitis vēdit. et christus ab inferno regressus ab oībꝝ

gentibꝝ fidei coiter compas. Ille deniqꝝ p̄ Iude p̄siliū distractabit. et h̄ quoqꝝ p̄ cōsiliū Iude scarioth venūdatur. Inde Jacob posteritas suę teplorās dispēdia q̄si pater filiū lugebat amissum. et quasi p̄pha lugebat interitū iudeorū. Deniqꝝ scidit vestimentū suū. qđ ī passione dñi fecit et princeps sacerdotū. Sed velū tempi scissum est. vt p̄pha. et nudatū poplū suū. et diuisum oñderet regnū.

Pterū de eodem. Greg. super Gen. xxxix. ca. La. LVIII.

Igit̄ descendit Joseph in egyptum. et christus in mundū. Habebat Joseph pulcrā faciem ac decorum aspectum. et christus speciosus est p̄ filiis hominum. Ab illo cūcta p̄spere gerebant. et dom̄ dñi sui sibi credita gubernabat. Sicī manu christi oīa dirigunt. et quēcūqꝝ faciet p̄sperebūt. **I**lidorus vbi S. Iniecit dormina Joseph oculos ī enī. et ait: Dormi meū. H̄ec est figura synagogē quē lepe mchata post deos alienos. volebat chri stum in adulterij sui scelere detinere. vt se tenū esse negaret. et pharisœorꝝ magis atqꝝ scribax q̄ legis p̄cepta seruaret. Sed ille nō acq̄escens eī illicite doctrine. velle corporis apprehēsus carne se exuit. ac liber ī celum ascendit. Calumniata ē meretrix vbi enī tenere nō potuit. dicēs: q̄ templū dñi blasphemaret. et legis trāsgressor ēēt. At illū carcer nō eruit. infernū non temuit sed vbi veluti puniēd̄ descendērat. inde alios liberavit. Cōgregat Joseph nī per septē annos frumenta fidei sanctoꝝ cōdes horreis. id est. p̄ septē charismata. vt cuꝝ septē anni inopia ceperint. id ē. cū iniquitas sub antichristo sepiē capitaliū criminū occurrerit. qn̄ videlicet famē fidei fuit et salutis. tūc habeat sancti copiosam iusticię frugē. nec fides eoz attenuata deficit inopia sermonis. Trigita annoꝝ Joseph in p̄spectu Pharaonis stetit. et totidem annoꝝ christus in cōspectu mūdi

Liber

reuelatus apparuit. **H**lo. Aug. super Henr. xliij. ca. Joseph explorans animos fratrum iustus erat delinquentibus in adhibitiōe disciplie, et prius fuit in penitentia confessione et conversione. **H**lo. ibidem. xlvi. ca. Hic iudeis christum ignorantibus ipse se circa mundi finē inotescens exhibebit placatum quē in iste prius senserat iratum. Nolite inquietes pavere quod vidistis me. nec vobis videat dux. quod pro salute vestra misit me dominus an vos in egyptum. Nisi enim christus a iudeis traditus fuisset. indeus saluus non esset. **A**bharao quoque cum omni familia congratulatus est aduentu fratris eius. genitilis pli gerens typum. quod gaudens erat in fine scilicet de pulsione iudaici pli. Dixitque Joseph fratribus suis. id est. christus impavuit aplis utirent in terra chanaā. et inde adducerent patrem suum. id est. ad fidem innarent iudeorum pfectiā. ut comederent medullam tre. id est. suavitatem spiritualis intelligentie. **V**icit audito a filiis. id est. ab aplis quod Joseph viueret. id est. christus incarnatus esset. et in egypto. id est. in mundo haberet dominium. Jacob. id est. plebs incredula iudeorum. et eniglas quasi in graui sono ait id est in torpore carnalis vite non credebat eis in prima visione. Sed postquam gesta christi cognovit. spiritus eius renixit. et quod mortuus videt fide christi vivificatur. Vocatque a filiis suis. id est. aplis ad gloriam saluatoris. eisque Judas occurrit. quod procedit confessionem ante pfectia possedit. Occurrit tamenque Joseph. id est. christus quem senem non habuit meritam. sed habuit gratiam electionem suscipiat: manusque super oculos eius imponentes cecitate auferat. Ecce ita enim ex parte pfectus in israel donec plenitudo gentium intraret. et sic ois israel salutem fieret. **I**sidorus ubi s. Joseph accepit ex gentibus uxorem. id est. ecclesiā. ex quam genuit duos filios. id est. duos populos ex iudeis et gentibus congregatos. Joseph festinans accipe būdictionē p̄fis duos filios obtulit Manassen et Efraim. in quibus facta est promutatio. sic factum est in Esau et Jacob. dicente domino. Maior serviet minor. Nam ille pcellatis manib⁹ cruci

mysteriū p̄figurās. translatā in minorē extera. maiori sinistrā superposita. Sicque crucis similitudo super capita eorum denotata in dieis scandalū. christianis futurā gloriā p̄siguit. seniorēque per crucem mysteriū sinistrum factū in extero. et minorē extremitate in sinistro. quod iudeis in nostra deserta labentibus illorum adepti sumus.

De mysterijs eius in būdictionibus Jacob. Alchimus. La. LIX.

In būdictionibus Jacob historia quidem de divisione regnum pmissionis est tenenda et allegoria: **N**ihilominus inuestiganda de christo videlicet et ecclia quod tibi nouissimum erat reuelanda. **R**uben primogenitus eius est iudaicus plus. de quo a deo patre dicitur **I**srael primogenitus meus. Et cui iure primogeniti sacerdotium et regnum debebat. **H**uic erga deo dicitur: Tu fortitudo mea es. quoniam ex te fundamento fidei. et ipse christus nascitur est. **P**rincipium doloris mei. quod vertens ad me tergum. et non faciem mihi spiritum iniuria irrogasti. Prior in donis. quod tibi data sunt eloquia dei. testamētū et latio legis. Maior in impiis p̄ magnitudine viri. quod copiosius regnasti ceteris. **E**ffusus es sicut aqua peccati in christum. vel in impetu voluptatis. et ideo non crescas. sed in orbe dispersus minor. quoniam ascendisti cubile prius tui. quoniam videlicet christi corpus in quoque rescebat plenitudo legis divinitatis in cruce suspeditum. ferroque maclasti. vel ei maclasti stratū cum eum dice res esse pectorē. samaritanū et hinc demonium. **I**sidorus ubi s. Per Symeon et Leoni scribentes et pharisaei et sacerdotes intelligunt. quod Symone scribens. et Leoni sacerdotes quod simili fecerunt. ut Iesum morti traderent. **H**lo. ubi s. xlxi. ca. Unde dicitur. quod in furore suo occiderit vir. id est christum. et in voluntates sua suffoderunt murum id est. pugnaculum quod custodit israel. corpus videlicet christi quod quadrangula sex diebus edificatum est in utero virginis. sic templum

Primus

totidē annis. Maledict⁹ furor eoz q̄ ad tātū scelus pruperūt. vt Barraban p̄terent. et christū crucifigendū postularēt. In Iuda vero de christo grande myste-riū est. qui verus p̄fessor etiā de tribu in- da h̄m carnē natus est. Hunc ḡ dicit: Le landabūt fratres tui. id est. apli. et alij p̄ adoptionē dei patr. Nam⁹ tua erit i cer- nīcib⁹ ūnicoz tuoz. qz trophēo crucis ⁊ tuos libabis. ⁊ adūsarias ptātes curua- bis. Adorabūt te filij patris tui. id est. fi- lij Jacob p̄ electionē grē salui. Nam vt catulus leonis ascēdes ad p̄dā. videlz in cruce vt captiū ducas captiuitatem. Requiesces i sepulcro. vel i cruce capite iclinato. qn̄ sp̄m trades. et velut quodā somno corporis dormies. Reqesces inq̄t vt leo fortis vnicens acerbitatē et impūl mortis. Nec enī morieris necessitate. sed potestate. Ideo vero dī vt catul⁹ leonis qz paruul⁹ natus ē nobis. ⁊ qz inde mor- tuus vñ natus. Isidorus vbi s. Aūt physici q̄ leonis catul⁹ cum fuerit natus tri⁹ dieb⁹ dormit ⁊ tri⁹ noctib⁹: deinde vero patris fremitu tremefactus excitat dormiente cubilis loc⁹. Sic ⁊ chri- stus i cubili sepulcri tri⁹ diebus dormit ac tri⁹ noctib⁹ iacens somnū mortis im- plenit. ac die tertio resurrexit. Unde s- dit: Quis eū suscitabit? subaudis. null⁹ nisi ipse qui ait: Soluite templū hoc. et i tri⁹ dieb⁹ redificabo illū. Blo. vbi supra. Ligabit pullū suū. id ē. gētilem populū. cui nō ē onus legis impositū. ad vineā. id ē. ad cētū aploz q̄ dī iudeis est. qz vinea dñi sabaoth domus isrl̄ est. Li- gabit inquā vinculo charitaſ ⁊ discipli- ne. vt ex illi⁹ imitatiōe efficiat heres dei. et coheres christi. Ligabit ⁊ asinā suam id est. synagogā tardigradā. videlicet ex pondere legis p̄ssam ad vitē. id est. ad se ipsum. quē vocat vitē verā. Lanabit et stolā suā. id est. carnē. v̄l ecclesiā q̄ vestis ei⁹ in Esaia dicit: in vino. id est. sanguine passiōis. q̄ pro mltis effundet i remissio- ne peccatoroz. Nos itaq̄ christ⁹ i sanguine vuę mūdanit. qn̄ sicut botrus i ligno cru-

cis p̄pendit. et ex eius latere aq̄ in ablutionem. et sanguis i redemptionē exiuit. Vulciores sunt oculi eius. id est. apli ⁊ euāgelistē. qui p̄stant sc̄ie lumē ecclie. vi- no. id est. legis austerritate. qz doctrīa eo- rum austerritatē illi⁹ exupat. ⁊ enangeli- ca p̄cepta clariora sunt qz legi mādata. Et dentes ei⁹. id ē. p̄dicatores q̄ ab erro- re p̄cidunt h̄vies. quasi comedēdo i cor- pus christi trāfferētes. sūt lacte cādicio- res. id est. legis doctrīna. q̄ carnali popu- lo velut paruulo lactis p̄bebat alimēta. Doctores siqdē ecclesie q̄i candidi puri et ab om̄i macula liberi. fortem ⁊ validū xbi cibū mandūt atqz distribuunt. An- dic apls. q̄ p̄fectoz ē valid⁹ cib⁹ ⁊ solid⁹

Adhuc de eodem. Ca. LX.

Sabulon in litorē maris habitabit. Ad litteram tribus cabulon maritima possedit ibi sepe dñs docuit. Unde sc̄ptū est: Terra cabulon. et terra neptalin via maris z̄c. Inde etiā aliquā apli a dño sunt assumpti. Cabulon igit̄ q̄ habitaclī fortitudinis interptatur. est ecclīa ad tolerādum for- tissima. q̄ in litorē maris habitat. et i sta- tionē nauīa. vt et credētib⁹ refugii. et pe- riclitantib⁹ temōstret fidei portū. Con- tra oēs sc̄culi turbines solidata. naufra- giū expectat indeqz. et p̄cellas heretico- rum. Et v̄sqz ad sydonē p̄figit. q̄ vena- tio interptat. et typum gentilitat̄ gerit. Sachar q̄ merces interptat. est gentiuž p̄pls dñi sanguine redemptus. Qui dicit asinus. qz brutus. luxuriosus. nulla rōne domit⁹. Fortis x̄o. qz redēptus ⁊ redem- ptori subiectus. accubans. id ē. reqescens spe iter timios hui⁹ vite. Nā i termīs ac- cubare. est expectatio mundi fine q̄escere. nihilqz de mūndanis grere. s vltima desi- derare. Fortis asin⁹ requiē vidit. et terrā optimā. cum simplex gētilitas ad robur se operis erexit. qz ad vite p̄ atrīa tendit. ⁊ ita supposuit humerū suū ad portādū: quia qui ad p̄missam requiem peruenire

Liber

desiderat mandatorum onera libenter portat. Factusque est tributis serviis christo videlicet suę fidei et opera munera offerens.

Hieronymus sup. Gen. vbi s. Dan populu suu iudicabit. qz Samson iudex israel d' tribu Dan fuit. qz ad modum colubri regulique vias obsidetis nullum p' terrae israel transire permisit. Preuides g' Jacob i' spiritu q' tā fortis naçare multos etiam moriens inimicos occidit. ipsius esse christu putavit. Sed q' ppter mere trice interiit. et mortuus non resurrexit. ac rursus israel capiunt abiit: alii mudi salvatorem ex genere suo p'stola'dum intellexit. vt diceret: Salutare tuum expectabo dñe.

Isidor vbi s. Alij vero intelligunt de Iuda. pditore. huc equite et equum accipientes dñm cū suscepta carne. ipsumq' retrosum cadere. qz in terra reuersus est vñ sumptus. Sed q' resurrexit tertia die. subiungit: Salutare tuum expectabo dñe. Alij vero ad antichristum hec trasserunt quē d' tribu Dan venturū assentur.

An Dan ad aquilonem castra metat' est. illū signis q' ait: Sedebo i' monte testameti i' lateribus aquilonis. Nec solum coluber. sed et cerastes. id est. serpēs cornutus dicit. qz p' sanctos morsi pestifere p'dicationis et cornu p'tatis armabit.

Slo. vbi s. Fiat g' coluber in via. scz veneno p'sumēs eos quos puocabit ad vitę carnalis latitudinē. et cerastes in semita. scz eis q' per angustā viā tendunt ad patriā. Mordet' vngulas eq'. id ē. seducere nitēs extrema mudi. qui videlicet mūdus p' elationē in cursu labentiū tempoz spumat velut equus. Hoc itaq' faciet mūdus. vt ascensor eius. id ē. mūdus dignitate elatus cadat retro. scz ignoratis ad supplicia repente ducat. In facie enī cedere. est i' hac vita repete culpā suā agnoscere. et penitēdo deflere. Retro autē cedere. est ex hac vita repete decidere. et returna supplicia ignorare. Lande' vero i' vocem electorum repete fino querit. cū dicit: Salutare tuus expectabo dñe. Ac si dicat: No' vt infideles expectabo antichri-

stum. sed rex christu redemptore nostre. De quo et subdit. **I**sidor vbi s. Sed accinctus pliabit an eū. et ipse accinget retrosum. Christus enī et an et retro pliabit p' tra antichristū. Ante scz occulto aduentu humilitas. et post manifesta gloria maiestas. Unū et Moyses i' Deu. ait: Undic' i' latitudine. Sed. q' si leo regnuit. Cepitq' brachium. et xticē. et vidit principatum suu. Christus enī in sepulcro quietuit. xtitē et superbia excelsorum humiliavit. eiq' datus ē p'ncipatus et honor et regnum.

Slo. vbi s. Hic itaq' p'mo aduentu gladio ubi dei pliaturus occurrit an antichristū. qz nō venit i' terrā mittere pacem. sed gladiū. Postea vero cū venierit antichristus occurret retrosum. id ē post eū. Et hoc ex prouiso quasi latrunculus. qd' interptat' Sed. et eū gladio oris sui interficiat.

Adhuc de eodē. Ca. LXI.

Her interptat' delitie. et sigt christū cui' est altitudo diuinitati. sapientia et scientia. Pignus panis ei'. caro videlicet esca sanctorum. Quā si quis māducauerit. nō moriet' in eternū. Et p'bet delitias sapientiae. vt etiam seipsum regib' id ē. hisq' se bñ regunt. virtus comprimit. opera corrigunt. Neptalin' dilatatio interptat' apostolos et p'dicatores signis. quo p' doctrina i' latitudine mundi diffundit. An recte dicit' ceruus emissus et dans eloquia pulcritudinis. id ē. doctrinā saluatoris. Juxta l'am etiā in illa tribu maxime docuit chris. et ex eadē fuerūt apli. sicut scriptū ē: Principes cabulon et p'ncipes neptali. Joseph quoq' filius accresces et decor' aspectu. sigt christū. q' speciosus forma est p' filij hominū. An filie. id ē. ecclie pulcritudie illius accessus discurrerunt super murū. id est. fidei soliditatē vt sposum aspiceret. et ei osculo charitatis adhererent. Sed exaspauerunt ei inde falsis testimonijis. et inuidierunt ei hñtes iacula. id ē. sauciati inidia

At hoc sedit in forti. i. in p̄e. cuius virtute super om̄is nequitia. arcus eius. id ē. sp̄es pugnandi atq; vincendi. **V**nū et vincula quibus eū vinctū ad Pilatum duxerūt. vel suspēsum crucifixerūt. p̄ potentiam dei patrī in quem credidit Jacob. dissoluta sunt. **I**nde siqdē. i. ex p̄genie Jacob egressus est pastor. i. christus nat⁹ q̄ et lapis angularis et firmitas israel. id ē. vidētū tēū. **V**nū dictiones inquit patris tui cœlestis p̄fortatē sunt sup te bñ dictiōnib⁹ patr⁹. id ē. p̄ualuerūt om̄ib⁹ meritis p̄iarchaz et p̄phetaz. vt nullus tibi competit. donec veniret desideriū colliū eterno p̄. id ē. sc̄tō p̄ qui magno desiderio incarnationē christi expectauerūt. q̄ et colles dicti sunt. p̄f sanctitas excellentiā. et c̄tē. q̄ vitā cōsequens eternā. **F**iāt igit oēs he bñdictiōnes i capite Joseph. id ē. christi. et i vertice naçarei. id ē. sc̄tī dei. **D**e quo dicit: **Q**ūm naçarens vocabit int̄ fratres suos sc̄z fideles et sanctos. quo p̄ om̄iū ipse ē caput. q̄s etiā vocat fratres. Benjamin lup⁹ rapax. **P**aulū liḡt q̄ d̄ Benjamin ort⁹ in adolescētia sua velut i mane fideles ē p̄secut⁹. et vespe spolia divisi⁹. q̄ fidelis fact⁹ i senectute sacra eloq̄a dispensauit.

De mysterio christi in morte Joseph. Isidor⁹ de mysterio erodi. Ca. LXII.

Ortnuo ioseph creuit p̄n p̄i⁹ hebreoz. **S**ic et christo p̄ oib⁹ i cruce mortuo. q̄ et destruit eū q̄ habebat morti⁹ impiu⁹. multiplicatus ē p̄ols fideliū. q̄ granū frumenti mortuū mltū attulit fructū. **A**lioqñ nisi mortuū i tra fuisse. solū remāsisset. **B**lo. sup Exo. i. ca. Surrexit i tra rex nou⁹ id ē. diabolus. q̄ ignorabat Joseph. id ē. christum. q̄ dirit insipiens in corde suo: nō ē deus. **D**igenes sup Exo. **H**ic ḡlenties q̄ p̄ls israel magn⁹ sit. et fortior ipso. q̄ sepe aggressus ē. sepe superatus. timet ne aliquā bellū enieriat. et aduersarijs ei⁹. id est. christo et angelis. vel

discipulis suis cōsentiat. eoq; cū suis expugnato. d̄ tra sua discedat. id est. imaginem freni hōis exuat. et nouū induat. **N**ō enī vult nos cū Abraam exire d̄ tra nostra. s̄ vt semp imaginē freni portem⁹. ne eo relicto ad eū qui regnū celo p̄ pp̄anit fugiam⁹. Ideoq; mḡros operz statuit q̄ nos artes suas doceat. et artifices malicie faciant. **I**lidorus vbi s̄. **I**srael. id ē. p̄lm̄ christianū afflit. luti laterisq; grauissimā seruitutem imponit. id ē. freni. ac lutulēti opis admixq; paleis i. lenib⁹ i irrōnabilib⁹ faci⁹. vt oib⁹ onere p̄ctō p̄ oppressis: nemo sit q̄ regnū ei⁹ dis̄pdat aut vincat. **B**lo. vbi s̄. Sed quāt̄omagis fideles opp̄mit. tāto magi multiplicat⁹. q̄ xtus i infirmitate pficit. **D**igenes super Exo. **I**ux̄ litterā aut̄ videt̄ mibi. q̄ ex his q̄ d̄ aduentu christi a p̄iarchis i. p̄p̄etis fuerāt indicata. christū ventur⁹ sentirēt. qui p̄ncipatus ei⁹ et p̄tātes exueret. eosq; cū fiducia triūpharet. i in ligno cruci affigeret. **B**lo. super Mathēū. Itaq; p̄ sagiens eū ex hebreis nascituruz nitebat extingue re p̄lm̄ illum. **B**lo. vbi s̄. **O**bstetrices quoq; nitit corrūpe q̄ videtur vtriusq; testamēti figurā knare. **R**ā Sephora q̄ passer iterptat̄. legi q̄ spūal̄ est puenit. **W**hua ho q̄ secunda velubens euangelia oñdit q̄ christi sanguine rubent. i p̄ vniūsum mūndū passiōis crucis utilitāt̄. Ab his ḡ aīḡ q̄ nascunt̄ in ecclēsia velut obstetricib⁹ medicat̄. quia d̄ scripturā cūcta eruditionis medicamēta p̄ferunt̄. **P**er has tñ pharao necare masculos satagit cū studiosis i diuinis scripturis hereses et prava dogmata suggerit. **S**ed imobile fundamētum dei stat. q̄m obstetrices dei timēt. i. timorem dei q̄ ē initū sapiē docēt. **V**nū legit̄ q̄ deus edificauit illis domos. eo q̄ timētes dei reseruabant masculos. **V**ideas enī quō scripture noui testamēti docētes timorem dei domos ecclēsias faciāt. et totū orbe orationib⁹ domib⁹ repleant. **N**on enī p̄ceptū regis egypti faciunt. dum masculos

Liber

custodiunt. Sed nec hoc ei parent ut se-
minas vivificet. quod nec vitia nec luxuria in
ecclesia nutriunt aut docent. **I**sidorus
de mysterio exodi. Jubet enim pha-
rao masculos occidi. et feminas vivere.
Hic et diabolus ne robur fidei punaleat.
nitit interfictis virtutibus vitia carnis re-
linquere.

De mysterio eiusdem in educatione Moysi. La. LXIII.

Moses id est christus ad
id est ad aquam baptismi. Moy-
ses plorabat. et christus veteris hominis quem
induerat petram testebat. Unde et sicut sculpi-
tando lacrimam. deplorans pavidam iudeo-
rum. Filia Pharaonis descendens ad laua-
crum fluminis infante colligit. quoniam ecclesia de-
grediens sanctificationem desiderans. lana-
cris salutaris christum a synagoga misericordia car-
nali expulsum exceptit. quod tunc puerulus vide-
bat. cum in hoc cerneret. Hunc autem inuenit re-
conditum in vesculo tybin. id est. in cordibus
scotorum qui ex multis personis quasi negotiis in uni-
tate pertinet. omnes in christo unum corpus effi-
ciunt. eumque religiosa suscipientes obserua-
tionem tenuerunt. Moses id est christus. egypti
populus. et diabolus nobis in hac peregrinatione
iuriosum nos defendendo occidit. et libera-
rena obruit occisum. latet enim in eis quod sta-
bile non habet fundatum. Ecclesia vero in petra
edificata. et eos quod abum audiunt et faciunt.
prudenti viro compatitur domus suam super
firmam petram edificata. **B**lo. vbi s.
Idem quoque Moses dum duos hebreos
rixantes sedare voluit. figuram christi ges-
sit. quod duo populi discordia in se vide-
licet angulari lapide pacificare studuit.
Qui fecit iniuriam et reconciliatorum contempsit. populus est iudaicus qui predi-
cationem christi repulit. et populi creden-
tis inimicus persistit. Unde et ait. Tu di-
scipulus eius sis; nos autem Moysi di-
scipuli sumus. Itaque Pharaon dicit Moy-

sen. id est. christum in membris suis occi-
dere quesuit. ipse christus in apostolis
ad gentes a iudaico populo velut egyp-
tio specialiter in terra madian transiit. Cu-
ius videlicet sacerdotis septem filii sunt
ecclesie de gentibus. antea sub patre dia-
bolo superstitioni gentilium subiecti. sed
postea septiformi gratia spiritus illustrati.
Prinus enim ad hauriendam aquam. id est. legi
sciama. vel mundanam. vel doctrinam celestis
venerant. et impletum canalibus. id est. humilibus
mentibus. prius sui greges. et populos ad aquam
cupiebant. Sed pastores supuenerunt. et
eas eiecerunt. videlicet pharisei gentium. aut
sacerdotes idolorum. vel scribei. et pharisei
iudeorum. Surrexit autem Moyses. et christus
a morte. defensisque puellis. ad aquam oues
eaz. id est. aias simplices aquam sapientiam. Qui
bus reverentibus dixit prius eaz Jetro. Cur ve-
locius venisti solito? Virat enim dia-
bolus cur getes ad teum quae sunt citius quam
ad se cum quod diu fuerunt. Itaque Moyses si-
liam ei. Sephoramque pulchritudo vel pla-
cens interpretatur. accepit. id est. christus ecclesia
sibi de getibus copulauit. que munere septiformis
spiritus una est in fide catholica. Sic scri-
pit enim: Una est columba mea. Que genuit
filium quod Hermon. id est. aduenia vocatur. et al-
terum Eliezer quod dei mei adiutorium interpretatur.
Aduenusque super terram sunt sancti. sed non quod
careret adiutorio dei. Post mortuus est
rex egypti. quod cum christus in orbe terrarum gen-
tes ad fidem queruntur. destructus est principatus diaboli.

De mysterio eiusdem in missione eiusdem. Blo. ibidem. iij. ca. La. LXIII.

Sepe de simul frenis et
celestibus stabatis loquitur. Sic cum
rubrum et ignem sociavit. et aliud
supinus et aliud infernum induxit. Quod tunc solum
agit cum aliquod magnum ex conjunctione sit. Quia
per successum rubrum Moysen alloquens
ondit. quod doctor propositi fieret quod et legi flammam

pet. et pcti spinā nō vitaret. **V**el q̄ ex illo p̄lo exiret. q̄ igne deitatis carnis n̄g pcta q̄i rubi spinā accipet. et incōsumptā h̄umanitas subam i ipsa diuinitatē flāma seruaret. **O**lo. ibidē. Alij aut̄ in rubo intelligunt ecclesiā. q̄ pseutioib⁹ inflamat. b̄ i se loquente dñō nō cremat. **D**itaqz in rubo Moysi apparuit domi- nus oñdit q̄i ecclia nec alibi apparet si delib⁹. Solue inq̄t calciamēta d̄ pedib⁹ tuis id est. opa mortua d̄ affectib⁹ tuis.

Isidor⁹ ybi s̄. Null⁹ enim digne pl̄stere vel videre valet. q̄ nō a se cuncta trena via et mortalia remouet. Alij aut̄ pl̄uetudo v̄tex erat. vt si sp̄sa repudia ret. sp̄sus in signū repudiij discalciaret. Ideoqz Moyses discalciari iubet. ne q̄i sp̄sus accedat calciat⁹ ad ecclesiā. que i rubo siḡe. Hoc enī christo reseruabat. q̄ ver⁹ ecclie sp̄sus expectabat. te quo per Iohānē dicit⁹; Cui nō sum dign⁹ solvē corrigiā calciamēti ei⁹. **O**lo. ybi s̄ iii. ca. Moyses ad populu missus ait: Nō credēt mibi. Hic et christo nō crediderūt indeq;. Moyses ḥgā i terrā piecit cū dei filiū q̄ oīa p̄t. incarnādum n̄cī- uit. q̄i colubz ḥla ē dñi i se pm̄nēs de- us: mortalis i h̄oie fact⁹ ē. **O**lo. ibi- dem. Moyses q̄ppe iudaicū p̄līm siḡt. ḥgā diuinitati potētiā. Serpēs ḥo chri- sti mortalitatē. q̄ mōs itrauit p̄ serpētē. **A**n sicut Moyses serpētē exaltauit. ita filiū hominis oportuit exaltari. Moyses itaqz virgā tenuit. dñi an redēptoris ad- uentū i dei p̄tate iudaic⁹ p̄pls p̄fidētiam habuit. in terrā piecit eā. q̄ p̄ patriarchas et p̄phetas dñi incarnādū p̄dixit. Vir- ga deniqz i colubz ḥtis. q̄ de i homine mortalis efficit⁹. Sed Moyses colubrū aspiciens timuit et fugit. q̄ p̄lus sic ille dñi christū mortalē vidit: credere deum expanit. Cui iubet vt candam teneat. q̄ p̄lus q̄ modo credere recusat. i extrema pte dñici corporis. id ē. ecclie. Icz i fine mū- di se colliget ad fidē christi. euqz redem- ptore suū tunc p̄fitebit. quē anteā morta-

lem despererat. **M**ox itaqz serpēs i ḥgā redibit. q̄ postqz idē p̄lus i christū credi- terit. mox ad indicium in p̄tate suę diuini- tatis apparebit. vt iam p̄sens virga sit. quia qui prius in terra fuerat homo de- spectus de celo venies: super angelos vi- debitur deus. **I**lidorus ubi su- pra. Alter autem Moyses virgā in co- lubrum mutatam expauit et fugit. quia mortuo christo discipuli expauerunt. et a spe in qua fuerant: recesserunt. Appre- bendit eius candam. id est. posteriora. et factus est virga. quia primo occisus fuit postea patratis omnibus ad id quod fu- erat resurgendo reuersus est. ybi per vi- tam morte consumpta. nihil i eo serpen- tis apparuit. **V**el canda serpentis. est fi- nis seculi. quia sic mortalitas ecclesie per lubrica tempora voluit. ali⁹ eunt. ali⁹ ve- niunt per mortem tanqz per serpentem. p̄ quem mōs seminata est. **S**ed in fine se- culi tanqz in cauda redimus ad manum dei. et apprehensi reparabimur. et nouissime iūnica morte destructa. surgentes i dextera dei ḥgā regni erim⁹. Rursū in- quid. Vitte manū tuā i sinum z̄. Ma- nus alba est. plebs iūnunda. Albor⁹ enim in cute. lepra est non candor. Ipsaqz he- reditas christi. id est. popul⁹ foras ab eo missus factus est iūnundus. Unde scri- ptum est. Ut quid auertis manū tuam. i dextera z̄. Sed renocata est manus i sinum. et reuersa ad colorem suum. Sic plebs iudaica aliena a sinu dei foras iūnunda remāsit. Sed renocata redit ad pristinuz colorem. cum agnoverit salva- torem. Cecitas enim ex parte contigit in israel. Rursum sume inquit aquam flu- minis. et funde super aridam. et vertetur in sanguinem. In aqua populus designa- tur. sicut in Apocolypli Iohannis dici- tur. Aquas q̄s vidisti. gentes sunt et po- puli. Populus ergo vertitur in sanguinem. i iūnundis christi fidē. **O**lo- sa ybi supra. In hoc autem q̄ ait dominus Moysi de Aaron. Tu eris illi

Liber

in his quæ p̄tinent ad dñm. magnū forsi tan q̄rendū est sacramentū. cui⁹ videlic⁹ figurā gerat. velut medius Moyses int̄ Aaron et dñm. et Aaron inter Moysen et populum.

De misterio ei⁹ i agno pascali Blo. vbi s. xij. La. L X V.

AEnsis primus apud hebreos nisan. apd nos aut̄ april⁹ vocat⁹. Ipse est in quo fact⁹ est mundus. cuius plenilunii post eq̄noctiū vernale semp̄ est attendēdū. In h̄ et populus israel ab egyp̄ti seruitute liberat̄. et gen⁹ humānū sanguine christi a potestate diaboli eripit. Ipse enī ē agn⁹ dei q̄ tol lit p̄tā mūdi. cuius corpus i altari manducam⁹. et ei⁹ sanguinē bibimus. Itaq̄ p̄cepto dñi decima die mēsis agn⁹ tollit et quarta decima imolat̄. q̄ in lege christi passio figurat̄. et euāgeliū grā choruscāte implet̄. Denarius enī ppter decalogū legem sīgt̄. Quaternari⁹ ḥo q̄ttuor euangelia designat. Sin aut̄ inqt̄ minor ē numerus ut ad r̄escendū agnū sufficere nō possit. q̄ videlicet sola gens iudea nō sufficit. assumet vicinū suū. id ē. gentilem populu. Et nota q̄ singulariē dīc assumet. q̄ cū vnusquisq; tolleret om̄s eū significabat qui singulari hostia futurus esset. Agnus enī inqt̄ absq; macula erit. quia christ⁹ peccatū nō fecit. Erit etiā mascul⁹ id ē. fortis. ḥtute. ānicul⁹. i. viii⁹ āni. de q̄ dī. Bñdices corone āni benignitas tuę. Juxta quē ritū tolletis et heduz. Itaq̄ de agno parit̄ et bedo p̄ceptū ē. q̄ de iustis et peccatorib⁹ carnem assumpsit christus. vt nemo de venia desparet. Vel q̄ nob̄ qđē est agn⁹ īmaculat⁹. Judgeis autem erat hedus dicētib⁹. Hic h̄o pctōr ē. Vel in similitudine carnis pcti apparuit. et p̄ peccato mortu⁹ ē. cū ipse pctm nō habet. Et seruabit̄ inqt̄ eū vsq; ad quartū decimū dīe mēsis hui⁹. Sic et christ⁹ h̄ie rosolymā venit decima die aprilis. De quēt̄ ḥo die exceptus ē a turb̄ cū ramis

palmarū. et lantib⁹ diuīs. Triib⁹ autē reliq̄s custoditus ē a iudeis. vsq; ad quartamdecimam dīe. id ē. vsq; ad q̄ntam feria. q̄ cū discipulis c̄gnauit. et postea traditus fuit. Deinde ad vesp̄ā agnus a multitudine filiorū israel īmolari iubet. q̄ christ⁹ a iudeis i fine seculi p̄ nob̄ īmolat̄. Os eius i cruce nō est p̄fractū. q̄ non fregerūt crura eius. vidētes eū iam mortuū. Blo. ibidem. Hui⁹ itaq̄ sanguis sup̄ vtrūq; postem ponit. q̄n nō solū ore corporis. sed etiā ore cordis haurit̄ et ad imitationē dñicē passionis intentamente cogitat̄. In sup̄liminariib⁹ q̄q; dōmorū ponit̄. Dom⁹ aut̄ nr̄ mentes sūt. i q̄b⁹ p̄ cogitationē habitam⁹. Sup̄liminare ḥo intētio est. q̄ p̄eminet actio ni. Qui ḡ intentionē cogitatiōis ad imitationē passiōis dirigit i sup̄liminari dōmus agni sanguinē ponit. Vel dom⁹ nostrē corpora sunt i quib⁹ habitam⁹ dū viui mus. et i sup̄liminari dōmoz agni sanguinem ponimus. quia crucem passionis illius in fronte portamus.

De mysterio eius in modo comedendi. La. L X V I.

Acte aut̄ agnū comedimus. q̄r nūc i sacramēto corporis dñicū accipim⁹. dū adhuc cōscientias nr̄as no videmus. Cui⁹ sc̄z carnes ignis coxit. q̄ vis eū passionis ad resurrectionē valentiorē reddidit. et ideo comedī iubet̄ assat̄. i. igne passiōis roborat̄. Carnes enī i aqua coctę dissoluūt. Igne ḥo sine aqua roborat̄. Quia ḥo sola p̄cepta sacramēta redemptoris nō sufficiunt ad verā solennitatē menti. nisi et opera bona iungat̄. Acyimi quoq; panes cū lactucis agrestib⁹ comedī iubent̄. id est. opa bona fieri sine corruptiōe vane glorię. et mandata exhiberi misericordie sine peccati admixtione. Simul etiā iubem̄ fletum. et p̄niam. p̄ pctis adiūcere. Agrestes q̄ppe lactuce valde sūt amare. Cum his ergo carnes agni sunt edende.

videlicet ut amaritudo pnie abstergat a stomacho mentis humorem puerse vite. **Vñ et sbdit:** Nō comedet ex eo crudū quid. nec coctū aqua. Ecce hoc ipsum historie verbū. historicum excludit sensu. **Nunquid enī psueuerāt i egypto comedere agnū crudū?** In aq̄ ḥo humana sapientia tesignal. **Vñ aq̄ furtine dulciores eē dicūt.** Carnes igit agni crude sūt eius humanitas irrenerēter cogitata. relicta illi diuinitate. **Nā om̄e qd subtili-**
ter cogitam̄ quasi mēte coquin? Vis ḡ q̄ christū hōiem purū credit. carnes agni crudas cōedit. q̄s coq̄re p̄ diuinitat̄ intellegētiā noluit. **Qui etiā ī carnatiōis my-**
steria hūana sapia discutit. carnes agni
aqua coquit. t mysteriū dispēsalōnis p̄
dissolutā sciam penetrare appetit. **Assas**
ḡ agni carnes comedat. vt dispēsari oia
p̄ sp̄issanci potētiā sciat. Caput inqt cū pedib⁹ eius et intestinis vorabitis. id est. diuinitatē cū hūanitatis vestigis. t verboꝝ ac mandatorꝝ mysteriis audire sumētis. **Caput enī christi dē est.** Caput igit agni vorare. ē diuinitatē illi fide p̄cipe. **Pedes vorare. est vestigia humanitatis**
amando t imitādo p̄quirere. Intestina ḥo sūt ḥboꝝ eī occulta et mystica man data. q̄ nos voram̄ cum audire sumim̄. **In vorationis itaq̄ ḥbo pigricia n̄ra re-**
phendit. qui ḥba eius atq̄ mysteria. nec
p̄ nos ipsos regnimus. t ab alijs dicta in-
niti audimus. **Nō remanebit inqt ex eo**
qcq̄ usq̄ mane. id ē. eī dicta magna sol-
litudine discutiāt. vt anq̄ dies resurre-
ctionis appareat i nocte vite p̄sentis oia
mādata eius intelligendo penetrēt. nec
qcq̄ indiscessum remaneat. Sed qm̄ b̄ esse difficile valde. p̄bat. recte sbdit: **Si**
quid residuū fuerit videlicet qd intelligi
nō possit. igni cōburetis. id ē. sp̄issanci
rebuabit. **Nō enī ex agno remanet igni**
comburim̄. qm̄ id qd te mysterio incar-
nationis itelligere ac penetrare nō possi-
mus: potestati sancti sp̄is humiliiter re-
seruamus. vt videlicet nō sup̄be qd non
intelligit vel p̄temnere vel denūciare q̄s

audiat. sed igni tradat. id est. spiritus an cto relinquat.

De mysterio eī in his a qb̄ de bet comedēti. **La. LXVII.**

Q uoniam ergo qualiter
q edendū sit pasca. coquim̄: a q̄ libo etiā edi tebeat p̄sequam̄. **Hic inqt comedet illuz:** Renes vestros accinget. In renib⁹ telectatio carnis ac cipit. sicut p̄ Ps. dicit. **U**re renes meos et cor meū. Et alibi de diabolo legit: **V**irtus eius i lumbis eius. Qui ḡ pasca comedit iure renes accigit. vt q̄ solēnitatē resurrectiōis t corruptiōis agit. corruptioni p̄ vitia nlla ibiaceat. voluptatem domet. donec luxuriā refrenet. **H**ec quidē dura sunt. b̄ angusta ē porta q̄ ad ducit ad vitā. t habem̄ m̄la exempla p̄cedentū. **Vñ subdit:** **C**alciāmēta habe bitis in pedib⁹. **P**edes opa sunt. aīalia mortua ex q̄z pellib⁹ n̄ri pedes muniunt̄ antiq̄ p̄ies sūt. q̄ nos ad eternā patriā p̄cesserunt. q̄z dñ exempla p̄spicim̄. opis n̄ri pedes munim̄. **C**alciāmēta ḡi pedibus h̄e. est mortuoꝝ vitā p̄spicere. t no stra vestigia a peccati vulnere custodire. **S**lo. vbi s. **T**enētes inqt baculos i mālib⁹. **B**acul̄ ē pastoral̄ custodia quā illi debet suscipe. q̄ iā in corpe suo luxurie finxa sc̄nt domare. vt cū alijs fortia p̄di cāt. mollib⁹ desiderijs nō succubāt. **I**ō pus int̄ē renes accingere. t postea baculos tenere. **E**t comedet ait festināt. id ē. dei mādata. redēptoris mysteria. celestis p̄ne gaudia cū festinatione cognoscite. t p̄cepta vite implete. **Nā quia hodie bñ licet agerescimus: vtrū liceat cras ignoramus.** Festinanter ḡ pasca comedite. id est. ad solēnitatem patrie celestis anbale te. **N**emo in huī vite itinere torpeat. ne i patria locū perdat. **E**st enī pasca. id est trāsit̄ dñi. Nobisq̄ migrādū ē d̄ īnsitorijs ad etna. tē trenis ad celestia. **S**eptē dieb⁹ aq̄yma sūt comedēda. i. oī t̄p̄ p̄n̄ vite. simplicitas est seruanda. maliciāq̄

Liber

vitanda. Septenarius enī pro vniuersitate ponitur· quia tempus vniuersum p septem dies voluitur. Primo mēse dec̄ma quarta die ad vesp̄erū christ⁹ cum discipulis c̄enauit· eisq; corpus & sanguinem suum dedit. Tūc etiā pasca typicū celebratur· & īmolatio agni perficitur· in qua depositio veteris h̄oīs et initii noui significatur· que in baptismo figurante christi mortem inchoat. Nā quicūq; in christo iesu bapticati sum⁹ in morte ipsi⁹ bapticati sum⁹. A vesp̄a ḡ decima quarta diei mēsis p̄mi septem dieb̄ videlicet integrā septimana ībemur acyma come d̄ere· id est· a p̄ceptione baptismi usq; ad finē v̄it⁹ simpliciter et sine dolo vivere. Vñ et Petrus ait: Deponentes omnē maliciā· et dolū ac simulationes· sic modo geniti infantes. Hysop⁹ aut̄ est humiliis herba nascēs ī petris· pectus & pulmonem purgans· et ideo verā humilitatem signis. Fasciculum ḡ hysopi sanguine tingimus· cū humilitat̄ christi memores cū imitari studemus. Vel hysopus fidem s̄igt· que & grano synapis compat̄· & humili teuotione oēs affectus aīc purgat. Hui⁹ fasciculum tingere debem⁹ in christi sanguine· q̄ ipse nobis est ianua vite. Et ex eo debem⁹ asp̄gere supliminare· id est· intentionē mentis vel frontē corporis· et vtrūq; postem videlicet oris et cordis. Nullus aut̄ inquit egrediat̄ ostium domus sue usq; mane. Si qđe intra mensa claustra versari debem⁹ dū pasca celebamus· ne foras sicut Dyna vagem⁹· et cuq; diabolo fornicemur. Q̄is alienigena nō comedet ex eo· id est· ex carnib⁹ agni pascalis· id ē· gētilis· iudeus· vel ab ecclesia excoicat⁹· nō debent coiccare sacris dñici corporis. Q̄is aut̄ seruus empticius· id ē· qui an serniuit idolis· sed sanguine christi est redemptus· circūcidet· id est· ab originalib⁹ peccatis ī baptismo purgabit⁹· & sic comedet· videlicet hominē veterē exutus· & nouū indutus. Aduena vero non edet ex eo· i. q̄ nup ad fidē venit· nec adhuc firm⁹ existit. Neq; mercenan⁹· id est

q̄ p lucis tempalib⁹ deo servit. In una domo comedet· i. ī ecclia catholicorū· nō in puericulis hereticoz. Q̄ si quis peregrinoz· id est· aliquis infidelis· v̄l alien⁹ a cultu christianorū in vestram voluerit transire coloniā· id est· religiōis cultū· et facere phase· id est· transitū de mūndo ad dñū· prius circūcidet· id est· a supfluitate corruptionis originalis et actualis purgabit⁹· et tūc rite celebrabit· nō an videlicet. Aliter enī accedēs idigne· in dictum sibi māducabit. Qui h̄o deponens veterem hominē cū actib⁹ suis rite sociatus fuerit cœlestibus putiūs erit nobilitate catholi ca sicut indigena terre· i. nutrit⁹ in ecclia.

De mysterio et̄ ī his que facta sunt in exitu de egypto. Blo. ibidem. xij. Ca. LXVIII.

Doseph ut legitur frēs suos adiuravit· vt ī terrā pmissiōnis efferrēt ossa sua· volēs ea christi sepulture esse vicina· q̄ videlicet ī eo cansam resurrectiōis intelligebat· vel forte cum eo se resurrectū prēuidebat. **B**lo. ibidem. Columna nubis ī heremo populū in die p̄ibat· et splendor ignis in nocte radiabat· q̄ christ⁹ suę cōuersationis exemplo· ducatū sequentib⁹ p̄stans· de iusticia sua cōfidentib⁹ nulla luce claruit· peccator⁹ h̄o suo z tenebras agnoscētib⁹ ignē sui amoris infullit. Alter aut̄ in igne terrorē intellige· ī nube visionis blandimentū leue. In die vita iusti· ī nocte vita peccatoris accipit. In iudicio vero deus et blandus iustis· et terribilis apparebit iustis. **B**lo. ibidem. Item christus nubes est & colūna· quia rectus et firmus· eo q̄ fulcitur infirmitas nostra per noctē lucens· et p̄ diem non lucens· vt qui nō vident videant· et qui vident cēci fiāt. Christi quoq; sacramentū tanq; ī die manifestum est ī carne velut ī nube. In iudicio vero tāq; ī terrore nocturno· quia tunc erit tribulatio· tāq; ignis lucebit iustis & ardebit iustis.

Isidor⁹ ubi supra. Porro marerub⁹ s̄ig⁹ baptismū christi sanguine cōsecreatum. Hostes a tergo consequentes cum rege moriunt⁹. quia peccata p̄terita ī baptismo telent⁹. et diabolus suffocatur. Premunt egyptij vsc⁹ ad mare. et peccata vsc⁹ ad baptismum. Post trāsitū maris cantat populus submersis hostib⁹ et fideles de lauacro ascendentēs extintis peccatis hymnū decantāt dicentes. **O**rigenes ibidē. Cantem⁹ dñō glioſe enī zc. Hinc apls baptismum in Moysē plūmatū dic⁹. ī nube. ī mari. vt et tu q̄ baptiçaris ī christo ī aqua et ī spi ritu. scias ſlectari te egyptios. et ad ſeni tuū ſuū reuocare rectores. ſc̄z mūdi et ſpirituales neq̄tias qb⁹ an ſerviſti. Sed tu deſcedis ī aquam et euadis in columnis. et nouus aſcedis peccatorū ſordib⁹ ablut⁹ ad cantāduz nouū cāticū pat⁹. Egyptij inſequētes mergūt in abyſſum. Et ſi vi dent rogarie ielum ne eos iterū mergat in abyſſum. **H**lo. ſup. i. ad Corin. x. ca. Tūc itaq̄ patres nři baptiçati ſunt id ē baptiſmi ſignū acceperūt qđ et credē tibi idē valuit ī Moysē ſc̄z. et ī nube. et ī mari. q̄ hęc oīa figurā gerebat nři ſacri. Moysē. n. christū. nubes ſp̄mſcm̄. mare baptiſmu. populus transiens plebē fide liū. mors egyptio p̄dignabat ablutionem vel abolitionē pctōz. Hęc ḡtunc fi gurate geſta. nūc cōplēt⁹ ī ſalute noſtra. tūc futura p̄nūciabāt. nūc p̄terita legūt. et p̄ſentia cognoscūt. Si aut̄ figura ma ris tātū valuit. ſpecies baptiſmi quantū valebit. Si qđ geſtu ē ī figura traiectū ad māna populu p̄duxit. quid ī veritate baptiſmi ſui traiecto peunti p̄plo chriſt⁹ exhibebit. De q̄ videlicet māna ſubiu nit ibidē aplus. Mōes eandē eſcā ſpiri tālē manduauerūt zc. **O**rigenes ubi ſ. Aquē marath legē ſignificant. q̄ ſm lſam amara ē. Quid enī tam amaru ut puer octauo die circūciſionis vulnus accipiat. et infantia tenera rigorē ferri ſtineat. Sapia ḥo lignū vite ē oīb⁹ am plectētib⁹ ea. Si ḡ lignū ſapię xp̄i miſſū.

fuerit. oīdēs quō debet intelligi. Amari tūdo legis vertit⁹ ī dulcedinē intelligentię ſp̄nalis. vt ppls eā bibere poſſit. q̄ relictis idolis ad deū cōfugit. Si q̄s aut̄ ſine li gno vite. id ē ſine myſterio crucis. ſine ſi de christi ſine intelligentia ſp̄nali biberit amaritudinem moriet⁹. ſicut aplica voce dicit. Littera occidit ſp̄nus aut̄ viuif. cat. Cū ḥo p̄ lignū vite legi aquā fuerit dul corata. et ſp̄naliſter intellecta d̄ vēti teſta mento tranſiſt ad nouū. et ad duodecim fontes aplicos. ubi et repiunt arbores ſe ptuaginta palmaz. Nō enī ſoli duodecim apli ſide christi p̄dicauerunt. ſed alij ſeptuaginta p̄ quos palmā victorie chri ſti mūndus agnouit. Non ſufficit ḡ popu lo dei aquā marath bibere. q̄nūs indul coratam p̄ lignū vite. Solū enī vetus te ſtamentū nō ſufficit ad bibēdū. et ob hoc ad nouū. de q̄ ſine ſcrupulo et diſſicul ta te potat: est veniēdum. Judei etiā nunc apud amara ſunt. Non dū enī oſtendit eis deū ſignū quo aq̄ amare dulcescūt. q̄ niſi crederint non intelligent.

De myſterio ei⁹ ī manna et car nibus. Ca. LXIX.

Aparet autē ex scriptu ra. q̄ die dñica p̄mo datū mā na. Sex enī dieb⁹ p̄tinuis colle ctum eſt. et in ſeptima que ſabbatū erat: ceſſatū eſt. Intelligent̄ ḡ in degi iam tūc ſplatam eſſe dñicam noſtrā illoz ſabba to. et indicatum eſſe q̄r nō in ipſo gratia dei d̄ celis ad eos deſcederit. et panis ce leſtis q̄ ſimo dei eſt. nō puenert ad eos. Porro ſexta dies hęc vita eſt in q̄ nunc ſumus. q̄r fecit deus mundū in ſex dieb⁹. P̄cipit ergo ſexta die colligi duplum ut reponat quātū ſufficiat etiā ſabbato. qm̄ in hac vita tātum debem⁹ reponere. quātū ſufficiat ī futuro. Si qđ enī hiſ boni acquiras operis. hic tibi cib⁹ erit. q̄ ū ſeminauerit hō: h̄ řmetet. Et q̄ h̄ dece talēta acq̄rit. ibi dece ciuitates accipiet. Dinites huīus ſeculi recondunt ea que

Liber

corrūptū ī hoc seculo. imo cū hoc seculo.
Bona ḥo recondita p̄manēt ī craſino
Vñ scriptū est. q̄ infideles d̄ manna ser-
uauerūt. et ex eo vermes ebullierunt atq̄
cōputrūt. Qd̄ aut̄ p̄ die sabbati reposi-
tum erat integrum p̄mālit. Ex māna q̄z
id est. ex ḥbo tei fuit ḥmes in nob. iuxta
qđ ait dñs te iudeis: H̄inō venisse et
locut̄ eis fuisse. peccatum nō haberet.
Post suscep̄tū ḡ ḥbū tei quis peccat
efficit ipsum ḥbū vermis q̄ eius p̄sciētiā
semper fodiat. et arcana pectoris rodat.
Olo. super. j. Corin. x. ca. Quid
igit̄ est māna: panis vīn⁹ q̄ d̄ celo descen-
dit. De quo et apl̄us ait: Oēs eādē escā
spiritale manduauerunt: patres nr̄i id
est. bi q̄ ī illo populo erāt fideles ac boni
manduauerūt utiq̄ corporalē et sp̄nalem
escā. sed sp̄nalem eādem quā et nos. cor-
poralē ḥo. alterā. id ē. manna qđ christū
significauit. et id ē credentib⁹ efficit. Alij
ḥo q̄ nō crediderunt manduauerunt. et
eternalis sunt mortui. q̄z cibū visibilē spi-
ritualiter nō intellecerunt. nec esurierunt
nec gustauerūt. Per h̄ ḡ dicit sp̄nalem
oñdit illud ī christo sp̄nalerint intelligi. et
cū ynū exponit h̄ q̄z d̄ ceteroibus inuit
Origenes vbi s. Rursum vesp̄e
inqt̄ scietis q̄ dñs eduxerit vos de terra
egypti. et mane videbitis gloriā ei⁹. Re
spōdeāt mihi indei. vbi dñs agnitus sit
vesp̄e. et ei⁹ maiestas visa in mane. Sed
hoc nō intelligit nisi ī euāgelio d̄ vespere
sabbati q̄ lucescit ī p̄ma sabbati. qñ mu-
lieres veneāt ad monumētū. et iuenerūt
illud lapide renoluto cū terremotu aper-
tum. Tūc enī agnitus ē dñs ī resurrectio-
nis vtute. et mane visa ē gloria ei⁹. cū in-
uenerūt angelos illic sedētes cum ingēti
claritate. nūciātes eū a mortuis resurre-
xisse. Rursum dabit inqt̄ vobis dñs ve-
spere carnes edere. et mane panes ī satu-
ritate. Hic quoq̄ dicāt iudei q̄ p̄sequen-
tia sit. vel q̄līt ī h̄ dē cognoscere valeāt
vt vesp̄e sine panib⁹ carnes aut manesi-
ne pulmēto panes comedāt: Quid in h̄
divini muneris. qđ temp̄amēti gr̄e cele-

stis oñdit: His ḡista seruēt q̄ dēū in co-
turnicib⁹ agnosc̄i putat. Nos aut̄ ī qui-
bus ī vesp̄e id est. mundi fine ḥbū caro
factū ē. In illa tñmodo teum cognosci
dicim⁹ carne quā suscep̄t ex ḥḡie. Ipse
quoq̄ panis ē viuus q̄ descēdit de celo.
et dat vitā mūdo. Qd̄ aut̄ mane dīc bunc
panē dari cū ad vesp̄ē incarnat⁹ sit: sic
ē itelligēdū. q̄ licet p̄pe finē mūdi veneat
tñ aduētu suo cū ip̄e sol iusticie sit nouū
mane credentib⁹ repānit. videlicet nouū
sc̄ēlumē. ī quo panib⁹ repleti sunt. q̄ ei⁹
p̄cepta suscep̄erūt. Nec mireris et caro et
panis et lac dicit̄. q̄z p̄ mēsura credentib⁹
et possiblitate sumētū diuīsimode noīat̄
Vēl resurrectionē manē factā panib⁹ re-
plēnit. q̄ libros legis et pp̄b̄az p̄pus igno-
tos ad instructionē ecclesię concessit.

De mysterio eius ī aqua et pe-
tra et pugna Iosue Isidorus
vbi supra. Ca. LXX.

Stiens populus. cōtra
Moysen p̄ aq̄ murmurat: Jo
iubet de⁹ vt eis petrā ex q̄ bibat
oñdat. Ita si cui līa legis displiceat. oñ-
dit ei Moyses petrā quē est christ⁹: eūq̄
ducit ad illā vt inde bibat. ac litim refici-
at. Hic enī cruce p̄cussus effudit sūtiēti-
bus gratiā lanacri et tonū spiritu sancti
Olo. sup. j. ad Corin. x. ca. De
h̄ quoq̄ dicit apl̄s. q̄ oēs eūdē potū spi-
ritualē biberunt. Idē certe sp̄nāl pot⁹ et ci-
bus et nr̄i dicit̄. illoꝝ. q̄z idē ē ī mysterio
h̄ significatiōe. nō sp̄e. q̄z idē christ⁹ illis ī
petra ē figurat⁹. nob̄ ī carne manifestat⁹.
et ī altari sub sp̄e panis significat⁹. In si-
gnis itaq̄ diuīsis eadē ē fides. sed diuer-
la tempa. q̄z quē nos venisse credim⁹. illi
crediderūt ventura. Erant enī in illo po-
pulo etiā qui sp̄nalerint intelligerēt. hatē
tes fidē quē postea revelata est. nō ad le-
gis litterā. sed ad gratiam spiritus perti-
nentē. Christ⁹ ḡ petra cui⁹ gemīa p̄cussio
siḡt duo crucis ligna. Accedente ḡ virga
aqua d̄ petra fluxit. quia ligno ad petrā

Primus

xxv.

christū accedēte spūalis gratia manauit.
Dorigenes vbi s. Moyses elenat manus nō extendit. Iesu aut qui totū mūdū exaltatus ī cruce complexus erat dicit: Extendi man' meas ad populū nō credēte. Et dīcēte mihi. **I**sidorus vbi s. Mystice vero Moysē brachia sua ī modū crucis extendēte Amalech a ielu vīcit. Sic hostis noster diabol' celestis patrī viā intercludere moliēs signo crucis dñicē supat. Sedet Moyses sup lapidē q̄ septē habuit oculos. Et ī libro regum lapis adiutorij vocat. Et vtraq̄ man' eius ab Aaron et Hur quasi duobus testamentis sustentat.

De mysterio ei⁹ ī datioē legis.
La. LXXI.

De quiquagesima post actū pasca data ē lex Moysi: Sic et spūssanc⁹ aplis dat⁹ est q̄nquagesima die post passionē domini. Nec solū aplis datus est. Et bis q̄ cum eis erant centum viginti ī mosaice legis nūero p̄stituti. Dicit ibi q̄ ex dīgito dei scripta fuit. et dñs de spūsancto dīc: In dīgito dei ejcio demona. In vocib⁹ et tonitruis q̄ videbāt blandicie pmissiōis vel terro: ī p̄dicatione intelligit. In lampadib⁹ claritas miraculorum. In sonitu buccin⁹ fortis p̄dicatione sanctor⁹. q̄ oīa ī adūetu spūsancti cōpleta sunt. qn disciplili ī varietate linguar⁹ p̄ceptis et signis intonuerunt. Interptat aut̄ sinai rub⁹ q̄ sigt ecclī in q̄ Moysi dñs loqt. Q̄ aut̄ datur⁹ dñs legē in igne sumoq̄ descēdit sigt q̄ fideles claritat⁹ suę ostensione illuminat. et ifidelium oculos sumo erroris obscurat. Vident aut̄ ī caligine. q̄ imp̄ q̄ terrena sapient⁹ ē descendēte. id ē ī humilitate nascentē p̄ caligine malicie non cognouerūt. Vl q̄ vītate legis ifidelibus p̄ caligine dixit; vt vidētes nō videant. et audiētes nō intelligat. Sicut aut̄ decē plagi⁹ egypt⁹ p̄cutiūt. Sic decem script⁹ p̄scribūt tabule. q̄b⁹ regat popul⁹

'dei vt demones occidat'. Altare de terra facere est incarnationē mediatoris credē vel sp̄are. Lūc etenī a deo mun⁹ n̄m accepit. qn̄ hoc altari n̄ra humilitas. id est sup dñicē incarnationis fidē posuerit q̄d bñ operat. **A**ug⁹. super Exo. Hodus aut̄. vel iuxta septuagīta. agn⁹ ī lacte matris suę nō coquēdus dicit. vbi h̄m p̄p̄betā christ⁹ ī infantia sua. vel conceptionis tpe nō occidēd⁹ p̄dicit. vt ver bñ coctionis p̄tineat ad ignē. id ē tribulationē passiōis. Nā Herodes ē ī infante occidere q̄sivit. b̄ nō īuenit. Alij dicunt p̄ceptū esse p̄ p̄p̄betā. vt se boni israelite sociarent p̄fūlīm iudicis. a q̄b⁹ christus passurus erat ī lacte suę matr̄. id est ipsa dies p̄ceptionis. Dicūt enī fēmī ex quo p̄ceperint lac colligere. christ⁹ aut̄ p̄mo mense p̄ceptus ē. sc̄z octauo kalendas aprilis. qd ei fuit etiā tps passionis. P̄t etiā intelligi q̄ phibeat dñs parvulis adhuc et lactentib⁹ passionē īmitti tāq̄b̄ christo dictū sit q̄ talib⁹ adhuc discipulis p̄pcit cū ait: Si q̄ritis mesinī hos abire. Un⁹ et euāgelista addit. vt impleret fīmo quē dixit: q̄ quos redisti mihi non pdidi ex eis queq̄. Un⁹ apparet eos si tūc paterēt fuisse pituros. Po stea ho passi sunt nō agni ī lacte. sed arīetes in grege.

De mysterio ei⁹ ī ducatu ange li et sanguinē fēderis. **S**lo. ibi dem. xxii. **L**a. LXXII.

Ecce inq̄t ego mittā ange lū meū q̄ p̄cedet te et custodiat ī via et introducat ad locū quē paravi. Hic quoq̄ saluator n̄r p̄t intelligi q̄ ē angelus magni p̄silij. suęq̄ et paternę volūtatis nūcius ī quo nomē dei h̄acit est. q̄ ver⁹ est de⁹. Juxta l̄ram tñ Josue dux populi significat. qui ad volūtatem dei nūciandam populo mittebat et erat dei nomen in illo. q̄ iesus vocabat. Hic populū israeliticum ī terrā promissionis induxit septem gentes eūcīens. idolaq̄ et

Liber

aras eay destruēs. **M**ystice ḥo hō chris-
tus bas gentes cū simulacris suis exter-
minat. cū septem p̄ncipalia vitia et om̄ne
idolā inimici de cordib⁹ nr̄is expellit. vt
nature nr̄e terram secure possideamus.

Hlo. ibidem. xxiiij. ca. Exo. xij.
lapidibus altare edificat in q̄ p̄plus ipse
significat q̄ altare dei esse sicut et templū
dei intelligit. **V**ituli duodecim i pacifi-
cas victimas imolat. p̄ quos duodecim
ap̄li significat. q̄ orbē implerūt mugitib⁹
p̄dicationis. **V**el etiā vn⁹ christ⁹ q̄ quat-
tuor mundi p̄tes impleuit fide trinitatis
Moyses aut̄ dimidiā p̄tē sanguīs fudit
et i crateras misit. q̄ sanguine christi va-
sa ecclie. id ē. ap̄li et eoz sequaces redem-
pti sunt et p̄securati. p̄tem ḥo residuā sup̄
altare fudit. id est sup̄ ecclesiā q̄ est alta-
re dei. et templū. significās nullū deo placē
sacrificiū. nisi i fide passionis christi offe-
rat. ac p̄ ipsum p̄secreta. **S**umptū quoq̄
sanguinē resp̄lit i p̄lm. significās christi
sanguinē populū eē abluēdū. **H**ic est inqt
sanguis f̄deris q̄d pepigit dñs nobiscū
id ē. morte christi q̄i b̄ sanguinē significat
p̄firmabit nouū testamentū. **O**m̄e q̄pe
testamentū p̄firmat i morte testatoris.
Sic et euangelium i christi sanguine.

De mysterio eius i interiorib⁹
tabernaculi. **I**sidor⁹ vbi supra
ca LXXIII

Hea Moysi est ecclesia
de lignis imputribilibus. id est
b̄ sanctis mēte et corpe incorru-
ptis fabricata. Intus et foris inaurata:
q̄ tam interius radiat vitę splendore. q̄
exteri⁹ doctrine claritate. In ea sūt due
tabule lapideę. id ē. duplicitis testamenti
firmitas p̄petua. **V**erna quoq̄ aurea. id
est. christi caro pura atq̄ sincera. q̄ recō-
ditū i se diminitat p̄petus p̄seruat māna
Virga etiā Aaron. id est. veri pontificis
nr̄i iesu christi vexillū salutare sp̄ frōdēs
imortalis memorię viriditatem. **P**ropri-
tatorū ē christ⁹. te q̄ ait aplus; **Q**uē p̄-

posuit deus p̄pitiationē q̄ fidē in sangui-
ne ei⁹. **H**ic supponit arce. q̄ caput ē ec-
clesię. **D**uo cherubin q̄ a dextrę et a sinis
stris eius p̄sistunt. duo testamenta sunt q̄
scīe suę multitudinē sacra et obumbrat:
testāte p̄p̄leta. In medio duo p̄ aīalium
cognoscet. **H**i v̄lis vultib⁹ se respicunt
dū in sp̄nalem sensum se vertūt. **T**ūc enī
alterutru i mell⁹ sibi p̄cordat et in omnib⁹
recti⁹ p̄sonat. **M**ēsa posita et pacis et fi-
dei ecclie typū gerebat i q̄ scripturarum
alimētis pascimur. de q̄ et dicit. **S**apīa
edificauit sibi domū. p̄posuit mēsam z̄c.

Beda super Exo. xxv. ca. **V**a-
la diuīsa q̄ ad offerēda libamina fūt va-
nie ḥbi distinctiōes sūt. p̄ capacitate vi-
telicet auditoꝝ. q̄ nō oībo oīa p̄ueniūt.

Isidorus vbi supra. **C**andela-
brū habens septē lucernas christum sīgt
q̄ septē gestat ecclias. vel sp̄üssanci ge-
rit imaginē q̄ septiformi grā illustrat ec-
clesiā in vnitate fidei p̄sistente. In altari
ḡo corpus christi sīgt. vel etiā oēs sancti
in q̄b semper ardēt ignis diuin⁹ et sp̄ caro
consumit. **B**eda super Exo. **S**i
aut̄ in altari holocaustoꝝ generalit̄ sīgt
vita iusti qui carnē suā q̄tidie cuꝝ vi-
tijs et p̄cupiscētijs crucifigūt. et hostiam
deo viuentē offerūt; qd altare aureū nī
sp̄nalem vitā designat sanctorꝝ. **I**n illo
q̄pe carnes aīalii incēdebāt. **I**n hīcē
adolebat. **I**n illo itaq̄ figurabāt q̄ non
b̄m desideria carnis ambulāt. b̄ quasi b̄
dño imolantes oēs corporis sensus p̄gnē
sp̄üssanci ei⁹ voluntati dedicat. **I**n isto
ḡo figurāt illi q̄ maiore p̄fectiōe mentis
extinctis illecebris carnis sola dño vota
orationū offerunt. nihil de carne qd re-
pugnet. nihil d̄ p̄scia p̄cti qd turbet. sed
dulciū lachrymaz̄ p̄fusionē habētes an̄
faciē dñi venire et apparere desiderātes.
Vñ hāltare intus i vicinia veli et arce:
illud an̄ tabernaculū foris positiū ē. q̄ illi
i p̄spectu ecclie cūctis in exēplo xtutū p̄-
fulgēt. illi altioris ardore desiderij p̄tem-
platiōi future beatituđis etiā i corpe p̄-
pinquāt. Apte etiā altare thimiamatis

Primus

quantū metalli fulgore h̄cellebat. tanto
quāitate min⁹ erat. quāto enī sanctioes
tāto pauciores. Ali⁹ aut̄ etiā h̄ec altaria
q̄r vtrunq; ex eodē ligni genere factū. s̄
nō vtrūq; fuit auro cooptū. sic interptā
ri possim⁹. vt ēneū i q̄ carnes cōburebāt
z sanguis hostiarū fundebat. omnē hui⁹
tpis ecclesiā itelligem⁹: In q̄ null⁹ absq;
pctō ē. etiā infans vni⁹ diei. null⁹ qui ne-
cessenō habeat i christo renasci. et spirit⁹
ei⁹ igne mūdari. Aureū vero sigt christū
q̄ ineffabilē verā carnem ita assumpsit d̄
Adā. vt a pctō carnis Adē imunis esset
In b̄altani aromata tantū offerebāt. et
nihil carnale. q̄r christus p̄ces et lachry-
mas fudit. non p̄ suis erratib⁹. s̄ p̄ nr̄ sa-
lute. Deniq; sicut arca intra velū posita
hominē deū sedēt ad tēxterā maiestat̄
sigt. ita altare extra velū. s̄ p̄e introitū
positū. eūdē mediatorē deū i hominū int̄
hōies humanitate p̄santē. s̄ potētia di-
ninitat̄ celoz̄ iteriora penetratē. Super
cui⁹ altarj cornua deprecat Aaron i san-
guine qđ oblatū ē. p̄ pctō. z placat super
eo. q̄n rogātes p̄ pplo. vel pro sua i grā-
tia sacerdotes. p̄ filiū tei se adiuvandos
et p̄ sac̄m passionis ipsi⁹ p̄fidūt esse sal-
uandos. Vñ p̄ ipsum inq̄t offeram⁹ ho-
stiā laudis sp̄ deo. id ē. fructū labiorū cō-
fidentiū noi eius. Porro labz̄ ablutiōe
cōpunctionis z lachrymarū accipim⁹. q̄
semp̄ indigem⁹. maxime cū mysterijs ce-
lestib⁹ mīstraturi accedamus.

De mysterio ei⁹ in scemate ta-
bernaculi. Isidorus vbi supra
La. LXXIIII.

Tabernaculū quod fecit
i solitudine Moyses. z templū
qd fecit Salomon i bierusalē
statū ecclie signt vniūsalis. que ptim cū
deo regnat i celis. ptim ab eo p̄grinat i
terrī. Tabernaculū igit̄ edificiū ecclie
q̄ i laborib⁹ exercest. templū vno q̄tis fu-
ture statū sigt. qđ aīab⁹ illuc q̄tidie mi-
gratib⁹ p̄ficat. Moyses enī tabernaculū

populo dei dum iret ad terrā. pmissionis
p̄didit. Salomon vno templū i tra pro-
missiōis regno potit̄ p̄struxit. Moyses i
solitudine. Salomō i bierlm̄. q̄visio paci
interptat̄. q̄r h̄ec ecclia i labore vitę p̄sen-
tis i siti et esurie regni edificat̄. Illic i vne
pacis pceptione plumat̄. Vñ i p̄structi-
one templi legit̄. q̄ malle⁹ et securi⁹ z om̄e
ferramentū nō sunt audita p̄parat̄ extra
bierlm̄ lapidib⁹ et lignis. ac decēt̄ aptat̄
que ibi facillime suo loco reddita. aut ce-
mento necterēt̄ aut clavis. q̄r i pace beati-
tudinis nō ē fides tribulationib⁹ exami-
nāda. aut vita pbāda. s̄ q̄ hic castigata
et celi sedib⁹ aptata ē. ibi glutino et vin-
culis mutuq; charitat̄ nū q̄d dissoluēda. i
p̄spectu p̄ditoris et regis ad inuicem co-
pulāda. Ostēdit aut̄ d̄ns Moysi taber-
naculū i mōte. z vasa i cultura ei⁹ p̄secre-
ta. q̄r secū tādin morāti apte mōstrauit
quāta pietate et humilitate et mūdicia
virtutes angelice gaudeat̄ obedire. q̄ sūt
tabernaculū pfectū ei⁹ q̄ i eis sp̄ habita-
uit. Quoz̄ etiā nobis i resurrectione sil-
tudo vite et coīs an̄ deū p̄satio p̄mitti
tur. q̄cūq; modo eoꝝ vitā imitari stude-
mus. laudādo scz̄ z diligēdo deū. z pri-
mosūmicos etiā puocando ad deū. q̄b⁹
dicit̄: Nos aut̄ fratres nō estis i carne. s̄
i sp̄. Tabernaculū ḡ Moysi qđ i mōte
mōstrat̄. celestis p̄ua ē. q̄ tūc de solis an-
gelis extitit. s̄ p̄ christi ascensionē p̄clarā
multitudinē sanctarū aīaz accepit: reci-
pit. Itaq; tabernaculū qđ ptim p̄ciosis.
ptim viliorib⁹ specieb⁹ cōstruit̄. ecclia est
vbi sunt pctores z scri. q̄ in hui⁹ vite h̄e-
remo p̄grinat̄. Deq̄ P̄s. Abscōdisti
me inq̄t in ta. t. in. d. m. Q̄r aut̄ int̄scā z
sancta sc̄tōz̄ velū iterponit̄ sigt. q̄ z nūc
p̄ols ecclie ea q̄ op̄pansā sunt videre non
liceat q̄usq; reuelent̄. Vñ aplus. Vide-
mus nūc p̄ speculū i enigmate. Sancta
enī sunt ea q̄ in p̄senti seculo habere sc̄tā
p̄uersatio pot. Sc̄tā vno sc̄tōz̄ i q̄ semel
tūmodo intrat̄. signt ad celū trāsitum.
vbi est propitiatorium et cherubin. vbi z
mūdis corde apparebit deus. In qua tñ

Liber

cōuersatione p̄stituti non sine spūssanci
adiutorio p̄sistimus. Etenī ex uno spiri-
tussanci fonte septem lucernas habem⁹.
Vnguētū quo vngit tabernaculum est
christia q̄ p̄plis vngit fideliū. Sanguis
quo asp̄git et purificat sanguinē christi
siḡt quo fideliū omniū corda purgātur.
Offerūt aut̄ ad tabernaculi p̄structionē
uno studio. s̄ tñ diuersa donaria. p̄ quę
signē meritorū dona q̄b̄ ornat ecclesia.

De mysterio iornatu p̄tificis Beda vbi s. Ca. LXXV.

Sicut aut̄ tabernaculuz
cū ornatu suo et vasis significa-
bat ecclesiā pluralitate virtutū
vel p̄sonaz varietate distinctā. ita sum-
mus tabernaculi sacerdos christū verū
p̄tifice figurauit. q̄ semetipsum p̄ nobis
obtulit. Qui bñ dī fr̄at̄ Moysi. q̄ fra-
no sedere grā legis nouū testamētū p̄ne-
cit veteri. Ipse q̄qz Moyses de illo ait:
Prophetā de fratrib⁹ vris sicut me dñs
luscitabit. Et paulopost ex persona dñi:
Prophetā luscitabo eis de medio frat̄z
suoz similitui. Cui⁹ opib⁹ admirandis
habit̄ Aaron compat̄. mira varietate i
signis. Al' restes Aaron mltifarię siḡnt
electoꝝ ecclesiā mira operū ac mentoruz
distātia christo adhērētē. An̄ q̄cūqz ait
aplus: i christo baptizati estis christum
indūstis. Aliūt aut̄ hebrei. q̄ p̄tifer om-
niū electoꝝ figurā in habitu gestauit. q̄
p̄ toto mūdo imolās rogare debuit. Et
christ⁹ iure i habitu toti⁹ mūdi figuram
simul et hois habet. Portat enī oia ver-
bo x̄tūs lug. et ē agn⁹ dei qui tollit pec-
cata mūdi. Ipse sacerdos i eternū omni
sanctitat̄ p̄clar⁹ ornatu. non quē natus
i carne p̄ exercitiū laboris accepit. s̄ quē
i vtero x̄ginis icarnat⁹ p̄ueniētē gratia
spūssanci totū simul habuit. De cuius
sacerdotio aplus ait: **D**ic aut̄ eo q̄ ma-
neat i eternū. sempiternū habet sacer-
dotium. Indumenta q̄qz et ornamēta x̄tu-
tum ei⁹ cōmendās ait: **T**alis decebat ut

essel nobis p̄tifer sanctus īnocēs impo-
litus segregat⁹ a pctōrib⁹. **H**ic vere ba-
buit i capite laminā aureā. et i ea sanctū
nomē dñi sculptū. q̄ venit i noīe patris
dicēs: **E**go in p̄ie. et pateri me ē. et q̄ vi-
det me. videt et patrē meū. **F**ilij Aaron
in sacerdotiū vnci figurāt apłos. et cun-
ctos mltros ecclie christi. **N**otādū vero
qd̄ dicit̄: **P**erpetu⁹ erit cult⁹ p̄ successi-
ones eoz a filijs israel. **H**ec enī clausula
sicut et cęla spūalit̄ nō carnalit̄ intelligē-
da ē et exponēda. **Q**uō enī sacerdotalis
officij p̄petuus erit cult⁹. cū ipsum sacer-
dotiū et tabernaculū i quo gerebat. et po-
pulus cui gerebat iā dudum cessauerit:
In sancta ḡecclia h̄ compleat̄. vbi per or-
dinē succelētū nūqz deerūt viri spiritu-
ales a q̄b̄ in domo dñi dona pietat̄ offe-
rant. et filij veri sacerdotiū nři a quib⁹ di-
uini vbi lux eis impēdat̄. donec hui⁹ se-
culi statu cōpleto. totoqz spūali taberna-
culo ad celū trāslato. non sunt hois ul-
tra q̄ erudiāt̄ ab hoib⁹. cum fit deus om-
nia in omnibus.

De ceteris mysterijs exodi. Iſi- dorus vbi s. Ca. LXXVI.

Moyses ieūnauit q̄dra-
ginta dieb⁹. et Elias simili-
ter. et ipse dñs. P̄cipit ḡ no-
bis ieūnium ex lege. et p̄phet̄. et etiam ex
euangelio q̄d̄ habet testimoniuꝝ ex lege et
p̄phetis. Un̄ i monte int̄ vtranqz p̄sonā
medi⁹ salvator effulsi. vt ab oib⁹ mūdi
illecebris audiātē nřam tāqz ieūnio tē-
perant̄ reseruem⁹. q̄d̄ diu p̄fectio decale-
gi p̄ q̄tuor eiusdē mundi p̄tes. id est. to-
to orbi p̄dicat̄. vt deē quater duc̄t̄ qua-
dragenar⁹ numer⁹ signet. Moyses po-
steriora dei. id est. ea q̄ i nouissimis facta
sunt vedit. Hoc enī qdā dicūt eē cōple-
tum. qñ i mōte cū Jesu loquēs apparuit
In petra Moyses ponit vt dei spēm cō-
templet̄. q̄ nisi q̄s fidei soliditatē tenue-
rit. diuinā p̄ntiam non aḡscit. **D**e q̄ do-
minus dicit: **S**up hanc petrā edificabo

ecclesiā meā. Tabule q̄s p̄mū a domino Moyses accepit. et sine mora confregit: prīscē legis imaginē gerebant. q̄ nō longo iterū alio post p̄ctā p̄pli cessauit. Alio ad instar priorū excise nouū significa bant testamētū. et ideo nō sunt fracte. q̄ nouū testamētū manet ī eternum. Vñ et in edito x. Abis significabantur. vt per ipsum numerū figura crucis exp̄meret quē signū x. Ira q̄ in specie crucis format. Christ⁹ enī nō venit soluere. sed adiplere p̄ passionem videlicet crucis. cuius imago fuit in tabulis. Descēdēte Moysē cū tabul facies ei⁹ glificata videbat. sed tñ velamē tegebat. i⁹ q̄ significabat legē mystico velamine coopertā. et ifidelib⁹ occultā. Her mo nāq̄ legi habet sc̄ē gloriā. sed secretā. habet et duorū testamētorū cornua. q̄b⁹ p̄ dogmata falsitatē incedit armata. Cū enī legit Moyses. velamen positiū ē super eoz. q̄ scripturā ei⁹ carnalit⁹ accipiūt infideles. Sed si q̄uis fuerint ad deū. ve lamen auferet. qm̄ occidēs Ira moriet. et viuificās sp̄us inueniet. Vñ enī spirit⁹ est. et lex sp̄ualis ē. Vñ reuelā inqt̄ oculos meos. et p̄siderabo mirabilia de lege tua. Raban⁹ super Ero. Primo die mēsis tabernaculū erigit. cū pnci pio grē sue p̄ christū ornat⁹ ecclīs p̄strui tur. et decor nouē hierūlī fidelib⁹ demon strat. Et sicut ī pmo anno p̄paratus est sumpt⁹ futuro op̄i. ita omniū electorum ab initio m̄ndi vſq̄ ad advētū dñi ser mo vel op̄ ad structurā ecclīs p̄ueniens p̄sc̄ptores veteri testamēti colligit. vt nō p̄firmatiōe fidei his vtat. Aug⁹ ibi dem. Notāda est autē res mirabilis q̄ nube descēdēte et tabernaculū implente. nō poterat Moyses intrare. q̄ tñ ī monte sīna. qñ legē p̄mit⁹ accepit ī nubem vbi d̄ erat: intravit. Aliā ḡ psonā figurabat tūc. aliā nūc. Tūc q̄dē coꝝ qui p̄ticipes fūt ī timē x̄itas dei. nūc autē iudeoz q̄b⁹ ḡlia dñi tāq̄ nubes opponit. nō intelligē tib⁹ eā. s. ḡraz christi. Iōq̄z nō intrant ta bernaculū testimonij. Et hui⁹ significatiōis cā credēdū est semel factū. mox vt

p̄stitutū est tabernaculū. Strabon
ibidem. Moyses ḡ nube obstāte in ta
bernaclū nō poterat intrare. q̄ in daicūs
p̄pls nūq̄ sac̄a sc̄pt̄e valuit penetrare.

De mysterio Leuitici. Piero
nymus ad Paulinū.

Ca. LXXVII.

Hip̄ promptū est liber Le uiticus ī quo singula sacrificia.
imo singulē pene syllabē ac ve
stes Aaron. totusq̄ leuiticus ordo spi
rant celestia sac̄a. Isidor⁹ de my
sterio leuitici. Varias q̄dē figuras
sacrificij passiōis christi p̄missi ī victimis
āialium oportebat celebrari. Ipse etenī
offerebat ī ritu p̄p̄ crucis v̄tutē ī agno
ppter inocētiā ī hirco. ppter carnis p̄cti silū
tudinē. ī tortura et colūba. ppter deū et ho
minē. Porro ī similaginis p̄sp̄sione p̄fi
gurabat ecclia q̄ ex multe credētū granis
ē collecta. et p̄ legi et euā gelioꝝ molā int̄
fram et sp̄m sep̄at. Per aquā etiam ba
ptismatis adunata chr̄isma oleo pun
cta. sc̄tī sp̄us igne solidata. et p̄ humilita
tem spirit⁹ hostia deo placens est effecta.
Q mel ī dei sacrificiū non offert. hoc sigt̄
apud deū n̄bil voluptuosū. n̄bil suave
būr m̄ndi placere. n̄bilq̄ qđ non habe
at mordac aliquid veritas: vñ et pasca
cū amaritudinib⁹ m̄ducat. Ecōtra h̄o
sal ī oīb⁹ sacrificijs admisceri inbet. vt in
oīb⁹ q̄ ad christi honorē offerim⁹ sal di
scretionis apponam⁹. Q autē in sacrificio
oleū offert. sigt̄. vt qcqd ad christi cultū
impēdim⁹. totū cū hylaritate faciamus.
Nihil vt ait aplus. extristicia. aut ex ne
cessitate. Hylarē enī datorē diligit dñs.
Titul⁹ ille christ⁹ ē q̄ nō solū p̄ p̄ctis sa
cerdotalis p̄pli. etiā p̄ oī hūano genere
p̄ū imolatus ē. De q̄ aplus. Pro nobis
oīb⁹ tradidit ipsum. De cui⁹ languie se
pties p̄pls digito sacerdoti asp̄git̄. vt pu
nificatio n̄ra ī christi sanguine collata. per
grām septēplicis sp̄us demōstret. Duo
autē hirci sunt duo p̄pli p̄ctores p̄ figurā

Liber

qui ppter originale pectum formam hircorum gerunt. Unde et bedi ad sinistram ponendis sunt. Sed quod ex his crediderunt et penitiam delictorum toto corde egerunt. hi in similitudinem huius hirci qui in sorte domini venit figuram accipiunt. Cum sanguis cum sanguine vituli gemitu iubet. ut portantes passionis christi effecti. picipes eius glorie efficiantur. Alius vero hircus qui in sorte domini non venit. typum gerit infidelium. qui nec in christum credere. nec ei sanguine expiarari voluerunt. Hi etiam oia pecta habent ad chirstum humanan genitum admisit. soli percepti sunt. et sic onusti et pergrauati presenti in desertu locu. id est in tenebris exteriores.

De mysteriis numeri Idem.

Ca. LXXVIII.

Quod Aaron sacerdos cum sorore Maria fratre suo Moysi obtructabat. quod uxore alienigenam duxisset: figura fuit quod illa plebs sacerdotalis christo aduersus ecclesiam ex gentibus congregata: derogaret. Ideoque lepra perfundit. nec ad dei tabernaculum redit donec statutum tempore plenitudinis gentium implet. Tunc etenim eadem plebs recipere poterit sanitatem perstinaciam. cum ei septiformis agnitionis spiritualis suffragata fuit ad veniam. Condictio chore Dathan et Abiron. sicut hereticorum audaciem quod sacerdotes dei contemnunt et scismata faciunt. **A**aron cum thuribulo stans in medio pemptorum et superstitum. letale plagam obiectu suo quasi quodam mutu exclusit. sicut quod christus in mundo ruinam mortis aspicias a summo celo occurrit. et quod natus est. et etiam mortuus inter vivos et mortuos stetit. Sicque passionis thuribulum in odore passionis suavitatem pertendens. suspedit ignis eterni punctionem. et inimicam pulit mortem. Virga Aaron quod post siccitatē floruit. caro christi est succisa a rade dice Jesse. quod post mortem resurrexit. Alij hanc virginem sine huic flore pulit. Mariam virginem putat. quod sine coitu ab omnibus dei edidit. Vitula rufa. est caro christi san-

guine passionis rosea etas integre et perfecte quasi anno et triginta. nunc delicto subiungata. Quod autem apprehensam filium israel et castra pente sacerdote Eleazar eiecerunt. sicut sensum sacerdotum et ipsi iudeorum in necesse domini. quem electum extra hierusalem crucifixerunt. Ex sanguine autem huius vitule. ideo septies tabernaculum iubet aspergi. quod septem sunt spissae sancti charismata quod per christi sanguinem super ecclesie populos distribuitur. quod quem ab omni delicto purgatur. Quod autem vitula cum pelle et ossibus fuit combusta. ostendit. quod in passione christi ossa eius non essent frangenda. Viderunt autem in Maria prophetia mortua intelligi. in Moyse et Aaron. legi et sacerdotio indeorum finis imponi. quod nec ipsi valeant ad terram propagationis transire. nec ipsi credentes de solitudine huius mundi educere. sed solus Jesus filius dei. Moses ad aquas contradictionis typum gerit ipsi indeorum. quod sicut ille percuteens virga petram in virtute dei dubitanit. Ita plus ille christum ligno affigens eum in virtute esse non credidit. Sed sicut per cassa petra manauit a quo sitientibus. sic plaga dominice passionis facta est vita credentibus. Serpens in ligno est christus in cruce. ubi in antiquo serpente triumphauit. et cuius aspectu illius venena supantur: ipso testate qui ait: Vicit Moses exaltavit serpentem in deserto hoc. Serpens dicitur propter mortem. Eneus vero propter deitatis eternitatem. Quod autem multis milibus egressis de egypto soli terram promissionis ingrediuntur duo. sicut multos ad fidem per baptismum transire. sed paucissimos ad celestem patriam pervenire. Multi enim sunt vocati. pauci vero electi. Duo autem sunt propter duos populos. vel propter duas vitas. scilicet activam et contemplativam. Filii Ruben et Gad et Manasse iumenta plurima habentes circa iordanem possessionem accipiunt. et in terra promissionis hereditatem habere nolunt. significantes quia quos mundi multa implicamenta occupant. habitationem celestis patrum nunquam considerant.

Primus

xxiv.

De mysterio deuteronomij.
Hieronymus vbi supra.
La. LXXIX.

Deuteronomius vero secunda lex et euangelice legis profiguratio: Nonne sic habet ea quae prorsus sunt, ut tamen noua sint omnia? **I**sidor de mysterio deuteronomij. Per annos quodraginta, quibus laboriose pactis filii israel transierunt ad terram promissionis, sicut totum seculum tempus in quo vivit ecclesia sub laboribus et temptationibus piculissimis spando quod non videt per patientiam quasque preueniat ad promissam eam felicitatem priam. In cuius rei figura dominus quodraginta diebus ieiunavit et temptatus fuit. Quod autem eorum vestis per tot annos nulla est corrupta vestestate, et morticinem calciametorum pelles tam durauerunt sine labore, potest futurum statum corporum figurare, ubi ea quae corruptibilis sunt, sine ulla corruptione permanebunt. **S**ic autem ibi precepit iuxta dei altare nemus non debere plantari, sic circa dominicam fidem, nihil in hibis infructuosum, nihil abundantie seculari illecebrosum componere debemus. Et sola puritate virtutis sciamus predicationis teneamus. **V**nde apostolus, Non in doctriina humana sapientia vestris, sed in ostensione spiritus et virtutis. Septem getes que de terra promissionis exiiciuntur, septem sunt virtus principalia que per graz dei miles unusquisque spiritualis exuperans extimare penitus admonet. Qui maioris numeri sunt quae filii isti, quod plura sunt virtus quam virtutes. Robustiores etiam esse dicuntur, qui fortis in membris nostris militat oblectatio carnalium passionum quam studia virtutum que non nisi summa obstructione cordis et corporis acquiruntur. **H**oc etiam gentium regiones possidere precepimus, cum enim populis spiritualibus, id est, virtutibus dominicatis, praese fuerunt virtus supposta, locum quem sibi in corde nostro spiritus fornicationis retinebat, deinceps castitas obtinebit, quem furor cepera patiencia vendicabit, quem accidia vastabat excolet fortitudo, et ita singulis virtutibus expellit, eorum loca, id est, affectus ecclastria-

rio possidebunt filii israel, id est, auctoritas vestis deum vel virtutes.

De mysteriis Iosue. Hieronymus vbi s. La. LXXX.

Eniam ad Jesum nauestrum quod domini typum non solum in gestis veritate in nomine perfert. Translati iordanem hostium regna subiit, dividit terram populo victori, et per singulas vires, vicos motes, flumina, torrentes atque pinnia ecclesie celestisque hierum spiritualia regna describit. **I**sidor de mysterio Iosue. Hiericho civitas mundum figurauit ad quem dominus Jesus christus ad percutandum hominum mores duo testamento direxit. Raab vero typum tenet ecclesie gentilibus exercitibus congregata, quae antea vienes in desideriis carnis fornicabatur in idolis. De talibus ait dominus: quod procedet vos in regnum celorum. Hec igitur testamentum domini sola suscepit, et eadem fideliter servata inimicis omnino non tradidit, ipsa potius periclitari optans, dummodo illesa ac salua servarentur. Hec carum mundus sicut illa civitatem firmiter credidit, hec per se suorumque salute pactum cum testamento domini fecit. Hec in domo sua coccum, id est, signum sanguinis posuit, extra hanc si quis invenientur fuerit ruinam et incendium mundi nulla ratione vitabit. Quod vero per aquam flumis in dulcedine perseverans resiliet retro, et per ipsam amaram marginitem defluxit, hec etiam figura bapticatorum varietate designauit. Hoc quidam accepta gressu celestis dulcedine custodiunt. Alij vero in peccatorum amaritudinem se pertinent. Quod autem ordo sacerdotalis et leviticus iter populo dei demonstrat, sacerdotalem magisterium sicut. **V**erbis hiericho septem diebus ferentes arcam israelite gressis tubis clangentibus circumuerunt, et muri eius per arcem portantiam atque gressum tubarum sonitum cadunt. Quia et in hoc tempore quod septem dies in via cibis et volvuntur, dum fert arca, id est, dum orbem terrarum circumuerserit ecclesia mouetur ad predicantium voces quasi ad tubarum sonitus muri hiericho, id est, elati mundi superba in-

Liber

fidelitatis obstacula corruunt. donec in fine temporum mors nouissima destruat et ex impiorum peditatione unica domus Rabatque una ecclesia liberet mundata a turpitudine fornicationis. per fenestrā pessinis ī sanguine remissiōis. De anathemate autē hiericho fraudas ī tabernaclo suo abscondit. quod seculares mores ī secreta eccliesie inserit. et quod sub cultu manes solenitates seculi vel spectacula diligit. Ei⁹ cit̄ ḡ christi a facie fidelium suorum quādāmō ḡetes hoc ē. ḡetiliū errore malignos spūs. et sorte dividit terrā ī nobis oīa operas unius atque idē spūs. dividens dona. p̄pria vni cūiqz p̄t vult. Habitavit autē chananāne ī medio Essrai tributari. Quid chananeus ḡetilis videlicet p̄p̄ls nisi virtū signū? Spe etenim virtutib⁹ magnis terrā. pmissionis ingrediū. quod spe intima d̄ eternitate roboram. Sed dū iterempt⁹ sublimib⁹ virtūs quādā tū parva retinem⁹. q̄si chananeū vivere ī tra nra pcedimus. Qui tū tributari efficit. quod b̄ ipsum vitium quod subigere nō possumus. ad usum nr̄e utilitat̄. humiliū retrorquem⁹. Moyses trans iordanem duaby tū tribub⁹. et dimidie possessionē decrevit. cēt̄ hō oēs p̄ Jesum accipiūt. quod plures p̄ fidē Iesu christi. pmissa cœlestia quod p̄ legē suscipiūt

De mysterijs Iudicij. Et primo de Jael et Hedeone.

La. LXXXI.

Disue succedunt indices Sic et post christū apli successerūt et eccliaz rectores. Hieronym⁹ ubi s. Verūtamē ī iudicū libro. quot principes p̄p̄l tot figure sunt. Isidor⁹ ubi s. Jael ascētio īterprat̄ quod p̄ ecclias ad celū ascēdit. Ita clauo Sisaram hostē interfecit. id ē. ligni cruci acumine. et virtute diabolū interemit. q̄ Barach. id ē. prior p̄p̄ls p̄ legē p̄cepta facere nō potuit. Hedeon. id ē. circuens ī utero. christ⁹ ē quod incarnat⁹ in utero h̄gnis. et ita uter⁹ fuit p̄ subam infirmitat̄

et extra mundū p̄ potētiam diuinitatis. hic sub queru frumenta excutiebat atqz purgabat. dū s̄b vmbra sacre crucis p̄destituto ī carnationis futurę mysterio constitutus rectitudie iudicij. q̄si h̄ga sc̄tō p̄ electionē a vitorū paleis sequestrabat. Petra quoqz p̄cussa d̄ qua ignis exiuit et carnes sup̄ positās ac ius sup̄ fusum cōsumpsit. ē caro christi q̄ p̄cussa. id est. crucifix̄. nō solū facta. b̄ etiam cupiditates purgauit atqz teleuit. Caro enī bedi culpam facti. ius h̄o cupiditat̄ illecebras figurauit. Ignis itaqz d̄ petra exiuit. q̄i caro christi diuino repleta spū. oīa peccata exiuit. Vn̄ et ipse dicit: Ignē veni mittere ī terrā z̄. Laurū quem p̄ idolis deputauit. h̄uc Hedeon occidit. et aliū deo septennē īmolauit. ī q̄ post aduentū christi cūcta sacrificia gentilitat̄ abolēda. solūqz īā sacrificiū passionis christi p̄ redemptiōe p̄p̄l deo offerēdū oñdit. Ipse ē enī septennis vitul⁹. videlicet septiforis spū plen⁹. Hedeon signū ī vellere nō q̄si incredul⁹ p̄cht̄. b̄ futura mysteria p̄uidit. et diligēter explorauit. vt amplius crederet miraculū cū ītellexisset oraculū. Quid autē vell⁹ complutū area sicca. et postea area cōpluta sicco vellere? nō q̄ p̄mo gens vna iudeoz habebat gr̄e mysteriū. et totus orbis vacuus erat. Nunc autē ī manifestatione christi tot⁹ orbis b̄ habet. et illa vacuata est. **O**lo. sup̄ Iudicū. Porro p̄tra Madian a bello phibet̄. qui flexo genu aq̄s bibūt. illi assumūt qui more canū eas lambunt. q̄i christ⁹ cū illis cōtra hostes fidei p̄git ad p̄liū. qui dū aquā doctrinę hauriūt. rectitudinem operū nō flectūt. sed qđ ore annunciat ope oñdūt. Vn̄ manu ex ligua dicit eos lambere. id ē. h̄bo et ope. q̄i docet et facit. in regno celoz magn⁹ erit. Idcirco h̄o similitudo canis labētis inducit. vt ī eo affect⁹ oñdat̄. q̄i hic supra oīa cetera animalia. p̄prio dño amore seruare. nec terrore nec iniurijs cedere dicit. H̄i ḡ electi probati. et ad victoriā p̄secreti fuerūt. q̄ tertio cētenario multiplicato

Primus

xxv.

fecte trinitas numerus ferunt. **I**sidorus ubi s. Venerunt igitur armati sub duce suo ad pliū martyres nři. Et cum tublagenis et lampadib⁹. Qui tubis illos numerunt dū predicauerunt. Lagenas pregerunt dū soluedā i passione sua corpora gladiis hostib⁹ opposuerunt. Lampadib⁹ resplēderunt dū post solutionē corporum miraculis coruscaverunt. Vox hostes in fugā versi sunt. quod dū mortuorum martyrum corpora miraculis coruscare viderunt. luce p̄itac⁹ fratri qd impugnauerat crediderunt.

De mysterijs filiorum Sedeonis Cap. LXXXII

Teres Sedeonis nationes significauerunt. quod christo p̄ fidē adhēserunt. septuaginta filii. septuaginta linguas mudi. i. qd p̄ fidē sibi dñs filios generauit. Concubina. synagogā i nouissimis antichristo crediturā. De q̄ scriptū ē: Qui dicunt se iudeos esse et nō sunt. sed sunt synagoga satanæ. De hac i nouissimis filiis nequam antichrist⁹ generad⁹ ē. q̄ et dicit filius ancille. id ē. peccatric⁹ synagoge. Qui enim facit peccatum. seru⁹ ē peccatum. Dic itaque p̄ gregat⁹ sibi impie. sicut Abimelch fecit. impie regnum usurpabit nobilis. id ē. fidelib⁹ iterfectis. Sed ex diuīlis natiōib⁹ ac linguis psecutionē inducit. ut oēs sc̄tōs iterficiat. Fili⁹ autem iunior quod fugiendo gladii evadit. sicut reliquias istarū i extremo tpe crediturā. et antichristi gladii evasuras. Hic i. p̄tice monach⁹ gariçim ascēdit. q̄ p̄ prophetica re. nec psecutionē antichristi qlibet evadē poterit. nisi p̄nus monte bñdictiois. id est. si dei liberatōte ac p̄tutē ascēderit. Porro ligna silue sunt hoīes i fructuosi. vani et vagi. et nō incēdio p̄parati. Sup hos nec oīna. nec sic⁹. nec vii regnare signat⁹. quod nō merēt⁹. Oīna nāqz grām sc̄tispūs et vunctionē pac̄ sicut. Sic ⁊ legē quam p̄familias plātanit i vinea sua. De enī omnī credēti p̄ plātanit vineā. id est. indeoꝝ plebe. et i ea fici. id ē. legē q̄ p̄mi-

tiū populi sicut fici grossos et aridos et inutiles i trā teiecit. et postmodū alios fruct⁹ generauit. id est. p̄ plm christianum quē ad debitā euāgelice discipliā matritatē et suauissimā pinguedinem christi cū glāia et honore p̄duxit. Vitis autem christi sicut ē q̄ dixit: Ego sum viꝝ vera. Quia ḡ p̄pls q̄ antichristo seruit i repbū sensuꝝ dat⁹. ut credat mēdacio. id ē. antichristo q̄ p̄itati. id ē. christo noluit a regno viꝝ. id ē. christi. et ab oīna. id ē. spūsc̄tī grā. et a fici. id ē. dñi legē dulcedine. repbat. Rhamn⁹ ē gen⁹ rubi quē vulgo fruticem vrsinā vocat aspernū nimis et spinosum. p̄ qd antichristus sicut. cū oī aspitate et feritate humānū gen⁹ vastatur. Ignis de rhamno. i. iniqtas d̄ antichristo exhibet. et oēs q̄ i illo p̄fidūt. parit⁹ cum illo denora bit.

De mysterijs Iep̄te. Cap. LXXXIII.

Iepte quoq; christum significat q̄ a facie frat̄ suorū. id est. indeoꝝ abscedēs p̄ncipatū ī gētib⁹ accepit. q̄ oīa salutē hūane sacra. q̄li iurat⁹ expleuit. et carnē p̄priā q̄li filiā p̄ salute isit⁹ obtulit. **A**ug⁹. sup **J**udicium. Vñ Iepte iterptat⁹ aperiens. q̄ christ⁹ discipul⁹ suis sensu apuit. ut intelligeret scripturas. Hunc igit̄ p̄ncipes saerdotū scribē et pharisei q̄ d̄ legi obhuatione videbāt glāri. expulerunt a se tanqz legē solueret. et ideo fili⁹ legitim⁹ nō eēt. Porro quātū ad gentē mat̄ ei⁹ synagoga dici pot̄. q̄ sepe cū idolis fornicata est. Billi q̄li legi obseruatorēs legitimi videbāt. Hic autem p̄ legē facere videbat. Iō tanqz legitim⁹ non legitim⁹ iure sibi visi sunt eiecisse. Vñ et dicebat. Hic hō non ē a deo. q̄ sabbatū nō custodit. Nos autem ex fornicatiōe nati nō sum⁹. vñ patrem habem⁹ deū. Scđm h̄tū plebs illa dicta ē fornicaria. q̄ legi p̄cepta nō fuit. et tanqz viro fidē nō exhibebat. Ipsi autem christū eiecerunt. dū eius infirmitati

Liber

qualuerunt. quod sic ab eis quod oportebat pati voluit. sic hunc id est signis Jacob. angelo cum quo luctabat. qualuerunt. Habitauit igitur in thob. i. bona vel potius optima. quam corporeum tamen excellitia mortalitas et incorruptionis erat induitum. Tunc ad eum viri inopes et latrocinantes congregabatur; et quasi principem sequeretur. An passionem quodcumque cum publicanis et peccatoribus manducavit. nec operem sanis medico. sed egrot ostendit. Insatratones quod crucifixum. vnum in padis de cruce trastulit. Postquam vero surrexit. et in thob eum cepit. hoies scelerati collecti sunt ad eum. pro remissione peccatorum. quod cum illo ambulabat. quod sum ei percepta vinebat. Hoc etiam quod die fit. ut ad eum impiorum fugiantur. et vias eius discant. Porro et filios Amon dux Septem regis. quibus vicit filius iste liberetur. Qui enim christum prius abiecerunt. rursus ad eum plus salutem in christo receperunt. Unde Petrus eos ad passionem et fidem in eum quem persecuti fuerant exhortatus. multi eorum compuncti sunt corde. Et quod est ab iudeis liberari. nisi a peccatis saluari. Vel ipsa potius vocatio indecorum significat. quod in fine mundi spatium. Unde et seniores galaad ad rogandum. Scripte venisse dicuntur. ut per statem senilem novissima tempora significetur. Hoc etiam mysterio agnoscitur. quod galaad ab iudeis vel reuelacio interpletatur. quod iudei primo christum abiecerunt. Sed eis postea reuelabitur. Tale quod et in Joseph figuratum est. quem fratres sui videntes abiecerunt. et cum fame tribularentur ad eius operem misericordiamque peruersi sunt.

De mysterio Samsonis. Isidorus ubi s. Ca. LXXXIII.

Samson quondam nazareus domini. quodcumque habet gestum in typum christi. Non quod ab angelo nativitas eius nunciat. Deinde quod naçareus dei dicitur. et quod ipsum israel ab hostiis liberaret. Postremus vero quod allophilorum templum subvertit. et pierit multa milia hominum quod illos uicerat. Sol autem ipso interpletatur. eorum scilicet quibus lucet. non omnium. sicut super bonos et ma-

los oris. Quis igitur in Samsonem leonem obuii necas erat cum uxoris causa petere ad alienigenas tenebat; nisi christus qui vocatur eccliam ex gentibus uenies dicebat. Gaudete quod vici mundum. Quid autem ex ore leonis ipsius occisi famus significabat extractus. nisi regni tamen reges ipsos ut spicimus qui aduersus christum antea tremuerunt. et nunc iam prompta feritate dulcedinem euangelicam predicant. et munimenta perire non desinunt. Gregorius super Iudicium xv. ca. Porro maxilla asini quod mille viros Samson percussit. predicatorum euangelij designat. Redemptor etenim non simplicitatem et patientiam eorum manu sua protinus tenet carnales a vitiis iterfecit. et maxilla in fratre plecta. postmodum aquas fudit. quod morti tremita predicatorum corpora magna possunt monstrare miracula. Ide ibide decimo sexto capitulo. Quid autem gaca sit nisi infernum. quod probabiliter. nisi prima die indecorum. qui cum mortuum dominum videbant. et corpus eius in sepulcro positum custodes illico deposuerunt. reputauerunt. et auctoritate vite inferni claustrum retentum. quasi Samson in gaca se deprehendisse letati sunt. Samson vero nocte media non solus exiit. sed etiam portas tulit. quod redemptor non annuntiatus lucem resurgens. non solus in inferno liber exiit. in inferni claustra destruxit. portas tulit. et montis extremitate subiit. quod resurgentem claustra inferni disruptum. et ascendero regna celorum penetravit. Isidorus ubi s. Illud etiam quod in semetipso Samson exprimit. quod paucos quodcumque ueniret interemit: destructo autem templo hostes innueros cum moreretur occidit. quod nimis dominus ab elatione infidelitatem paucos quodcumque uiueret. plures tamen cum templo sui corporis solueretur extiguit. atque elatos ex gentibus quos uincedo sustinuit. si oculos mouendo protrahuit. Nam vero reliquias. id est. quod eius mulier libidola caput rasurit. et allophilum illud edum considerat. quod captiuus est. quod cecidit est quod etiam ad molam deputatus est. in his non christus. sed illi figuratur quod solo in ecclesia christiana non nomine gloriat. licet malis actibus ingreditur. Si enim mulieri id est carnem nigrum

Primus

blandiēti libidini cōsenserim⁹: grā spūa-
li quā naçarei signt. crines nudati decipi-
mūr. Ita enī sup̄ bos ⁊ peccatores viola-
ta christi gratia. sicut Samson incisa co-
ma diabol⁹ illudit. Maligni aut̄ spirit⁹
postq̄ temptationū stimulis intus acī cō-
templationis effodiunt. foris hominē i cir-
cūtu laboris mittunt. Or et si aliquā idem
homo agēdo pñiam redeat. illi velut co-
ma reducit. id ē. grā reslorescēt ad xtū-
tem repat. Deinde cupiditas et luxuriæ
subūlis colūnis. victores hostes elecit. et
repato certamē i finē fortissime a dēmo-
nib⁹ triumphabit.

De mysterio Ruth. Hierony-
mus vbi s. La. LXXXV.

Ruth moabitis explet va-
ticinū Eſaię dicentis: Emitte
agnū dñe dñatorem tr̄e de pe-
tra deserti ad montē filiæ ſion. **H**lo-
ſup̄ Ruth. Myſtice vero noemi syna-
gogā signt. Interptat̄ enī pulcra. Hely-
melech aut̄ te⁹ me⁹ rex christ⁹ ē cui dicit:
Intēde voci oīonis meę rex me⁹ ⁊ deus
me⁹. Dic i bethleē nat⁹ pegrinationem
hui⁹ mudi visitauit cū uxore ſua. et duo-
bus filijs liberis. id est. duob⁹ ordinibus
pphetar⁹ et aploz. q̄ ei⁹ ſanguine liberati
ſunt a pctōz ſeruitute. Per duas autē
mulieres. quaz vna dolēs ac lugēs a ſo-
cri recessit. Alia vero eidē obſtinato aio
adhesit. credetes signt. quoꝝ alij pcepta
grā baptismi ⁊ ſocietate fidei. ad errores
pſtinios relabunt. q̄s signt orpha q̄ ad te-
os ſuos ē reuſa. Alij vero definito pſilio
pceptā grām pfectiōis pſequunt̄. qui per
Ruth deſignat. Itaq̄ Ruth. id ē. ecclē-
ſia d̄ gētib⁹ vocata. relictā pñia. i. idola-
tria et carnali pñſatione omiſſa. obſtina-
to aio p̄dicatores i terrā sanctā et in ciui-
tate bethleē ſequit̄. vbi ad ſuſcipiendum
ſpōlum d̄ stirpe israel Abrae natum p̄pa-
rat̄ i quo oēs gentes vel trib⁹ bñdicent̄.
Ipſum enī p̄fiter̄ ē teū ſuū i quē ſancti
crediderūt. ſeq̄ quo caro christi ascēdit

iturā. et p eius noīe vſq̄ ad mortē i hoc
ſeculo paſſurā. ⁊ cū p̄lo ſanctor⁹ ac pro-
phetar⁹ et p̄iarchar⁹ cōſociādā. Porro
synagoga calamitatem ſuā quā poſt ad-
uētū christi merito patit̄ aſſicit. ⁊ noemi
id ē. pulcra vocari refugit. q̄ tpa. pſperi-
taſ ſuę finiri pſpicit. Nellis hordeacea
tpus dñice paſſionis exp̄mit. q̄ mēſe no-
nořū. id ē. pmo mēſe p̄tigit. Bñ ſtpeil-
lo ad bethleem veniūt. q̄n lex ſc̄z christū
quē docet i bethleem. natū i mēſe nonoř
id eſt. i paſca p̄dicat occiſuz. Vel messis
hordeacea ſiḡt in deořū credulitatē q̄ p-
acto ſac̄o paſſionis p̄dicātib⁹ aplis pri-
mū venerūt ad fidē. qui et alibi q̄ncq̄ pa-
nib⁹ hordeaceis a dño paſſilegūt. Spi-
ce ſo remanētes ſiḡt fideles q̄ trāſlatiſ
ceteri i celū. relinquent̄ nob̄ exemplum.
Nelles q̄ppe ſūt ſcti q̄ colligūt i horreo
dei reponēdi. Mellores aut̄ ſunt angeli.
Vel ſpice ſūt myſteria ſcp̄tar⁹. q̄ Ruth
i agro diuinę lectionis poſt mellores. i p̄-
dicatores colligit. et i ſinu menti ſuę teſti-
monia xtūtū. et exempla recondit.

De mysterio Booz.

La. LXXXVI.

Boz aut̄ qui fortitudo
b̄ dei interptat̄ christū ſiḡt. q̄ et i
Eſaiā de forti vocat̄. Ipſe enī
Helymelech pſanguine⁹. q̄ ſtēmoniū
habens a lege et ppb̄et̄ i bethleē. ⁊ d̄ ſtr̄
pe David ē nat⁹. Venies aut̄ i agrū ſa-
milię ſuę ſyba ſaluſ et pac attulit. in cui⁹
natuitate chorus angelor⁹ cecinīt. Hlia
i excellsis deo ſc̄. Gras ecclesia refert ſal-
uatori q̄ eā dignat̄ eſt respicere. Rñdet
ille ſibi placere q̄ illa pentes idolatras ⁊
carnalia deſideria reliqt̄. ſeq̄ ſctōz p̄lo
ſibi p̄us ignoto ſocianit̄. Mortat̄ ut pu-
ellis ſuis iūgat̄. q̄ ſtores ex coniuctu for-
mant̄. In aceto legē exp̄mit̄. q̄ dñi perfe-
uerans i p̄lo phariseor⁹ traditiōib⁹ cor-
rupta natuum ſaporē p̄didit. In hac ſ
buccellā ecclesia tingit̄. id eſt. i carna-
tis christi myſteriū i veteri teſtamēto ee-

Liber

discit. et ideo firmi credit. qd lōge aū p̄fī
guratū agscit. Veniqz Noemi dicente.
id ē synagoga p̄dicātē. gētilis ecclia bo-
nitatē. fortitudinē. p̄tector. sui cōfīscit. et
hīmōi p̄ceptū accipit. Lauare inqz aq ba-
ptismi vel lachrymis pñiē et vngē chris-
mate vel spūsc̄ti vñctiōe. et iduere cultu-
restiū. i. ornatū. xtutū. et descendēt areā
sc̄z iudeoz. Nō te videat hō donec esuz
potūqz finierit. Hō dīc. qd fides ecclie gē-
tiū nō aū apparuit qz xp̄s icarnatiōis. s. uñ
mysteriū ip̄leuit. et cū discipul̄ suis cēnās
eisdē corporis ac sanguinis sui sacra coica-
uit. ip̄letoqz mysterio dispēlatiōis. ecclia
dīgētib⁹ ad fidē christi fiducialitē accessit.
Lū aūt inqz ierit ad dormiēdū. i. ad mo-
riēdū. p nob. nota locū passiōis. s. et mor-
tis. Veniesqz et discoopies palliū q op̄it
a pte pedū. p̄t̄c̄iesqz te et ibi iaceb. Ac si
diceret. Christū p te passū aḡsc̄e. veniqz
deuota mēte et opimētū līz legi q sacra
tegit icarnationis eiō discute. Cunqz co-
gnouer̄ ide tibi salutē. pmissā ad auxiliū
eiō. p̄fuge ut ibi p̄maneas om̄i tpe. Ip̄se
inqz dicet tibi qd agere debreas. qd neceſ-
se ē ut ab ipso tuę salut̄ ordinem discas.
Vidit itaqz Booz mulierē ad pedes suos
iacētē. i. ecclia humilitē icarnatiōis sa-
cramētū venerātē. et ab illa q eēt interro-
gauit. dū eiō cōfessionē exp̄etiūt. Expāde
ait illa palliū tuū sup famulā tuā. i. sup
me fidei et protectiōis tuę gratiam. Ille
qcqd fides petierit xp̄i benignitas p̄cedit.

De mysterio propinquii.

La. LXXXVII.

Quem vero propinquorē
q̄ eē dixit. ipse ē Iohes baptista
qui p̄ozi mūndo natus fuit. Et
B̄ qdē cū christū eē putaret. sp̄oli in nomē si-
bi nō usurpanit. s. christo resuauit. Hūc
itaqz propinquum Booz. id est. christū
p̄terire vidit cū sui precursoris aduen-
tum quē hūang vītē more p̄perare p̄spe-
xit qd officiū p̄conis misericordiē p̄uit.

Et hō dū i porta sedebat. i. dū i aluo ḥgi-
nis carnē sumebat. Deqz dī: Porta hō
clausa erit. et nō apiet. et vir nō trāsbit p
eā. quia domin⁹ deus israel ingressus est
per eam. Hunc autē propinquū nomē suo
vocauit. quādo per Gabrielem eum Jo-
hannē vocādū p̄dictit. At ille iure pro-
pinquitatis cessit cū ait: Ego aūt bapti-
çō in aqua. medius aūt vestrū stetit. quē
vos nescitis. cuius non sum dign⁹ solue-
re corrigiā calciamēti ei⁹. Et alibi: Ego
christus non sum. sed missus sum aū en⁹:
Qui habet sp̄osam sp̄osus est z̄c. Jobā-
nes itaqz nō sibi sed christo calciamētū
vendicavit. quia sponsam illi soli compe-
tere intellexit. Alter autē iste propinquus
est legis decalogus qui synagoge vide-
batur euāgelio propinquior. quia specia-
liter illi populo datus est. et tempore pri-
or. Hunc propinquū id est. legem. christū
ad se decliare iussit. dū eā ad dispēlatiō-
nis suę mysterium testificādū inclinavit.
Conuenienter itaqz legisperitis partem
agri Noemi ad emendū obtulit. cū par-
tem plebis quę appārente iam gratia re-
mansit ad saluandum. synagoge magi-
stris ostendit. ut infirmitatem suā agno-
scerent. et quod ipsi nequirent. p̄o medi-
co faciendum cōmitterent. In hoc autē
q̄ cōiungim Ruth offert illi. sicut nō ali-
ter eandem plebis partem assumi. q̄ per
ecclie copulationem in cōiungim christi
q̄ suscitaret atiquū nomē filij dei. qd
ab initio habuerunt sancti. At lex euā-
gelio cessit. quia subintravit ut delictum
abūdaret. et gratia superabūdaret. Re-
probatio quidem fit p̄cedētis manda-
ti propter infirmitatem eius. introductio
vero melioris spei fit per Jesum christū
per quem ad deū proximam⁹. Lex itaqz
de pede suo calciamētū. id est. ve-
lamētū mysteriū solvit. et christo de-
dit. quia sacra per magistros populis ma-
nifestare nō potuit. sed hō resuauit chri-
sto faciēdū. Itaqz Ruth. id est. ecclie
christo iuncta sp̄ualem sobolē gignit
sem̄qz sp̄uā sancti munere secundatur. et

Primus

alij ad lucem perpetuam decedentibus
alij succedunt. ut nomen christianum ma-
neat in eternum

De mysterio Heli et David
Hieronymus vbi supra.
Cap. LXXXVIII.

Hannuel in heli mortuo
et in occidente Saul veterem legem
abolitam inditat. Porro in Sa-
ul et David noui sacerdotum nouis
imperij sacra demonstrant. **I**sidor
vbi s. Igitur arca dum ab alienigenis
capta est indicat testamentum dei transitus
ad gentes. In Heli quoque sella praes-
to signum pontifices iudeorum sedere va-
cua. et gloria sacerdotum regni exticata
statim autem ut in getibz queat testamentum
domini: festum destruta sunt idola quod possi-
debat oritur deceptus. Quis simulacrum
erroris corruerit. quod presentia dei ferre non susti-
nuuit. Nam in manibz Dagon precisis opus
idolatrie signum amputatus. et in eius capite
superbia diaboli absissa. a quo pectus fuit ini-
tiu. Quod autem in posteriora percussi sunt hi qui
arcam domini captinaverunt. signum esse viderunt. quod
si quod testamentum dei suscepserint. et posterio-
ra vita dilexerint ex ipsis iustissime crucia-
bunt. In David christus intelligit qui ar-
ma tamen onera sacramentorum veteri legi de-
posuit. et ipsam legem accepit. Nam quoniam
lapides quoniam libros Moysi signant. La-
pides quoniam posuit et unum misit. quod libri
quoniam lecti sunt. et unitas vicit. Plenitude
etenim legis est charitas. Per Saulum iudeorum elatio: per David autem humilitas chris-
tiani signatur. Cum ergo Saul ab imundo spiritu am-
pedit. David canente eius resania traxit. quod
cum sensus iudeorum per blasphemiam in furore
spiritus. dignum est ut ad salutem metes eorum quod
si dulcedine cithare locutionis euangelice
tranquillitate renocet. Achis interpretat
quod per quem signum ignoratia. verbum mirabile et
non agnoscens. quod in gente iudeorum imple-
tum est. quod dum uiderunt christum non agnoverunt.
Coram quibus mutant os suum. et abiungunt. Quo-

tanit os suum in sacerdotio. mutant in prece-
ptis dans aliud testamentum. evanescere
carnali operatione atque inde collapsus est in
manibus eorum. quoniam enim comprehendentes crucem
fixerunt. Quod enim in salinis ifirmitas. sic in
barba virtus ostendit. Exigitur probatum suam
corpe ifirmitatem. et quod fornicatus infir-
mabat tamquam in salina apparebat. Intem-
diuina virtus tamquam barba tegebatur.
Vir sanguinum templum dei edificare prohibi-
bitur. quod quod carnalibus incubat. necesse est
ut instruere templum spiritualiter non presumat. Da-
uid quiter sceleratus peccauit. quod scelus
etiam per prophetam arguitur. et ipse
ablinuit penitendum. Veritatem ille deside-
rabilis oibus getibus quasi in solario deambula-
vit. dum in sole posuit tabernaculum suum. Ad-
amanuit ecclesiam seluantem. id est a sordibus
seculi semper daturum. Inclivataque cum illa pri-
me questionis noticia. postmodum ab ea
penitus separatum vnde id est. diabolus occidit
eamque sibi perpetuo connubio copulavit.
Itaque pectus oderimus. sed prophetam non extin-
guamus. Amemus illum David quantum amar-
dus est quod nos per misericordiam a diabolo li-
berauit. Amemus et istum quod tam gravis vulnerum
iniquitas in se per primam et humilitatem professio-
nem sanavit.

De mysterio Absalon et Sibe
Cap. LXXXIX.

Absalon patricida. a cuius
facie fugit David. propter inuidiam
est quod eum tradidit. De quod et ipse di-
cit: Filios enutrivi et exaltavi. ipsi autem
spueverunt me. Absalon autem prius pax inter-
petat. quod in historia mirum videtur. quod vide-
licet prius pax dicatur quod patrem psecatur. **S**i
Absalon hierosolimam expulit. quod visio pacis dicitur.
a cuius facie christus fugit cum eam de-
seruit. et ad gentes transiit. Alij vero per
Absalon inuidam traditorum accipiunt. quem
christus protulit tamquam eum cogitationes igno-
raverunt. eisque primi participauit. in quo sui
corpis et sanguinis figuram discipulis co-
medebant. In ipsa vero traditione ab ipso

Liber

osculū accepit. et ob h̄ Absalon idē par
p̄is dicit. q̄r pacē p̄i habuit quā ille non
habuit. **H**lo. ii. Reg. xvii. Achito
phel qui recedens a David ad Absa
lon migravit hereticos sīḡt. q̄ relinquunt
xitatem et sequunt̄ errore. **V**n̄ et interptat̄
frat̄ meo cadēs. Meritoq; tales diaboli
laqueo vite suę maliciā finiunt. q̄ prauis
p̄suasionib; alienā corrūpūt. sic Achito
phel i. p̄pria domo suspēsus iterūt. q̄ i alia
ena iſidiat̄ ē vite David. **N**ā et qui fo
dit fouēa incident i eā. et i insidijs capient̄
iniq;. Chusi arachites antiquus David
amic̄. sīḡt credētes d̄ gētib;. q̄ licet aliquā
cū Absolon fuisse vīsi sūt. tñ opib; eiō nō
coīcantes. nec prauis suggestiōib; Achito
phel p̄sentiētes cū David fideliō p̄mā
serūt. Chusi enī ethiops iterptat̄. **D**e q̄
dicit: Vertit ethiops pellē suā. Et alibi
Ethiopia p̄ueniet man̄ eiō teo. Hētilis
nāq; p̄plus postq; nigredinē p̄ctō exiit
nūq; a tergo dñi recessit. **A**ut̄ Absalō
z̄cubinas David ad custodiēdā domū
dimissas. stuprando corrupit. sīḡt. q̄ an
gel̄ apostata q̄sdā q̄ regere dei p̄plm et cu
stodire vidēt̄ heretica prauitate seduxit
ad q̄st̄ David vltra nō igredit̄. b̄ i cu
stodia posit̄ alimēta largit̄. q̄ viuētes in
viduitate clause sunt v̄sq; ad diē mortis
sue. **C**ū enī a via xitati aberrātes redire
se simulāt̄ heretici. nō sūt digni cobabi
tatiē christi. b̄ exclusi et sepati debet ab
eiō p̄sortio alienari. **I**le tñ q̄ solē oriri fa
cit sup bonos et malos. et pluit super iu
stos et iūstos nō renuit talib; pastū in h̄
mūndo p̄bere. vt p̄tāt̄ bñficioz occasio
ne. **A**bsalon deniq; mulo fugiēs i quer
cu p̄ cesariē capiē ē suspēsus. q̄ iudei stul
tice sensus carnalis incūbētes. p̄p̄lū supsti
tionē phariseoꝝ legē corrūpentes p̄ ipsā
quā acceperāt ad vite correctionē morti
habuerūt occasione. **V**n̄ est inq̄t q̄ vos
accusat moyses i q̄ vos sp̄at̄. Joab aut̄
i cor Absalon tres lāceas fixit. cū diabo
lus auariciā. supbia. et iūdīa vel p̄fidia
i cor eiusdē populi misit. **N**ūc marcie cau
sa p̄ditionis illis fuerūt. q̄m ex supbia in

dei p̄temptū idola fabricauerūt. ex cupi
ditate res īnsitorias x̄tutib; p̄posuerūt.
ex p̄fidia et iūdīa nō solū legi et p̄phaz
b̄ etiā ipsiō saluatoris p̄sentiā spreuerūt.
Alt̄ aut̄ scribē et pharisei p̄ncipes iudeo
rum i ligno cruci i quo dñm suspēderunt
occulto indicio dānati sunt. et q̄ carnali
sensu velut irrōnabili mulo p̄sidere vide
bant̄ i dispersionē gentiū trāsēntes p̄nci
patū parit̄ et populū amiserunt. David
Absalon extinctū plorauit. et p̄p̄lū iterūt
iudaici populi. christus vidēs ciuitatem
fleuit. cuiō miseriē compatiēs i eruditōe
et cura salutē eiō v̄sq; ad mortē crucis p
mansit. **R**aban ibidē. xx. ca. Re
ditus populi ad David post Absalon i
teritū. sīḡt creditū populi p̄oris ad christū
post p̄uoꝝ mḡroꝝ mortē. Siba deniq;
filius Bocri q̄ p̄plm a David auertebat
errorem sīḡt. qui i synagoga iudeoꝝ dñ
regnās a x̄itatis auditu populū subuer
tebat. Sed israel ad mulier sapieq;. id ē.
spiritual doctrine suggestionē caput Si
be. id est. diabolū a corde suo abscondit. et
ad David. id ē. christū dei filium rediit.

Isidor vbi s. Texit aut̄ catalog⁹
viroꝝ fortū i figura sc̄tō p̄. q̄ et si x̄tutū
sblimitate p̄ficiūt. tñ v̄sq; ad excellentiā
trinitatē dūmē nō attingūt. **Q**uis enī eq̄
bit teo. aut q̄s erit filis teo in filiis dei?

De mysterio Salomonis.

La. XC.

Salomon. id ē. pacificas
Ipse est qui fecit vtraq; vnum
qui deo domum edificauit i cē
lestibus. non de lignis et lapidibus. sed
de sanctis hominibus. Ad cuius edifica
tionem electorū aīe. q̄si quidam expoliti
lapides ferūt. nullusq; disciplīc malleo
illuc resonat. q̄ dolati atq; pfecti lapides
illuc ducūt. vt locū iū meriti p̄gruis dis
ponat. Hic etenī foris tundim. vt illuc si
ne rep̄bēsione iūniam. Altitudo aut̄ tē
pli huiꝝ domini ad fidē refert. longitudo
ad spē. latitudo ad charitatē. Quid aut̄

Primus

aliud i duodeci bobi q̄d duodeci ap̄ios
designari credim⁹. q̄ facie qdē p̄ diuīsa re-
spicunt. s̄ ita ilabro sūt positi vt posterio-
rib⁹ adiuēt. q̄ i hac p̄nti vita ad p̄dicā-
tionis officiū i diuīsis mūdi ptib⁹ sūt. In
illa ḥo vita q̄ huic posterioz ē. quia post
hāc videbim⁹. iterne gl̄ie vnitati cōueni-
unt. Redemptor⁹ n̄r a cedro vſq̄ ad hy-
sopum disputauit. q̄ ab alta excellentia
gl̄ie celestis vſq̄ ad carnis hūilitatē de-
scēdēdo puenit. A cedro q̄z ch̄ist⁹ vſq̄
ad hysopū disputat. q̄ ipse sup̄bōz cor-
da et hūiliū indicat. Hup̄ ligna ḥo dis-
putauit dū i cruce pep̄edit. Lūc enī i ce-
dro seculi arrogatiā indicauit. quā etiā
vſq̄ ad hysopi hūilitatē i. vſq̄ ad scul-
ta cruci ac p̄ceptibilē fidē deduxit. In illo
q̄z iudicio salomonis xp̄i figura fuit vbi
mulier illa imp̄ba plebs. sc̄z synagoge v̄l
hēticor̄. ḥe matr̄. i eccl̄ig filiū appetebat
quē nō vt resuaret. s̄ reuera vt iterime-
ret: cupiebat. Sed sic gladio Salomo-
nis dirimēte ver⁹ rept̄ ē part⁹ pprię m̄ris
gemitu teste. Sic et sp̄u. Iesu christi do-
cente plerūq̄ bi qui seducti et capti sunt
hereticor̄ errore non nūq̄ merent. p̄ se-
metip̄lis gemēte eccl̄ia matrē coḡscere. q̄
sc̄z heretici et suos nequit nutritio inte-
rimūt. et alienos qusq̄ pdāt illiciēdo se-
ducūt. Regia austri ab ultimis finib⁹ ex-
citata veniēs audire sap̄iaz Salomonis
p̄cipiuit. q̄ vētūrā d̄ gētib⁹ eccl̄ia christi
desideratē figurauit. Q̄ aut̄ p̄ mortē sa-
lomonis tecē trib⁹ a tēplo separe sunt. z
duo reliq̄e sat̄ indicat qd̄ apl̄s ait: Reli-
qui p̄ electionē gr̄e saluē facte sunt.

Demysterio Helie et. Helisgi. La. XCII

H Elias pascēd⁹ ad alieni-
genā vidu az mittit. q̄ volebat
ono ligna colligere p̄ usq̄ more-
ret. Vbi no solo ligni noie. s̄ etiā ligno-
rū nūero signū cruci exp̄mit. Farina ei⁹ z
oleū bñdicit. fruct⁹ sc̄z z hylaritas chari-
tatis. q̄ cū im̄p̄edit nō deficit. qm̄ hylare

datorē diligat te⁹. Vidua h̄ ut opinor
eccl̄ia figurauit quā christ⁹ nō frumenti pa-
ne. s̄ ḥibi panit. De q̄ et in ps̄. dī: Vi-
duā ei⁹ bñdicens bñdicā. In hui⁹ itaq̄
vaf̄ nūc oleū gr̄e bñdictiōisq̄ farina nō
deficit. i oīb⁹ foris gētib⁹ fame p̄mīete p̄-
manēte. q̄z cibi ritē esuriē ac fidei trini-
tatis iediam illa q̄ndā triēnis famēs cō-
grue figurauit. Q̄ aut̄ p̄ Heliam in tpe
siccite q̄nlla nubes apparuit. et postea fu-
ture pluie signū i hōis vestigio se ostendit. imbrē ad tras descelup̄ i hōis christo
nascēte vestigio designit. q̄ fide s̄tientes
aīas irrigauit. Parvuli irridētes Heli-
so. i saluti tēi. indeoꝝ p̄sonā habēt. qui
ad crucē lōsannabāt d̄nō saluatori. Q̄
aut̄ dicebat: Ascēde calue. ascēde calue.
qd̄ ē nīl q̄ christ⁹ i cruce ascēsus erat in
loco caluarie. Conūlus itaq̄ Helisus
maledixit eos. et exierūt duo v̄si d̄ silua
q̄ int̄fecerūt q̄dragitaduos pueros. Sic
z christ⁹ āno q̄dragesimo secūdo sui ascē-
sionis im̄s̄it duos v̄sos d̄ siluis gentiū:
Vespasianū sc̄z et Lytū. q̄ crudelis tra-
ge deicerūt p̄plū in deoꝝ. Nā et Helisus
postq̄ ascēdit i betbel. i domū d̄ni
p̄s̄lus maledixit in deoꝝ. Sic et christus
postq̄ ascēdit i celū blasphemos puniuit
Mittit Helis⁹ p̄ seruū baculū suū sup̄
pueꝝ. i nō reuiniscit. Venit z ipse. p̄iungit
et coaptat se mortuo. i ad vitā redit.
Sic z miūt fmo dei legē p̄ seruū hūano
generi in p̄ctis mortuo. nec p̄fuit. venit z
ipse d̄ celoꝝ. Blimitate. q̄i d̄ mons altitu-
dine tēscēdens semetip̄su hūliauit. no-
bisq̄ p̄forauit. i mortuis mēbris mēbra
sua p̄posuit. n̄eq̄ mortalitatē d̄ suo cor-
pore medicinā aptauit. Deniq̄ ḥo sup̄
mortuū septies oscitauit. duz septiformē
sp̄m humano generi p̄ quē vinificatuꝝ a
morte p̄ctōꝝ resurgeret dedit. Inde i sili-
tudinē ḥbi salē. id ē sap̄iam i vas fictile
sc̄z i corp⁹ hūanū dedit. et mittēs i aquā
dimersit. qd̄ qd̄ significabat q̄ oēs p̄pli
q̄sb aq̄z figura i toto mūdo steriles erāt
p̄ incarnationē christi fecunditatē et bñdi-
ctionem accepturi erant.

Liber

De mysterio Ezechie et Josie
Raban⁹ sup. iiiij. Reg. xvij. ca.
La. XCII.

Ezechias apprehendens dñm v'l fortitudo dñi iterptat' per quē redēptor nř dñs fort' et potes i p̄lio siḡe. Hic nō solū idola gētiū p̄trivit. q̄ten⁹ vni⁹ tei noticiā haberet eiusq̄ cultui digne se māciparēt. s̄ etiam apud iudeos cultū idolatrie dissipavit. dñ serpētē gneū Moysi. i. ipsā l̄ram legis moysaice quā ille p̄pls legalis assidua lectione resonabat. ac p magnō habebat: p̄trivit. et sensu spūale i ea nos intelligere docuit. **I**dem ibidē. xx. ca. Ezechias egrotas iux̄ l̄ram fleuit. pp̄. pmissiōnē dñi factā a David. quā videlicet in sua morte p̄itura timebat. q̄r nō dñ ipse filii habebat. Nā post mortē ei⁹ Manasses cepit regnare cū duodecī eētānoꝝ. ex q̄ p̄spicuū ē post tertiuā ānū ei cōcessē vite. Manassen eē generatū. Quidā etiā tecem ūd⁹ lineaꝝ q̄b vmbra descēdit i horologiuā trāsserūt. vt vmbra figuraz i desclēōe christi iterptata sit. p̄ q̄s itez idē ipse sol iusticie post resurrectionē ascēdit. **P**rim⁹ itaq̄ ūd⁹ desclēōis a deo ilange lo fuit. q̄r magni p̄silij nunci⁹ extitit. Secund⁹ d' angelo i patriarchis. q̄r i omib⁹ vt ait apls: ipse ē opat⁹. Terti⁹ i leg' datione. qm̄ i lege locut⁹ ē i p̄pe. Quart⁹ i Jesu naue fuit p̄ quē i frā. pmissiōis p̄plim invxit. Quint⁹ i ducib⁹ p̄ q̄s eundē p̄plim ipse regebat. Sext⁹ i regib⁹ in q̄b i ipse regnabat. Septim⁹ i p̄phis. q̄r p̄ eos annūciabat p̄plis. Octau⁹ i p̄tificib⁹. qm̄ ipse p̄uis sacerdos ē summ⁹. Non⁹ i boie Decim⁹ i passiōe. Per hos itaq̄ decem ūd⁹ q̄i p̄ vmbra legi prisce christ⁹ descēdit. Rursumq̄ post resurrectionē suā sol iusticie christ⁹ p̄ eosdē ūd⁹ sursum in celū ascēdit. et omnē illā legi vmbra vitaſ rađis illustrauit. **I**de ibidē. xxiij. ca. Josias q̄bz q̄ dī ūl⁹ i fortitudo dñi typū tenet saluatori christi. q̄ celo dei trāndē et hierlin ab īmūndicis i abomina-

tionib⁹ emūdanuit. **U**n̄ r ait: Zel⁹ tom⁹ tuę comedit me. Cu⁹ etiā v̄tilabz i manu sua. i purgabit areāsuā. Legit et alibi. q̄ purgabit filios Leni. Itaq̄ Josias n̄ rex phase celebrabit i āno decimo octauo regni sui. q̄n scz i octaua etate p̄petrata generali resurrectiōe sc̄tōs suos d̄ pfectiōe bonoꝝ opeꝝ p̄ducet. ad denariū beatitudinis. eiech p̄us d' regno ei⁹ oib⁹ sc̄dalis. **U**n̄ scptū ē: Ecce dies veniet succēsa. i erūt oēs faciētes i pietatē stipula z i slāmabūt. i tūc sol iusticie nob̄ deū timētib⁹ oriet. Nec fuit tle phaſe celebra tū a dieb⁹ iudicū. q̄r figurā ablaz i die iudicij d̄ morte ad vitā sc̄tī trāslibūt. et sic i p̄spectu p̄ditoris sui gaudebūt. q̄r videbit̄ deus deoꝝ in sion.

De mysterio trāsmigrationis babylonie. Isidorus vbi s.
La. XCIII.

Klsa quoq̄ trāsmigratio p̄pli isrl̄ in babyloniam q̄ etiā spūs dei p̄ Hieremiā p̄phetam iussit vt p̄geret. ac p̄ eis ipsiſ i q̄z regno p̄egrinabāt orarēt. eo q̄ i pace illorū eēt etiā pax istoz. Quis nō agscat qd̄ p̄figurauerit q̄ veros israelitas i q̄ dol⁹ nō ē p̄ aplicam disp̄sationē cū euāgelico sacro ad regnū trāsmigſe gētiū attēdit? **U**n̄ i nob̄ apls tāq̄ replicās dicit: Volo ḡ p̄mū omniū fieri dēp̄catiōes. obsecratio nes. iterpellationes. grāz actiōes. p̄ oib⁹ hib⁹. p̄ regib⁹. i his q̄ i sblimitate sūt cōstituti. Q̄ etiā post ānos septuagita ſim eiusdē Hieremij. p̄phīa ex captiuitate redit̄ i tēplū renouat̄. q̄s fidēl christi nō intelligat p̄ euoluta tpa q̄ septenarij diez nūeri tñscurrūt repetitiōe. nob̄ etiā. id ē. eccliē dei redēndū ad illaz cēlestē hierlin ex hui⁹ ūl̄ p̄egrinatiōe: p̄ quē x̄o n̄i p̄ Jesū christū ūl̄ sacerdotē magnū. cui⁹ fi gurā gerebat ille Jesus sacerdos magn⁹ illi⁹ t̄pis. q̄ i tēplū p̄ captiuitatē ē edificatū. Denicto q̄z diabolo q̄ ad ei⁹ accuſationē ſtabat. ſordida ei⁹ vestis ablata

Primus

est et indumentum honor ac glorie datum est.
Sic & corp^o Iesu Christi quod est ecclia aduersario per iudicium in fine temporum supato a luctu peregrinatiois in gloriam semper salutis assumitur. quod etiam in Ps. dedicationis domus aptissime canitur: Conuertisti luctum meum in gaudium mibi pacidisti saccum meum. et circuitedisti me leticia. ut cantet tibi gloria mea. et non compungar domine de me in eternum profitebor tibi.

De mysterio reductionis arce
Blo. super i. **Paralipo.** xiiij. ca.
La. XCIII.

Non percussione Dze iuxta litram est notandum: quantu[m] delinq[ue]t q[uod] d[omi]ni corp[us] indigne accipit. si denot[ur] sacerdos interij q[uod] arcu[m] d[omi]ni corporis figuram habente minori q[uod] debuit veneratioe corripuit. Allegorice vero David christum. et arca signum ecclesie. quam vult adducere christus in civitate sua. Unum cecitas ex pte regnante in israel. donec plenitudo gentium itaret. Itaque sacerdos i[n]cavat arcu[m] tangens a domino percussus. est populus iudeus qui getib[us] inuidens. dum legem euangelio miscere voluit. utrumque predidit. Occiso sacerdote diuinitus arcu[m] Davidi domum. Obedit domum gethei. q[uod] respuentibus indecis verbis dei. conuersi sunt ad gentes apostoli. Obedit domum namque q[uod] seruies ho[mo] interpretat gentile populus signum. de quo dicit: Non enim quem non cognoui. huius mibi. Abi etiam iudeorum abiectione tamquam Dze percussio sic permittitur: Erupies me de predictiis populi. In Beth i torculari signum crux dominica. in quo vitis ha calcata est et expissa. Unum gentium populus pot dici getheus tangit dicat: **Blo.** ibidem. xiiij. ca. Nibi absit gloriarini nisi in cruce domini nostri Iesu Christi. Multe David uxores. multas signum gentes quod per fidem christi copulat. Cœcubines vero hereticorum ecclias quod christiani nonis titulo gloriat. Sed quod carnalia luxuria christi sequuntur non pingentes. sed cœcubines dicunt. Nunc autem crimine est regibus si plures uxores ducunt

q[uod] figure transierunt. Audientes philistim David regem super israeliunctum ascenderunt eum. Sic enangelij gratia diffamata et regno christi ubiq[ue] predicato: surrexerunt vndeque getes en angelio pacem dicentes. **Blo.** ibidem. xv. ca. Cantores sed David in nubibus arcana canebant. et in psalterio saluatoris aduentum mirabiliter secreto divinitus promissum salute dispositum predicabant. In citharis quoque canebant pro octaua epichorion. id est. victori teo triumphus et palma. canebant scilicet dominum aduentum. et quod finita scili hebdomoda veniet ad indicium. Unum sextus psalmus cum tremore indicij cantat titulo. scilicet pro octava prenotatus. Hic autem numerus magna pietate sacra. Nam octo aiegressi sunt in arcu[m] noe. et peunte mundo salvare. Octauus filius Jesse fuit David quem dominus elegit. Octavo die circumcisio perficiavit. Et octaua. id est dominica christi surrexit. Porro septem sacerdotes coram arcu canentes tubis. scilicet predicatorum septiformis spiritus gratia plenos figurabantur. quod euangelium christi predicant. et sacram incarnationis auditoribus annunciant. **Blo.** ibidem xv. ca. David rex Asaph principem ad constitendum domino cum fratribus suis fecit. quod christus ordinem doctorum ecclesiastice dignitatculmine constituit. Asaph enim congregas interpretatur. Asaph igitur et fratres eius sunt apostoli. et apostoli viri ad congregandum fideles constituti. De quibus dicit: Constitues eos principes super omnem terram.

De mysterio filii promissi David. et modo templi. **Blo.** ibidem xv. ca. **La.** XCV.

Non promissio facta David de filio quodam dicitur quod non ad Salomonem. sed ad christum conuenientius referuntur. Inveniuntur enim sub antiquis iudicibus longiora tempora pacis. quod fuerint in diebus Salomonis. Nam verbi gratia. sub iudeo qui vixit trah octoginta annis. Absit igitur ut quod illuc tempore pacis longitudine dicatur. sed Salomone accipiatur.

Liber

Præterea Salomon adhuc regnante patre regnare cepit. quod nulli regum illorum pertigit. ut ipsum non esse appareat quæ illa propria p̄signat. quod dicit: **Suscitabo semē tuū post te. et stabiliā regnū ei.** Christus autem verus pacificus. vere regnauit post mortem David. et ipse est quod habet illis permittit. **De quod et per Hieremiam dicit: Suscitabo David gerumen iustū.** Et per Esaiam: Regni eius non erit finis. Ipse inquit edificabit mihi domum. id est ecclesia. quod est templum dei. non de lapidibus. sed de lignis factum. ubi plus habitet in eternum cum deo. et in deo. et deo cum populo et in populo. Itaque errat quod hanc permissionem in Salomone completam putat. Attendit enim quod dictum est hic: Edificabit mihi domum. Et quod Salomon extruxit nobile templum. nec attendit dictum. quod fidelis erit dominus eius in eternum. Attendat ergo dominum Salomonis plenam misericordia alienigenis et idolatriis. ipsumque regem quondam sapientem ad eadem seductum idolatriam. Nec autem deat estimare deum. vel mendaciter promisisse. vel tale Salomonis domum futuram preuisse. **Olo. ibide. xxij.** Quod autem David edificare domum domini prohibet. propter multum sanguinem effusum. sicut inde eos propter carnalem legi obseruantiam. et opa sanguinolenta. nec posse preparare domino spirituale edificium. Vel quod manus habebat pollutas sanguine christi et prophetarum. Sed vero pacifico seruabit. de quo et per Propheta dicit: Dñe in diebus eius iusticia. et abundantia pacis. Et iterum: Ipse in vocabit me. prius me est tu. et ego primogenitum ponam illum. Quod autem David in paupertate sua se preparasse impensas domum domini assurrit. paupertate leve legalis ostendit. quod lex umbram habebat futuro. nihil ad perfectum adduxit. Impensae autem et argenti sunt scripta patrum veteris testamenti habetia sensus. profunditate et eloquij remissitate. In numero perfecti. id est centenario et milenario designata perfectio. Lentum quoque quod ceteri poterib[us] excellit. rei magnitudinem atque perfectionem exprimit. In gressu et ferro absque pondere. sicut diuinorum testimoniorum firmitas sine estimatio.

Ligna edificio praepata. sicut hoies meteclaros. Lapidés vero durius lapides. Artifices autem predicatorum qui et latomii et cementarij et artifices lignorum. ac multi alijs modis dicuntur. quod iuxta qualitatē auditorum. format doctrinā predicatorum. Alii enim docendi sunt sapiētes. alii insipientes. alii supbi. alii humiles. David cuncti principib[us] iussit. ut adiuuarent filium. Sic lex et prophetæ docent. ut quod scia et virtute in ecclesia permaneat. rex Salomonem adiuuat. id est christum docendo. et operando. Sicque spirituale edificium præstruit. de quo dicit apostolum: Templo dei sanctū est. quod estis vos. Ibi requiescit arca domini. id est fides incarnationis christi. **Olo. ibide. xxviii. ca.** David itaque psalmista. et ceteri patres veteris testamēti figuræ et enigmatis p̄signabant universa quæ facturus erat verus pacificus in ecclesia. quod scilicet omnes nationes per baptismi fidem introitum haberent. qualis ecclesie status esset futurus. et qualiter diversi singulorū inque profectus fierent. qualis sanctorū perfectio. et qualis cuiusque pro meritis remuneratio.

De mysterio nebule templi et regno Salomonis. **Olo. ibide. ij. palipo. v. ca.** **La. XCVI.**

Acerdotib[us] et leuitis diversi generis organis in templo continentibus sacerdotes. propter caliginem vel nebulae stare vel ministrare non possunt. quia christo et apostolis euangelium predicantibus. supbi indeorum pontifices exigebant meritis excecati. dum diuina mysteria per parabolæ audiunt non intelligunt. et quasi pro Nebula mīstrare nequeunt. Nam et in veteri testamento. dum sensus mysticos velamine leve cooptos inuestigare despicunt. debitum fidei suæ misterium. pro Nebula perdunt. Quibus etiam nebulosum fuit quod aperte de se dominus ait: Ego et pater unus sumus. Et illud: Anque Abraam fieret ego sum. Quia enim auditores metes fidelitatis caligo obtexerat. quasi solis

Primus

• xxx.

radios interiacēs nebula abscondebat.
S Nebula ḡ caliginē intelligētiē exp̄mit̄q̄ domū dei. i. synagogā implieuit. Dūq̄ sacerdotes ab intellectu incarnationis, dei p̄fidia sua obscurati sunt. Veri sacerdotij lumē et mīstēriū pdiderūt. Quibes aut̄ siḡt intelligētiē claritatē. Nā mīstera q̄ sub velamine latebat. p̄ aduentū christi credētib⁹ apparebat. Ceterantē ad fidē accedere nolētib⁹. p̄stina cēcitas remanebat. sicut et dñs ipse dicebat: **V**ob̄ da-
tū ē nosse mysterium regni dei. **S**alo-
monis ibidē. viii. ca. **R**egina Saba. qđ in-
p̄t̄at p̄silio vel captiuitas. ē ecclia d̄ gen-
tib⁹ ad christuz cōuersa. varietate circū-
amicta. Hec ī camelis vero Salomonis
aromata et auz. ac gēmas p̄ciosas attu-
lit. dū ad fidē christi gentiles gibbo pec-
catorū deformati. b̄ ingenio studioq̄ flo-
rentes ac p̄cipere fulgorē sapīe. gēmasq̄
vtutū habiles adduxit. Quib⁹ cultu ce-
lebz̄ nostrū Salomonē honorauit. Imo
ab eo honorata maiorem spūal muneris
grām accepit. Nā et rex Salomon regi-
ne Saba dedit cuncta q̄ voluit. q̄ christus
in p̄senti p̄fert grām spūsancti vtutes
ac sapīam. et ī futuro vitā largit sem-
piternā. Hecitaq̄ audīt̄ christi miracu-
lis. puocata ad ipsum q̄rendū p̄ fidem et
baptismū venit. b̄ postea p̄siderat sc̄ptu-
re testimonij. potētiam diuinitat̄ agnūt
parumq̄ visum ē ei qđ an̄ de illo audie-
rat ī compatiōe grē quā p̄ceperat. Offe-
runt h̄terea Salomonis oīns gētes dñsē
et negociatores et reges et satrapē terraz
aurū et argentū. q̄r queq̄ gens et q̄libet
p̄sona certatim p̄ virib⁹ offert n̄o paci-
fico recte fidei puritatē. et sacre p̄fessiōis
plenitudinē vel eloquētiē nitorem. Va-
sa quinij regi aurea. sanctoz aīezūt. que
splendore charitaq̄ et sapīe nitentes vo-
lūtati dei deseruūt. potū aq̄ viue p̄tinens
tes. q̄fit ī eis fons aq̄ salient̄ ī vitā eīnā.
Argentū ī dieb⁹ Salomonis reputaba-
tur p̄ nihilō. q̄r nō ē ī sermone regnū dei
b̄ ī vtute. et euāgeliū p̄dicatio nō ī psua-
sibiliō humānē sapīe p̄bis. sed ī onsiōe

spūs et virtutis. **S**iquidē et naues Salomonis ibāt ī tharsis cū suis biram se-
mel ī tribi annis. **S**ic et euāgeliū docto-
res de iudeis electi cū p̄dicatorib⁹ electis
d̄ gentib⁹ tria p̄fessione b̄ vna fide ī mu-
dum missi sūt. vt ī credētib⁹ afferāt chri-
sto aurū sapīe. argētū eloquētiē. et ebur
castitati. **I**nsp̄g et symias attulerūt. id ē.
phos īgeniosos. q̄ vere sapīe sensus imi-
tati sunt. et ī disciplinis rit̄ moral' actus
edisserunt. **E**t etiā paiones q̄ laudatas
pēnas ondunt. id est. eos q̄ pp̄ hominū
laudes variaz vtutū spēs p̄tendūt. Nā
et hi quoq̄ doctrina p̄dicator̄ instructi
bñfacere discūt̄ ituitu soli⁹ dei. et aptane-
tētib⁹ regis eterni.

De mysterio Cyri regis. et Ne-
emie. **V**eda sup Esdram. i. ca.
ca. XCVII.

O Irus quoq̄ christuz fi-
gurauit. q̄ delecto chaldeoz
impio p̄pli dei liberanit. et ipa-
triā remisit. Ita christ⁹ delecto diabo-
li regno. electos suos q̄ disp̄si erāt ab ei⁹
tyrannide ī ecclesiā p̄gregauit. **T**emplū
etiā incensum restaurat et facit. cū illos q̄
p̄ isidias diaboli fidē pdiderāt ad salu-
tem reducēs. habitatiōe sua dignos effi-
cit. Et sic ille p̄ lras edictū manifestauit.
Sic iste scripturas sc̄tas q̄b⁹ fidē sui no-
minis et spēm salutē cūctis q̄ ad regnum
sūi p̄tinent. id ē. elect⁹ p̄dicat p̄ vniūsum
mūndū trāsmittit. **I**dē sup Neemi-
am. i. ca. **E**sdras quoq̄ manifeste chri-
stum significauit. quia scripturā sacram
quam scribē et pharisei p̄ traditiones fe-
dauerāt renouanit. **N**el quam iuxta lit-
teram tñm intelligi dicebat. ipse sensu spi-
rituali plenā ostendit. et nouū testamen-
tū misso spiritu sancto p̄ apostolos et ap-
ostolicos viros describi fecit. **I**dē quoq̄
d̄ captiuitate babylonia populū eduxit
et in hierusalē terraz p̄missionis libe-
ratum induxit. quia semel passus in cru-
cem mūndū sanguine redemit. ac delcedēs

Liber

ad iferos inde veros israelitas ad menia
supnē ciuitatē duxit. et gaudia supnē he-
reditatē eis induxit. Quotidie quoq; fi-
deles a perturbatione mūdi congregat. et
ad p̄sortū ecclesiē regnū celeste p̄uocat.
Idem etiā templi ornat⁹ auro et argen-
to vasisq; p̄ciosis q̄ popul⁹ israel et prin-
cipes psal⁹ p̄ eū miserat⁹ auxit. q̄ in se cre-
tentes te utroq; populo i ecclesiā duces
claritate fidei. et operis eoꝝ hanc ornare
et glorificare nō desistit. Duces ac p̄nci-
pes om̄i populo trās flumē q̄ legē dei no-
scerent et doceret p̄stituit. q̄ i ecclia que
flumē baptisini abluta ē. et flumē baby-
loniū id ē. perturbatiōes seculi fluctuant⁹
fidei sinceritate trāscēdit. ap̄los et euāge-
listas. pastores et rectores posuit. Sed et
filios trāsimigrationis ab uxori⁹ alieni-
genis castigauit. qm̄ illos q̄ fidei p̄fessio-
ne mūdo renūciant. illecebris mūdi servi
rephibuit. Eūcī quoq; deccē p̄gregatio-
nis filios taliū matr⁹. ne forte adulti p̄fi-
diam sequeret⁹ eaꝝ. non fidē patr⁹. Ope-
ra q̄penā q̄ hoībo placēt videl⁹ bona.
si carnalib⁹ delectationib⁹ p̄mixta sint. si
de p̄tagio hūani fauoris originem sum-
pserint. repbare docuit. nec illis puenire
q̄ pfecte mundū relinquit. totaq; mente
ad cœlestia transeunt. q̄ nō blādimēt tpa-
lib⁹ eneruari. sed aduersitatib⁹ exerceri. et
ad requiē eternā gaudēt repari. Neemias
interptat⁹ p̄solatur dñs. vel p̄solator
a dño missus. Qui cū muros hierusalē
renouauerit. et p̄plin ab hostib⁹ liberatū i
dīne legi obfūatia p̄limauerit. patet. q̄
noīe et ope christum sīgt. Qui ait. Ego
rogabo p̄iem. et aliū paclitū dabit vob⁹.
De q̄ et Ps dič. Edificās hierlm dñs
displosiones israel congregabit.

De mysterio Tobie et Sare
et Raphaelis. Beda sup Tobi
am. i. ca. **Ca.** XCIII.

Tobias antiquū popu-
lū dei sīgt. q̄ ceteri gentib⁹ idola-
triae dedit. fiderecta et operibus

deo huiebat. Hic cū fact⁹ eēt vir. accepit
uxorē Annā de tribu sua. Sic p̄plis isrl
in egypto amplificat⁹ accepit synagogā
p̄ Moysen. scz p̄tribulē suum. legis ceri-
monijs institutā. ex q̄ filiū genuit. q̄ chri-
stum ex illo genere nasciturūz cognouit:
cui nomē suū imposuit. credēdo scz et p̄fi-
tendo. qd̄ pat̄ de illo dicit: Ego p̄moge-
nitū ponā illū excellum p̄ regib⁹ tr̄e. Hoc
est enī nomē ipsi⁹ israel: sic scriptū est. Fi-
lius me⁹ p̄mogenit⁹ israel. Idem gabelo
medo. id ē. gentili p̄plo deccē argēti talen-
ta egēti s̄b chyographo dedit. dū perse-
ptuaginta interptes ei sciam diuine legi
q̄ i decalo go p̄tineſ. scz vt eū a fame ver-
bi dei liberaret. cōmisit s̄b cōditione red-
dendi cū ipse dīnes fieret. v̄l cū ille q̄ de-
derat. appeteret. Itaq; verbū dei gentes
accepérunt. et quasi negociando exercent:
etiā post aduentū christi cū intellectū spi-
ritualē inquirūt. Deniq; feneratori red-
dunt. cū i fine seculi iudeos credētes su-
scipiunt. et saluandis christi sacra cōmit-
tunt. ac scripture sacrē arcana pandunt
Idem ibidem. iij. ca. Sara q̄s
filia Rāguel turbā nationū sīgt. cui⁹ se-
ptem viros dēmon Asmode⁹. id ē. deser-
tor occiderat. q̄ doctores cuncti dū vitā
tm̄ hūi seclī qd̄ septem dieb⁹ voluit no-
uerant. eternā nesciebāt. Ideoq; sunt a
diabolo rapti tanq; idolatrie mācipati.
donec christ⁹ magn⁹ ecclie sp̄s̄lus venit.
quā sibi d̄ natiōib⁹ illis i fide desp̄slavit
Hoste nimiz supato. sic Tobia Sara.
alligato diabolo. p̄nīte et coopante ange-
lo. In q̄ scz angelo saluatoris diminitas
sic i Tobia sīgt hūanitas. Nec mirādū
duas psonas angeli. scz et hoīs vnā chri-
sti figurare psonā. q̄ i expositiōib⁹ patr⁹
legim⁹ vnā eē psonā i Ysaac et arietē fi-
guratā. qm̄ i hūanitate occidit. vt ouis.
in divinitate cū patre p̄manet impassibi-
lis. Sicq; Ysaac cum Abraam domū re-
uerteret in columis. Si enī aries christi
humanitatē homo divinitatem sīgt: cur
nō poti⁹ homo humanitatē angel⁹ dei-
tate? **T**ob. ibidem. iij. ca. Remo

Primus

xxvi.

autem mirest si q̄nq̄ per bona typice ma-
lū. et p̄ mala bonū significet. Si enī hoc
nō licaret. nūq̄ attramēto nigro. sed sp̄
auro lucido tei nomē scriberet. q̄ de lux
est. Sed si q̄s nomē diaboli calculo can-
dido scribat. tenebras nibilominus sīgt
Lecat ḡ Tobias p̄lm̄ israel figurauit.
q̄ cecitas ī israel ex pte p̄tig. fatigatus
a sepultura cecatus est. Qui enī in bonis
opib⁹ infatigabilis p̄manet. fidei lumen
nō amittit. Ita et fatigat sp̄naliter dor-
mit q̄ vigilare stare. virili agere. et p̄for-
tari negligit. Hinc ḡ scriptū dicit: Sur-
ge q̄ dormis. et exurge a mortuis. et illu-
minabit te christus. **T**blo. ibidem.
iii. ca. Missus ē igit̄ angelus dñi Ra-
phael. id ē. medicina dei. vt ambos cura-
ret. q̄ missus ī mundū angel⁹ magni cō-
sili⁹. et populū iudaicū a tenebris p̄fidie.
et gentile ab idolatrie seruitute liberaret.
Bñ autē dicit medicina dei. q̄ de seipso
ait: Nō est op̄ valētib⁹ medico. sed ma-
le habetib⁹. **B**eda. ibidem. v. ca.
Angel⁹ itaq̄ Tobie apparuit eiq̄ se so-
cium p̄buit. q̄r̄ dei fili⁹ hominē assumplit
et visibilis cū h̄ib⁹ p̄uersatus. humanū
gen⁹ saluauit. Tobias angelū ad p̄rem
introduxit. et dñs noster p̄ miracula q̄ fe-
cit ī carne populo indeoꝝ ex quo carnem
suscepit. q̄r̄ ipse dei fili⁹ ēēt. et angel⁹. id
est. nūcius p̄ne voluntatis ōndit. cui gau-
diū etiā p̄petue salutē p̄dicauit cū dixit:
Pniam agite appropinq̄bit enī regnū
celor⁹. Despantib⁹ aut̄ d̄ lumine celesti:
Ego sum inq̄t lux mūdi. q̄ sequit me nō
ambulat ī tenebris. Idē Sc̄ariā. id ē. ad
iutorē filium ananīę. id est. ḡr̄ dei se vo-
cat. q̄r̄ fidelib⁹ suis indicat q̄ ipse sit. De
quo P̄s. dicit: Adiutor me⁹ et libator
meus tu es dñe ne moreris. Et vidimus
gloriam eius quasi vnigeniti a patre. ple-
num gratie et veritatis.

De mysterio exenterati piscis
Blo. ibidem. vi. ca.

La. XCIX.

Anis secut⁹ est Tobias
euntē ī rages. q̄r̄ veniēt dño
secuti sunt p̄dicatores. d̄ quib⁹ scriptū ē:
Famē patiēt vt canes. et circūnēt ciuita-
tē. H̄i nāq̄ sunt q̄ domū tei et ei⁹ libtā-
tiā. onesq̄ sp̄nales a furib⁹ ac bestialib⁹
spiritib⁹ et hereticis defendunt. Mansit
aut̄ Tobias p̄ma māsione iuxta fluvia
tygris. et christi iuxta decursum n̄r̄e mor-
talitatis. Inter mortales q̄pe vitam du-
xit. sed eū vnda pcti nō infudit. nec in eo
p̄nceps h̄i⁹ mūdi veniēs quicq̄ habuit.
Nā in eo quidē flumē piscis imanis la-
tebat cū diabol⁹ humani generi innisibi-
lis. seductor impia mortis habebat. Pi-
scis Tobiā deuorare cupiēs. angelo do-
cente occisus est. q̄r̄ diabolus dñm in re-
temptore n̄r̄ carnē appetit. diuinitatis
potentia raptus est. In occursu ḡ piscis
dū Tobias exiit. vt pedes suos lauaret.
signat q̄ christus mortem cui nihil debe-
bat diabolo procurāte suscepit. vt pedes
suos. id est. mēbra sua a cōtagione pecca-
ti et mortis ablueret. Et sicut ad illū de-
uorandū piscis occurrit. sic dño in cruce
passo diabolus querens si quid peccati
in eo inneniret: aduenit. Dicē Tobias
expauit. et christus nō diabolū sed mor-
tem q̄dē. quē iūidia illi⁹ in orbē intravit.
naturali fragilitate carnis horrescēs pa-
nere ac tedere cepit. Unde et ait: Pat̄
transfer a me calicē h̄ūc zc. Dixit aut̄ an-
gelus Tobias: Apprehēde branchiā ei⁹. et
trabe eū a te. Qđ et fecit. Sic et diabolū
christ⁹ apprehēdit q̄ se cape voluit. et mo-
riendo vicit. Apprehēdit branchiā vt ca-
put neq̄ssimū a corpe potētis suę dextera
separet. ac nequitiā antiq̄ hostis ab his
quos sibi corp⁹ fecerat: auferret. Et hos
corp⁹ suo. id ē. ecclesię inferret. Brachiā
enī piscis habet ī p̄finio capi⁹ et corpis.
Est aut̄ christus caput ecclesię q̄ est cor-
pus eius. et diabolus caput iniquorum
qui sunt corpus eius. In siccum Tobias
piscem attraxit. et dominus potentiam
diaboli cōminuens paulatim traduxit

Liber

illos de potestate tenebrarum eruens. quos filios lucis predessinanit. **H**unc quoque pescem exenterauit cum eius nequitia sanctis aperuit. **C**or eius et fel sibi reposuit. cum eius calliditate atque maliciam in scripturis ostendit. **T**ecum quoque fuanuit. quod maligna ei pescilia aduersum nos per doctores vitas insinuanit. **A**ntem enim physici. quod calore et occulto virtute iecoris excoquunt et digerunt cibi. **C**um vero quod agere disponimur sedula cogitatione quod ordines sint ageda exquirimus. quod si acceptos in stomacho cibos ardore iecoris excoquimus. **H**ecigit ad medicamentum necessaria sunt. quod cognita nobis ad medelam perficiunt. **Q**uanto enim astutia et nequitia diaboli certus exploramus. tanto citius declamamus. **N**onicquid autem angelus et Tobias ex his pesci sibi assumplerint. sicut eos quod in membris diabolus trasserunt in membra christi. **C**arnes ergo pescis Tobias assauit. quia carnales quod innuenit spissam sancti igne spissales ac fortis reddidit. quod super apostolos in ignis visione descendit. **C**etera vero salierunt quod sufficeret eis in via donec in rages punirentur. quod tantos deus hoc te indea collegit ad fidem sale sapientie proditos. quanto sufficeret ad exemplum videndi. vel ad mysterium predicandi. donec in genibus ecclie fundamenta locarent.

De mysterio coniugii Tobie in nioris et illuminationis patris. La. C.

Raguel interptat pastus eius vel amicorum. et sicut gentilem populum. quem dominus per predicatorum suorum dignatus est visitare. ac dominus stirpe illius sponsoram sibi ecclesiam assumere. **Q**uando bini sicut Sara uxori nimis abrae equonoca. qui genuit Iacob. promissionis filium. id est liberum ecclie plenum. **B**eda ibidem. viii. ca. **H**ac igitur dominus acceptus est in despositionis initio iussit eam abrenunciare diabolo. et oibz proprie ei. ac sancte trinitati fidem. quae per triduum continentem sicut in remissionem peccatorum confiteri. quod est intima pescis viscera viuis cremare carbonibus. **A**ngelus expulsum de-

monem ligauit. quod christus a fidelibus lesionem diabolum compescuit. quod si temptare ad probationem permittitur. supare tamen prohibetur. **H**unc autem in deserto egypti religauit. quod sicut infidelium corda a deo deserta. nimis pescide sue tenebris obscurata. **C**hristus ergo diabolum a fidelibus suis cohibitus infidelibus tam dñari permittit tenes eni ligatum. quia nec ipsum tam ledere permittit. quanto nititur. **S**lo. ibidem. xi. ca. **P**ost Sara despositionem redit Tobias ad patrem. quod post gemitum illuminationem diuina gratia redit ad illuminandam iudaici populi cecitatem. **S**umusque de felle pescis oculos prius linuit. dum credentes quanta sit antiqua draconis malicia renelauit. quod ipsum in passione deuorare gestiuit. sed per hunc occisus membra sua. id est eos quod annis tenebat. amulit. **A**lbugo quod ex oculis eius cecidit. desigat eiusdem populi stulticiam habentem celum teum. sed non habent scientiam. **P**upilla quippe nigra videt. alba tenebrosa est. **S**ic qui sibi sapientes videntur. et dicunt. **N**on quid et nos ceci sumus. in eis vestitas non est. **Q**ui vero fragilitatis et ingratiem sue pesci dicunt. **D**e me illuminata tenebras meas. a domino illuminatur. **H**abet adhuc ille plus velamem annis cordis facie. ut non intelligat christi gloriam. **H**abet enim albuginem. quod candidus sibi videtur et iustus. **I**n ovi membrana spes sicutur. quia non dum vivit. sed speratur. **H**abet enim albuginem. quod membrum ovi. quod cecitatem sustinet mentem sub spe stultissima christi adhuc nascituri ac indeos libatur. et impinguum magnum datur. **C**um autem velamen ablatum fuerit. agnoscetur. quod christus iam venit. et mundum sanguine suo redemit. **V**enit Tobias postquam visum recepit. una cum uxore et notis eius deum glorificauit. **B**eda ibidem. xij. ca. **R**editur autem in celum angelus aptius quod est. aut quem venisset. et quod reusurus esset. exposuit. **S**ic et christus eide proposito latius proficiet et conditionem suam patet fecit. ostendens quod ipse in propria et per in ipso sit. **T**obias apud patrem remanet. et christus intelligitur a fidelibus suis diuitate prius equalis humanitate hominibus cōsubstancialis.

Primus

De mysterio Judith et holofernis. **H**lo. sup. **J**udith. i. cap. **C**apitulum C I

Kilibro **J**udith p. **N**abucho donosor; diabolus signifatur qui dū p ditor; multitudinē suę voluntati subiect; cor eius eleatur; assignans illud virtuti suę; non dīni ne pmissiō; et eo magis ardēcit ad plurimorum destructionē quo se videt puale re p prauā suggestionē. Itaqz p diū sas puincias legatos mittit; cū turbā malignorum spirituum ad seducēdas gentes per totū orbez dispergit. Nec dignitati nec honori parcit; sed oēs ad gehennam trahere cupit. Fideles qz securos esse nō patitur; qui per iordanem et israelem significantur: Sed dū multis supare nitit a multis contēpnit. **H**lo. ibidē. ii. cap. **H**olofernes qz pnceps fuit militię eius; significat antichristū psecutorē ecclesię; in quę totū satanas introibit; et in magna multitudine veniet; et adūsus oia regna consurget ut conterat et interficiat; et tabernaculū sup monte sc̄tm et in clitū ponat; ubi tandem dīnitus contrit⁹ corrūat. Hic est enī bestia cui fīm Apocalypsim. draco potētiā suā dabit atqz virtutē ut adorēt oēs draconē qz dedit bestię talē p̄tātē. **H**lo. ibidē. viii. cap. **J**udith confitens vel landās int̄ptat; et significat ecclesiā; qz filia merari id est; amaritudinis dī; qz p tribulatiōne et amaritudinē ad futurexite gaudia ubi deū landabit in eūm gnāt. Vir ei⁹ id est. Christ⁹. bñ **M**anasses dī; qz nos facit obliuisci calamitat̄ p̄stine p̄ solationē vitę future. Hec aut̄ ei⁹ sp̄sula sp̄so p̄ mortē cruci ablato; int̄edit ōroni et p̄tinētię vsqz i finē seculi; nec errorib⁹ he retic dīgē pollui; cui vir ei⁹ dīnitas sp̄nales sapiēt utilisqz reliqt; et familiā copiosam; i. gētium multitudinē aggregavit. **H**lo. ibidē. ix. cap. **J**udith postqz ad p̄sbyteros locuta ē; oratorū ingrediatur; qz sollicitudo sc̄tōx post p̄dicatiōis

obsequiū; redit ad cordis sui secretū ut expleat ibi purę ascēsiōis incēsū. **H**lo. ibidē. xiiij. cap. **H**ec pugionē holofernisi ligatū exoluit; i. maliciā iniquę intentionis eius aperit. Ut apprehēdēs co mām capit⁹ eius; i. elationē sup̄bēment⁹ p̄cussit cervicē eius; i. p̄tumaciaz iniquę iactatiōis; et anoluit corp⁹ ei⁹ truncū; i. ūnicū infirmū ac debilē ostendit; ut milites Christi sciāt eū facile posse supari. **H**lo. ibidē. viij. ca. Achior hereticos significat; qui licet per oia viam veritatis non teneant; tamē in doct̄na sua multa p̄dicāt que fidei nr̄e concordant. Et licet cōtra catholicā ecclēsā pugnēt tamē ratione sup̄ati veritatē oīno non celant. Bona quippe malis p̄miscēt; qz si semp mala dicerē latere nō possent. Sicut qui veneni poculū porrigit; labiū calicū melle tingit; ut qd̄ dulce est primo sumat; ne qd̄ mortiferū est timeat. Aliqñ tñ salvant̄ rectificati; sicut Achior vi dens victoriā **J**udith associat⁹ populo dei circūcidit carnē p̄p̄tūj sui. Leprosi qz euāgelicos hereticos exp̄mūt; qz dū rectis praua inserūt; qz si colorē sanū māculis aspergunt.

De mysterio Asueri et Hester. **H**lo. sup. **H**ester. i. ca. C II

Kilibro **H**ester **A**sueris noīe et dignitate Christū ostēdit. Interptat⁹. n. Asuerus atriū meū vel ostiū. Christ⁹ autē dicit: Ego suū ostiū ouū. Itaqz p̄uinū regalis historia pompā diuitiarū et regis luxum ostētat. Et allegorice Christi sp̄nales diuitias significat. Christ⁹. n. ē rex ille ditissim⁹ qz suę vxoris; i. ecclie p̄cib⁹ exoratus iudeos p̄fessores suos de māu ūmicoz liberat; ipsosqz iuste p̄dēnat. Neqz necesse ē ut si aliquā bona Christū significet; eoz qz mala ipsi p̄ueniāt. Moyses enī in multā Christū significauit; sed nō in b̄ qz ad aqz p̄dictiōis dubitanit. Sic nec Aaron in factura vituli p̄flatil

Liber

nec Salomon in sordes libidinis. Sic ḡ Aluerus in libali p̄iuio Christū ostentat sicut Esaias in Cyro rege psarum eundē significat. Aluerū āno imperij sui tertio grāde p̄iuū fecit. et Christ⁹ ter-
tio huius seculi tpe sacrm̄ incarnatiōis suę patefecit. et sp̄iales epulas p̄dicatio-
nis suiq̄ corporis ac sanguinis abūdātis-
sime m̄strauit. Pr̄imū quippe tempus ante legem. secundū sub lege. tertīū sub gratia fuit. Ipse est ergo qui de seipso in euāgelio dicit: Hō qdam fecit cē-
nam magnā et vocavit multos. Vasthi q̄z regina iudaicū p̄plm significat. qui re-
gnare videbat. cū vniuersitatu oībū gen-
tibus p̄eminebat. Hec q̄z fecit coniuni-
um feminarū. i. legis p̄cepta seruauit. in
quibus est refectione aiarū. et hoc in pala-
tio regis. i. in hiemsalē ubi est templum
et sanctas anctoz. Itaq̄ die septimo. i.
ubi venit t̄pis plenitudo. cū rex hylari-
or esset. i. cū dei fili⁹ incarnat⁹ legis my-
steria. q̄bō antea fideles parauerat abi-
dantiori grā manifestaret. et in caluisset
mero. videlz in aplis sp̄issanci musto.
Post nimiā potationē. i. copiosaz spi-
ritussancti grām eisdem infusam. p̄cepit
septē eunuchis. i. p̄dicatorib⁹ castis septi
formi sp̄i repletj. vt introduceret reginā.
Vasthi corā rege. i. iudaicā plebem ad
p̄iuū sp̄iale. posito sup caput ei⁹ dia-
temate. i. religiōis honore. Erat. n. pul-
cra valde. s. p̄rogativa patrū. scia q̄z le-
gis ac ppharū. Quę legatos et regiperi-
um contēpsit. Vn̄ et in euāgelio senior
filius a p̄e rogatus ad coniuniū intrare
noluit. Deniq̄ q̄ ad cēnā vocati rebus
alijs occupati venire noluerūt. iux p̄issa
milias indignationē rejecti. et in loco eo-
rum alijs substituti sūt. H̄lo. ibidez
ij. cq. Itaq̄ repudiata indea assumit
gentiū ecclia. quę in Hester significatur
quę et altero noie Edissa vocabat. He-
ster enī absconsa interpretatur. Edissa ho-
mia. Hec ergo gentiū ecclia q̄ abscon-
dito cordis nutriens castitatē fidei et mi-
sericordiā innenit grām corā oculis dei

repudiata synagoga. quę in Osee voca-
tur sine mīa. Hanc nutrit sp̄ual Var-
dochetus. i. ap̄ls Paulus doctor genti-
um in fide et h̄itate de stirpe gemini. i. de
beniam ortus. Eratq̄ formosa valde
nimirū circūdata h̄tutuz varietate. Et
amauit eam rex plus q̄z oēs mulieres. i.
sup oēs mūdi natiōes. sicut sc̄ptum est:
Cōcupiscet rex decorē tuū. H̄lo. ibi
dem. iij. ca. Aman iniqtas interpretat̄
q̄ potētes seculi designat̄. q̄ bñficijs
dīna pietate collat̄ abutunt̄. Quos. n.
consortes habent nature. t̄dignant̄ h̄ie
consortes grē. et honorē ac reverētiā quā
soli deo debuerūt in se trāsserre p̄cedūt.
Ilos aut̄ q̄ p̄sentire nolūt. odij̄ et crū-
ciatib⁹ p̄sequunt̄. s. iusto dei iudicio in in-
sidijs suis iniq̄ capiunt̄. Vn̄ sc̄ptuz est:
Justus de angustia libatus est et tradet̄
impius pro eo. Rabanus super
Hester. Hester igit̄ in ecclie typo li-
berat p̄plm de piculo. et Aman q̄ inter-
pretatur iniqtas imperfecto. partes cōiuīj
diemq̄ celebrē mittit in posteros.

De mysterio Job et filioz ei⁹ Greg⁹ in moral. Cap CIII

Dob qui dolens interpretatur. illū exp̄mit suo noīe. te
q̄ p̄p̄ham dī. Dolores n̄ros
ipse portauit. Hic h̄us qui p̄siliator int̄-
petat̄ inhabitat̄. q̄ in corde p̄pli p̄siliato-
ris regnat. Vn̄ p̄ Salomonē dī. Ego
sapia in p̄silio habitō. Sapia quippe q̄
p̄ nob̄ dolorē passionis sustinuit. corda
vitē p̄silijs dedita sibi met̄ habitationē
facit. Viriste simplex et rect⁹. i. māsuet⁹
et inst⁹ fuit. q̄ nec in māsuetudine distri-
ctionē iusticie. nec in districtiōe iusticie
h̄tutē māsuetudinis amisit. Vn̄ addu-
cta adultera temptat̄ ad vtraq̄ r̄ndit.
Qui sine pctō est vīm p̄m̄ in illaz lapi-
dem mittat. Ad simplicitatē p̄tinet. qui
sine pctō est vīm. Ad iusticiā vō. p̄mus
in illā lapidē mittat. Fuit et timēs deūz
q̄ spiritus timoris dñi eum repleuit. Et

Primus

recedes a malo. nō qd faciendo contigit
sqd inuenies in mundo reprobavit. Pa-
tiqz sunt ei septē filij. s. ad p̄dicādū viriliter
īcedētes apli. qui dū pfectōis precepta
pegerūt superioris sexus fortitudinem te-
nuerūt. Septenario quippe nūo desigēt
suma pfectio. Patē sunt ei 7 filij tres. i.
infirmiores fideliū plebes. que 7 si ad p-
fectionē non veniūt. fidem tñ trinitatis
cognitā nō deserūt. In septē ergo filij
ordo p̄dicantū. In trib⁹ xō filiab⁹ mul-
titudo designat auditoꝝ. Possunt etiā
per tres filias tres distinctiones fideliū
designari. que post aploꝝ fortitudinem
in ecclesiæ querestatione secutæ sūt. pasto-
rū. continetiū. pugatorū. Unde 7 Ecce
chiel tres esse viros audisse se asserit. scz
Noe. Daniel. Job. Et fuit possessio ei⁹
septē milia ouii. 7 duo milia camelorū.
Qd pri⁹ vniūsalie memorat filiab⁹ dici-
tur. hic distincte aialiū appellatiōe sub-
infest. Nam in septē milib⁹ ouii pfecta
quorūdā innocētia exp̄mit. Et in trib⁹
milib⁹ camelop tota gentiliū vitiositas
ad fidem veniēs designat. Bon⁹ xō no-
mine vita bñ opātiū. 7 asinariū nomine
simplicitas fideliū. Eratqz vir ille ma-
gnus inter oēs orientales. Redēptor nr̄
ppham oriens dī. Un recte oēs in eū
credētes orientales vocant. q̄s oēs ipse
supat. q̄ non vt ceteros adoptio. sed na-
tura dīnitas eū exaltat. Hui⁹ filij cōni-
uia facturi p̄ domos ibāt. cū p̄dicatores
apli p̄ diuīlas mūdi regiōes p̄ tutū epi-
stolas audiētib⁹ mīstrabāt. Unusqz
ī suo die. i. iuxta mēsurā intelligētis sue.
Sorores ad p̄iuū vocabāt dū infirmis
auditorib⁹ supnē refectiōis gaudia p̄di-
cabant. Peractis xō p̄iuūs Job ho-
locaustū. p̄ filij obtulit. q̄. p̄ aplis a p-
dicatione redētib⁹ p̄ez redēptor ex-
orauit. Et bñ mittēs ad eos sc̄ificauit.
q̄ dū sp̄m sanctū in eoz cordib⁹ tribuit
qcqd culpe inerat emūdanit. Luctis qz
diebo offerte Job sacrificiū nō cessat. q̄
sine intēmissione. p̄ nob̄ holocaustū redē-
ptor īmolat. duꝝ assidue p̄i. p̄ nob̄ suā
incarnationē demonstrat.

De mysterio sathan. et filiorūz dei. Idem in .li. ii. Cap .CIIII

Q uod adam die sathan do-
min⁹ vidit. q̄ deus illius tene-
bras sine obscuritate comp̄he-
dit. qui lc̄ sathan inter dei filios etiam
affuisse dicit. q̄ eo lumine p̄spicere q̄ illi
vt luceat p̄fundunt. 7 dū illi deo ad ele-
ctor⁹ adiutoriū. iste ad p̄bationē servire
cognoscit. Allegorice xō dñs sathan ī
die vidit. q̄ in incarnationē filij sui vias
eius corripuit. q̄si fuerit eum non vidisse
tamdiu prauitatē illius ī hūani gn̄is per
ditione tolerasse. Un⁹ 7 ei dixit. Unde
venis? In die nanc⁹ sathan d̄ vijs suis
suis requirit. q̄ in luce manifestatē sapi-
entie ipsius occulte infidile deteguntur.
In quo etiā die filij dei corā dño astitis
se describunt. qm ad cēne patrię voca-
tionē electi oēs illustratē dei sapia colli-
gunt. Circūui inq̄t trā 7 pambulanī eā.
Ab Adam q̄p̄e vsc⁹ ad aduentū dñi
oēs post se gnātōes trapit. 7 p̄ corda gē-
tium iniqtat̄ sua vestigia impressit. tan-
toꝝ in mundo vagat̄ est. q̄nto a reatu
nemo liberinuent̄ est. S̄ iam nūc a ma-
licia sua constringit. q̄ ille apparuit in
carne q̄ nihil habuit ex carnis infirmita-
te. Un⁹ 7 ei dicit. Nūqd cōsiderasti ser-
uum meū Job: zc. Christ⁹ enī bene ser-
vus dīc⁹ est. q̄ formā sui suscipe dīc⁹
est. Cui similis in terra non est. q̄ ceteri
tm̄ boles. ipse xō d̄ 7 hō est. Indens
sathan ait. Nōne tu vallasti eū 7 dōmū
eius. vniūsamqz subaz eī p̄ circūitum?
Ipsum q̄dez ac dōmū eī 7 subaz a dō
vallata dicit. q̄ temptādo ei⁹ p̄scīaz pe-
netrare nō potuit. 7 electos ei⁹ inuadere
non p̄su mit. Hec sathan dō dixisse est
talia inuidēdo sensisse. 7 de his tabescen-
do doluisse. Deniqz vniūsa que habe-
bat Christ⁹ in manu temptans dantur.
q̄ indea que fuerat ei⁹ possessio p̄ infide-
litatē tollit. man⁹ aut̄ in eū extendi. phi-
betur qd tñ postea concedit q̄n amissa
indea crucifigitur.

Liber

De mysterio ñudatiōis Job Capitulum CV

Itaqz tempore tempta-
tionis filij Job et fili⁹ i. apli⁹ et
fidelium plebes in domo p̄geniti
p̄nuabant qm adūsario dñic⁹ passio-
nis expectatē licetia. adhuc soli iudaico
p̄plo arcana fidei p̄dicabat. Sabe p̄ q̄
imūdipn⁹ designat⁹ captiuat⁹ interp-
tant. q̄ boues et asinas. i. bona opantes et
simplicit⁹ viuentes. sibi subiiciunt. pue-
rosq; gladio feriunt. i. illos eti⁹ tēptatio-
nis iaculo vulnerat q̄ nondū ad robur
iunenilis p̄stantie puenēt. Nūc⁹ autē
q̄ ceteri pereūtib⁹ euadit solus ē sermo p̄
p̄beticus. q̄ dū oia fuit mala q̄ p̄dixit
q̄si san⁹ ad dñm redit. Ignis de celo ce-
cidit. dū ad decipiēdū p̄plm īnocentem
a sacerdotib⁹ et phariseis vel legi docto-
ribus q̄ celestia sape ac desup lucere vi-
tebant innidię flama exarsit. Chaldei
feroces interptant. q̄ noīe apti p̄secuto-
res designant. Qui de seip̄lis tres tur-
mas faciunt. cū se ac p̄ponēdas questio-
nes berodiani. pharisei. et saducei diuisi-
runt. Sicqz camelos tulerūt. q̄ tortuo-
sas infirmoz mētes ad infidelitatē duxer-
unt. Synagogē dom⁹ in q̄ttuor angu-
lis stabat. q̄ tres erāt in eo regentiū or-
dines. s. sacerdotū. scribarū et seniorum.
Phariseoz ho c̄t⁹ q̄rtū angulū facie-
bat. Hos a regiōe deserti vnt⁹ veniens
cōcussit. dum ab imūdis spiritib⁹ tēpta-
tio irruēs illos in p̄secutionē excitauit.
Sicqz dom⁹ corruēs liberos oppressit. q̄
dū in crudelitatē dñic⁹ passionis iudea
cecidit. aplos plebēqz subditā formidi-
ne desperatiōis obruit. Sz q̄ h̄ singula
nūciet. vn⁹ euadit. q̄ p̄pletic⁹ sermo se
de his vera nūciasse ostēdit. Tunc Job
surrexit. q̄ redēptor nr̄ iusto iudicio p̄se-
cutores suos desernit. q̄ eti⁹ vestimenta
sua scidit. q̄ dinisa per sinas synagoga
vnitatē p̄cordie p̄didit. Un alij dice-
bant: q̄ bon⁹ ē. alij nō. Conlogz capite
in terra corruit. q̄ dū sacra sua a sacer-

dotio iudeoz abstulit. ad noticiā genti-
um venit. Per capillos enī saceroz sub-
tilitas accipit. Per caput summa sacer-
dotij. Per trā peccatrix gētilitas desig-
tur. Aut dñs corrue re dicit. nullus in-
dignū arbitret. Nam iux pphaz ibuz
ad Jacob missum in israel cecidit. q̄ te-
um quē iudeus respuit. gētilis suscepit.
Idcirco aut̄ cecidisse dicitur. vt inopi-
nat ipsi adūt ostēdat. Qui et bñ cor-
riēs adorauit. q̄ dū hūilitatem carnis
suscepit. in se credētib⁹ hūilitatē infudit.
Fecit enī qd fieri docuit. Quis enī hoc et
in seipso ostendit. q̄ p̄iem appropinqnte
passione exorauit. sed nudus de matri
exiit vtero. q̄ a synagoge carne p̄diens
conspicuus ad gētes venit. Ad vterum
q̄ matris nudus reuertet. cū in fine mūdi
reliquijs sue gentis sicut est de⁹ reuelab-
itur. Dñs inq̄t dedit. dñs abstulit. per
hoc q̄ deus est cū p̄ie dat oia. p̄ h̄ aut̄ q̄
lō est a p̄ie accipit int̄ oia. Itaqz data ē
ei iudea. cū p̄ q̄sdaz credidit. et exigente
suo merito ē ablata cū p̄ q̄sdaz contem-
psit. In his aut̄ oib⁹ Job. i. Christ⁹ la-
bijs suis nō peccauit. q̄ sicut ait Petri⁹:
peccatū nō fecit. nec inuent⁹ est dolus in
ore eius.

De mysterio p̄missiōis eius dē Idem in li. iiij. Cap. CVI

Sathan ad secundi hois
afflictionē dñm tūc cōmouit
cū in p̄adiso p̄mū hoiez inobe-
dientię culpa p̄stravit. Qui eti⁹ afflic-
t⁹ est frustra. q̄ reatū in se nō habuit. et nō
frustra. q̄ p̄prio crnōe nr̄i reat⁹ maculā
tersit. Sathan q̄p̄e. q̄ mult⁹ subtractis
enī supari nō vedit usq; a carnis illi⁹ pas-
sionē exarsit. dicēs: Pelle. p̄ pelle. et cun-
cta q̄bz hō dabit. p̄ aia sua. Ac si dicat:
Moueri d̄ his que exsūt negligit. Sed
tūc veraciter qd sibi agnoscit si in seipso
qd doleat sentit. Hec cū p̄ se sathan fie-
ri appetit. nō verbis sed desiderijs dixit.
Hec q̄z p̄ mēbra sua desiderijs aczbis

intulit. dñ per ḥba suorū in pp̄ba dixit: **N**ittam? lignū in panē eius. Lignū in panē mittere est eius corpori configendo stipitem crucis adhibere. **D**ixit ergo domin⁹ ad sathan: **E**cce in manu tua ē ū. **E**cce sathan ad ferientā dñi carnē seu ens licentiā accepit. sed eius p̄tati nesciens deseruit. **C**ū enī se pro nr̄a redemptione dñs mēbroꝝ sathane manib⁹ tradidit. eiusdē sathane manū in se senire permisit. **N**iam ḥo eius suare p̄cipit. non qz hāc temptare non potuit. sed qz temptatione quassare non valuit. **Q**ui bene a planta pedis v̄sq; ad ūticē vulnus intulit. qz a puris hōib⁹ ūq; v̄sq; ad ipsum caput ecclesię seu ēdo puenit. **D**ñs autē testa saniē rasit. qz carnis sua passionis igne solidata. nr̄e carnis peccata diluit. **Q**ui etiam in sterquilino resedit. qz post perpetratas culpas libenter cor da p̄gnitēti possidet. qui dñ mala sua flendo cōsiderat. q̄si ante se stercora coaceruant.

De mysterio amicorum eius. Capitulum CVII

Pro male suadēs mulier. sp̄m tenet q̄rūlibet carnalium in ecclesię sinu positorū. qui qz intus sunt ideo bonos peius p̄munt. **D**ū enī eos sancta ecclesia p̄ fidē recipit pene ineuitabiles hostes sibi facit. Amici ḥo Job hereticoꝝ sp̄m gerūt. qui et si bona intentione pueniūt. tñ indiscrete loquēdo ad culpaꝝ dilabunt. **V**n̄ 7 ab eo fabricatores mēdaciꝝ p̄uersorūq; dogmatū cultores ostendunt. **H**ox locus est supbia sicut bonorū hūilitas. **I**nde de loco suo venisse legunt. qz contra ecclesiam ex supbia mouent. **Q**uoꝝ etiaz actio peruersa ex interpretatione nominū colligit. Eliphaꝝ qz dei contēpt⁹ interpretatur. **E**t nisi deuz heretici conteneret nequaꝝ de illo peruersa sentirēt. Baldach aut̄ interpretat̄ vetustas sola. **D**ū enī heretici peruerso studio esse victores

querunt. ex sola vetustate est quod intēdunt. **S**ophar ḥo speculam dissipans interpretatur. **H**eretici quippe speculam dissipant. quia mentes fideliū quos ad se attrabūt ab intentione recte contemplatiōis inclināt. **L**oca etiaz de quibus vnuūt congrua hereticoꝝ actib⁹ describuntur. **D**icūtur enī themanites. suites naamatites. **T**hema interpretat̄ auſter. **S**ui loquens. Naama decor. **P**rimū ergo thema. deinde sui. postmodū naama ponitur. quia p̄us illos inordinatus calor accedit. qui per auſtrū. s. ventum calidū accipit. **D**einde ḥo nitoꝝ loquacitā erigit. tunc demū hōibus teicos hypocrisis ostendit. **H**i ergo sibi condicūt. qn̄ prava contra ecclesiam cōcorditer sentiūt. dumq; sua docere desiderant ad nos quasi consolantes appropinquant. **I**dem in. li. xxiiij. **H**eliu ḥo arrogātes intra ecclesiam positos designat. qui se in sua locutiōe vitio clationis exaltat. **E**t bñ quidem ipsa noia vel eius vel parentis vel cognatiōis p̄ prię formā exp̄munt actionis. **H**elin qz p̄ deus meus iste. vel deus dñs interpretatur. **P**er quē bñ quoūdam arrogantiū fides recta significat. qm̄ t̄ si iuxta p̄cepta dñica non viuūt. deum tamē eē dñm recognoscūt. **B**arachel ḥo benedictio dñi interpretatur. **H**uicthes aut̄ contemptibilis interpretat̄. **Q**d vtrūq; satis arroganter p̄dicantib⁹ cōgruit. qz in p̄dicatione ſecūda bñdictionē dñine gratiē percipiunt. **S**ed in elatis suis moribus eam esse contēptibilem ostendunt. **R**am interpretat̄ excellsus. **H**ic est fideliū populus. cuius conūlatio est ī cēlestib⁹. **R**ecte igitur **H**elin d̄ cognatione **R**am diciunt. qz p̄dicator arrogans fideliū p̄plis fidei virtute sociat. q̄uis ab eis elatiōis prauitate dinulgat. **I**de in. li. xxv. **N**otandū ḥo q̄ tres amici Job. quia speciem hereticoꝝ tenuerūt conūlōis sue sacrificiū dño. non perse sed per Job offerre iussi sunt. **H**eretici quippe nequaꝝ erga se irā dei sacrificio

Liber

placare valent nisi ad ecclesiā catholicaā se conuertant. eiusq; p̄cibus salutē obtineant. Cuius fidem queris assertionib; impugnabāt. Magis deniq; nouissimis Job q̄ h̄ncip̄js bñdicit. quia q̄ntuz ad israelitici p̄li susceptionē p̄tinet vrgen- te fine s̄culi p̄ntis. dolorē sancte ecclesie dñs multipliū alarū collectiōe consola- tur. Unde in ps. dicitur. Adhuc multi- plicabuntur in senecta vberi. In senecta quippe vberi multiplicant. qz cum eoru; vita differtur. semp ad melius fortitudo p̄ducitur eisq; p̄ augmēta t̄pox crescut etiam lucra meritoz.

De mysterio zeli Matathie. Blo. super. i. Machab. ij. cap. Capitulum CVIII

Matathias populi dei p̄n- ceps ac defensor. typū dñi sal- uatoris gerit. cuius etiā nomē quod interptat tonū dei. nobis arcanū ipsius incarnatiōis patefecit. Nā et ipse de se in euāgeliō dicit. Sic deus dilexit mñdū ut filiū suū daret vniogenitū. Hu- ius q̄nq; filiū designant ordines sancto- rum eiusdē numeri. De quib; apl's ait. Ipse dedit quosdā quidā apłos. quos- dam autē pp̄betas. alios euāgelistas. ali- os autē pastores et doctores. Ecce h̄ no- tantur species q̄nq; quas ad magisteriū ordinauit ecclesię. Ipsi q̄z Matathie filiū cum interpretationib; nouiz suoꝝ his sp̄eb; facile possent aptari. H̄i ergo ma- la que siebant in pp̄lo iuda et hierusalem videntes tristantur. quia isti vtq; scan- dala diuersa que ab iniq;is in ecclisia dei perpetranſ condolendo agnoscunt et mu- crone spiritali vindicare gestiunt. ac se- metipſos lōstiam ponere ac pro suorū salute morti tradere non metunt. Quid est enī vestimenta sua scindere. nisi corpo- ra supp̄litij tradere? Et quid cilitio ope- ri nisi iustos q̄si p̄ctores puniri? Cilitiū nanc̄ sit ex pilis bedoru; qui in iudicio dñi ponendi sunt in partes peccatorum.

Dñs ergo quia peccati carnem assūpsit. cilitio se induit. Cumq; iudgi per contu- melias et insidias essent ei molesti. ille di- uinitatē suā velamine carnis mentibus occultabat tenebrosis. quia non mere- bant agnoscere. quem sic impie tracta- bant occidere. Deniq; peccata multorum tulit. et cum scelerat animā suam in mor- tem tradidit. Similiter et eius filiū. s. apo- stoli et martyres exēplo ipsius edocti nō dubitabant pro legitimis dei fratrib; suoy salute t̄pali' mori. Unde Johannes ait. Ille pro nobis animā suam po- snit. et nos debem⁹ aīas pro fratrib; pone- re. Quod autē Matathie dictū est. vt quia p̄nceps clarissim⁹ esset. ad imple- dum regis p̄ceptū prior accederet. et sic honorem apud eum et amplitudinē diui- tiarū acquireret. respicit qđ et redempto- ri nostro dictum est a temptante diabo- lo. Si filius dei es mitte te deosum ē. Et iterum. Nec oīa tibi dabo si p̄cidēs adoraueris me. Deniq; sicut Mata- thie constantia filioy suorū animas con- fortabat. Sic et Iesu christi longanimi- tas et patientia credentium fidem corro- borabat. Unde et dicebat. Qolite time- re eos qui corpus ē. Et iterum. Si mñ- dus vos odit. scitote quia me priorē vo- bis odio habuit. In patiētia vestra pos- sidebitis animas vestras. Et erit merces vestra multa in cęlo. Iudeus autem qui coram omnibus idolis sacrificauit. ma- los catholicos qui pranis operib; et pec- catoꝝ nota proximos scandalicat figu- rauit. Sed hos gladius Matathie tri- cedat super aram. qm̄ equissimi iudicij ul- tio iustum in talibus exercet vindictam. Necon et antiochi ministrū occidit. qz in extremis examinis die meritam p̄gnā recipient. non solum peccatores sed et pec- catoꝝ instigatores. Similiter etiam impie- tatis ara destructur. quia post peractum iudicium vltierius peccandi facultas nul- la tribuetur.

De mysterio exhortatiōis ei⁹ ad filios. Cap CIX

Clamor Matathie prefigurabat doctrinam dñi. qua hortabat̄ hoīes vanitatē relinquare. ac celestis regni gaudia querere. Deniqz sicut Matathias cū filiis suis relictis oībus in mōtes fugit. ita dñs discipulos suos ī mōtes duxit. ibi⁹ sedet ⁊ illuc eos docuit. ibi etiā orabat. ibi⁹ turbas pascebant. ⁊ sic semp ad altiora ⁊ perfectiora suis exemplis nos prouocabat. Præterea q̄ Matathias iminente suo fine suos filios hortabat ut legis emulatores essent. ⁊ alias suas pro testō patrū darent. enāgelice doctrine bene conuenit. q̄ saluator ad passionē pperans ipsa nocte verbis ⁊ exēplis discipulos suos instruxit. passionē eis in mūdo futuram p̄dixit ⁊ futuri regni gloriam promisit. Sic aut̄ ordinavit magisterii eccl̄ie per oē tempus p̄ntis vitę: Ecce inq̄t symeon frater vester vir consilij est. ipsū audite semper. Symeon. audiens. inter pretat. ⁊ ideo vir esse consilij dicit. quia q̄ sp̄issanti gratia docente instruit̄ auditu interno. utiles per oīa sunt ⁊ habiles consilio. Unde dicitur in ps. Audit̄ am quid loquatur in me dñs zc. Hora tur ergo nos magister celestis ut audiamus illos quos ipse docens interius salubres nobis fecit esse magistros. Et Judas inq̄t machabeus fortis viribus sit vobis p̄nceps militię. ⁊ ipse bellum aget populi. Per hunc p̄mi predicatorēs de signantur euangeli⁹ qui ab ipso saluatore erudit̄ fuerunt idonei ad agendum bellum populi christiani. Sed quia Judas in pleriq̄ locis typum tenet ipsius salvatoris. sciamus tunc ordinabiliter agi bellum nostrū. cum ipse dignatur consilium dirigere ⁊ actum nostrum. Deniqz Matathias filios suos iam instructos in fine benedixit. Et saluator post ultimaz discipulor̄ amonitionē pro eis orauit. eosq; patri fernandos cōmendauit

dicens: Pater sancte serua eos in noīe tuo quos dedisti mihi ut sint vnuz sicut ⁊ nos.

Qoēs antiqui sancti p̄nūciauerunt Christū. Greg⁹ in moral. li. ix. Cap CX

Onies igitur electi ante redēptoris aduentū. q̄ būc aut viuēdo tm̄. aut etiā loquēdo nūciauerūt. quasi quidaꝝ cursorēs in mūdo fuerūt. Cursoris enī officiū est secutura nūciare. Sed quia illi ante p̄stolatum redēptiōis tps se subtrahi p̄uidabant transire se velocius cursore dolebant. Unde beatus Job tolens q̄ videre nequiret quem amabat. ⁊ q̄ ex p̄senti sc̄culo subtraberet̄ anteq̄ salus mūdi revelaret̄ dicebat: Dies mei velociores fuerunt cursore fugierūt ⁊ non vide runt bonū. Dies quippe suos breves ingemiscerāt. quia v̄sq; ad videndā redēptoris lucem mūme pueniebāt. quem q̄si solū ⁊ p̄ncipalit̄ bonū esse cognoscēbant. Per quem nimirū oīa bona sūt que bona non p̄ncipalit̄ existunt. Unde ⁊ ipsa veritas dicit. Nemo bon⁹ nisi solus de. Qm̄ igitur dies illoꝝ prius finiti sunt q̄ mūndo deus in carne mōstraret̄. recte de eisdem dieb̄ dicitur. fugierūt ⁊ nō viderunt bonū. Voxq; subiungit: Per transiēnt̄ quasi naues poma portantes. Hi nempe qui poma deferentes maria transeūt. ipsi quidē illoꝝ odore p̄fruuntur. sed eorundez fructū alij cibos ferunt. Antiqui ergo patres quasi naues poma portātes extiterūt. quia mūsterium incarnatiōis dīng. p̄fitentes. p̄phantēs. ipsi quidē odore spei potiti sunt. ⁊ nō fructum de eisdem spei p̄fectiōe detulerunt. Unde ⁊ idem redēptor ait discipulis suis: Alij laborauerūt. ⁊ vos i labores eoz introistis. Quoz videlz dies nauib⁹ compant̄. quia decurrūt. ⁊ recte poma portantib⁹. quia electos oēs aī re dēptoris p̄ntiam per p̄phetiam odore

Liber

expectationis refouerunt. vel certe. qz na-
nes cū poma portat hēc paleis admiscet
vt ad terras illesa pducāt. Recte patrū
precedentū dies nauibz poma portantibz
compartur. quia eoz dicta in eo qz my-
steria spiritualis vite denūciat qz interpo-
sitam historię stipulam hoc conseruant
z opertum nobis fructū spūs deferunt cū
carnalia loquunt. qui crebro etiam cū al-
titudinē dīnitas aspiciunt ad icarnatio-
nis eius mysterii repente refundunt. **V**n
de adhuc subdit: Sicut aquila volās
ad escam. Moris quippe ē aquile. vt ir-
reuerberata oculoz acie radios solis as-
piciat. sed si refectiōis indigeat eandem
aciem ad respectū cadaueri inclinat. Et
qz quis ad alta enolet. pro sumēdis carni-
bus in terram residet. Sic antiqui pīes
in qntū būanitatis infirmitas admitte-
bat. creatoris lucez alta mente contem-
plati sunt. Sed incarnandū hūc in mū-
di fine pīciētes qzli a solis radijs ad ter-
ram oculos deflexerunt. z quasi de lūmis
ad ima veniunt. duz habent deū sup oīa
z hoīem int' oīa agnoscunt. quēqz vt hūa-
nū genus reficiat moriturū aspiciunt. qzli
more aquile post contemplatos solis ra-
dios in cadauere escam querunt.

Qeadem est fides oīuz tem-
porū. Leo papa in sermone de
passiōe dñi. xiiij Cap CXI

Hoc quippe consiliū mi-
sericordie z iusticie dei. videlz
de reconciliatiōe gnūs hūani p
carnem vñigeniti. licet in pteritis seculis
quibus dā velaminibz obūbratuū fuerit.
non tamen ita electoz vt sanctoz qz ab
initio vscqz ad aduentū dñi laudabiles
extiterunt negaretur intellectui cum z p
pheticis verbis z rerū gestarū significa-
tionibz salus qz in Christo ventura erat
pmissa sit. Quā non solū qz pīdicabant
adepti sunt. sed etiam oēs qui pīdicanti-
bus crediderunt. Una siquidē fides iu-
stificat sanctos vñiūloz temporū. z ad
eandem pertinet spēm fidelii. quicqz p

mediatorem dei z hoīuz Jesum christū
vel nos confitemī factū. vel pīes nū ad-
orauere faciendū. sed nec inter iudeos et
gentiles est vlla distinctio. qz circūcisio
nihil est. z pīputū nihil. sed tēmāda-
torz obseruatio. que si cum fidei seruent
integritate. veros Abraē filios. id est. p-
fectos faciunt christianos. **P**etrus
in itinerario. li. i. Deniqz Christus
qui ab initio erat. pīus eum expectantibz
licet latēt semp tamen aderat. eisqz fre-
quenter apparebat. **A**ug⁹ contra
Faustum. Hinc etiam antiq iusti. p
illis pīnciandū sacramētis dura z horē
da pleriqz sūt pīessi. Tres pueros z dā
nielem pīdicamus qz de mēsa regis cōta-
minari noluerūt. qd erat cōtra sacramē-
tum tpis illius. Machabēos cū ingen-
ti pīferimus admiratiōe. quia escas quas
tūc edere pro tpe pīphico nō licebat. no-
hierunt attingere. Utomagi ergo nunc
p baptismō Christi. pro eucharistia. p
signo Christi ad oīa pīfērenda debet esse
pītior christian⁹. Cum ille pīmissiōes re-
rum fuerint implendarū. z hec sūt indi-
cia completarū. **N**on enī adhuc ecclesi⁹. i.
corpi Christi pīmitti. z in manifestatio-
ne pīdicatur. et in ipso capite nostro cō-
pletum agnoscit. Tunc ergo z fides erat
licet occulta. naz eadē credebāt. eadēqz
sperabāt. oēs etiam illius tpis iusti z pī-
missiua erāt illa oīa sacra. Nūc autē reue-
lata est fides in qua conclusis erat pīls
dū custodiebat sub lege. z qd fidelibus
pīmittitur in indicio. iaz completū est in
exemplō. per eū qui nō venit legem sol-
uere sed adimplere. **I**dē ad Op-
tatum. Illa itaqz fides sana ē qz credi-
mus neminē cūnīlibet etatis a cōtagio
morti z obligatiōe pītī pīma nativitate
pītracti nisi p mediatorē dei z hoīuz libe-
rari. **C**uius. s. hoīis eiusdē dei salubrimi
fide illi etiā iusti salutati sūt qz pīus qz ve-
niret in carnem venturū crediderūt. Ea-
dem qz pīce fides z nīa z illoz est. Pro-
inde cū oēs iusti sine anī incarnationem
sine post. nec vixerint nec vīnat nisi ex fi-
de in Jesum christū. **P**rofecto qz scri-

Primus

ptum est non esse nomē aliud sub celo i
quo nos oporteat saluari. ex illo tpe va
let ad saluādū cen⁹ hūanū ex q̄ in Adā
vitiātū est. **I**dem in. li. de cor.
z gratia. Nec quisq; liberat⁹ est a dā
natione facta per Adam nisi per Iesu
christi fidem. **I**dem in. li. de nu
ptiis et concupiscētia. Itaq; sic
nos in carnem venisse credim⁹ Christū.
sic illi venturū. Et sicut nos mortuū. sic
illi moriturū. Et sicut nos resurrexisse.
sic illi resurrecturū esse. Et nos aut̄ z illi
credimus eū venturū ad iudiciū vinoꝝ
z mortuoꝝ. **H**reg⁹ sup Ezechiele
Hinc in euangelio signant⁹ dicitur. q̄ z
qui p̄ibant z qui sequebant⁹ clamabant
Osanna filio David ZC. D̄es enī electi
qui vel in iudea esse potuerūt. vel nūc in
ecclesia sunt. in mediatores dei z boīm
crediderūt z credūt. **H**ugo de sa
cramentis. li. j. Quid enī aliud di
xerim verbū incarnatū n̄isi regem q̄ hūc
mūndū intravit p̄ assūptam hūanitatēt
cū diabolo pugnatur⁹. z enī erinde q̄si ty
rānū z violēt in alieno dñāntē expulsi
rus. Et qđ oēs sc̄tōs p̄ores n̄isi q̄sdā mi
lites optimos regē venturū in acie prece
dentes. ip̄lis quib⁹ tunc sc̄tificabant̄ sa
crament. q̄si q̄busdāz armis munitos z
p̄cinctos. Quid itē eos q̄ post electi sub
sequunt̄. n̄isi alios milites ipsum suū regē
p̄cedentē vnanimitatq; alacrit̄ sequen
tes ab eo armati. z contra cūdē pugnūt
Hinc igit̄ p̄cedētes sine s̄sequētēs vni
us regi sacra portātes. vni regi militātes
z vnu tyrannū supantes. illi venturū p̄
cedētes. isti p̄cedētē subsequētēs. patet
q̄ ab initio z si nō nomine. re tñ christiani
fuerūt vel sūt.

Quimpta est tota lex p̄ Chri
stum. Ex glo. super Johannez
v. cap. Capitulū CXII

Domin⁹ ipse iudeos de
icredulitate redarguit seqz dei
filiū esse q̄busdā attestatiōib⁹

ostēdēs: int̄ cetera q̄ scripture sacre testi
moniū adducit. q̄ de ipso p̄ testimoniuū
phibuit dicens: Scrutam⁹ scripturas in
q̄b⁹ vos putat̄ vītā etiā h̄ic. z ille sunt q̄
testionū phibet d̄ me. Et paulop⁹: Si
crederetis Moysi crederetis forsitan z m.
Aug⁹ sup canonica Johānis.
omel. ij. Post resurrectionē q̄z suam
discipul⁹ apuit sensū vt intelligeret scri
pturas factor⁹ eius p̄nūciatiuas. Hec
sūt inq̄t x̄ba que locut⁹ sum ad vos cū
adhuc cēm vobiscū. q̄ necesse ē impleri
oīa q̄sc̄pta sūt in lege z p̄pletis z psal
mis de me. Quicqd. n. sc̄pturaruū in lege
z p̄pletis z psalmis Christū sonat. s̄ si au
res inueniat. **L**eo papa i sermōe
xvij. Quicqd sub p̄petuū testificatio
nib⁹ vmbra x̄labat veter⁹ testi. manifestū
est in sacro passiōis dñi. Ideo nanq; sa
cificiū z purificationū varictas desstitit
Iō circūcisiōis mādatū. discretio cibor⁹
sabbati oīi. agni pascalis occisio cessa
uit. q̄ lex p̄ Moysen data ē. grā z veri
tas p̄ Iesum christū facta est. Figure p̄
cesserunt vt sequerent̄ effect⁹. Et aduen
tu rerū nūciataꝝ. finita sūt officia nūcio
rum. Sic hūani gn̄is recōciliatiōe tem
perata vt salus q̄ in Christo est nullis se
culis s̄b eadē iustificatiōe defuerit. z ad
h̄ dilationū ratio p̄fecerit. vt q̄ diu cre
dita sūt anteq̄ fierēt incūctā apud nos
honorē haberēt. Cū enī virt⁹ fidei in his
q̄ visu nō s̄biaet̄ p̄stituta sit. indulgēti⁹
nobiscū docēna celestis egit q̄s ad intel
ligētię facultatē in h̄ mūndī tpa distulit.
vt multo plurib⁹ q̄s p̄oris z vatib⁹ vte
remur z testib⁹. **I**dē in sermone
xvij. Sicut gn̄emo credētū est cui do
na negāda sint grē. ita nemo ē q̄ non sit
christian⁹ debitor discipline. Nā z si re
mota ē mystice legi asperitas. volunta
rie tñ obſtruātię crenit vtilitas. q̄ lex per
moysen data ē. grā z x̄itas p̄ Iesu chri
stū facta ē. Dia nāq; q̄ h̄m legē i sermo
nūs p̄cesserunt. Christi gratiam p̄locu
ta sunt. Et ipse est finis legis non eius si
gnificationes evacuando sed implendo

Liber

Qui licet idem autor veterū qui nouorū figuratarū tamen pmissionū sacrā mutauit quia pmissa perfecit et denūciationib[us] cessationē imposuit q[uod] denūciat aduenit. In pceptis autē moralib[us] nulla p[ro]bris testamēti decreta sunt reprobata sed euangelico magisterio multa sunt aucta ut perfectiora et lucidiora esent dantia salutem q[uod] pmittētia saluatorem.

Completa est pphetia per eū Aug' cōtra Faustū. Cap. CXIII

Prophetias autē sic adimplevit Christus cui in eo facta ē veritas pmissionē dei sicut ait apls. Quotq[ue]t enī pmissiones dei sūt in illo sūnt. Leo in sermone xvij Siquidem ea quē veritas etiam narrat euāgelica. voces ppheticē canūt nō tāq[ue] gerenda sed tanq[ue] gesta. Augustinus d. Ixxiiij. questiōib[us]. Deniq[ue] Johannes baptista totius ppheticē que ab exordio gnis hūani vsc[us] ad aduētū dñi d[omi]no facta est. imaginē gestat. In ipso autē dño euāgeliū psona quē p prophetiam p[re]nūciabat extat. Unū et ipsius dñi voce dicitur. Lex et pphetē vsc[us] ad Johannē. ab hinc regnū celoꝝ p[re]dicta[ur]. Ipse q[uod] Johanes ait. Ne oportet minui illū autē crescere. Postq[ue] g[ener] prophetia in Johāne p[ro]stituta dīgito p[re]ntez ostēderat quē ab exordio gnis humani venturū cecinerat. incepit minui et inde crescere p[re]dicatio regni dei. Ideoq[ue] baptiçauit Johānes in p[re]nitentia. qm in ea vetus vita finit et incipit noua. Non solū aut in his pp[ro]pheta colligit q[uod] pp[ro]phetē sūt appellati. Et iā in ipsa historia veterū testamēti aplo dicēte. Nec oīa in figura ptingebat illis scripta autē sūt ppter nos in q[ua]s finis seculorū deuenit. Finis autē seculoꝝ est etas sexta tanq[ue] senectus veterū hoīs. q[uod] ab aduētu dñi vsc[us] ad seculi finē est sperāda. qua. s. extiō homo tanq[ue] senectute corrūpit. et iterior d[omi] die in diem renouat. Inde xpo requies est sempitna quē sabbato significat. Huic

autē congruit rei q[uod] sexta die facta ē h[ab]mo ad imaginē et similitudinē dei. Cum igitur etate sexta nos dñs visitaret incepit manifestari. pp[ro]ph[et]ia quē qnq[ue] supioribus etatib[us] latet. Cuius s. pp[ro]ph[et]ie psona Johānes portabat ex senib[us] natus parentibus. tanq[ue] seculo senescēte appare re. pp[ro]ph[et]ia incipiat. Sed et mater ei qnq[ue] mensib[us] occultat. sexto mēse visitatur a Maria matre dñi. et infans in vtero ei exultat tanq[ue] ipso aduentu dñi q[uod] in humiliitate dignat[ur] est apparere pp[ro]ph[et]ia manifestari incipiat. Peractis autē cū Eliçabeth Maria trib[us] mensibus discessit. Quo nū fides trinitatis intelligit. et baptisma in noīe p[ri]mis et filiū et spūsancti. q[uod] per humilem aduentū dñi gen[er] hūanū imbiuit[ur]. et aduentu futuro claritas ei ex tollit. Bern. in ep[ist]ola ad Henricū. Ergo tu frater q[uod] pp[ro]ph[et]as legis. putas intelligis quē legis. Nam si intelligi vtiq[ue] sentis Christū esse sensum pp[ro]pheticē lectionis. Quem tamē si apprehēdere cupis. citi illuz sequēdo q[uod] legēdo p[ro]sequi poteris. Hieronym⁹ ad Daulinū. Olim pp[ro]ph[et]e appellabant[ur] vidētes quia videbāt eū quē ceteri non videbāt. Abraā vidit diem ei et letat[ur] est. Monti h[ab]o hodie se putat nosse l[et]ras et tenet sigillum nec apire possunt nisi ille referauerit q[uod] h[ab]z clauē David. q[uod] apit et nemo claudit. claudit et nemo aperit.

De testimonijis pp[ro]hetarū Hieronym⁹ sup ep[ist]olam ad Ephē. iiiij. cap. Capitulū CXIII

Ecce primus homo pri-
musq[ue] vates Adā h[ab] te Chri-
sto et ecclesia pp[ro]phetauit. q[uod] ipse
dñs et salvator p[re]z sūn[us] dei et m[er]ez vi-
telicit hierusalē c[ele]stē derelinqueret. et
ad trā pp[ro]f[ess]ioꝝ veniret. quā de latere
suo fabricat[ur]. et ppter illā verbū caro fa-
ctum est. Propter binqt[er]. relinqt[ur] homo
p[re]z et m[er]ez et adh[er]ebit vlori su[us]. et erūt
duo i carne vna. Sacrum h[ab] ait apls ma-
gnū est i Christo et ecclia. Et nos sum[us]
mēbra corporis sui de carne et d[omi] ossib[us] ei.

Primus

Olo. sup. Hen. xl. ca. Jacob etiā p̄iarcha filij suis bñ dicēs. t̄ i benedictione. **V**ide Christū de illius stirpe nasciturū h̄dicēs ait: Nō auferet se p̄trū de Iuda t̄ dux de semore ei. donec veniat q̄mittendus ē. a p̄ie videlz Christus. **T**amdiu enī apud iudeos fuerunt reges ex Iude semine. donec Christus nascetur de viginē. **P**rimū aut̄ in illa gēter rex alienigena fuit Herodes qn̄ Christus natus est. Qui negat venisse Christū. ostēdat de tribu iuda regem in gente iudeoz. **I**pse inq̄t erit expectatio gentiū. i. salus expectata. nō tm̄ iudeoz sed t̄ gentiliuz. **A**ug⁹ contra Faustum. Moysi q̄ legislatori dñs ait: **S**uscitabo illis p̄phetam de fr̄bi eorum similem tui. Similis qdēm fuit Christus Moysi tanq̄ hō loī. Similis q̄ peccatori. q̄ venit in similitudinē carnis peccati. **E**t lex quidem p̄ Moysen data est: **G**ratia aut̄ t̄ veritas p̄ Jesum christuz facta est. **H**inc est t̄ illud qd̄ iudeis per Moysen dicit: **V**ideb vitā tuam pendentem ante te. t̄ nō credas vite tue. qd̄ de Christo intelligi nō posse nemo audebit dicere nisi qui negauerit aut Christū esse vitam. aut a iudeis visum ē p̄ dentē. aut eos illi nō credidisse. **A**t inq̄t inter cetera maledicta positum est illud. q̄ si vero q̄c q̄ sit peius inter maledicta. q̄ iudeis acciderūt p̄ merito impietas sup̄be. q̄ videre vitam suā. i. filiū dei pendētem t̄ ei non credere. **S**ic aut̄ fortasse sonuit b̄ iudeis ut int̄ hostiū suoz minas vel dolos vitam suā ex incerto pendere viderēt. seq̄r̄ victuros essenō crederent. **S**z filius euāgeliū cū audit qd̄ d̄ Moyses dñs ait: De me enī ille sc̄psit. In hac ipsa ambiguitate s̄nē videt qd̄ p̄pheta porcis p̄iūcet. quid hōib̄ inuit. statimq̄ occurrit ei vita hōiūz Christū pendēs. et iudei nō credētes ei ob hoc ipsum. quia p̄endentem videbāt. **N**orō de Josue Moysi successore dicit p̄lo israeli: Ecce ego mittā angelū mēū q̄ h̄cedat te. t̄ custodiat in via t̄ introducat ad locum

quem parauī: **O**bsecra eum t̄ andi vocem eius. nec contēndū putes. q̄ non dimittet te cū peccaueris. t̄ est nomē mēū in illo. **P**roinde dicat m̄ iudeus quem p̄phetam Moysi simile suscitavit deus. **H**ic vt credo facillimes successor ille moy si ei occurrit qui p̄plm ex egypto libatus in trā p̄priā introduxit. **Q**uerā ergo cur eidem futuro successoris suo in cui⁹ comparatione reprobat̄ vt nō ipse p̄plm in terram p̄missiōis induceret. ne. s. lex per Moysen non ad saluandū sed ad conviñendū peccatorē data. qn̄poti⁹ grā t̄ veritas per Jesum Christuz facta in regnū celoz introduce putata sit. **M**oyses nomē mutauerit: **V**ocabat enī anteas Josue. t̄ eū Jesum appellauit. **D**einde scrutet illas scripturas t̄ videat ut̄ de aliq̄ dixerit deus angelo. **C**erte qui hoc dixit ipse est verus Jesus pli rector t̄ dux in hereditatē eterne vite sc̄dm nouū testimoniū cui⁹ erat figura vetus testimoniū. **S**up̄est etiā vt iudeus si reputari vult israelita verus in q̄dolus non est. recordetur illū in figura mortuū Jesum qui introduxit in trā moriētiū. t̄ agnoscat in veritate Jesum viuū. q̄ duce intret in terram viuentiū. **A**udiāt igit̄ illuz cui⁹ ille nomen habebat introducentē ac dicentem: **B**eatī mites qm̄ ipsi possidebūt terram. **O**lo. super Acc. iij. cap. **D**ēs q̄, p̄phē post Moysen a Samuele videlicet p̄ncipe p̄phetarū t̄ deinceps usq̄ ad Iohannē baptistā annūciauerunt dies istos. i. aduentus dñi gratiā. **B**eda ibidem. **E**uis enī p̄iarche sanctiq̄ prioris t̄pis multa de christo p̄phauerint v̄bis t̄ factis: p̄prie tam tempus p̄pharū qui de Christi t̄ ecclesiē mysterio manifeste sc̄psit. exordium a Samuele sumpsit. t̄ usq̄ ad captitatem babyloniciē permanisit. **H**ieronymus in plogo Isa. Inter lvs Esaias non tam p̄pha dicendus est q̄ euāgelistā. Ita enī vniūsa christi t̄ ecclie mysteria liq̄de p̄seq̄t̄. vt nō putes eū de futō vaticinari. b̄ d̄ p̄teris historiā texē,

Liber

De testimonij psalmoꝝ. Die
rōnym⁹ ad Paulinū. La. CXV

Divid symonides no-
ster pyndarus et alceus flaccus
q̄ catullus atq; seren⁹ Chri-
stum lyra psonat. et in dechacordo psal-
terio resurgēt ab inferi excitat. **Blo.**
sup. iij. Reg. xxiiij. ca. Ipse est enim
vir cui p̄stitut⁹ est d̄ Christo dei Jacob
egregi⁹ psalmista israel fuit. q̄ lucidissi-
me de incarnatione filij dei et redēptione
gn̄is h̄uani p̄phauit. **Blo. sup. p̄n**
cipiū p̄s. Hinc huiuscemodi titul⁹ p̄
ponit ei⁹ libro: Liber videlz hymnoꝝ v̄
soliloquorum p̄phē David de Christo:
Hieronym⁹ vbi. s. Ipse nāq̄
Christ⁹ est dei sapia i mysterio abscondi-
ta quā p̄destinavit deus an secula. de q̄
et noni psalmi titulus p̄notat p̄ occultis
filij. in q̄ sūt oēs thesauri sapie et scientie
absconditi. **Blo. sup. p̄s.** In alio
q̄ p̄s loquit⁹ David de Christo inx̄ dei
p̄missione ex eius stirpe nascituro. Intra-
uit inq̄ dñs David virtate. et nō frustra-
bit eū te fructu ventris tui ponā sup se-
dem tuā. Poterat qdē dicere: De fruc-
tu femoris tui. s̄ significantius ait: De
fructu ventris tui. q̄ de fēmia natus est
Christ⁹ ad quā vir nō accessit. Q̄ autēz
dicit eū ponendū sup sedē David. s̄ est
q̄ angelus ad x̄ginē ait: Habit illi dñs
de sedē David p̄ns sui. Quos. n. Da-
vid t̄paliit. Christ⁹ rexit spūaliit. **Blo.**
sup. p̄s. Alibi q̄ David i psona dñi
loquēs ait: Semel iuravi. i. eternalit̄ vel
imutabilit̄ statui. i. sancto meo. i. in hoc
christo. in quo idipſū qd̄ iuravi cōpleo.
videlz q̄ semē ei⁹. i. Christ⁹ in c̄tū ma-
nebit in dei regno. **Aug⁹ de ciuitate**
dei. li. xvij. Legit enī q̄ cogitā-
te David ut edificaret domū dei. p̄phā
Nathan venit ad eum in sermōe dñi et
ait: Sulcitabo semē tuū post te dīc dñs
et p̄pabo regnū ei⁹: hic edificabit nomi-
ni meo domū. et dirigā thronū ei⁹ in eē-
num; Ego ero ei in p̄iem. et ipse m̄ in filiū

Hanc p̄missionē qui in Salomōe co-
pletam esse dīc. Attēdit qdē q̄ Salo-
mon templū illud nobile p̄struxit. s̄ nō
attēdit qd̄ etiā ibi dñs dīc: Fidelis erit
domus eius. et regnū eius in etiū coram
me. Dom⁹ autēz Salomōis plena fuit
mulierib⁹ alienigenis deos falsos colen-
tibus. quib⁹ etiā ipsem fuit seductus.
Nam et ipsi indei a deo filiū quē huic re-
gi dauid legūt. p̄missū intelligūt Salo-
monē nō fuisse. vt eo q̄ p̄missus est tan-
ta iam māifestatione declarato adhuc
mirabili cēitate se dicāt alium sperare.
In Salomōe qdē facta est imago non
nulla rei future. in eo q̄ templū edifica-
uit. et s̄m nomē suū pacē habuerit. et in
exordio regni sui mirabiliter laudabilis
fuit. S̄ eadē sua psona p̄ vmbra futu-
ri Christū dñm p̄nūciabat. nō aut exhibe-
bat. Unde de illo quedā ita sūt sc̄pta
q̄si d̄ ipso ita sint p̄dicta. dū sc̄ptura sa-
cra rebus etiā gestis p̄phetat. et eo qdā
modo figurā futuroꝝ deliniat. Nā p̄cē
historiē diuine libros non regnasse nar-
ratur. psalmus etiāz. lxxj. titulo noīs ei⁹
inscribit. in q̄ tñ multa dicunt q̄ ei pue-
nire nō p̄nt. sed aptissime Christo dño
p̄ueniūt. vt evident̄ appareat q̄ illo fi-
gura qliscūq̄ sit obūbrata. in isto vitas
p̄ntata. David siqdē psalmista vir in
cantid erudit⁹ armoniā musicā nō vul-
gari voluptate. s̄ fideli voluntate dilexit.
Eaqz̄ deo suo mystica rei magne figura-
tione seruiuit. **Leo papa in ser-
mone. xvi** Ipse dīc cruci mille et plus
q̄ centū annoꝝ etate p̄cessit. et nibil eoz
supplicioꝝ que sibi mēorat illata susti-
nuit. S̄ qm ille loquebat p̄ os ei⁹ q̄ car-
nem passibilem ex ipsius erat stirpe sum-
ptur⁹. merito sub ipsius psona p̄mittit
historia crucis. qui gerebat in se co:pore
am originē saluatoris. Verenāq̄ Da-
vid in Christo est passus. q̄ vere Jesus
in David carne ē crucifix⁹. Dia itaqz̄ q̄
i Christū iudaica impietas admisit. tan-
to an p̄dicta sūt vt nō tā d̄ futuri q̄ de
p̄ntib⁹ p̄phetic⁹ fīmo p̄textus sit.

Primus

De testimonijis vatū gentiliū.
Aug^o cōtra Faustū. La. CXVI

Ordo Sibylla vel her-
mes vel orpheus vel si qui alij
gentiū vates aliquā de filio dei
dixisse phibet. Valet qđē aliquā ad pa-
ganoꝝ vanitatē reuincēdā. cū illū den̄
colere nos ostēdim^o. de q̄ nec illi tacere
potuerūt. q̄ suos pagentiles p̄plos idola
demoniaꝝ colenda partim docere ausi
sunt. partim phibere nō ausi sūt. Verū
tū q̄ntū de Christi adnētu distat inter
p̄dicationē angelorꝝ et p̄fessionē dēmo-
nū. tū distat int̄ autoritatē ppharꝝ et cur-
iositatē sacrilegorꝝ. **I**de ciuita-
dei. li. xvii. Hanc Sibylla erythrēa
q̄ de Christo psc̄p̄lit manifesta. Nā vir
clarissim^o flaccian^o hō facilime facundiꝝ
multeꝝ doct̄ne. cū de Christo colloq̄re
mur. ḡcū nob̄ ptulit volumē. dicēs eē
Sibylle carmē. vbi loco qđā ostēdit in
capitibꝝ v̄biū ita se habētē ordinē l̄rariū
vt hec in eo verba legerentur. *Ινσοσ*
Χριεσοσ θεον ριοντοσ σωτηριον.
qd̄ ē latine *Jesus christ⁹ dei fil⁹ saluator⁹*
Et hi qđē v̄sus q̄nī p̄me l̄rē sensū istūz
reddūt quē dixim^o. h̄ec p̄tinent. sic qđā
eos latinis et stantibꝝ v̄sibꝝ ē interptat^o
Judicq̄ signū tellus sudore madescat. E-
celo rex adueniet p̄ secla futur^o. Scilicet
in carne p̄nī vt iudicet orbē. Vñ deum
cernēs incredulus atq̄ fidel^o. Celsum cū
sanctis. qui iam tm̄o in ipso. Sic aię cū
carne aderūt. q̄s indicet ipse. Cū iacet i-
cult^o tensis i v̄p̄p̄bō orb. Reijciēt simu-
laca viri cūctā q̄z gaçaz. Exuret terras
ignis pontūq̄ polūq̄. Inq̄res tetri por-
tas affligere auni. Octō p̄ sedenī cuncte
lux libera carni. Tradet. sontes etiāq̄
flāma tremabit. Occultos act^o retegēs
tūc q̄sq̄ loq̄. Secreta. atq̄ d̄ resera-
bit pectora luci. Tunc erit et luct^o stride-
būt dētibꝝ oēs. Erupit solis iubar et dō-
rus interit astris. Voluet celū lunaris
splēdor obibit. Dejciēt colles valles ex
tollet ab imo. Nō erit in rebꝝ hōnūz sub-

lime vel altū. Jam equant campis mon-
tes et cerula ponti. Om̄ia cessabūt tellus
pfracta pibit. Sic parit fontes torrent^o
flumiaꝝ igni. Sz tuba cū sonitū tristē
demitteret ab alto. Oste gemēs facin^o mi-
serū variolq̄ labores. Cartareūq̄ cha-
os mōstrabit tra tebiscēs. Et corā h̄ to-
mino reges sistent ad vñ. Decidet et ce-
lo ignisq̄ sulphur amnis. Hec aut̄ si-
bylla nihil in toto suo carmine insinuat
qd̄ ad deorꝝ falsoꝝ cultū p̄tineat. Qui-
ūmo etiā p̄ cultores eoz ita loquit^o vtī
eorū nūo q̄ p̄tinēt ad ciuitatē dei cōpu-
tāda videat. Inserit etiā Lactati^o op̄i
suo quēdā vaticinia Sibylle de Chri-
sto. Sz q̄ singillatim posuit. hec ego cō-
iūcta h̄ inserui. In man^o inq̄ infideliuꝝ
postea veniet. Dabit aut̄ deo alapas et
manibꝝ ictis. et ore impuro. venenatos
expuent sputos. Dabit ad v̄bera sim-
plex sc̄m dorsū. Et colaphos accipiens
tacebit. ne q̄s agnoscat q̄ v̄bū vel vnde
venit ut infer loq̄. Et corona spinea co-
ronet. Ad cibū aut̄ fel. et ad sitim acetuꝝ
dabit. Hāc mēlaꝝ i hospitalitate mō-
strabūt. Ipsa nāq̄ gens insipiēs deum
tuū mētibꝝ ludētē mortalibꝝ nō intelle-
xisti. Et spinis coronasti. et horridū fel mi-
scuisti. Templi v̄lū scindet. Et medio
die nocte tenebrosa nimis in trib⁹ horis vi-
tebit. Vorteq̄ moriet̄ trib⁹ dieb⁹ som-
no suscepito. Et tūc ab ifer regressus ad
lucē veniet. p̄m^o resurrectiōis p̄ncipio re-
uocat^o ostēlo. Ita Lactati^o carptim per
sue disputationis in eualla sic ea poscere
videbat q̄. p̄bare int̄ēdebat adhibuit te-
stimonia sibyllina. **I**sidor^o etymo-
logiarū. li. i. Deniq̄ p̄bavror Adel-
phi cētonā ex v̄gilio plenissime d̄ fabca
mūdi. et d̄ euāgelij materia cōposita fm
v̄sus. et v̄cinnat fm materiā v̄sibꝝ exp̄-
sit. Et p̄positiū s̄lit^o ex eodē poeta inter-
cetera stili sui ocia tythēū in honore chri-
sti cōposuit.

Exp̄licit liber primus.